

Camping-jachthaven Uitdam

bestemmingsplan

projectnr. 157639
versie 13
18 februari 2010.

Opdrachtgever
Gemeente Waterland

datum vrijgave	beschrijving versie 13	goedkeuring	vrijgave
18 feb 2010	18 feb 2010	L. Bijvoet	M. Smits

	Inhoud	Blz.
1	Inleiding	3
1.1	Ligging plangebied	3
1.2	Aanleiding en doel bestemmingsplan	3
1.3	Bestemmingsplan en milieueffectrapport	4
1.4	Leeswijzer	5
2	Huidige situatie	6
3	Beleidskader	10
3.1	Rijksbeleid	10
3.2	Provinciaal beleid	13
3.3	Regionaal beleid	15
3.4	Hoogheemraadschap	15
3.5	Gemeentelijk beleid	16
4	Planbeschrijving	19
4.1	Het plan	19
4.2	Terreinindeling	20
4.3	De haven	21
4.4	Het recreatiepark	22
4.5	De camping	23
4.6	Hoogteligging	23
4.7	Landschappelijke inpassing	23
4.8	Peilen van gebouwen en infrastructuur	23
5	Onderzoeken	25
5.1	Water	25
5.1.1	Waterhuishouding	25
5.1.2	Waterkering en keermiddel tussen camping en haven	25
5.1.3	Primaire waterkering	26
5.1.4	Overige aspecten	27
5.2	Bodemkwaliteit	27
5.2.1	Bodemverontreiniging	27
5.3	Cultuurhistorie en archeologie	29
5.4	Verkeerssituatie	30
5.5	Geluid	31
5.6	Licht	32
5.7	Lucht	33
5.8	Hinder omliggende bedrijven / geur	37
5.9	Externe Veiligheid	37
5.10	Kabels en leidingen	38
5.11	Ecologie	38
5.11.1	Voorkomende soorten	38
5.11.2	Conclusies voorkomen beschermde natuurwaarden	39
5.11.3	Conclusie op de instandhouding van Natura 2000 soorten	40
5.11.4	Conclusie effecten ingreep op Flora en fauna	40
5.11.5	Samenvatting, conclusies en aanbevelingen.	41
5.12	Afweging vanuit het MER	42

6	Juridische regeling	46
6.1	Planvorm	46
6.2	Bestemmingsplanregeling	46
7	Uitvoerbaarheid	49
7.1	Economische uitvoerbaarheid	49
7.2	Handhaving	49
8	Inspraak en overleg	50
8.1	Inspraak	50
8.2	Overleg artikel 10 Bro (oud)	50
8.3	M.e.r.-toetsing	50
	Bijlagen bij de toelichting	51
	Bodemrapport/Saneringsrapport	53
	Passende beoordeling	54
	Doorsnedetekening	55
	Luchtkwaliteit	56

1 Inleiding

1.1 Ligging plangebied

De camping-jachthaven "Uitdam" ligt in de gemeente Waterland op buitendijkse gronden langs de kust van het Markermeer ten zuiden van de dijk naar Marken. Hij beslaat ongeveer 20 ha buitendijks gebied. De camping heeft vaste staanplaatsen met stacaravans, terreinen voor toeristisch kamperen en de nodige voorzieningen. De bijbehorende jachthaven heeft 300 vaste ligplaatsen.

figuur 1.1 Ligging van de Camping-jachthaven "Uitdam"

1.2 Aanleiding en doel bestemmingsplan

De oeverstroken en twee havendammen van de camping-jachthaven "Uitdam" zijn aangelegd met grote hoeveelheden puin en ander stortmateriaal. In diverse onderzoeken die zijn uitgevoerd vanaf 1990, is vastgesteld dat dit puin en stortmateriaal ernstig verontreinigd is en dat sanering nodig is om verspreiding van de verontreinigingen in het milieu te voorkomen.

De camping-jachthaven "Uitdam" bestaat sinds 1960, waardoor een deel van de voorzieningen en infrastructuur verouderd is. Dit betekent dat het terrein aan groot onderhoud of vervanging toe is. Ook is er nog steeds een grote vraag naar ligplaatsen in het IJsselmeergebied.

Tezamen met de noodzaak van een sanering zijn dit redenen geweest voor het ontwikkelen van plannen waarin de sanering wordt gecombineerd met een algehele herinrichting van de camping en een uitbreiding van de jachthaven.

Op 16 februari 2005 heeft de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat een beschikking saneringswerk Wet bodembescherming afgegeven voor de sanering van de bodemverontreiniging op de Camping-jachthaven "Uitdam". De beschikking houdt in dat

wordt ingestemd met isolatie van de aanwezige verontreiniging volgens het Saneringsplan Camping-jachthaven "Uitdam" te Uitdam van 16 november 2004, opgesteld door Ingenieursbureau Oranjewoud B.V.

In dat kader is door de eigenaar van camping-jachthaven Uitdam een samenwerkingsovereenkomst aangegaan met Geveke Ontwikkeling BV, een partij met veel ervaring op het vlak van recreatieontwikkeling. Het uiteindelijke doel van de ontstane ontwikkelingscombinatie is om camping-jachthaven Uitdam te transformeren tot een volwaardig Landal GreenPark. Het thema van het park is Waterland, hetgeen tot uitdrukking komt in de vele waterpartijen in het gebied en streekeigen bebouwing, met onder andere Waterlandse en Marker woonhuizen.

Globaal omvat het plan het volgende programma:

- uitbreiden van de bestaande jachthaven met 250 ligplaatsen (tot 550 ligplaatsen);
- verwijderen van alle stacaravans en realisatie van circa 200 deels drijvende recreatiewoningen en appartementen;
- realisatie/vernieuwen parkvoorzieningen, waaronder een supermarkt, horeca en overdekte sport- en spelvoorzieningen (zwembad/kinderspeelpaleis);
- handhaven van de bestaande camping

In overleg met de gemeente, de provincie en de waterbeheerders Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) en Rijkswaterstaat IJsselmeergebied (RWS) worden de normen voor veiligheid tegen hoog water en de eisen uit het werkprogramma Waterbeheer 21^e eeuw in de plannen verwerkt.

Deze uitbreiding en vernieuwing van de camping-jachthaven is niet mogelijk binnen het vigerende bestemmingsplan Uitwerkingsplan Recreatiegebied Uitdam (goedgekeurd 1978). Het nu voorliggende bestemmingsplan Camping-jachthaven Uitdam zal betrekking hebben op het grondgebied van de camping-jachthaven na uitbreiding. Omliggend bestemmingsplan Landelijk Gebied 1999 (het binnendijkse gebied inclusief primaire waterkering) en bestemmingsplan Markermeer 1998 sluiten hierop aan.

1.3 Bestemmingsplan en milieueffectrapport

De jachthaven breidt uit met meer dan 100 nieuwe ligplaatsen. Daarom moet het bevoegd gezag, de gemeente Waterland, volgens de Wet milieubeheer (Wm) beoordelen of een milieueffectrapportage moet worden opgesteld voordat een bestemmingsplan kan worden vastgesteld dat deze uitbreiding mogelijk maakt. De gemeenteraad van Waterland heeft op 4 december 2003 besloten dat dit het geval is. De milieueffectrapportage moet de informatie bevatten die het bevoegd gezag nodig heeft om het milieubelang een volwaardige plaats te geven in de besluitvorming over dit bestemmingplan. De milieueffectrapportage brengt de effecten van activiteiten voor alle relevante aspecten in beeld en gaat na of er alternatieven of maatregelen zijn waarmee eventuele negatieve effecten kunnen worden verminderd of voorkomen.

De m.e.r.-procedure voor de uitbreiding en vernieuwing van de camping-jachthaven Uitdam is officieel van start gegaan met het verschijnen van de Startnotitie op 3 november 2005. In deze startnotitie is inhoudelijk ingegaan op het project en aangegeven welke aspecten in het onderzoek zullen worden betrokken. In de periode die daarop volgde, is er mogelijkheid geboden om te reageren. De Commissie voor de milieueffectrapportage heeft vervolgens op 8 maart 2006 haar advies uitgebracht voor de richtlijnen voor het

MER. Daarna heeft de gemeenteraad van Waterland de richtlijnen voor het MER (het milieueffectrapport) vastgesteld, grotendeels rekening houdend met het advies van de Commissie voor de m.e.r. Vervolgens is het MER, conform de vastgestelde richtlijnen, opgesteld.

1.4 Leeswijzer

De toelichting op het bestemmingsplan is als volgt opgebouwd. In hoofdstuk 2 zal eerst de huidige situatie worden beschreven. Hoofdstuk 3 besteedt aandacht aan het vigerende en relevante beleidskader voor het gebied. Daarna zal de ontwikkeling van het plangebied in hoofdstuk 4 aan de orde komen. Hoofdstuk 5 geeft de resultaten van onderzoeken naar mogelijke (milieu-)belemmeringen in het plan. In de juridische regeling wordt uitleg gegeven over de wijze van regelen van de bestemmingen en de bouwmogelijkheden. Hoofdstuk 7 en 8 besteden aandacht aan de uitvoerbaarheid, zowel economisch als vanuit de inspraak.

2 Huidige situatie

Ligging

De Camping-jachthaven "Uitdam" is sinds 1960 gevestigd op de huidige buitendijkse locatie ten noorden van de kern Uitdam in de gemeente Waterland. In 1978 is het terrein vergroot naar ongeveer 20 ha. Het terrein wordt van het binnendijkse gebied van Noord-Holland gescheiden door de Uitdammerdijk, een primaire waterkering die in beheer is bij het Hoogheemraadschap Hollands Noorderwartier. De dijk behoort niet tot de camping.

De camping wordt aan twee zijden omgeven door de Waterlandsezeedijk, waarachter het agrarisch veenweidegebied is gelegen met twee agrarische bedrijfspercelen aan de andere zijde van de dijk. Daarnaast is de Oosterpoel gelegen, een binnendijks water met een natuurbestemming. Aan de noordzijde van de camping, ligt het buitendijkse weidegebied De Nes, dat eveneens een natuurbestemming heeft.

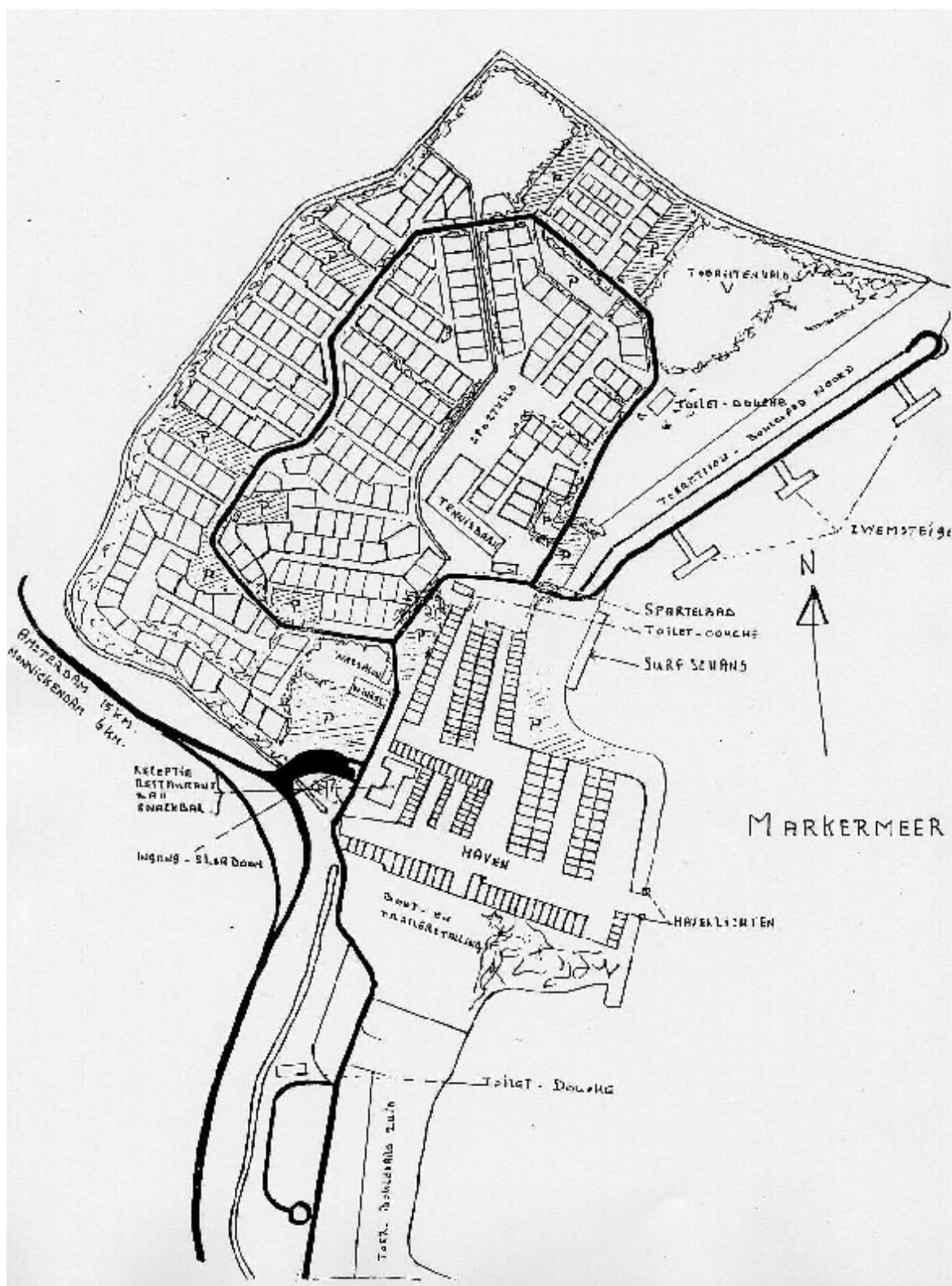
In figuur 2.1 ligt de camping-jachthaven centraal, met op de achtergrond het IJmeer en op de voorgrond links De Nes en rechts de Oosterpoel. Rechtsboven, langs de dijk, ligt de kern Uitdam.

figuur 2.1 Camping-jachthaven "Uitdam", gezien in zuidelijke richting

Jachthaven en voorzieningen

De 300 ligplaatsen in huidige jachthaven zijn bestemd voor ligplaatshouders. Rond de haven liggen de belangrijkste centrale voorzieningen als receptie, restaurant, winkel, wasserette en sportvelden. Aan de zuidzijde van de haven ligt een werfterrein voor trailers en voor de stalling van boten.

figuur 2.2 Camping-jachthaven "Uitdam", bestaande situatie

In de jachthaven is een drijvende voorziening voor de verkoop van brandstoffen voor schepen. Er is geen loods of werkplaats voor het overdekt uitvoeren van werkzaamheden aan schepen.

Winterberging en onderhoud

Het aantal schepen in de winterstalling op de wal is ongeveer 40% van het aantal ligplaatsen in de haven. Op dit moment zijn het er tussen 100 en 120. Conform de milieuvergunning worden de schepen schoongespoten en zo nodig geschuurd op een afsputlocatie die is voorzien van een afvoer naar slib- en oliereservoirs. Deze reservoirs worden zo vaak als nodig, maar minimaal éénmaal per jaar, door daartoe gerechtigde bedrijven leeggezogen en schoongemaakt.

figuur 2.3 Jachthaven, rechts het drijvende brandstofverkooppunt

Camping

Op figuur 2.1 zijn aan weerszijden van de haven langs de oever de open terreindelen herkenbaar die bestemd zijn voor het toeristisch kamperen. Op het toeristische kampeerterrein aan de zuidzijde van de haven, het smalle deel van de camping-jachthaven tussen de dijk en de oever, staat een aantal trekkershutten voor de verhuur aan kampeersers. Op het verder van het Markermeer gelegen deel van het terrein zijn 325 vaste staanplaatsen voor stacaravans. Verspreid over het terrein staan enkele sanitairgebouwen. De vaste staanplaatsen hebben eigen sanitair.

figuur 2.4 Toeristisch kamperen

Bedrijfsvoering

De Camping-jachthaven "Uitdam" is het gehele jaar geopend. In het hoogseizoen is de bezetting 80%. De gemiddelde bezetting over het hele jaar is 20% tot 40%. Behalve voor watersporters met hun schepen, de houders van vaste kampeerplaatsen en toeristische kampeersers, is het terrein ook toegankelijk voor dagrecreanten die langs de oever van het Markermeer willen recreëren.

Infrastructuur

Over het terrein loopt een ringweg. Tussen de staanplaatsen in zijn parkeerplaatsen aangelegd. De hoofdinfrastructuur van riolering, kabels en leidingen volgt de ringweg. Op het terrein ligt een gescheiden rioolstelsel. Vuilwater wordt via een vrijvervalriool afgevoerd naar een rioolgemaal op het terrein en vandaar verpompt naar het binnendijs gelegen afvalwatersysteem van het hoogheemraadschap. Hemelwater gaat via een regenwaterriool naar het oppervlaktewater.

Ontsluiting

Het terrein van camping-jachthaven Uitdam is ontsloten via de Waterlandse zeedijk. Deze weg, die in beheer is bij het Hoogheemraadschap, is een aftakking van de weg van Monnickendam naar Marken. Vanuit de zuidzijde is het terrein ook te bereiken vanaf de Waterlandse zeedijk. Vanwege het beperkte wegprofiel, de drukte in de dorpen langs het IJmeer en door het open weidegebied is dat een minder wenselijke situatie. De route via Monnickendam heeft de voorkeur.

3 Beleidskader

3.1 Rijksbeleid

Natuurbeschermingswet, Vogelrichtlijn, Natura 2000, Habitatrichtlijn

Op grond van de Europese Vogelrichtlijn zijn het IJmeer, het Markermeer en het IJsselmeer aangewezen als Natura 2000-gebied voor watervogels. De aanwijzing tot Natura 2000-gebied zegt over de begrenzing ter hoogte van jachthavens: "Bij (jacht)havens, die geheel binnen een Natura 2000-gebied liggen, valt aan de waterzijde een zone van 100 meter, gemeten vanaf de havenmond of de aanlegsteigers, en de haven zelf ook buiten de begrenzing. Grenst een (jacht)haven aan de buitenzijde direct aan het Natura 2000-gebied, dan is een zone van 100 meter ook buiten de begrenzing van Natura 2000 gehouden". Een strook van 100 m rond de bestaande jachthaven is buiten Natura 2000 gehouden. De herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam" mag geen (significant) negatieve effecten hebben voor de waarden ter bescherming waarvan Natura 2000 is ingesteld.

Het Ilmeer kwalificeert als speciale beschermingszone vanwege het voorkomen van drempeloverschrijdende aantallen van Tafeleend en Kuifeend, die het gebied benutten als overwinteringsgebied, ruigebied en/of rustplaats. Ook is het gebied aangewezen tot SBZ omdat het één van de vijf belangrijkste pleisterplaatsen voor het Nonnetje in Nederland is.

Het gebied is tevens aangemerkt als Wetland in de zin van de Wetlands-conventie (Ramsar) omdat er geregeld meer dan 20.000 watervogels voorkomen.

figuur 3.1 Ligging van het vogelrichtlijngebied (grijs) ter plaatse van de Camping-jachthaven "Uitdam"

Andere soorten waarvoor het gebied van betekenis is zijn Lepelaar, Brandgans, Zwarte Stern (niet-broedvogels). Andere trekkende vogelsoorten waarvoor het gebied van betekenis is als overwinteringsplaats en/of rustplaats: Fuut, Aalscholver, Grauwe Gans, Smient, Krakeend, Toppereend, Brilduiker, Meerkoet. De biotopen van deze vogels hebben mede de begrenzing van de SBZ bepaald.

Beleid en beheer van de SBZ is gericht op instandhouding en ontwikkeling van de vogelkundige waarden.

Nota Ruimte (2005)

In de Nota Ruimte zijn de uitgangspunten voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland vastgelegd. Daarbij gaat het om inrichtingsvraagstukken die spelen tussen nu en 2020 met een doorkijk naar 2030. In de nota worden de hoofdlijnen van beleid aangegeven, waarbij de ruimtelijke hoofdstructuur van Nederland (RHS) een belangrijke rol zal spelen. De nota heeft vier algemene doelen: versterken van de economie (oplossen van ruimtelijke knelpunten), krachtige steden en een vitaal platteland (bevordering leefbaarheid en economische vitaliteit in stad en land), waarborging van waardevolle groengebieden (behouden en versterken natuurlijke, landschappelijke en culturele waarden) en veiligheid (voorkoming van rampen).

In de nota staat 'ruimte voor ontwikkeling' centraal en gaat het kabinet uit van het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet'. Deze nota ondersteunt gebiedsgerichte, integrale ontwikkeling waarin alle betrokkenen participeren. Het accent verschuift van 'toelatingsplanologie' naar 'ontwikkelingsplanologie'. 'Ruimte voor ontwikkeling' betekent ook dat het rijk voor ruimtelijke waarden van nationaal belang waarborgen creëert om die te kunnen behouden en ontwikkelen.

Voor heel Nederland wordt een beperkt aantal generieke regels gehanteerd onder de noemer 'basiskwaliteit': dat zorgt voor een heldere ondergrens op het gebied van bijvoorbeeld veiligheid, milieu, verstedelijking, groen en water. Een aantal ruimtelijke structuren en netwerken dat in belangrijke mate ruimtelijk structurerend is voor Nederland als geheel, vormt samen de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur. Opgebouwd vanuit deze twee invalshoeken, bevat deze nota de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land.

In de Nota Ruimte is een aantal regels opgenomen, gericht op borging van deze basiskwaliteit voor steden, dorpen en bereikbaarheid. Het is de verantwoordelijkheid van provincies en (samenwerkende) gemeenten om dit generieke ruimtelijke beleid integraal en concreet gestalte te geven en integraal op elkaar af te stemmen zowel bij planvorming als uitvoering en daarmee te zorgen voor basiskwaliteit. Uitzondering hierop vormen vastgelegde rijksverantwoordelijkheden, zoals die voor de hoofdinfrastructuur.

Voor het IJsselmeer (inclusief Markermeer, IJmeer en randmeren en buitendijkse gebieden langs deze wateren), als onderdeel van de ruimtelijke hoofdstructuur, is de volgende doelstelling in de Nota Ruimte vastgelegd:

De functie van het IJsselmeer in de borging van de veiligheid, de beperking van wateroverlast en het behoud van de strategische watervoorraad te versterken en het gebied als grootschalig open gebied met bijzondere internationale waarden van natuur, landschap en cultuur te behouden en ontwikkelen.

Dit betekent de volgende twee voor dit bestemmingsplan relevante zaken:

- goede inpassing van activiteiten in de waarden van natuur, landschap en cultuur van het IJsselmeergebied;

- anticipatie op een geleidelijke stijging van het streefpeil van het IJsselmeergebied en versterking van de dijken voor de lange termijn.

Op de kaart met de 'Nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur: water, natuur, landschap' in de Nota Ruimte is het Markermeer aangegeven als groot water. De PKB-kaarten geven aan dat het Markermeer onderdeel uitmaakt van de Ecologische Hoofdstructuur en als Vogel- en Habitatrichtlijngebied is aangewezen. In of in de nabijheid van beschermde natuurgebieden (zoals Vogel- en Habitatrichtlijngebieden, tegenwoordig Natura 2000-gebieden) geldt het 'nee, tenzij'-regime. Nieuwe plannen, projecten of handelingen zijn niet toegestaan als zij de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied aantasten. Hiervan kan alleen worden afgeweken als er geen reële alternatieven zijn én er sprake is van redenen van groot openbaar belang. In dat geval moet de initiatiefnemer maatregelen treffen om de nadelige effecten weg te nemen of te ondervangen, en waar dat niet volstaat te compenseren door het realiseren van gelijkwaardige gebieden, liefst in of nabij het aangetaste gebied. Het bevoegd gezag ziet erop toe dat dit ook werkelijk gebeurt.

In de Integrale Visie IJsselmeergebied 2030, die het kabinet op 18 januari 2002 heeft vastgesteld, staat dat voor het typisch watergebonden gebruik, zoals watersport, oeverrecreatie, natte natuur, beroepsvaart, havengebonden activiteiten (zoals overslag) buitendijks in en aan de wateren ruimte aanwezig is, binnen randvoorwaarden en rekening houdend met de kernkwaliteiten van het gebied.

Nota Natuur voor mensen, mensen voor natuur (2002)

De nota bevat het rijksbeleid voor natuur, bos en landschap. De inzet is gericht op drie hoofdonderdelen: realiseren en versterken van de EHS; versterken van de landschappelijke identiteit (o.a. ontwikkelingsgerichte landschapsaanpak) en behoud en duurzaam gebruik van biodiversiteit.

Laag Holland

Waterland is één van de deelgebieden van "Laag Holland". Nationaal Landschap Laag Holland is een samenwerkingsverband van provincie, waterschap, gemeenten, natuurbeschermers en agrarische organisaties. De missie van Laag Holland is 'behoud, duurzaam beheer en waar mogelijk versterking van de landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke kernkwaliteiten van het Nationaal Landschap Laag Holland'. Dit is conform de tekst van de Nota Ruimte van het Ministerie van VROM over het beleid van het kabinet op het gebied van ruimtelijke ontwikkeling. In hun algemeenheid zijn de plannen met de Camping-jachthaven "Uitdam" hiermee niet in strijd.

Wet Bodembescherming

De Wet bodembescherming (Wbb) bepaalt dat in geval van een bodemverontreiniging, een zodanige sanering moet worden uitgevoerd dat daardoor de functionele eigenschappen die de bodem voor mens, plant of dier heeft, worden behouden of hersteld, tenzij dit als gevolg van locatiespecifieke omstandigheden niet mogelijk is. Bij de bodemverontreiniging op het terrein van de Camping-jachthaven "Uitdam" wordt gekozen voor het isoleren, beheersen en controleren van de verontreiniging. De systematiek voor de beslissing of sprake is van een urgent dan wel niet-urgent geval van ernstige bodemverontreiniging staat vermeld in de Circulaire Saneringsregeling Wet bodembescherming, beoordeling en afstemming. De kern is dat er bij gevallen van ernstige verontreiniging sprake is van urgentie van sanering, tenzij is aangetoond of aannemelijk is gemaakt dat de actuele risico's de aangegeven criteria voor mens, ecosysteem of verspreiding niet overschrijden.

Wet luchtkwaliteit

Sinds 15 november 2007 zijn de belangrijkste bepalingen over luchtkwaliteitseisen opgenomen in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5, titel 5.2 Wm). Hiermee is het Besluit luchtkwaliteit 2005 vervallen. Omdat titel 5.2 handelt over luchtkwaliteit staat deze ook wel bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Specifieke onderdelen van de wet zijn uitgewerkt in amvb's en ministeriële regelingen.

De nieuwe wetgeving kent een dubbele doelstelling:

1. De overheid wil een belangrijke impuls geven aan het treffen van maatregelen zodat in ons land de Europese normen worden gehaald.
2. De overheid wil er ook voor zorgen dat er meer mogelijkheden zijn om projecten door te laten gaan. Dat was nodig omdat in het verleden veel plannen door de rechter werden stilgelegd vanwege het niet halen van de normen.

Volgens de Wet luchtkwaliteit mogen de activiteiten niet leiden tot een overschrijding van vastgestelde grenswaarden. Als er al sprake zou zijn van een overschrijding van grenswaarden, mogen de activiteiten niet leiden tot een toename van de overschrijding. In paragraaf 5.5. wordt hier nader op ingegaan.

3.2 Provinciaal beleid

Streekplan Noord-Holland-Zuid (2003)

Waterland is een open waterrijk gebied aan de noordzijde van het stedelijke gebied van Amsterdam en Zaanstad. Het streekplan Noord-Holland Zuid dat Provinciale Staten van Noord-Holland in 2003 hebben vastgesteld, stelt (pagina 108) bij alle toekomstige ontwikkelingen een hoge ruimtelijke kwaliteit centraal om de identiteit van de regio te behouden en te versterken. Voor ingrepen in de ruimtelijke inrichting van dit gebied moeten dan ook passende ontwerpen worden gemaakt, zo nodig ondersteund door een beeldkwaliteitsplan. Dit wordt ook nagestreefd bij de herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam", die aan de oostrand van Waterland op buitendijks gebied ligt, naast het buitendijkse weidegebied De Nes. De huidige vormgeving en inrichting van de Camping-jachthaven is niet kenmerkend voor de identiteit van Waterland. Behalve het gebied van de Camping-jachthaven "Uitdam" plus De Nes en IJdoorn bij Amsterdam liggen er verder langs de kust van Waterland geen buitendijkse gebieden.

In Waterland ligt een belangrijk deel van de te ontwikkelen robuuste verbindingzone (voor natuurwaarden) Van Kust tot Kust. Net als alle grote wateren is het Markermeer onderdeel van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Er wordt nadrukkelijk rekening gehouden met de al aanwezige waarden in het gebied en bij de uitvoering zal zoveel mogelijk gezocht worden naar aansluiting en combinatie met functies zoals waterhuishouding en recreatie (streekplan, pagina 109). Grootschalige ruimtelijke ontwikkelingen met aanzienlijke ruimtelijke effecten zijn niet toegestaan (streekplan, pagina 87). Het streekplan stelt echter ook (streekplan, pagina 113) dat herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam" mogelijk is onder de voorwaarden dat de aanwezige vervuiling op het terrein wordt gesaneerd, wordt voldaan aan de eisen die het werkprogramma Waterbeheer 21^e eeuw (WB21) stelt en permanente bewoning wordt tegengegaan. Ook moet worden voldaan aan de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn.

Uitbreiding van het aantal ligplaatsen in Waterland is onderdeel van het beleid dat is vastgelegd in het streekplan (pagina 113). Met een uitbreiding tot 550 ligplaatsen krijgt

de jachthaven Uitdam de minimale omvang die volgens daarvoor ontwikkelde normen minimaal nodig is als draagvlak voor de inrichting en exploitatie van de voorzieningen die in de jachthavens in het IJsselmeergebied worden vereist.

Veiligheid tegen hoogwater

Het ontwerp Provinciaal waterplan stelt dat voor de veiligheid van buitendijkse locaties tegen hoogwater bij nieuwe bouwlocaties langs het Markermeer, totdat hiervoor beleid wordt vastgesteld, voorlopig wordt uitgegaan van een werknorm met een overschrijdskans van 1/4000 per jaar. Tevens wordt rekening gehouden met toekomstige meerpeilstijgingen in het IJsselmeergebied. WB21 stelt dat er ruimte moet zijn voor peilverhoging, dat geen ruimte aan het water onttrokken mag worden en dat meervoudig ruimtegebruik, inclusief water, moet worden bevorderd. Hiermee zal bij de herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam" rekening worden gehouden.

Waterhuishoudingsplan

Doelstelling is er voor te zorgen dat er altijd voldoende water van voldoende kwaliteit aanwezig is. Het verbeteren van de waterkwaliteit dient te worden bereikt door het terugdringen van de invloed van gebiedsvreemd water (in gebieden met hoofd- of nevenfunctie natuur) en terugdringen van waterverontreiniging door diffuse en puntbronnen en het aanleggen van natuurvriendelijke oevers. Ook het herstellen van zilte en brakke milieus draagt hier aan bij. Met betrekking tot waterkwantiteit staan in het Waterhuishoudingsplan en de uitwerking hiervan in de beleidsnotitie Ruimte voor water doelen geformuleerd. Belangrijkste maatregelen zijn het vergroten van waterberging bijv. in combinatie met natuurvriendelijke oevers, het toepassen van flexibel peilbeheer en het weren van bebouwing in boezemland. Door waterconservering, het verminderen van grondwateronttrekkingen en de aanleg van natuurvriendelijke oevers dient verdroging te worden tegengegaan. Tenslotte is een ambitie om waterbodems op diepte te brengen en te houden en vervuilde waterbodems te saneren.

Evenwichtig omgaan met water (2004)

Het doel van deze provinciale nota is om van generiek beleid over te gaan naar regionaal maatwerk bij de uitwerking en realisatie van het waterbeleid in Noord-Holland. De provincie kiest met het vaststellen van deze nota voor één kader voor de verdere uitwerking van het Collegeprogramma van Gedeputeerde Staten, het Nationaal Bestuursakkoord Water en de deelstroomgebiedsvisies.

Hoofddoelstellingen voor het provinciale waterbeleid zijn:

- a. Het keren van buitenwater (Noordzee, Waddenzee, IJsselmeer/Markermeer) heeft én behoudt de hoogste prioriteit binnen het waterbeheer;
- b. Het creëren van ruimte voor water is geen sectorale afweging, maar maakt deel uit van een integrale afweging waarin water een groter gewicht heeft gekregen. In de integrale afweging moeten alle mogelijke oplossingsrichtingen volwaardig meewegen;
- c. Na het completeren van de wateropgaven moet het kiezen van de benodigde maatregelen via maatwerk per gebied én in samenwerking met de streek tot stand komen in het verdere proces van regionale uitwerkingen. Ook het bereiken van voldoende draagvlak voor het uitvoeren van maatregelen is hierbij noodzakelijk;
- d. De waterproblemen worden zoveel mogelijk opgelost waar ze ontstaan. Fijnmazige oplossingen verdienen daarbij de voorkeur;
- e. Met het Rijk en de waterbeheerders worden nadere afspraken gemaakt over toepassing van het standstill-principe en over de herziening van de waterakkoorden

voor het Noordzeekanaal / Amsterdam-Rijnkanaalgebied en het IJssel- en Markermeergebied;

- f. Met waterschappen en gemeenten worden afspraken gemaakt over de regionale uitwerkingen. Bij het uitwerken en realiseren van de wateropgaven is voor de provincie eerst een stimulerende en faciliterende rol weggelegd en daaropvolgend een besluitvormende.

Deze algemene hoofdlijnen zijn te vertalen in uitgangspunten en richtlijnen voor het proces van verdere besluitvorming en de berekening en uitwerking van regionale wateropgaven.

3.3 Regionaal beleid

Regionaal Verkeer en vervoersplan (Stadsregio Amsterdam)

De stadsregio Amsterdam, waar gemeente Waterland deel van uitmaakt, heeft een beleidskader op het gebied van verkeer en vervoer, het Regionaal Verkeer en Vervoerplan (RVVP). In de komende jaren staat de regio Amsterdam een aantal grote veranderingen te wachten. Er zullen in de Noordvleugel aanzienlijke investeringen worden gedaan op het gebied van wonen en werken welke grote gevolgen voor de mobiliteit, die sterk zal toenemen. Het in goede banen leiden van deze verkeersgroei vraagt een stevige aanpak en een duidelijk plan. Het Regionaal Verkeer-en-Vervoerplan (RVVP) beschrijft de wijze waarop de stadsregio Amsterdam invulling wil geven aan het verkeer-en-vervoerbeleid tot 2015.

Het RVVP is opgesteld binnen de ambities die de ROA-gemeenten gezamenlijk hebben geformuleerd. Deze ambities zijn: het creëren van een gezonde, gedifferentieerde economie met internationale concurrentiekracht, het bieden van een goed sociaal klimaat aan de inwoners en het zorgen voor een duurzame leefomgeving. De mobiliteitsgroei wordt hierbij als gegeven geaccepteerd. Om voldoende recht te doen aan de genoemde ambities, zal deze groei echter wel goed moeten worden opgevangen. De regio mag niet aan zijn eigen succes ten onder gaan. De groeiende mobiliteit mag niet leiden tot onbereikbaarheid en aantasting van de leefbaarheid.

In het kader van dit bestemmingsplan wordt opgemerkt dat uit de MER (zie paragraaf 5.11) blijkt dat bij de uitbreiding van de jachthaven en het vervangen van de huidige stacaravans door recreatiewoningen er een toename van verplaatsingen van en naar de jachthaven plaatsvindt. De verkeersproductie van de recreatiewoningen neemt echter af ten opzichte van de huidige situatie. Per saldo is er sprake van een afname van de verkeersproductie van de totale camping-jachthaven "Uitdam".

Toeristische verblijfsaccommodaties regio Amsterdam

Het plan voor Camping jachthaven "Uitdam" past prima binnen het regionale programma 'Toeristische Verblijfsaccommodaties'.

3.4 Hoogheemraadschap

Waterbeheersplan van de Waterschappen in het Hollands Noorderkwartier 2000-2010

Hoofddoelstelling van het Waterbeheersplan (WBP) is instandhouding en versterking van een gezond en veerkrachtig watersysteem in een goed onderhouden, beheersbare infrastructuur, waarmee een duurzaam gebruik en duurzame beleevingswaarde is en blijft gegarandeerd. Water moet een meer sturende rol in de ruimtelijke ordening spelen, en waar mogelijk moet meer gebruik worden gemaakt van de kwaliteiten en kansen door water.

Waterkering

Langs de Waterlandse Zeedijk, die langs de Camping-jachthaven "Uitdam" loopt, ligt een vrijwaringszone van 100 m binnendijks en 175 m buitendijks. Binnen deze zone mogen geen nieuwe activiteiten of uitbreidingen van bestaande activiteiten plaatsvinden die een bezwaar vormen voor het beheer of voor toekomstige aanpassingen en versterkingen van de waterkering. Met de beheerder van de waterkering, het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK), moeten afspraken worden gemaakt over wat wel en niet is toegestaan binnen de vrijwaringszone.

Bij een recente vijfjaarlijkse toetsing op veiligheid is gebleken dat de huidige waterkering onvoldoende scoort en dat verbeteringsmaatregelen op korte termijn noodzakelijk zijn. HHNK zal hiertoe overgaan zodra de capaciteit en middelen hiervoor beschikbaar zijn. Dan zullen maatregelen worden genomen die volgens de huidige inzichten voor minimaal 50 jaar toereikend zijn. Over deze termijn wordt een stijging van het meerpeil in het Markermeer verwacht van 0,3 m. Volgens HHNK hoeft de dijk voor de komende 50 jaar nog niet verhoogd te worden en gaat het alleen om een verbreding. Hierdoor zal de insteek van de bestaande sloot langs de buitenzijde van de dijk maximaal 15 m in de richting van het Markermeer opschuiven. Bovendien moet rekening worden gehouden met een tijdelijke werkstrook om de dijkverbetering uit te kunnen voeren.

De beheerders van de waterkeringen in het IJsselmeergebied gaan er vooralsnog van uit dat door bodemdaling en zeespiegelstijging het meerpeil in het IJsselmeer en het Markermeer de komende 100 jaar met ongeveer 1 m zal stijgen. Volgens berekeningen van HHNK is hierdoor op langere termijn de aanleg nodig van een nieuw hoger en breder dijklichaam aan de buitendijkse zijde van de bestaande dijk. Vanuit de huidige teen van de dijk, de taludknijp tussen het buitentalud en de buitendijkse fietspadberm zou de buitenteen maximaal 56 m opschuiven in de richting van het Markermeer. Met inbegrip van een werk- en onderhoudsstrook van 5 m is voor de lange termijn een reservering nodig van 61 m vanaf de huidige buitenteen.

3.5 Gemeentelijk beleid

Toeristisch Recreatief OntwikkelingsPlan (TROP)

Bezoekersdruk op de gemeente vertaalt zich in uitbreidingsbehoefte van de jachthavens. De strategische ligging van de gemeente kan worden uitgebuit door Waterland te ontwikkelen tot een watersportcentrum in de zuidwesthoek van het IJssel- en Markermeer. Een doorvaartmogelijkheid in de verbindingsdam naar Marken verbetert de bereikbaarheid over water van de Gouwzee. Er is behoefte aan uitbreiding van ruimte en ligplaatscapaciteit van de jachthavens in de gemeente, waarvan camping-jachthaven Uitdam met 250 ligplaatsen.

Het aanbod aan zeil- en motorjachten in de verhuur zou gecoördineerd kunnen worden opgezet, waarbij via internet en het trefwoord Waterland of Monnickendam een overzicht wordt gegeven.

Tenslotte kan, door het aanbieden van arrangementen, de toeristische functie van Waterland worden vergroot. Door de strategische ligging nabij Amsterdam worden toeristen verleid tot een bezoek aan Waterland.

Herinrichting camping-jachthaven Uitdam (raadsbesluit 4 december 2003)

Voor het terrein van de Camping-jachthaven "Uitdam" vigeert op dit moment het bestemmingsplan Landelijk gebied, uitwerking Rekreatiegebied Uitdam, dat in 1978 is

vastgesteld door de gemeente Broek in Waterland. De uitwerking Recreatiegebied Uitdam betreft uitsluitend het buitendijkse gebied van de Camping-jachthaven "Uitdam".

De Raad van waterland heeft op 4 december 2003 besloten om in te stemmen met de volgende uitgangspunten voor sanering, herinrichting en uitbreiding van de jachthaven van recreatiegebied 'Camping-jachthaven Uitdam' te Uitdam:

1. Sanering van de aanwezige bodemvervuiling door de eigenaar van de Camping;
2. Voldoen aan de eisen van Waterbeheer 21^e eeuw;
3. Geen uitbreiding van het terrein door inpoldering;
4. Uitbreiding van de jachthaven met 250 ligplaatsen;
5. Geen permanente bewoning;
6. Voldoen aan Vogel- en Habitatrichtlijn en Flora- en faunawet;
7. geen uitbreiding van bebouwd oppervlak, zoveel mogelijk handhaven van aantallen plaatsen voor toeristisch kamperen;
8. Toekomstige bebouwing mag het open, weidse landschap niet onevenredig aantasten en dient te passen bij de identiteit van Waterland, de bebouwing mag nauwelijks uitstijgen boven de kruin van de dijk;
9. Integrale m.e.r. en bestemmingsplanherziening opstellen, op kosten van exploitant;
10. Aanleg gratis toegankelijke dagrecreatieve voorziening.

Bij het raadsbesluit van 26 maart 2009 is de kaderstelling aangepast:

1. bebouwingshoogte van woningen van maximaal 7 meter van de centrale voorzieningen maximaal 10 meter, inclusief de algemene vrijstellingsbevoegdheid van 15% , zoals beschreven in artikel 5 van het voorontwerp bestemmingsplan Cajuit.
2. maximale oppervlakte zijnde gebouwen vaststellen op 17.000 m² inclusief vrijstellingsbevoegdheid van 15%, waarbij een maximum aantal van 200 vakantiewoningen geldt.
3. beplantingsplan (door initiatiefnemer te) overleggen, zodat het recreatieterrein wordt ingepakt in het groen;
4. ontsluiting van het recreatiegebied (conform aangeleverde tekening/bijlage 1) verleggen naar de andere kant van de bocht richting Marken/Monnickendam;
5. maximaal aantal ligplaatsen 550;
6. de grens van de vogelrichtlijn c.a. toepassen conform het gestelde in MER en in een convenant regelen dat jetskiactiviteiten worden uitgesloten;
7. een convenant afsluiten tussen gemeente, dorpsraad en initiatiefnemer ten behoeve van (toekomstige) overlegsituatie met betrekking tot beheer;
8. een exploitatieovereenkomst ter fiattering voorleggen, voorafgaand aan de (in de 2e helft van 2009 geplande) raadsvaststelling van het bestemmingsplan;
9. de bereidheid uit te spreken om de termijn voor bodemsanering op te rekken en daarover op korte termijn overleg te voeren met de bevoegde instanties.

Beleid buitengebied

In het bestemmingsplan Landelijk Gebied (1999) is het beleid voor het landelijk gebied van de gemeente Waterland vastgelegd. De buitendijkse camping-jachthaven Uitdam valt buiten het plangebied van dit bestemmingsplan.

Het beleid voor het de camping omringende landelijke gebied is gericht op behoud en versterking van de landschappelijke en natuurlijke kwaliteiten. Dit vertaalt zich in de volgende doelstellingen:

- behoud en versterking van de functies landbouw, natuur en landschap in onderlinge samenhang en in een zo groot mogelijk evenwicht;
- afstemming van de functies op de abiotische omstandigheden;

- ontwikkeling van de veehouderij buiten de Relatienotagebieden en -voorzover de gronden nog niet in beheersovereenkomsten zijn opgenomen of door een natuurbeherende instantie zijn verworven- ook daarbinnen.

Het landelijk gebied is verdeeld in verschillende zones, naar gelang de natuurwaarden en dynamiek in het gebied. Polder de Nes en de Oosterpoel valt in zone IV, dat is 'natuur, reservaatgebied met lage dynamiek'. Een agrarische bedrijfsvoering op deze gronden wordt bepaald door de eisen vanuit natuur en landschap.

Het ten zuidwesten van de camping-jachthaven gelegen agrarisch gebied ligt in zone II, te weten 'agrarisch gebied met grondgebonden veehouderij met een redelijke dynamiek. Openheid is een belangrijk te behouden kenmerk in deze zone.

4 Planbeschrijving

4.1 Het plan

BOR B.V. wil de bestaande jachthaven uitbreiden van 300 tot 550 ligplaatsen en de camping herinrichten en opwaarderen ten behoeve van verblijfsrecreatie. Zij wil daarmee inspelen op de ontwikkelingen op het gebied van watersport, toerisme en recreatie en tevens een economisch draagvlak creëren voor de saneringsmaatregelen die moeten plaatsvinden. Zij streeft naar een stedenbouwkundige en architectonische opzet die, in grotere mate dan de huidige camping, past bij het karakter van de Markermeerkust van Waterland.

Onderdelen van het plan

In combinatie met het isoleren van de verontreinigingen in oevers en havendammen zal de jachthaven worden aangepast en uitgebreid met een nieuw gedeelte ten noorden van de huidige haven. Dit is te zien op figuur 4.1.

figuur 4.1 inrichtingsschets camping-jachthaven Uitdam

Het smalle deel van het terrein, zuidelijk van de haven, blijft bestemd voor toeristisch kamperen met een aantal trekkershutten, zoals in de huidige situatie. De oever is hier ook toegankelijk voor dagrecreanten. Het gedeelte tussen de haven en de Uitdammerdijk wordt opnieuw ingericht. De huidige vaste staanplaatsen voor caravans met de bestaande begroeiing en de bestaande gebouwen en voorzieningen op de camping zullen verdwijnen.

Op het nieuw in te richten terrein komen onder andere :

- een hoofdgebouw met receptie, winkelruimte, havencafé, restaurant, voorzieningen ten behoeve van sport en ontspanning (o.a. sauna, fitnessruimte, schoonheidssalon) en dergelijke;
- recreatieappartementen;
- een zwembad;
- 2 bedrijfswoningen;
- drijvende recreatiewoningen;
- grondgebonden recreatiewoningen;
- niet-overdekte sport- en spelplaatsen, zoals een midget-golfbaan en een tennisbaan;
- milieustraat (verzameling afval, papier, glas e.d.);
- ontsluitingswegen en parkeerterreinen;

Bij de jachthaven worden ontwikkeld:

- een havenkantoor met kantoor- en winkelruimten;
- zeilschool met voorzieningen voor groepen;
- sanitair;
- brandstof-leverantie;
- een werfterrein bij de haven.

Het kampeergedeelte wordt ontwikkeld voor:

- toeristische standplaatsen (tent, toercaravan en camper);
- trekkershutten;
- sanitaire voorzieningen;
- kiosk.

4.2 Terreinindeling

Hart van het plan is een 'visserdorp', centraal tussen het bestaande en het nieuwe deel van de haven. Hier komt vaste bebouwing met in ieder geval de centrale voorzieningen. Het huidige terrein met stacaravans zal opnieuw worden ingericht met voornamelijk grondgebonden recreatiewoningen, maar ook enkele waterwoningen (drijvende woningen). Dit gedeelte beslaat circa 12 ha. De maaiveldhoogte is nu ongeveer NAP- 0,80 m. Bij de herinrichting worden waterpartijen en terpen aangelegd en komt het terrein in open verbinding met het IJmeer. De waterpartijen omringen een aantal (schier)eilanden die door een 'ringweg' en bruggen met elkaar en de rest van het terrein zijn verbonden. Op dit deel van het terrein komen grondgebonden recreatiewoningen, met aan de zijde van de dijk zogenaamde waterwoningen. Door de keuze voor drijvende recreatiewoningen is het mogelijk om flexibel in te spelen op werkzaamheden en toekomstige aanpassingen aan de waterkering. Bovendien vormen peilvariaties en een meerpeilstijging in het Markermeer voor drijvende recreatiewoningen geen probleem. Het gezamenlijk bebouwd oppervlak van alle op het terrein aanwezige bebouwing bedraagt 17.000 m².

Gezocht wordt naar een in het landschap en in Waterland passende architectuur. De bouwhoogte van de recreatiewoningen is vastgesteld op 7 meter hoogte. Rondom de bestaande havenkom zijn de voorzieningen en enkele appartementen ondergebracht. In verband met de aard van de voorzieningen en de gekozen architectuur is hier een nokhoogte gewenst tot maximaal 10 meter. De nokhoogte van 10 meter in zone 3 is gebaseerd op de Stolpboerderij, die worden gekenmerkt door een vierkante plattegrond, met een lage goot en een hoge nok. Samenvattend zal de bebouwing vanaf de voet van de

dijk niet zichtbaar zijn, terwijl op grotere afstand alleen de daken en de topgevels waarneembaar zijn.

Aan de noordpunt van de nieuwe haven komen bedrijfswoningen en een afsluitbare verbinding tussen het IJmeer en de waterpartijen op het recreatiewoningterrein.

De ontsluiting van de camping-jachthaven "Uitdam" vindt plaats vanaf de Waterlandse Zeedijk. Net als nu probeert de camping-jachthaven het gebruik van de voorkeursroute via de provinciale weg N247 te stimuleren en wordt het gebruik van de route via Uitdam en Durgerdam ontmoedigd.

Voorafgaand aan de herinrichting zijn de huurovereenkomsten voor de staanplaatsen voor vaste caravans beëindigd. Daarmee verdwijnen ook de vaste gasten en de (illegale!) permanente bewoners en hun bezoekers. Volgens het vigerende bestemmingsplan mogen er 325 plaatsen zijn. Daarvoor in de plaats komen er 200 recreatiewoningen. De maximale bezetting zal daardoor afnemen.

Het aantal parkeerplaatsen voor ligplaatshouders wordt van 90 op 200 gebracht. Voor de recreatiewoningen en het kampeerterrein worden in totaal 300 parkeerplaatsen aangelegd, waarbij een uitwisseling van gebruik mogelijk is bij piekdruk. In paragraaf 5.4 wordt nader ingegaan op de parkeersituatie.

Evenmin als nu zal de Camping-jachthaven "Uitdam" in de toekomst mikken op dagtoeristen die alleen van het restaurant of het strand gebruik maken omdat daarvoor ook in de nieuwe situatie niet de benodigde parkeerruimte kan worden aangelegd.

De dijk

Een strook van ongeveer 20 m langs de dijksloot tussen de camping en de Uitdammerdijk blijft beschikbaar voor de dijkverbetering die HHNK binnen enkele jaren zal uitvoeren en voor de werkstrook die daarbij nodig is. Hier kunnen geen ontwikkelingen plaatsvinden die een belemmering vormen voor dijkverbetering. De aangrenzende strook van nog eens ongeveer 35 m (tot totaal 61 m vanaf de huidige kniklijn tussen het buitentalud van de dijk en de fietspadberm) wordt gereserveerd voor een volgende dijkverbetering die naar verwachting over ongeveer 50 jaar nodig zal zijn. In overleg met HHNK zijn in deze strook alleen bestemmingen mogelijk die binnen deze termijn afgeschreven zijn.

4.3 De haven

Het plan is om de jachthaven uit te breiden tot 550 ligplaatsen. Daarvoor worden in het IJmeer vanaf de noordpunt van de camping en vanaf de oever aan de zuidzijde van de bestaande haven nieuwe havendammen gebouwd. De nieuwe dammen omsluiten de bestaande haven. De nieuwe havenmond komt enkele tientallen meters vóór de bestaande haveningang te liggen. Tussen de noordelijke oever, die straks tussen twee damwanden opgesloten zal zijn, en de nieuw aan te leggen noordelijke havendam komt een heel nieuw deel van de haven te liggen. De bestaande haven heeft een oppervlakte van ruim 2 ha. Na uitbreiding wordt dit ruim 5,5 ha. De uitbreiding ligt in het bestaande IJmeer, maar het water heeft hier nog niet de gewenste diepte van 2,5 m. Dit gedeelte zal door middel van baggeren op diepte worden gebracht.

Vanaf het IJmeer is er zicht op de nieuwe havendam met daarachter de schepen met hun masten, en tussen het bestaande en het nieuwe deel van de haven de nieuwe permanente bebouwing van haven en recreatieterrein.

figuur 4.2 Plaats van de havenuitbreiding voor de noordelijke oever

Op dit moment wordt het gezicht van de camping naar het water nog gedomineerd door de oevers met hun staanplaatsen voor toeristische kampeersers en daarachter de begroeiing tussen de stacaravans.

Met het oog op de te ontvangen schepen zal de diepte van de haven op 2,5 m worden gebracht.

Langs de westzijde van de havenuitbreiding, op de strook met geïsoleerde verontreinigingen, komen parkeerplaatsen voor de eigenaren en gebruikers van de schepen in de haven. In de winter wordt deze strook gebruikt voor het op de wal stallen van schepen. Het aantal boten in de winterstalling op de wal zal rond de 200 boten bedragen. Nabij de haven zal wederom een werf worden opgericht met een botenlift, teneinde de boten uit het water te kunnen tillen en onderhoud aan boten mogelijk te maken.

Op de kop van de haven wordt het havenkantoor gerealiseerd, met een torentje van waaruit de havenmeester de jachthaven kan overzien. Voor de klanten van de jachthaven worden voorzieningen gerealiseerd, zoals een afvalverzamel punt, sanitaire voorzieningen en detailhandel ten behoeve van de boot en bemanning. Mogelijk zal bij het havenkantoor een horecavoorzieningen worden gerealiseerd in de vorm van een havencafé, waarbij genoten kan worden van het uitzicht van de jachthaven en IJsselmeer.

Tevens is er een doelstelling om een zeilschool op te richten, met de mogelijkheid van overnachting voor groepen, zodat het organiseren van een zeilkamp tot de mogelijkheden behoort.

4.4 Het recreatiepark

Het terrein waarop nu stacaravans zijn gevestigd en de centrale voorzieningen aanwezig zijn wordt volledig heringericht. Dit gebied wordt getransformeerd tot bungalowpark, met de daarbij behorende voorzieningen als winkels, horeca, een overdekt zwembad etc. De recreatiewoningen worden verspreid over vijf eilanden. Langs de Waterlandsezeedijk zijn drijvende recreatiewoningen voorzien. Hiervoor is gekozen omdat in een zone van 61 meter vanaf de dijk niet mag worden gebouwd in verband met geplande dijkverzwaringen. De centrale voorzieningen van het park zijn geconcentreerd rondom de haven. Hier ontstaat een centrumzone, waarin naast een supermarkt, een winkel voor watersportartikelen ook een (pannenkoeken)restaurant wordt gerealiseerd. Boven de winkels en horeca worden ook appartementen gerealiseerd. De bebouwing in het recreatiepark is geïnspireerd op de Waterlandse architectuur. Het overdekte zwembad wordt bijvoorbeeld ondergebracht in een stolpboerderij.

4.5 De camping

Het zuidelijke gedeelte van het terrein dat momenteel in gebruik is als camping met toeristische standplaatsen, zal in de nieuwe situatie dezelfde functie vervullen. Op dit terrein is het toegestaan om een aantal blokhutten te plaatsen, die in het zomerseizoen voor kampeersers zonder eigen tent of toercaravan de mogelijkheid biedt om op de camping te overnachten. Voor de kampeersers wordt een sanitairgebouw aangelegd. Bij het strandje op de zuidpunt is het toegestaan om een kiosk te plaatsen voor de verkoop van drinken, ijsjes en snacks.

Het strandje blijft openbaar toegankelijk.

Tussen de camping en de jachthaven ligt momenteel de werf. In de nieuwe situatie blijft dit een mogelijke locatie voor de botenwerf. Ook kan hier een zeilschool worden gebouwd, alsmede een bedrijfswoning voor toezicht op camping en jachtwerf.

4.6 Hoogteligging

Op dit moment ligt het maaiveld op de camping onder het oppervlaktewaterpeil van het IJmeer en is een permanente bemaling nodig om het terrein droog te houden. De aanleg van waterpartijen die in open verbinding staan met het IJmeer maakt het noodzakelijk om de droge terreindelen op te hogen tot een voldoende hoogte boven het IJsselmeerpeil.

Uitgangspunt bij de herinrichting is dat de buitendijks gelegen camping in de komende 50 jaar niet opnieuw een 'polder' wordt, zoals nu het geval is. Het ligt wel in de bedoeling om tussen de jachthaven en het campingterrein een waterkering aan te leggen met daarin een afsluitbaar keermiddel. Daardoor wordt het mogelijk om kortdurende peilverhogingen buiten de camping te houden. Bij een blijvende verhoging van het gemiddelde IJsselmeerpeil kan het nodig zijn om het terrein en de waterkering verder op te hogen. Met het ontwerp van de vaste bebouwing en de infrastructuur wordt geanticipeerd op de peilvariaties en de blijvende peilverhogingen in het IJsselmeer die gedurende de afschrijvingstermijnen van de verschillende objecten worden verwacht.

4.7 Landschappelijke inpassing

Het voorgenomen initiatief leidt door middel van een andere indeling van het terrein tot een betere landschappelijke inpassing. Door de aanleg van een open waterverbinding met het IJmeer zal het gebied zichtbaarder een buitendijks gebied worden. Hoogopgaande en vaak gebiedsvreemde beplanting zal worden verwijderd bij de herinrichting. De nieuwbouw zal in zeer beperkte mate boven de dijk uitsteken. Alleen bij zicht van veraf zullen de punten van daken van de hoofdgebouwen en de masten van de boten zichtbaar zijn. Na de herinrichting zal wederom groen en bomen (passend bij Waterland) worden ingeplant.

De bouwstijl van de recreatiewoningen zal passen bij de typerende bouwstijl van Waterland. Het terrein wordt in totaal voor ongeveer 10% bebouwd (deze berekening is excl. de jachthaven).

4.8 Peilen van gebouwen en infrastructuur

Bij het ontwerpen van gebouwen en infrastructuur moet rekening worden gehouden met de waterstanden in het IJsselmeer en met de tijdelijke en blijvende wijzigingen die daarin op kunnen treden. Omdat campingterrein en jachthaven door een afsluitbare waterkering

van elkaar worden gescheiden, moet onderscheid worden gemaakt tussen de deelgebieden voor en achter de waterkering. De jachthaven, buiten de waterkering, krijgt te maken met alle tijdelijke en blijvende peilveranderingen in het IJsselmeer. Door het sluiten van de waterkering kan het gebied erachter gevrijwaard worden van tijdelijke hoogwaters. Blijvende peilveranderingen zullen ook hier van invloed zijn.

5 Onderzoeken

5.1 Water

5.1.1 Waterhuishouding

Waterhuishoudkundig gezien ligt de hele Camping-jachthaven "Uitdam" in het IJmeer, aan de buitenzijde van de primaire waterkering van Waterland. Om het laaggelegen buitendijkse gebied van de camping te beschermen tegen overstroming bij hoogwater in het IJmeer is langs de oever een waterkering aangelegd. De hoogte daarvan is op dit moment ongeveer NAP+ 0,80 m. Om het terrein bovendien geschikt te maken als camping, wordt het door onderbemaling ontwaterd. Als gevolg van de ontwatering is het maaiveld op de camping achter de waterkering inmiddels gedaald tot NAP- 0,10 m à NAP- 0,80 m.

De holocene slecht doorlatende deklaag is ter plaatse van de camping ongeveer 13 m dik. De stijghoogte van het grondwater in het daaronder liggende watervoerende pakket is volgens de Grondwaterkaart van Nederland NAP- 2,15 m. Daardoor is er een potentiële inzijingssituatie, hoewel de inzijing door het holocene pakket in werkelijkheid verwaarloosbaar zal zijn. Het polderpeil binnendijs van de primaire waterkering is circa NAP- 1,5 m. Er zal dus een landinwaartse kwelstroom zijn vanuit het Markermeer via de camping en de dijk naar het binnendijkse gebied.

Het onderbemalen gebiedje van de camping is een vrij kleinschalige onderbreking van de situatie langs de rest van de primaire waterkering van Waterland. Overal elders grenst het IJmeer, of in ieder geval het IJsselmeerpeil, tot aan de primaire waterkering.

Bij de herinrichting van het campingterrein wordt de onderbemaling beëindigd en wordt het Markermeerwater binnengelaten in de aan te leggen waterpartijen. De hydrologische uitzonderingssituatie van het buitendijkse campingterrein langs de primaire waterkering van Waterland wordt daardoor opgeheven. De situatie wordt dan vergelijkbaar met die van het naastgelegen gebied De Nes.

5.1.2 Waterkering en keermiddel tussen camping en haven

Bij afwezigheid van formeel beleid hanteert de provincie Noord-Holland als werknorm dat in buitendijkse gebieden veiligheid moet worden geboden tegen hoogwaters met een kans van voorkomen van 1/4000 per jaar. Dat wil niet zonder meer zeggen dat maaiveldniveaus of vloerpeilen allemaal hoger moeten zijn dan de bij die kans behorende maatgevende waterstand. De te nemen maatregelen en daarvoor te maken kosten moeten worden afgestemd op de mogelijke gevolgen van een maatgevend hoogwater en de schade en gevaren die daarbij ontstaan. Van belang zijn bijvoorbeeld de kwaliteit van constructies, de voorzienbaarheid van hoogwaters, de daarbij te verwachten waterdiepten en golven en de beschikbaarheid van veilige vluchtwegen en vluchtplaatsen, rekening houdend met de weersomstandigheden die met kritieke situaties gepaard gaan.

Onder de huidige omstandigheden is de maatgevende waterstand bij 1/4000 per jaar ter plaatse van de Camping-jachthaven "Uitdam" NAP+ 0,60 m. Gezien de ligging van het

terrein ten opzichte van het IJmeer en het feit dat de camping door de havendam volledig zal worden afgeschermd, hoeft bovenop de maatgevende waterstand niet met een golfaanval gerekend te worden. Maatgevende waterstanden worden op deze plaats veroorzaakt door opwaaiing bij windrichtingen die niet tegelijkertijd tot aanlandige golven leiden.

Met een reserve of waakhoogte van 0,50 m is op dit moment een waterkering met een hoogte van NAP+ 1,10 m voldoende. Voor de toekomst houden de waterbeheerders in het IJsselmeergebied rekening met een stijging van het meerpeil van 0,3 m in de komende 50 jaar en 1,0 m in de komende 100 jaar. Bovendien kan een verdere bodemdaling optreden van op langere termijn misschien 0,5 m. Hoewel voorlopig een kerende hoogte van NAP+ 1,10 m voldoende is, is het nodig om ruimte te reserveren om de waterkering in de toekomst te kunnen verhogen tot minimaal NAP+ 2,10 m. Een afsluitbaar onderdeel in de waterkering moet nu al op de verdere toekomst worden gedimensioneerd of bij het ontwerp moet op een toekomstige aanpassing worden geanticipeerd.

Buiten de afsluitbare waterkering

Buiten de afsluitbare waterkering is op dit moment het streefpeil in de winter NAP- 0,40 m, in de zomer NAP- 0,20 en de maatgevende waterstand met een kans op voorkomen van 1/4000 per jaar NAP+ 0,60 m. Rijkswaterstaat neemt aan dat deze peilen in de komende 50 jaar zullen stijgen met 0,30 m en in de komende 100 jaar met 1,00 m. Met een waakhoogte van 0,50 m biedt een peil van NAP+ 1,40 m in de komende 50 jaar voldoende veiligheid tegen overstroming als gevolg van omstandigheden met een kans op voorkomen van 1/4000 per jaar. Voor veiligheid in de komende 100 jaar moet dit peil NAP+ 2,10 m zijn.

Achter de afsluitbare waterkering

Voor de situatie achter de afsluitbare waterkering is maatgevend bij welke overschrijding van het streefpeil de waterkering gesloten wordt. Voor voldoende veiligheid tegen overstroming moet boven dat sluitpeil nog een waakhoogte van minimaal 0,50 m in acht genomen worden, onder andere om verdere peilstijgingen als gevolg van neerslag en kwel op te kunnen vangen. Het sluitpeil kan voorlopig bijvoorbeeld worden gelegd op NAP+ 0,30 m, dat is 0,20 m boven het huidige zomerstreefpeil plus de 0,30 m meerpeilstijging die Rijkswaterstaat voor de komende 50 jaar verwacht. Dat leidt dan tot minimale vloerpeilen achter de afsluitbare waterkering van NAP +0,80 m voor de komende 50 jaar. Voor de komende 100 jaar leidt dezelfde redenering tot vloerpeilen van minimaal NAP +1,50 m.

5.1.3 Primaire waterkering

De beheerders van de waterkeringen in het IJsselmeergebied gaan er vooralsnog van uit dat door bodemdaling en zeespiegelstijging het meerpeil in het IJsselmeer en het Markermeer de komende 100 jaar met ongeveer 1 m zal stijgen. Volgens berekeningen van het HHNK is hierdoor op langere termijn de aanleg nodig van een hoger en breder dijklichaam aan de buitendijkse zijde van de bestaande dijk. Vanuit de huidige teen van de dijk (de taludkniklijn tussen het buitentalud en de fietspadberm) zou de buitenteen maximaal 56 m opschuiven in de richting van het Markermeer. Met inbegrip van een werk- en onderhoudsstrook van 5 m is voor de lange termijn een reservering nodig van 61 m vanaf de huidige buitenteen.

Bij een recente vijfjaarlijkse toetsing op veiligheid is gebleken dat de huidige waterkering onvoldoende scoort en dat verbeteringsmaatregelen op korte termijn noodzakelijk zijn.

HHNK zal hiertoe overgaan zodra de capaciteit en middelen hiervoor beschikbaar zijn. Dan zullen maatregelen worden genomen die volgens de huidige inzichten voor minimaal 50 jaar toereikend zijn. Over deze termijn wordt een stijging van het meerpeil in het Markermeer verwacht van 0,3 m. Volgens HHNK hoeft de dijk voor de komende 50 jaar nog niet verhoogd te worden en gaat het alleen om een verbreding. Hierdoor zal de insteek van de bestaande sloot langs de buitenzijde van de dijk maximaal 15 m in buitendijkse richting opschuiven. Bovendien moet rekening worden gehouden met een tijdelijke werkstrook om de dijkverbetering uit te kunnen voeren.

Omdat de verbreding van de dijk over maximaal 15 m in de richting van het IJmeer op afzienbare termijn zal plaatsvinden is deze strook bij de herinrichting van de camping definitief niet meer beschikbaar. De tijdelijke werkstrook moet van voldoende afmetingen zijn en beschikbaar blijven totdat de dijkverbetering is voltooid. De rest van de reservering van 61 m vanaf de huidige buitenteen wordt volgens de huidige inzichten op zijn vroegst over 50 jaar aangesproken voor een volgende dijkverbetering. Het beleid van HHNK is dat binnen deze strook geen activiteiten kunnen plaatsvinden die de toekomstige dijkverbetering in de weg staan en die onomkeerbaar zijn of die te zijner tijd alleen tegen hoge maatschappelijke kosten ongedaan gemaakt kunnen worden. De provincie Noord-Holland wil in deze strook activiteiten die in een periode van enkele tientallen jaren worden afgeschreven niet uitsluiten, mits contractueel goed wordt vastgelegd dat dit gebied voor dijkverbetering gereserveerd blijft.

5.1.4 Overige aspecten

Bij de vernieuwing van de huidige vrijval-riolering zal een drukriolering worden aangelegd die veel minder gevoelig is voor hoogteverschillen en zettingen. Afstromend hemelwater van dakoppervlakken wordt direct naar het oppervlaktewater afgekoppeld.

5.2 Bodemkwaliteit

De bodem van het campingterrein bestaat uit holocene klei- en veenlagen met een dikte van 10 m tot 13 m. Daaronder ligt een zandpakket. Een dergelijke bodem is in het algemeen samendrukbaar, zettingsgevoelig en weinig draagkrachtig. De onderbemaling die op dit moment nodig is om het terrein droog te houden, leidt tot een voortgaande bodemdaling en daarmee tot de noodzaak om de grondwaterstand steeds verder te verlagen of nieuwe grond op te brengen. De onderbemaling zal in de nieuwe situatie beëindigd worden.

5.2.1 Bodemverontreiniging

Voor het saneren van de verontreinigingen die het gevolg zijn van het aanbrengen van stortmateriaal in oevers en havendammen is door Oranjewoud BV een saneringsplan opgesteld. Conform dit plan zal de verontreiniging worden geïsoleerd om verspreiding van de verontreinigingen in het milieu te voorkomen. De saneringsbeschikking die de staatsecretaris van Verkeer en Waterstaat op 16 februari 2005 heeft afgegeven, is gebaseerd op dit saneringsplan.

Verontreinigingssituatie

In de achterliggende jaren is een aantal malen onderzoek uitgevoerd naar de aard, de omvang en de risico's van de bodemverontreiniging die is ontstaan door het storten van verontreinigd puin en sloopmateriaal in de oevers, de noordelijke havendam en de

strekdam aan de zuidzijde van de Camping-jachthaven "Uitdam". De contouren van het stortmateriaal zijn vastgelegd, het materiaal beperkt zich tot een strook van circa 20 à 30 m uit de oever. Deze strook wordt zichtbaar begrensd door een kleilichaam dat tevens als waterkering fungeert. De dikte van het gestorte materiaal varieert naar schatting tussen 2 m en 8 m. Vastgesteld is dat de verontreinigingen in grond en grondwater tot nu toe tot het stortmateriaal zelf beperkt blijven. Door de aanwezigheid van een slecht doorlatende kleiveenlaag is het risico van horizontale en verticale verspreiding in de bodem gering. Ook de aangrenzende waterbodem is vooralsnog niet ernstig verontreinigd geraakt. Het risico van verspreiding naar het Markermeer en naar de waterbodem door afkalving is echter wel reëel. Sanering wordt daarom als urgent gezien.

Het opgestelde saneringsplan en de daarop gebaseerde saneringsbeschikking gaan ervan uit dat verwijderen van alle stortmateriaal meer milieuhygiënische, praktische en financiële nadelen dan voordelen heeft. Daarom is gekozen voor het isoleren van het verontreinigde materiaal op de plaats waar het nu ligt.

Saneringsplan

Langs de verontreinigingen in de noordelijke havendam en de oeverstrook aan de noordzijde van de huidige haven worden aan weerszijden damwanden geplaatst. De ruimte tussen de damwanden naast en boven de verontreiniging wordt aangevuld met klei. Tussen het verontreinigde materiaal en de kleiaanvulling wordt een gronddoek aangebracht dat een signaleringsfunctie heeft. Inziggend hemelwater wordt afgevoerd via drains die boven het verontreinigde materiaal en het gronddoek liggen. De damwandconstructie wordt omringd door het water in de uitgebreide haven en in de waterpartijen die in het campinggedeelte worden aangelegd. Doordat het waterpeil rondom de hele constructie gelijk wordt en het achterliggende gebied van de camping niet meer wordt onderbemalen, is er geen kwelstroom meer door het verontreinigde materiaal heen die de verontreinigingen kan verspreiden.

In de oever aan de zuidzijde van de haven wordt eveneens een kleilaag aangebracht langs en op de verontreinigingen. Tussen het verontreinigde materiaal en de kleilaag komt een gronddoek met een signaleringsfunctie. Drainage boven het gronddoek zorgt voor de afvoer van inziggend hemelwater. In het saneringsplan is ervan uitgegaan dat de kleiaanvulling aan de waterzijde zich uit zou strekken tot aan het einde van de zuidelijke strekdam. De gemeenteraad van Waterland gaat echter niet akkoord met een dergelijke uitbreiding van het campingterrein. De omvang van de kleiaanvulling aan de waterkant van de verontreiniging blijft daarom beperkt tot wat nodig is voor een goede isolatie. Het nieuwe kleitalud dat op deze manier aan de waterzijde van de verontreinigde oever ontstaat wordt met een gangbare waterbouwkundige constructie met materialen als geotextiel, filtermateriaal, zetsteen, kraagstukken en stortsteen beschermd tegen erosie door golfaanval vanaf het Markermeer.

Het verontreinigde materiaal in de zuidelijke havendam wordt aan beide zijden en bovenop afgewerkt op een erosiebestendige manier die vergelijkbaar is met de manier waarop het talud van de oever aan de zuidzijde van de haven wordt geïsoleerd.

Met het uitvoeren van de isolatiemaatregelen worden de verspreidingsrisico's weggenomen. Door de afdekkingen worden ook de ecologische risico's (voor zover al van toepassing voor deze locatie) en de contactrisico's (bij het voorziene gebruik als campingterrein) geminimaliseerd. Op de geïsoleerde locaties moet in de toekomst bij eventuele graafwerkzaamheden rekening worden gehouden met mogelijke

contactrisico's. De aan te brengen signaleringsdoeken hebben hierbij een waarschuwende functie.

Milieurisico's

Bij het huidige gebruik van het terrein vormen de verontreinigingen in de grond en het grondwater geen risico voor de volksgezondheid. Door de aanwezigheid van een slecht doorlatende kleiveenlaag is het risico van verspreiding in horizontale richting gering. De beschikbare meetgegevens laten zien dat verspreiding ook nauwelijks heeft plaatsgevonden. Door de bodemopbouw is ook het risico van verspreiding in verticale richting gering. Door isolatie wordt dit risico geminimaliseerd.

Verspreiding van verontreinigingen door het verplaatsen van verontreinigd materiaal is redelijkerwijs alleen mogelijk door menselijk ingrijpen. Door de isolatie met klei en damwanden wordt het vrijwel onmogelijk dat dit onbedoeld zal gebeuren.

Verspreiding van verontreiniging naar het Markermeer door afkalving is wel een reëel risico. Vanwege de omvang van de locatie en de aangetoonde verontreinigingen in de toplaag is er in de huidige situatie in principe een actueel risico voor het ecosysteem. Daarom is besloten dat sanering noodzakelijk is.

Monitoring

Om de werking van de isolerende maatregelen te controleren zal een monitoring worden uitgevoerd die wordt gericht op:

- kwaliteit grondwater landinwaarts direct naast het stortlichaam
- kwaliteit drainagewater uit afdekklagen
- dikte afdekklagen
- inspectie oeverconstructies.

De inspectie van de dikte van de afdekklagen en de dijkbescherming zal jaarlijks plaatsvinden. De kwaliteit van het grondwater en drainagewater zal minimaal éénmaal per 3 jaar gecontroleerd worden.

5.3 Cultuurhistorie en archeologie

Het gebied van Waterland, en in de omgeving van de Camping-jachthaven "Uitdam" in het bijzonder De Nes, de Oosterpoel en de Uitdammerdijk, hebben een hoge landschappelijke en cultuurhistorische waarde. Plaatselijk zijn er in Waterland ook archeologische waarden te vinden. Het buitendijkse gebied van de Camping-jachthaven "Uitdam" ligt betrekkelijk geïsoleerd van het omringende landschap. Het vormt er geen eenheid mee en is landschappelijk of cultuurhistorisch gezien niet van bijzondere waarde.

Vanuit het binnendijkse gebied is op dit moment hoofdzakelijk de opgaande begroeiing langs de randen van het campingterrein te zien. In feite vormt dit een discontinuïteit in het beeld van de dijk die de plaatselijke aanwezigheid van buitendijks gebied markeert. Die begroeiing direct achter de dijk zal bij de herinrichting verdwijnen. Dit bevordert de eenheid in het beeld van het binnendijkse landschap en is als zodanig positief. De bedoeling is dat vanuit het binnendijkse gebied gezien, de aanwezigheid van de camping in de toekomst zo min mogelijk op zal vallen.

Op het terrein zelf is de archeologische verwachtingswaarde laag. Dit betekent dat er geen archeologisch vooronderzoek hoeft te worden uitgevoerd, voorafgaand aan ingrepen

in de bodem. De Uitdammerdijk is wel een archeologisch waardevol element, maar is buiten het plangebied gelegen.

5.4 Verkeerssituatie

De camping-jachthaven is gesitueerd aan de Waterlandse zeedijk, ten noorden van de kern Uitdam. De dijk takt aan de noordzijde aan op de provinciale weg N518 (tussen Monnickendam en Marken). Naar het zuiden loopt de weg door tot aan de aansluiting op de ring om Amsterdam, de A10. De gewenste aanvoerroute van bezoekers van de camping-jachthaven is via de provinciale weg de N518 en Monnickendam. Gebruikmaken van de route via de dijk langs Durgerdam is onwenselijk, vanwege het beperkte profiel, de drukte en de route door rustige weidevogelgebieden. Daarnaast trekt dit gebied in de zomermaanden veel recreatief fietsverkeer. Overigens is de route via Monnickendam een snellere route dan via Durgerdam en Uitdam. De provincie overweegt om de dijkovergang in zuidelijke richting af te sluiten en op die manier het gebruik van de route langs Uitdam te ontmoedigen.

Er is een bushalte gelegen aan de N518 ter hoogte van de Waterlandse zeedijk. Dit is te ver voor de meeste bezoekers van de camping-jachthaven. De functie van het OV is derhalve beperkt.

De verkeersintensiteiten voor de Waterlandse Zeedijk zijn worden hieronder aangegeven: Van 1997 en 1998 zijn telgegevens voor dit wegdeel bekend.

In 1998 zijn in de avondspits (tussen 16.00 uur en 19.00 uur) visuele tellingen uitgevoerd, buiten de vakantieperiode. De etmaalwaarde heeft omgerekend een intensiteit tussen 950 en 1080 motorvoertuigen.

Het Hoogheemraadschap heeft in juni en juli 1997 mechanische tellingen uitgevoerd, waarbij de uitkomst bedraagt:

- werkdag gemiddeld 1191 mvt./etmaal
- zaterdag gemiddeld 1259 mvt./etmaal
- zondag gemiddeld 1444 mvt./etmaal.

Opvallend hierbij is dat het aandeel recreatieverkeer groter is dan het aandeel van bestemmingsverkeer. Omdat er in het vakantie seizoen is geteld, kan worden aangenomen dat de weekendintensiteit lager is buiten het vakantie seizoen.

In april en mei 2007 is door het HHNK opnieuw mechanische tellingen van de verkeersintensiteit op de Waterlandse Zeedijk uitgevoerd. De uitkomsten hiervan, afgerond op tientallen zijn:

- werkdag gemiddeld 1590 mvt/etmaal;
- gemiddelde zaterdag 1580 mvt/etmaal;
- gemiddelde zondag 2520 mvt/etmaal.

De verkeersintensiteit op de Waterlandse Zeedijk is tussen 1997 en 2007 aanzienlijk toegenomen. Deze toename kan echter niet aan de camping-jachthaven "Uitdam" worden toegeschreven, omdat zich hier in deze periode geen noemenswaardige ontwikkelingen hebben voorgedaan.

Bij de uitbreiding van de jachthaven en het vervangen van de stacaravans door recreatiewoningen vindt er een toename van de verplaatsingen van en naar de jachthaven plaats. De verkeersproductie van de recreatiewoningen neemt af ten opzichte van de

huidige situatie. Per saldo is er sprake van een afname van de verkeersproductie van de totale camping-jachthaven "Uitdam".

Na realisatie van de uitbreiding van de jachthaven en de bouw van de recreatiewoningen is er sprake van een toename van het jachthavengebonden verplaatsingen van motorvoertuigen met 6.000 op jaarbasis. Het aantal autoverplaatsingen van en naar de recreatiewoningen neemt af ten opzichte van de huidige situatie. Per saldo is er een afname van het verkeer van en naar de camping-jachthaven met ongeveer 21.900 verplaatsingen op jaarbasis. Dit wordt veroorzaakt door:

- een afname van de verkeersstromen op wisseldagen met ongeveer 9.300 voertuigbewegingen;
- een afname van de verkeersproductie tijdens het verblijf met circa 18.600 voertuigbewegingen;
- een toename van de verkeersproductie van het jachthavengebonden verkeer met circa 6.000 motorvoertuigen.

Op etmaalbasis is er sprake van een afname van de verplaatsingen van en naar de camping-jachthaven van ongeveer 20 in januari tot ongeveer 90 in augustus en september. De afname per etmaal van de verplaatsingen van en naar de camping-jachthaven door Uitdam varieert van enkele motorvoertuigen in januari tot ongeveer 20 in augustus en september.

De huidige camping-jachthaven functioneert zonder problemen met de huidige ontsluiting en parkeervoorzieningen op eigen terrein. Bij herinrichting en uitbreiding zullen de ontsluiting en de parkeervoorzieningen vernieuwd worden waarbij de ontsluiting naar zuidelijke richting wordt verplaatst in nader overleg met het Hoogheemraadschap. De ligging van de hoofdingang blijft gelijk aan de huidige situatie.

Parkeren

Op het terrein zal na herinrichting parkeergelegenheid worden aangelegd. Daarbij wordt op basis van ervaringscijfers uitgegaan van 200 plekken ten behoeve van de vaste ligplaatsen in de jachthaven en 300 plaatsen voor het recreatieterrein. Bij de recreatiewoningen zelf worden geen parkeervoorzieningen aangelegd. Er is voor gekozen om de parkeervoorzieningen op daartoe aangewezen zones aan te leggen. Het effect hiervan is dat een autoloos park ontstaat. Overigens is er bij aankomst en vertrek van bezoekers wel gelegenheid om met de auto naar de recreatiewoning te gaan.

Voor de jachthaven ligt het aantal aan te leggen parkeerplaatsen iets lager dan de norm in het ASVV, waarin van 0,5 tot 0,75 parkeerplaats per vaste ligplaats wordt uitgegaan. Er wordt 0,36 parkeerplaats per ligplaats aangelegd. Uit ervaringscijfers blijkt dit voldoende. Immers, nu zijn er 90 parkeerplaatsen aanwezig voor 300 ligplaatsen. Het aantal parkeerplaatsen wordt ruimschoots verdubbeld, terwijl het aantal ligplaatsen niet verdubbelt (van 300 naar 550). Voor recreatiewoningen is in het ASVV geen norm beschreven. In dit plan wordt 1,1 parkeerplaats per woning aangelegd. Tevens kan een uitwisseling van plekken tussen de functies plaatsvinden, zodat de parkeergelegenheid flexibel kan worden gebruikt.

5.5 Geluid

Bij het projecteren van nieuwe geluidgevoelige bestemmingen in het plangebied moet rekening worden gehouden met de normen die de Wet geluidhinder stelt.

Op basis van de Wet geluidhinder bedraagt de voorkeursgrenswaarde voor nieuwe geluidgevoelige bestemmingen (woningen) in buitenstedelijk gebied 50 dB(A). Voor eventuele nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen met een hogere geluidsbelasting dan 50 dB(A) kan de gemeente ontheffing tot 55 dB(A) verlenen. (de Wet geluidhinder is gewijzigd. In plaats van GS is de gemeente, lees BenW, nu bevoegd om een hogere grenswaarde vast te stellen).

Recreatiewoningen zijn geen geluidgevoelige functies als bedoeld in de Wet geluidhinder. Voor deze woningen is het uitvoeren van een akoestisch onderzoek niet vereist. De geplande bedrijfswoningen nabij de jachthaven zijn wel een geluidgevoelig object als bedoeld in de Wet geluidhinder.

De jachthaven met zijn bijbehorende voorzieningen is een inrichting in milieucategorie 3. Maatgevend is de geluidsproductie. De wenselijke afstand tot geluidgevoelige bestemmingen is 50 m. Mogelijke geluidbronnen zijn bijvoorbeeld een hijskraan, een hogedrukspuit of schuurmachines.

Een bedrijfswoning wordt niet beschouwd als gevoelige functie voor de eigen bedrijfsvoering. Ook vakantiewoningen, horecavoorzieningen of kampeermiddelen gelden niet als geluidgevoelige bestemmingen. Er zijn geen geluidgevoelige bestemmingen binnen 50m.

Bedrijfswoningen zijn wel geluidgevoelige bestemmingen voor het wegverkeerslawaai. De Waterlandse Zeedijk, die langs de Camping-jachthaven "Uitdam" loopt, is een weg met een wettelijke geluidzone van 250 m aan weerszijden van de weg. De weg ligt aan de binnentoe van de dijk. Daardoor fungeert de dijk als geluidwal in de richting van het campingterrein. In combinatie met het gegeven dat het een bochtige en smalle weg is, waar niet hard gereden kan worden, is dit een reden dat geen akoestisch onderzoek nodig is.

Conclusie

Vanuit de wet Geluidhinder is realisatie van de Camping-jachthaven geen probleem. Geluideffecten zijn niet relevant voor het bestemmingsplan.

5.6 Licht

Door de vergroting en verbreding van de haven langs de oeverlijn, door de vaste bebouwing op het huidige campingterrein en door het verdwijnen van de huidige afschermdende begroeiing kan de hoeveelheid verlichting die 's nachts vanaf het water zichtbaar is, toenemen. Bij de plaatsing van de verlichting moet ervoor gezorgd worden dat de verlichting vanaf het water niet als hinderlijk of storend kan worden ervaren en niet verstrend is voor watervogels.

Conclusie

Gezien de afstanden van de bebouwing, de kades en de steigers tot het open water van het Markermeer en de afschermdende werking van de aan te leggen havendam, zijn van de verlichting van terrein en haven geen nadelige effecten in de richting van het water van het Markermeer te verwachten.

5.7 Lucht

De belangrijkste wet- en regelgeving voor luchtkwaliteit is vastgelegd in Titel 5.2 Luchtkwaliteitseisen van de Wet milieubeheer, ook wel de Wet luchtkwaliteit genoemd. Deze wijziging van de Wet milieubeheer is op 15 november 2007 in werking getreden en vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. De wijziging houdt in dat de in Nederland toegepaste koppeling tussen ruimtelijke ordening en luchtkwaliteit voor een deel wordt losgelaten. Dit maakt het mogelijk om niet voor elk ruimtelijk plan te hoeven toetsen aan de normen. Hierbij is met name het begrip 'in betekenende mate' van belang.

Net als in het Besluit luchtkwaliteit 2005 zijn ook in de gewijzigde wet- en regelgeving grenswaarden opgenomen voor luchtverontreinigende stoffen, te weten in bijlage 2 van de Wet milieubeheer. De betreffende grenswaarden zijn in onderstaande tabel inzichtelijk gemaakt.

Stof	Type norm	Grenswaarden		Plandrempel NO ₂		
		Max. aantal overschrijdingen per jaar	Concentratie (µg/m ³)	Jaartal	Jaargem. (µg/m ³)	Uurgem. (µg/m ³)
NO ₂	Jaargemiddelde		40	2007	46	230
				2008	44	220
				2009	42	210
PM ₁₀	Uurgemiddelde	18	200*			
	Jaargemiddelde		40			
	24-uursgemiddelde	35	50			
Benzene	Jaargemiddelde		5			
SO ₂	24-uursgemiddelde	3	125			
	Uurgemiddelde	24	350			
CO	8-uursgemiddelde		10.000			
Lood	Jaargemiddelde		0,5			

*) Bij wegen met een etmaalintensiteit van meer dan 40.000 voertuigen geldt een plandrempel van 220 µg/m³.

Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit

Het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) is de kern van de wet. Het NSL bevat zowel alle ruimtelijke ontwikkelingen die 'in betekenende mate' bijdragen aan de verslechtering van de luchtkwaliteit als een bundeling van alle maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit. Deze maatregelen, zowel rijksmaatregelen als lokale, meer gebiedsgerichte, maatregelen, moeten leiden tot een verbetering van de luchtkwaliteit waardoor de 'in betekenende mate' ontwikkelingen alsnog doorgang kunnen vinden.

Het NSL moet daarnaast de onderbouwing leveren van het 'derogatieverzoek' van het Rijk aan de EU. Volgens de Europese richtlijnen moet namelijk uiterlijk in 2005 en 2010 overal aan de grenswaarden van respectievelijk fijn stof (PM10) en stikstofdioxide (NO2) worden voldaan. In Nederland lukt dit niet, daarom vraagt Nederland zoals het zich nu laat aanzien om vijf jaar uitstel. De maatregelen in het NSL moeten er dan voor zorgen dat per 2010 respectievelijk 2015 wél overal in Nederland aan de grenswaarden wordt voldaan.

De vaststelling van het NSL laat voorlopig op zich wachten. Reden hiervoor is dat de EU de Europese regelgeving nog dient aan te passen. Zodra betreffende regelgeving is aangepast kan door de EU derogatie verleend worden aan Nederland, waarna het NSL definitief kan worden vastgesteld. De verwachting is dat dit medio 2009 plaats zal vinden.

Interimperiode

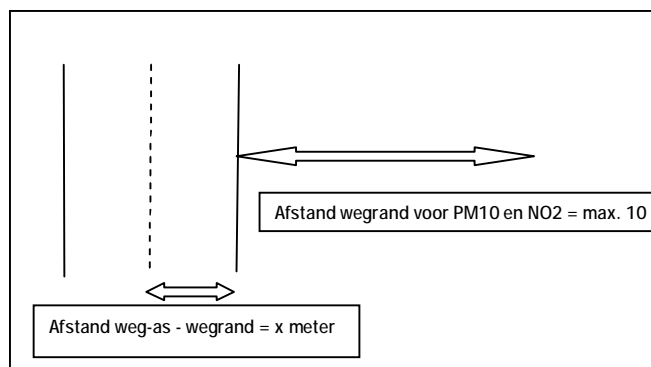
Als het NSL definitief is vastgesteld is sprake van een 'niet in betekenende mate'-bijdrage van 3%. Om in de periode tussen de inwerkingtreding van de wet en de inwerkingtreding van het NSL toch gebruik te kunnen maken van 'niet in betekenende mate', is een interimperiode ingesteld. Gedurende deze periode mag de bijdrage die 'niet in betekenende mate' is maximaal 1% van de jaargemiddelde concentratie PM10 of NO2 zijn (i.p.v. 3%). Dit komt neer op een maximale bijdrage van 0,4 µg/m³.

Op basis van bovenstaande kan geconcludeerd worden dat bestuursorganen nu een besluit kunnen nemen als:

- wordt voldaan aan de in bijlage 2 van de Wet milieubeheer opgenomen grenswaarden, of
- een plan (per saldo) niet leidt tot een verslechtering van de luchtkwaliteit, of
- een plan 'niet in betekenende mate' (<1%) bijdraagt, of
- een beperkte verslechtering van de luchtkwaliteit als gevolg van een ontwikkeling wordt gecompenseerd met een verbetering door een als gevolg van dat plan optredend effect of een met het besluit samenhangende maatregel (saldering zoals bedoeld in art. 5.16 lid 1 onder b Wet milieubeheer), of
- de ontwikkeling is opgenomen in het NSL (zodra NSL in werking is getreden).

Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007

In de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 zijn regels vastgelegd voor de wijze van uitvoering van luchtkwaliteitonderzoeken. Of het project 'in betekenende mate' bijdraagt aan de verslechtering van de luchtkwaliteit dient te worden bepaald volgens deze regeling. Tevens bevat de regeling bepalingen over de plaats waar bij wegen of inrichtingen gerekend dient te worden. Eén van de belangrijkste punten in de regeling zijn de vastgelegde meetafstanden voor NO2 en PM10. Bij het berekenen van de luchtkwaliteit langs wegen worden de concentraties stikstofdioxide en fijn stof bepaald op maximaal 10 meter van de wegrand (zie figuur 5.1). Als de rooilijn van bebouwing dichterbij de weg is gelegen dan de hierboven gestelde afstanden dient de afstand vanaf de wegrand tot de rooilijn aangehouden te worden.

Figuur 5.1: Te hanteren afstanden voor NO2 en PM10

Tevens is in de regeling vastgelegd met welke rekenmethode gerekend dient te worden. Welke rekenmethode dient te worden gebruikt is afhankelijk van de weg- en omgevingskenmerken.

Concentraties van zwevende deeltjes (PM10) die zich van nature in de lucht bevinden en niet schadelijk zijn voor de gezondheid van de mens kunnen in het onderzoek buiten beschouwing worden gelaten. Per gemeente is een aftrek voor de jaargemiddelde concentratie fijn stof gegeven. Voor het aantal overschrijdingen van de 24-uurgemiddelde grenswaarde fijn stof is bepaald dat deze in heel Nederland met 6 dagen verminderd mag worden.

In Nederland zijn er nauwelijks overschrijdingen benzeen, koolmonoxide, lood en zwaveldioxide. Overschrijdingen van de grenswaarden van deze stoffen worden alleen waargenomen bij grote inrichtingen. In de directe omgeving van de camping-jachthaven zijn geen grote en relevante bronnen van luchtverontreiniging gelegen. Het onderzoek naar het effect op de luchtkwaliteit beperkt zich daarom tot de effecten van het toenemende autoverkeer op de concentratie van fijn stof en stikstofdioxide in de lucht.

Voor het berekenen van de effecten op de concentratie fijn stof en stikstofdioxide in de lucht is voor dit bestemmingsplan gebruik gemaakt van standaardrekenmethode 1. Op grond van de huidige regelgeving dient hiervoor momenteel het programma CARII versie 7.0 gebruikt te worden. Met dit verspreidingsmodel is het mogelijk een prognose te maken voor de concentratie van luchtverontreinigende stoffen. Hiervoor wordt de totale uitstoot van de voertuigen bepaald, welke vervolgens wordt gesommeerd met de achtergrondconcentratie.

In een eerder stadium is het effect van het plan op de luchtkwaliteit op basis van het toen geldende Besluit luchtkwaliteit 2005 berekend met CARII versie 5.0. Om de totale uitstoot op de N518 te bepalen zijn gegevens opgevraagd bij de provincie Noord Holland. Uit tellingen blijkt dat de gemiddelde weekdagintensiteit in 2004 circa 2.300 voertuigen per etmaal is. Voor de Waterlandse Zeedijk zijn cijfers van de het Hoogheemraadschap Noorder Kwartier beschikbaar. Uit deze gegevens blijkt dat er in 1997 circa 1.400 voertuigen gebruik maakten van deze weg. Vervolgens zijn de vervoersintensiteiten vermeerderd met de autonome groei van 1,5%. Dit resulteert in 2.825 voertuigen in 2020 op de N518 en 1.985 voertuigen op de Waterlandse Zeedijk in 2020.

In de onderstaande tabel zijn deze verkeersgegevens, samen met de relevante omgevingskenmerken, weergegeven. Een mogelijke toename met 195 extra vervoersbewegingen over de N518 en 130 extra vervoersbewegingen per etmaal over de Zeedijk door realisatie van de camping-jachthaven zijn hierbij als worst-case scenario opgeteld.

Plaats	Straatnaam	X [m]	Y [m]	Intensiteit [mvt/etm]	Fractie licht	Fractie middel zwaar	Fractie zwaar	Fractie autobus	Aantal parkeer-bewegingen	Snelheidstype	Wegtype	Bomenfactor	Afstand tot wegas [m]
Uitdam	N518 (Zeedijk)	133795	493848	2825	0,937	0,06	0,003	0	0	Buitenweg	1	1	5
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	133795	493848	1985	0,937	0,06	0,003	0	0	Buitenweg	1	1	5
Uitdam	N518 (Zeedijk)	133795	493848	3020	0,937	0,06	0,003	0	0	Buitenweg	1	1	5
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	133795	493848	2115	0,937	0,06	0,003	0	0	Buitenweg	1	1	5

Met deze invoergegevens is vervolgens de concentratie van fijn stof en stikstofdioxide in de lucht berekend in 2006, 2010, 2015 en 2020. De hieruit voortgekomen resultaten zijn weergegeven in de onderstaande tabellen. In deze resultaten is de vaste aftrek van 6 dagen van het aantal keren dat de 24-uursgemiddelde concentratie en de regionale aftrek voor de gemeente Waterland van 5 µg/m³ nog niet toegepast.

2006

Plaats	Straatnaam	NO2 [µg/m ³]				PM10 [µg/m ³]			
		Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l	Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l
Uitdam	N518 (Zeediijk)	20	19	0	0	24	24	18	18
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	20	19	0	0	24	24	18	18
Uitdam	N518 (Zeediijk)	20	19	0	0	24	24	18	18
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	20	19	0	0	24	24	18	18

2010

Plaats	Straatnaam	NO2 [µg/m ³]				PM10 [µg/m ³]			
		Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l	Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l
Uitdam	N518 (Zeediijk)	21	20	0	0	25	24	19	19
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	21	20	0	0	25	24	19	19
Uitdam	N518 (Zeediijk)	22	20	0	0	25	24	19	19
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	21	20	0	0	25	24	19	19

2015

Plaats	Straatnaam	NO2 [µg/m ³]				PM10 [µg/m ³]			
		Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l	Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l
Uitdam	N518 (Zeediijk)	18	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	18	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	N518 (Zeediijk)	18	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	18	17	0	0	23	23	17	17

2020

Plaats	Straatnaam	NO2 [µg/m ³]				PM10 [µg/m ³]			
		Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l	Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l
Uitdam	N518 (Zeediijk)	18	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	17	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	N518 (Zeediijk)	18	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	17	17	0	0	23	23	17	17

Uit de bovenstaande tabellen blijkt dat er geen overschrijdingen zijn te verwachten van de jaargemiddelde grenswaarden voor fijn stof en stikstofdioxiden. De uurgemiddelde grenswaarde wordt nergens overschreden en de 24-uursgemiddelde grenswaarde voor fijn stof wordt maximaal 19 keer overschreden, terwijl 35 keer de grens is. Wanneer de zeezoutaftrek wordt toegepast dan komen de concentraties en het aantal overschrijdingen van de 24-uursgemiddelde grenswaarde lager uit.

Conclusie

Strikt genomen zou er op basis van de huidige regelgeving gerekend moeten zijn met CARII versie 7.0. In de praktijk blijkt het nieuwe rekenmodel echter vaak lagere concentraties te berekenen dan de eerdere modellen.

Bovendien liggen de met CARII 5.0 berekende concentraties dusdanig ver onder de grenswaarden dat het aannemelijk is dat ook uit een nieuwe berekening volgt dat luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor de ontwikkeling.

Er kan derhalve gesteld worden dat het plan voldoet aan de eisen zoals gesteld in Titel 5.2 Luchtkwaliteitseisen van de Wet milieubeheer en in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening (zie bijlage Luchtkwaliteit).

Bovendien is in deze situatie gerekend met verkeer van 255 vakantiewoningen terwijl er nu slechts 200 zullen komen (in de huidige situatie is sprake van 325 eenheden).

5.8 Hinder omliggende bedrijven / geur

Direct aan het plangebied grenzen een aantal bedrijven. In de onderstaande tabel staan de aan te houden afstanden van de bedrijfsmatige activiteit tot de gevoelige bestemmingen.

SBI-codes	OMSCHRIJVING	GEUR	GELUID	GEVAAR	CAT
0121	Fokken en houden van Rundvee	100	30	0	3
6321	Camper en Caravanopslag	10	30	0	2
	Opslag propaan	0	0	30	3

De afstanden met betrekking tot de caravanopslag en de propaantank zullen geen belemmeringen opleveren. De afstand tot aan een object categorie I (object categorie I: o.a. objecten voor verblijfsrecreatie, eventuele recreatiewoningen) vanaf een emissiepunt binnen de melkrundveehouderij moet volgens het Besluit Landbouw tenminste 100 meter bedragen. Indien er eventuele vakantiewoningen (bungalows, blokhutten) binnen een straal van 100 meter vanaf een emissiepunt binnen de melkrundveehouderij worden gesitueerd betekent dit dat de melkrundveehouderij beperkt kan worden in haar bedrijfsvoering.

Op de plankaart is op een afstand van 100 meter tussen de (stal van de) melkrundveehouderij een contour opgenomen waarbinnen in principe geen voor geur gevoelige bestemmingen mogen worden opgericht ((bedrijfs)woningen en recreatiewoningen), tenzij verzekerd is, dat de exploitatie van het agrarisch bedrijf Uitdammerdijk 5 wordt beëindigd of in die zin aangepast, dat er geen sprake is van geurhinder en/of een beperking van de bedrijfsvoering van het agrarisch bedrijf.

5.9 Externe Veiligheid

Op grond van het .toetsingskader groepsrisico bij ruimtelijke ontwikkelingen voor gemeente en provincie. is bepaald of er nabij de beoogde ruimtelijke ontwikkeling risicobronnen aanwezig zijn die met hun veiligheidsafstanden van invloed kunnen zijn op de beoogde ruimtelijke ontwikkeling.

Na het raadplegen van het risicoregister kan worden gesteld dat er (op dit moment in de huidige situatie) geen risicobronnen aanwezig zijn die van invloed zijn op de beoogde ruimtelijke ontwikkelingen ter plaatse van camping/jachthaven Uitdam.

5.10 Kabels en leidingen

Binnen het bestemmingsplangebied zijn geen hoofdtransportleidingen aanwezig, waarvoor een beschermende regeling op de bestemmingsplankaart noodzakelijk is. De binnen het plangebied aanwezige leidingen zijn ten behoeve van de camping-jachthaven.

5.11 Ecologie

Oranjewoud BV heeft in opdracht van Camping-jachthaven Uitdam een (voor)toets gedaan aan de Natuurbeschermingswet en de Flora en faunawet. Dit onderzoek is als bijlage bij dit bestemmingsplan gevoegd.

Hoofddoel van dit onderzoek is de toetsing van de voorgenomen ontwikkeling aan de beschermingskaders van de Natuurbeschermingswet 1998, die op 1 oktober 2005 in werking is getreden. Conform de Algemene Handreiking Natuurbeschermingswet 1998 (LNV, oktober 2005) worden de effecten van de herinrichting en het gebruik van de camping-jachthaven op de natuurlijke kenmerken en kwalificerende waarden van het aangrenzende Natura 2000-gebied getoetst. Speciale aandacht gaat hierbij uit naar de significantie van het effect. Dit gebeurt door een zogenaamde oriënterende voortoets uit te voeren. Binnen deze voortoets worden de volgende twee aspecten getoetst:

- Zekerheid bieden dat de natuurlijke kenmerken van het Natura-2000 gebied niet worden aangetast.
- Zekerheid bieden dat een verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats van soorten, dan wel de verstoring van soorten niet optreedt.

De resultaten van de toets worden hieronder samengevat. In de rapportage zijn de resultaten beschreven.

5.11.1 Voorkomende soorten

Binnen het plangebied is de vogelgemeenschap vergelijkbaar met grote parken in het stedelijk gebied. Het terrein is aantrekkelijk voor o.a. mezen, lijsterachtige, mussen en zangers. De volgroeide bomen en struiken zijn geschikte broedplaatsen voor kraaiachtigen. Er werden geen roofvogelnesten aangetroffen. Inventarisatie gegevens van watervogels op het Markermeer zijn opgevraagd bij het RIZA.

Het Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling (RIZA) voert deze tellingen maandelijks uit in vaste teltrajecten. Het plangebied camping-jachthaven ligt in het teltraject 117 zoals op onderstaande figuur is te zien. Op basis van de telgegevens van de jaren 2001 t/m 2005 kan worden gesteld dat een deel van de kwalificerende soorten niet voorkomt in de teltrajecten nabij het plangebied. Hieruit kan geconcludeerd worden dat het teltraject niet van belang is voor de kwalificerende soorten:

• grote zaagbek	• kleine zwaan
• nonnetje	• slobbeend
• topper	• krooneend
• zwarte stern	• visarend
• lepelaar	• kleine zilverreiger

Dit wordt veroorzaakt door gebrek aan geschikt biotoop ter plaatse of vanwege het feit dat de soort alleen kortstondig en in zeer lage aantallen over het gebied trekt (visarend).

Van de kwalificerende soorten komen zes soorten nauwelijks voor in de teltrajecten, deze zijn in 48 telmomenten (4 jaar * 12 tellingen) maar een beperkt aantal keer waargenomen (3 maal of minder).

• tafeleend	• krakeend
• aalscholver	• visdief
• brilduiker	• dwergmeeuw

Uit de telgegevens blijkt dat enkele soorten met regelmaat in de telzone zijn aangetroffen (meer dan 3 maal).

• fuut	• brandgans
• kuifeend	• grauwe gans
• meerkoet	• smient

Het ten noorden van de dam naar Marken gelegen Gouwzee is ook aangewezen als Habitatrichtlijngebied vanwege het voorkomen van een groot veld sterkranswier (H3140) tussen Marken en het vaste land in de Gouwzee. Deze velden zijn van belang als foerageergebied voor grote aantallen duikende herbivoren (krooneend, tafeleend, meerkoet). Daarnaast is het gehele beschermde gebied van belang voor twee Habitatrichtlijnsoorten namelijk de meervleermuis en de rivierdonderpad. In het doelendocument van het Natura-2000 gebied zijn een aantal kernopgaven opgenomen voor het beschermde gebied.

5.11.2 Conclusies voorkomen beschermde natuurwaarden

Concluderend kan gesteld worden dat het gedeelte van het Natura 2000-gebied, waar het plangebied camping-jachthaven Uitdam aan grenst, niet van belang is voor een aantal kwalificerende vogelsoorten. Uit tellingen blijkt dat er geen of slechts zeer lage aantallen van deze vogelsoorten voorkomen. De soorten waarvoor het teltraject niet of van zeer beperkt belang is, zijn: grote zaagbek, nonnetje, topper, kleine zilverreiger, lepelaar, kleine zwaan, slobbeend, krooneend, visarend, zwarte stern, aalscholver, dwergmeeuw, brilduiker, krakeend, visdief of tafeleend. Voor deze soorten zijn directe effecten van de uitbreiding op de instandhoudings-doelstellingen uitgesloten.

Uit de telgegevens van het RIZA blijkt dat een zestal kwalificerende vogels (fuut, kuifeend, meerkoet, brandgans, grauwe gans, smient) regelmatig werden aangetroffen in de teltrajecten. Voor deze soorten en de overige in beperkte mate aanwezige soorten is een effectbeoordeling van de ingreep uitgevoerd.

Kuifeend, smient en brandgans zijn wintergasten die (nagenoeg) alleen in de periode november tot en maart worden aangetroffen in teltraject 117. Meerkoet, fuut en grauwe gans zijn het gehele jaar in lagere aantallen aanwezig in deze zone. Deze soorten zijn zowel lokaal broedende vogels als wintergast.

Er zijn geen beschermde habitattypen in het plangebied te verwachten. Wel vormt de oeverzone van de camping aan het IJmeer een geschikt leefgebied voor de rivierdonderpad. Daarnaast vormt het gehele IJmeer en Markermeer een geschikt jachtgebied voor de strikt beschermde meervleermuis.

5.11.3 Conclusie op de instandhouding van Natura 2000 soorten

De haven zal ruim 2 ha uitbreiden, waarvan deels in het Natura-2000 gebied. Vergeleken met het totale oppervlak van het Natura-2000 gebied (68.508 ha) zal het effect te verwaarlozen zijn. Directe effecten van de uitbreiding en herinrichting van camping-jachthaven op het Natura-2000 gebied zijn derhalve niet te verwachten.

Fuut en meerkoet zijn de enige watervogelsoorten die in aanzienlijke aantallen nabij de jachthaven voorkomen tijdens het watersportseizoen. Beide soorten hebben de kleinste verstoringafstand van de in het gebied voorkomende watervogels. Een toename van het aantal vaarbewegingen naar en van de haven zal niet leiden tot een toename van versturende effecten. Indirecte effecten van een toename van het aantal recreatievaartuigen op de kwalificerende watervogels in het gehele Markermeer & IJmeer zijn nadelig. De bijdrage van camping-jachthaven Uitdam is naar verwachting gering. Significant negatieve effecten door de ontwikkeling van de Camping-jachthaven "Uitdam" op de instandhoudingsdoelen van de kwalificerende watervogels in het IJmeer/Markermeer zijn op grond van de Passende Beoordeling niet te verwachten.

Op beschermde habitattypen in het IJmeer/Markermeer zijn significant negatieve effecten van de havenuitbreiding uitgesloten aangezien nabij de haven geen kranswervelden voorkomen. Significant negatieve effecten op foeragerende meervleermuizen zijn eveneens uitgesloten (ze blijven de kustlijn volgen). 's Nachts jagende vleermuizen ondervinden geen hinder van extra vaarbewegingen overdag.

Tijdens de aanleg van de haven kunnen rivierdonderpadden verstoord worden. Effecten zijn moeilijk in te schatten. Echter significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelen zijn uitgesloten, rekening houdend met het werkoppervlak van het plangebied ten opzichte van het gehele Natura-2000 gebied (0,3 % gebiedsverstoring). Na oplevering van de nieuwe haven, en wellicht al tijdens de aanleg, ontstaat er een groter potentieel leefgebied voor de rivierdonderpad omdat het aantal verharde kades en strekdammen zal toenemen (mitigerende maatregel).

5.11.4 Conclusie effecten ingreep op Flora en fauna

Vanuit de Flora- en faunawet is bij ruimtelijke ingrepen de initiatiefnemer verplicht op de hoogte te zijn van mogelijk voorkomende beschermde natuurwaarden *binnen* het projectgebied. Het doel van de Flora- en faunawet is het instandhouden van de inheemse flora en fauna. Door, voorafgaand aan ruimtelijk ingrepen, stil te staan bij aanwezige natuurwaarden, kan onnodige schade aan beschermde soorten worden voorkomen of beperkt. Indien schade niet te voorkomen is, is een ontheffing ex art. 75 Flora- en faunawet noodzakelijk. Sinds 23 februari 2005 is het Vrijstellingsbesluit van kracht. Met dit besluit is geregeld dat voor algemeen voorkomende soorten een vrijstelling geldt bij ruimtelijke ingrepen en geen ontheffing meer aangevraagd hoeft te worden. Wel blijft de algemene zorgplicht van kracht.

Kleine zoogdieren en amfibieën lopen het risico gedood te worden bij de herinrichting. Door het verwijderen van begroeiing en het bouwrijp maken van het terrein raakt het terrein (tijdelijk) ongeschikt voor vogels die afhankelijk zijn van opgaande groenstructuren of bebouwing voor hun nestbouw.

5.11.5 Samenvatting, conclusies en aanbevelingen.

Het kampeerterrein van camping-jachthaven Uitdam herbergt geen strikt beschermde flora- en fauna. Het terrein met de hoogopgaande begroeiing is geschikt broedterrein voor een gevarieerde vogelgemeenschap. Met de uitvoering van de plannen zal hier door een juiste tijdsplanning rekening mee gehouden moeten worden.

Natuurbeschermingswet 1998

In deze oriënterende voorttoets is rekening gehouden met diverse versturende aspecten die kunnen optreden als gevolg van de uitbreiding van de jachthaven op kwalificerende vogels van het Natura-2000 gebied. Directe effecten van de uitbreiding zijn niet te verwachten. Indirecte effecten door een autonome toename van de recreatievaart op het totale Natura-2000 gebied Markermeer & IJmeer zijn nadelig zoals aangetoond door het RIZA. De bijdrage van camping-jachthaven Uitdam aan deze ontwikkeling is gering. Directe effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van de kwalificerende vogels, soorten en habitats of op kernopgaven door de planontwikkeling op camping-jachthaven Uitdam zijn niet te verwachten. Er is een vergunning aangevraagd bij de provincie Noord-Holland. Hierover wordt uiterlijk 11 juni 2009 een besluit genomen.

Flora- en faunawet

Ten gevolge van de uitbreiding en herinrichting van het plangebied is een aantal negatieve effecten op algemene, beschermde soorten te verwachten. Door het nemen van mitigerende maatregelen en het aanpassen van de werkperiode aan de activiteiten van dieren blijven de effecten beperkt. Voor de effecten op de algemeen voorkomende maar beschermde soorten hoeft geen ontheffing te worden aangevraagd. Voor het verstoren van de Rivierdonderpad is het noodzakelijk om een ontheffing aan te vragen bij de Dienst Regelingen van het ministerie van LNV. Deze ontheffing is op 27 maart 2009 verleend, met als kenmerk FF/75C/2008/0603.

Structuurschema groene ruimte

De herinrichtingsplannen en uitbreidingsplannen van camping-jachthaven Uitdam gaan niet ten koste van de werking van de ecologische hoofdstructuur.

Aanbevelingen voor uitvoering

Mitigerende maatregelen

Naast de algemene zorgplicht voor alle beschermde soorten, wordt een aantal mitigerende maatregelen voorgesteld om negatieve effecten te voorkomen of te beperken.

- Door het terrein zoveel mogelijk onaantrekkelijk te maken ruim voordat de grote werkzaamheden beginnen kan schade aan kleine zoogdieren en amfibieën worden voorkomen. De leefomgeving voor deze soortgroepen kan minder aantrekkelijk worden gemaakt door de vegetatie en rommelhoekjes te verwijderen voordat het grondverzet gaat beginnen.
- Door gefaseerd te werken wordt dieren de mogelijkheid geboden om te vluchten.
- Het bouwrijp maken van het plangebied dient na het broed- en voortplantingsseizoen van vogels te worden uitgevoerd en voordat amfibieën en zoogdieren in winterrust gaan. De meest gunstige periode voor grondverzet en sloopwerkzaamheden is vanaf half augustus tot en met oktober. Door het uitvoeren van de werkzaamheden in deze periode worden negatieve effecten zoveel mogelijk beperkt.
- Na afronding van de werkzaamheden zal een nieuwe versterkte oever om de jachthaven gerealiseerd worden dat als extra leefgebied zal gaan fungeren voor de Rivierdonderpad.

- Opgaande begroeiing op deze oever zal bescherming bieden tegen eventueel lichthinder vanaf de camping voor foeragerende vleermuizen.

5.12 Afweging vanuit het MER

Omdat een uitbreiding van de jachthaven met meer dan 100 ligplaatsen mogelijk wordt gemaakt, moest de gemeente Waterland op grond van de Wet milieubeheer beoordelen of een milieu-effectrapport (MER) voor het project moet worden opgesteld. De gemeente is van oordeel dat dit het geval is (raadsbesluit van 4 december 2003).

Voor het plan zijn op bestemmingsplanniveau geen alternatieven ontwikkeld en vooruitlopend op de vaststelling van het bestemmingsplan zijn nog geen detailontwerpen en inrichtingsdetails uitgewerkt. Dit betekent dat het MER heeft beoordeeld wat de gevolgen van het project zijn op basis van het grove inrichtingsplan zoals dat is vertaald in dit bestemmingsplan. Ook is beoordeeld of het project geen passende beoordeling vergt in het kader van de Natuurbeschermingswet omdat de uitbreiding van de jachthaven in de invloedssfeer en gedeeltelijk in het Natura-2000 gebied plaatsvindt.

Hiertoe is een voortoets Natuurbeschermingswet en een toetsing Flora- en faunawet uitgevoerd. Vastgesteld is dat binnen het plangebied enkele beschermde soorten voor zouden kunnen komen. Het zijn soorten waarvoor geldt dat ze ondanks hun status vrij algemeen voorkomen in Nederland. In de omgeving en waarschijnlijk ook in het plangebied komt een aantal strikt beschermde vleermuizen voor. Er zijn geen vaste woon- of verblijfplaatsen van vleermuizen in het plangebied te verwachten. Camping-jachthaven Uitdam grenst aan het Natura 2000-gebied Markermeer en IJmeer. Er zijn echter geen beschermde habitattypen in het plangebied te verwachten. Wel vormt de oeverzone van de camping aan het IJmeer een geschikt leefgebied voor de rivierdonderpad. Daarnaast vormt het gehele IJmeer en Markermeer een geschikt jachtgebied voor de strikt beschermde meervleermuis.

Significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone IJmeer en Markermeer zijn niet te verwachten. Effecten op kwalificerende habitattypen en soorten blijven beperkt tot een tijdelijke verstoring van mogelijk aanwezige rivierdonderpaden. Uiteindelijk neemt hun potentieel leefgebied toe. Kleine zoogdieren en amfibieën lopen het risico gedood te worden bij de herinrichting. Door het verwijderen van begroeiing en het bouwrijp maken van het terrein raakt het terrein (tijdelijk) ongeschikt voor vogels die afhankelijk zijn van opgaande groenstructuren of bebouwing voor hun nestbouw. Er worden geen landschappelijke kenmerken aangetast van het gebied, de samenhang tussen het kerngebieden en natuurontwikkelingsgebieden in de omgeving zal niet worden aangetast. Er zal geen aantasting plaatsvinden van wezenlijke kenmerken of waarden op het Markermeer en IJmeer.

De gunstige staat van instandhouding van de in het plangebied voorkomende of verwachte vogelsoorten zal niet worden aangetast wanneer werkzaamheden buiten het broedseizoen worden uitgevoerd. De soorten die een vaste rust of verblijfplaats hebben binnen het plangebied komen in Nederland algemeen voor. De gunstige staat van instandhouding van deze algemene soorten zal niet worden aangetast als gevolg van de voorgenomen ingrepen. De gunstige staat van instandhouding van de in het plangebied voorkomende of verwachte amfibieënsoorten zal niet worden aangetast wanneer de werkzaamheden buiten de winterperiode wordt uitgevoerd.

Als voldaan wordt aan de in de benodigde vergunningen te stellen voorwaarden zal de uitvoering van de werkzaamheden geen nadelige effecten op het oppervlaktewater hebben. Genomen en te nemen maatregelen zullen ervoor zorgen dat na de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" geen nadelige effecten voor het oppervlaktewater optreden. Sanering van de vervuilde dammen zal een risico op vervuiling van het oppervlaktewater doen verdwijnen. De uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" heeft verder een, overigens verwaarloosbaar, positief effect op het waterbergend vermogen van het Markermeersysteem.

De uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" heeft geen invloed op de veiligheid tegen overstroming van het binnendijkse gebied van Waterland en Noord-Holland. Bij de uitwerking van het ontwerp voor de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" zijn de normen voor de veiligheid tegen hoogwater een belangrijk aandachtspunt. Er wordt rekening gehouden met reservering van ruimte voor verzwaring van de dijk.

Archeologische en cultuurhistorische waarden zijn bij de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" niet in het geding. Het landschappelijke beeld van het terrein zelf zal anders worden. Gezien vanaf het water wordt het minder camping en meer dorpje met een jachthaven ervoor. Vanuit het binnendijkse gebied zal minder buitendijkse begroeiing te zien zijn, maar zullen wel vanaf enige afstand daken van de bebouwing en masten van boten achter de dijk zichtbaar zijn. Voor het terrein zelf betekent de herinrichting een opknapbeurt en daardoor een verbetering. Van buitenaf gezien is het een verandering waaraan niet op voorhand een waardeoordeel verbonden kan worden.

Buiten het isoleren van de bestaande verontreinigingen, waarmee het probleem van die verontreiniging wordt opgelost, worden van de uitvoering van de plannen geen relevante effecten op de bodemkwaliteit in het plangebied verwacht.

Transport en werkverkeer zal tijdelijk leiden tot extra en zwaarder verkeer in vergelijking met de normale situatie. Dit zal in het algemeen beperkt blijven tot de dagperiode op werkdagen.

Bij de uitbreiding van de jachthaven en het vervangen van de stacaravans door recreatiewoningen vindt er een toename van de verplaatsingen van en naar de jachthaven plaats. De verkeersproductie van de recreatiewoningen neemt af ten opzichte van de huidige situatie. Per saldo is er sprake van een afname van de verkeersproductie van de totale camping-jachthaven "Uitdam".

Geluideffecten zijn niet relevant voor de besluitvorming over het bestemmingsplan, omdat de weg aan de binnentoe van de dijk ligt en daarom geen geluidoverlast op de camping veroorzaakt en de geluidproductie vanaf de camping naar de omgeving niet relevant wordt geacht.

Gezien de afstanden van de bebouwing, de kades en de steigers tot het open water van het Markermeer en de afscherpende werking van de aan te leggen havendam, zijn van de verlichting van terrein en haven geen nadelige effecten in de richting van het water van het Markermeer te verwachten.

Het plan is uit het oogpunt van luchtkwaliteit in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening. Er wordt voldaan aan de eisen vanuit het Besluit luchtkwaliteit 2005.

In het MER moet in ieder geval een alternatief worden beschreven waarbij de nadelige gevolgen voor het milieu worden voorkomen, dan wel, voor zover dat niet mogelijk is, deze met gebruikmaking van de beste bestaande mogelijkheden ter bescherming van het milieu, zoveel mogelijk worden beperkt (Wet milieubeheer, artikel 7.10 lid 3). Dit wordt meestal aangeduid als het meest milieuvriendelijk alternatief (MMA).

De nadelige effecten van de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" bestaan uit de tijdelijke gevolgen van het ontruimen van het terrein, het rooien van de aanwezige begroeiing en het uitvoeren van de noodzakelijke grondverzet- en bouwwerkzaamheden. Herstel zal tijd kosten. Er zijn geen negatieve effecten voor de SBZ IJmeer en Markermeer, geen effecten voor beschermde habitattypen en de gunstige staat van instandhouding van soorten wordt niet aangetast. Het landschappelijk beeld van de Camping-jachthaven "Uitdam", zowel gezien vanuit binnendijks gebied als vanaf het water, verandert, zonder dat die verandering op voorhand negatief of positief gewaardeerd kan worden.

Nadelige (tijdelijke) effecten van opruiming, grondwerk en bouwwerkzaamheden kunnen voor een groot deel worden voorkomen door mitigerende maatregelen. Het belangrijkste daarbij is een juiste keuze van het tijdstip waarop en de volgorde waarin de verschillende werkzaamheden worden uitgevoerd. Bij de landschappelijke inpassing moeten terreinindeling, vormgeving van de bouwwerken en zichtlijnen worden geoptimaliseerd.

Naast maatregelen om nadelige effecten voor het milieu te voorkomen, kan in een MMA ook worden gekozen voor maatregelen die de milieukwaliteit te bevorderen. Het gaat hierbij om keuzen en maatregelen die niet of maar voor een deel in een bestemmingsplan kunnen worden opgenomen.

Een MMA voor het bestemmingsplan dat moet worden vastgesteld, is moeilijk te maken. De milieuvriendelijkheid van de camping-jachthaven wordt voor een deel bepaald door plan, ontwerp en inrichting. Minstens zo belangrijk is echter de manier waarop de camping-jachthaven in de loop der jaren geëxploiteerd en beheerd gaat worden. Het bevoegd gezag kan hier door zijn vergunningen- en handhavingsbeleid invloed op uitoefenen. Bouwstenen voor een MMA voor een Camping-jachthaven "Uitdam" die bij de uitvoering, in zijn inrichting en in beheer en onderhoud milieuvriendelijk is, zijn:

- het toepassen van mitigerende maatregelen tijdens de uitvoering die gericht zijn op het voorkomen van het verstoren of het doden van dieren;
- een differentiatie van bouwhoogten in relatie tot de afstand van de Waterlandse Zeedijk;
- optimalisatie van de plattegrond van de Camping-jachthaven "Uitdam" en van de architectonische ontwerpen van de bouwwerken;
- in het ontwerp rekening houden met de zichtlijnen, zowel vanuit het binnendijkse gebied als vanaf het water;
- de aanleg van natuurvriendelijke oevers langs de waterpartijen;
- zorgen voor voldoende doorstroming van het water in jachthaven en waterpartijen, bijvoorbeeld met behulp van windenergie;
- een keuze voor duurzame en milieuvriendelijke materialen;
- het toepassen van gebiedseigen beplanting;
- een vormgeving van de inrit die het rijden via Uitdam en Durgerdam ontmoedigt;
- het stimuleren van het gebruik van fiets en openbaar vervoer voor toeristische trips vanaf het terrein;

- het toepassen van een milieuzorgsysteem conform de richtlijnen die hiervoor bestaan voor campings en jachthavens, met in het bijzonder aandacht voor de gescheiden inzameling van afval, de inzameling van afvalwater van schepen en het tegengaan van zwerfvuil;
- het optimaliseren van de energieuishouding, met inzet van groene stroom, zonne-energie en windenergie.

De Commissie voor de milieueffectrapportage (m.e.r) heeft een positief toetsingsadvies uitgebracht over de milieueffectrapportage "Herinrichting camping-jachthaven Uitdam".

6 Juridische regeling

6.1 Planvorm

Het onderhavige bestemmingsplan is gericht op de uitbreiding van de jachthaven, instandhouding van de camping en realisatie van een recreatiepark onder de vlag van Landal Greenpark. Er is gekozen voor een globale planvorm, waardoor er flexibiliteit ontstaat bij de exacte invulling van het terrein. Aantallen en maatvoering wordt begrensd in de voorschriften. Het plan is opgesteld conform de eisen van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening, het Besluit ruimtelijke ordening en de RO standaarden 2008.

6.2 Bestemmingsplanregeling

In deze paragraaf zijn de regelingen die het plan bevat, nader toegelicht. De planvoorschriften vallen uiteen in drie hoofdstukken. Hoofdstuk I bevat de algemene bepalingen, hoofdstuk II regelt bestemmingen en gebruik en hoofdstuk III bevat de overgangs- en slotbepalingen.

Hoofdstuk 1: Inleidende regels

Artikel 1: Begrippen

In dit artikel worden begrippen gedefinieerd die in de regels worden gehanteerd. Bij de toetsing aan het bestemmingsplan zal moeten worden uitgegaan van de in dit artikel aan het betreffende woord toegekende betekenis.

Artikel 2: Wijze van meten

Het onderhavige artikel geeft aan hoe de hoogte- en andere maten, die bij het bouwen in acht moeten worden genomen, dienen te worden gemeten.

Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels

Artikel 3-6: Recreatie 1-4

Er zijn 4 bestemmingen opgenomen ten behoeve van de recreatiefuncties in het plangebied.

De bestemming Recreatie - 1 is de vergroting en vernieuwing van de jachthaven mogelijk gemaakt. Dat betekent dat voorzieningen ten behoeve van de jachthaven hier worden toegestaan, waaronder een winterstalling en werf voor boten. Tevens zijn binnen deze bestemming 2 bedrijfswoningen mogelijk. In Recreatie - 2 mogen (drijvende) recreatiewoningen worden gebouwd op een structuur met veel water en eilandjes. In Recreatie - 3 zijn de centrumvoorzieningen geconcentreerd, waaronder een zwembad, een supermarkt en andere commerciële voorzieningen. Boven deze voorzieningen zijn tevens appartementen toegestaan. Voor horecavoorzieningen geldt dat maximaal horecacategorie II is toegestaan. Dit is nader gedefinieerd in de hoofdstuk 1 in het artikel 1 "begrippen". In Recreatie - 4 ten slotte is het bestaande kampeerterrein opgenomen, met de bijbehorende voorzieningen.

Artikel 7: Water

De bestemming Water is gelegd op het deel van het IJmeer, waar de uitbreiding van de jachthaven geen gevolgen voor heeft. De functie van dit deel van het IJmeer is water, waterhuishouding, recreatie en natuur.

Artikel 8: Waterstaat - waterkering (dubbelbestemming)

Ter bescherming van de dijk is een dubbelbestemming opgenomen, die in eerste instantie bedoeld is ter bescherming van de waterkering. Op deze gronden mag in beginsel niet worden gebouwd, anders dan bouwwerken ten dienste van de bestemming. Het college van burgemeester en wethouders kan echter daarvan ontheffing verlenen nadat de beheerder van de dijk hierover heeft geadviseerd. Ingrepen in de bodem zijn vergunningplichtig (aanlegvergunning).

De gronden die als vrijwaringszone - dijk zijn aangeduid zijn op korte termijn nodig voor dijkverbetering. Op deze gronden zijn derhalve geen gebouwen of bouwwerken toegestaan. Deze regels zijn onder de algemene aanduidingsregels opgenomen

Hoofdstuk 3: Algemene regels

Artikel 9: Anti-dubbeltelregel: Met de antidubbeltelregel wordt geregeld dat grond die reeds eerder bij een verleende bouwvergunning (of een mededeling op een meldingsplichtig bouwwerk) is meegenomen niet nog eens bij de verlening van een nieuwe bouwvergunning mag worden meegenomen.

Artikel 10: Algemene bouwregels: Dit artikel bevat algemene bouwregels met betrekking tot antenne-installaties en het totaal te bebouwen oppervlak binen de bestemmingen recreatie 1-4. In dit artikel wordt eveneens aangegeven in welke mate de maximale bouw- en goothoogten van ondergeschikte onderdelen van bouwwerken zonder ontheffing mogen worden overschreden.

Artikel 11: Algemene gebruiksregels: In dit artikel is aangegeven welk gebruik strijdig is met het bestemmingsplan. Hieronder vallen onder andere het gebruik van recreatieverblijven en kampeermiddelen voorpermanente bewoning en het gebruik het gebruiken van bouwwerken en gronden voor een seksinrichting;

Artikel 12: Algemene aanduidingsregels: In dit artikel zijn een milieuzone -geurzone en een vrijwaringszone - dijk opgenomen. De milieuzone - geurzone is opgenomen om te voorkomen, dat nieuwe hindergevoelige bestemmingen gerealiseerd kunnen worden binnen de geurcontour van het agrarisch bedrijf aan de Uitdammerdijk 5, voordat verzekerd is, dat de exploitatie van het agrarisch bedrijf wordt beëindigd of in die zin aangepast, dat er geen sprake is van geurhinder en/of een beperking van de bedrijfsvoering van het agrarisch bedrijf. In de omschrijving van artikel 8 is reeds ingegaan op de vrijwaringszone - dijk.

Artikel 13: Algemene ontheffingsregels Hierin is een aantal ontheffingen opgenomen die gelden voor alle bestemmingen binnen het bestemmingsplan. De eerste biedt het college van burgemeester en wethouders de mogelijkheid om, onder voorwaarden, van een aantal in het plan opgenomen maten / grenzen af te wijken en kleinschalige nutsvoorzieningen te realiseren.

Artikel 14: Algemene procedureregels: In artikel 14 zijn de procedurebepalingen opgenomen die gelden bij binnenplanse ontheffingen en nadere eisen. Hiervoor wordt afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing verklaard.

Hoofdstuk 4: Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 15: Overgangsrecht

In dit artikel is een regeling opgenomen voor bestaande zaken en rechten die niet in overeenstemming zijn met de overige regelingen in dit bestemmingsplan en mits niet

strijdig met het voorheen geldende bestemmingsplan met de daaronder begrepen overgangsbepaling.

Voor gebruik van gronden en opstallen is eveneens bepaald dat het strijdig gebruik mag worden gecontinueerd. Hierop is echter een uitzondering gemaakt. Gebruik dat reeds onder het hiervoor geldende bestemmingsplan illegaal is aangevangen en ook volgens het nieuwe bestemmingsplan niet kan, blijft illegaal en mag dus niet worden gecontinueerd.

Tevens wordt in dit artikel bepaald dat bestaande bouwwerken en vergunde rechten tot het oprichten van een bouwwerk worden gerespecteerd, ook al wijken deze van de overige regels af. Deze bouwwerken mogen gedeeltelijk worden vernieuwd en veranderd. Het is dus niet toegestaan om een bouwwerk af te breken en geheel opnieuw op te bouwen. Evenmin is het geoorloofd om een bouwwerk geleidelijk aan geheel te vernieuwen. Ingeval een bouwwerk door een calamiteit geheel verloren is gegaan, mag wel tot gehele nieuwbouw worden overgegaan, mits de bouwvergunning binnen een termijn van twee jaren na de calamiteit is aangevraagd. Deze bouwwerken mogen via ontheffing, eenmalig nog met maximaal 10% worden uitgebreid.

Artikel 16: Slotbepaling

Geeft aan onder welke naam het plan kan worden aangehaald.

7 Uitvoerbaarheid

7.1 Economische uitvoerbaarheid

De herinrichting van camping-jachthaven Uitdam is een particulier initiatief. De eigenaar van camping-jachthaven Uitdam is een samenwerkingsovereenkomst aangegaan met Geveke-ontwikkeling BV. Gelet op bovenstaande loopt de gemeente Waterland, dan wel een andere overheidsorgaan, geen enkel risico. De uitvoering van de sanering is voldoende gewaarborgd, nu de sanering wordt gefinancierd uit de inkomsten die voortvloeien uit de vernieuwing en uitbreiding van camping-jachthaven Uitdam. De exploitatiekosten die de gemeente maakt worden verhaald op de initiatiefnemer.

7.2 Handhaving

Gemeente en eigenaar hebben afgesproken dat met de kwalitatieve opwaardering van het terrein een einde komt aan permanente bewoning van kampeermiddelen. Doordat de stacaravans alle zullen verdwijnen, komt daarmee een eind aan deze ongewenste situatie. Op dit moment zijn de huurcontracten voor de stacaravans opgezegd. In de nieuwe situatie is permanente bewoning expliciet uitgesloten en strafbaar gesteld. Hiertoe is permanente bewoning opgenomen onder de strafbepalingen en kan de gemeente een overtreder aanpakken op grond van de Wet op de economische delicten. Bij eventuele verkoop van recreatiewoningen zal in de koopakte een bepaling worden opgenomen, die permanente bewoning ook privaatrechtelijk strafbaar stelt door middel van een boetebeding. De recreatiewoningen zullen worden verkocht onder de clausule dat deze commercieel dienen te worden verhuurd.

8 Inspraak en overleg

8.1 Inspraak

Het voorontwerp-bestemmingsplan is samen met het milieueffectrapport hebben vanaf 29 februari 2008 gedurende een termijn van 6 weken ter inzage gelegen. Gedurende deze termijn zijn inspraakreacties ingediend. De reactienota is als bijlage bij het bestemmingsplan gevoegd. Naar aanleiding van de inspraakreacties is het bestemmingsplan op punten aangepast.

Vervolgens heeft het ontwerpbestemmingsplan van vanaf 23 oktober 2009 gedurende zes weken ter inzage gelegen. De zienswijze nota is als bijlage opgenomen en heeft aanleiding geven tot aanpassingen aan het bestemmingsplan. Het bestemmingsplan is vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Waterland gehouden op 18 februari 2010.

Belanghebbenden kunnen in beroep tegen deze goedkeuring bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

8.2 Overleg artikel 10 Bro (oud)

In het kader van het overleg als bedoeld in artikel 10 van het Besluit op de ruimtelijke ordening wordt het voorontwerp bestemmingsplan en milieueffectrapport aan de volgende instanties toegezonden:

1. Provincie Noord-Holland, afd. Ruimte Wonen en Bereikbaarheid;
2. Inspectie VROM;
3. Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier;
4. Ministerie van LNV, directie Noordwest;
5. Gasunie;
6. Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten;
7. Ministerie van Economische Zaken, Rijksconsulentschap Noord-Holland;
8. Rijkswaterstaat, directie Noord-Holland;
9. Staatsbosbeheer;
10. Vereniging Behoud Waterland;
11. gemeente Edam-Volendam;
12. stadsdeel Amsterdam-Noord;
13. gemeente Almere;
14. Intergemeentelijk Samenwerkingsorgaan Waterland;
15. Regionaal Overleg Amsterdam;
16. Kamer van Koophandel West-Friesland en Waterland;
17. Waterleidingbedrijf Noord-Holland.

8.3 M.e.r.-toetsing

Na afloop van de terinzagelegging van het bestemmingsplan en m.e.r. is door de Commissie voor de m.e.r. een toetsingsadvies uitgebracht. Dit advies is mede gebaseerd op de ingebrachte inspraakreacties en door instanties ingebrachte adviezen in het kader van artikel 10 Bro. Het toetsingsadvies is positief.

Bijlagen bij de toelichting

1. Bodemrapport/saneringsrapport
2. Passende beoordeling
3. Doorsnedetekening terrein
4. Memo luchtkwaliteit.

Bodemrapport/Saneringsrapport

Passende beoordeling

Uitbreiding camping-jachthaven Uitdam

Passende beoordeling Natuurbeschermingswet

en toetsing aan de Flora- en faunawet

projectnr: 157639
revisie 02
12 september 2008

Opdrachtgever
Gemeente Waterland
Postbus 1000
1140 BA MONNICKENDAM

datum vrijgave	beschrijving revisie 01	goedkeuring	vrijgave
12 sept. 2008	definitief	M. Korthorst	B. Fit

	Inhoud	Blz.
1	Inleiding	2
1.1	Aanleiding	2
1.2	Doel van het onderzoek	2
1.3	Juridische kader natuurwetgeving	3
1.4	Aanpak Oranjewoud	4
1.5	Leeswijzer	5
2	Gebiedsbeschrijving	6
2.1	Omgeving Uitdam	6
2.2	Begrenzing Natura 2000-gebied Markermeer / IJmeer	7
3	Planbeschrijving	8
4	Beschermde natuurwaarden in het kader van de Flora- en Faunawet	10
4.1	Biotoopbeschrijving	10
4.2	Beschermde soorten	11
4.3	Effecten van de ingreep op flora en fauna	12
4.4	Effectbeoordeling Flora en faunawet	13
4.5	Conclusie toetsing Flora en faunawet	15
4.6	Mitigerende maatregelen	16
4.7	Effecten ingreep op de Ecologische Hoofdstructuur	16
5	Natuurbeschermingswet 1998.	18
5.1	Beoordelingsmethodiek en uitgangspunten	19
5.2	Systematiek beoordelingskader	20
5.3	Vogelrichtingsgebied Markermeer en IJmeer	22
5.3.1	Voorkomen kwalificerende vogelsoorten nabij het plangebied	24
5.3.2	Aanwezigheid biotopen	26
5.4	Habitatrichtingsgebied Markermeer & IJmeer	27
5.3.2	Voorkomen kwalificerende habitats (-soorten) nabij het plangebied	28
5.5	Conclusies voorkomen beschermde N2000-waarden	29
6	Toetsing aan de Natuurbeschermingswet	31
6.1	Gevolgen van de ingreep	31
6.2	Effecten bepaling	35
6.3	Cumulatie van effecten	37
6.4	Beoordeling van effecten op significantie	38
6.5	Slotconclusie instandhouding van Natura 2000-waarden Markermeer en IJmeer	39
	Bronnen	41
	Bijlage 1: Natuurwetgeving	43
	Bijlage 2: RIZA monitoringsgegevens teltraject 117, 2001-05.	47
	Bijlage 3: Factsheets kwalificerende vogels	48
	Bijlage 4: Zomer- en winterverblijven vleermuizen	49

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

In de gemeente Waterland langs de kust van het Markermeer ligt camping-jachthaven Uitdam. Op deze camping zijn vaste staanplaatsen, kampeerweiden en een jachthaven met circa 300 ligplaatsen en diverse aanvullende voorzieningen te vinden. De eigenaar van camping-jachthaven is voornemens de camping te herinrichten en de jachthaven uit te breiden met 250 ligplaatsen.

Binnen het juridisch-planologisch kader is het noodzakelijk om enkele onderzoeken uit te voeren, waaronder een toetsing aan de Natuurbeschermingswet 1998 en de Flora- en faunawet. Het Markermeer is samen met het IJmeer aangewezen als Natura 2000-gebied en daarmee valt het onder de bescherming van de Natuurbeschermingswet 1998. Ruimtelijke ontwikkelingen die in of nabij het beschermde gebied liggen dienen getoetst te worden op mogelijke negatieve effecten op de natuurlijke waarde en de (concept) instandhoudingsdoelstellingen. Aangezien significante negatieve effecten op de instandhoudingsdoelen van het Markermeer & IJmeer niet bij voorbaat zijn uit te sluiten is de toetsing aan de wettelijke kaders van de Natuurbeschermingswet opgesteld in de vorm van een passende beoordeling.

Camping-jachthaven Uitdam (bron: Google maps)

1.2 Doel van het onderzoek

Het doel van dit document is drieledig:

- 1) toetsing van de ingreep aan de beschermingskaders van de Natuurbeschermingswet 1998 in de vorm van een Passende beoordeling
- 2) toetsing van de ingreep aan de Flora- en Faunawet
- 3) toetsing aan de provinciale kaders op het gebied van de ecologische hoofdstructuur

Natuurbeschermingswet 1998

Doel van dit onderzoek is de toetsing van de voorgenomen ontwikkeling aan de beschermingskaders van de Natuurbeschermingswet 1998, die op 1 oktober 2005 in werking is getreden. Conform de Algemene Handreiking Natuurbeschermingswet 1998 (LNV, oktober 2005) worden de effecten van de herinrichting en het gebruik van de camping-jachthaven op de natuurlijke kenmerken en kwalificerende waarden van het aangrenzende Natura 2000-gebied getoetst. Speciale aandacht gaat hierbij uit naar de significantie van het effect. Dit gebeurt door een zogenaamde Passende beoordeling uit te voeren. Binnen deze beoordeling worden de volgende twee aspecten getoetst:

- Zekerheid bieden dat de natuurlijke kenmerken en instandhoudingsdoelstellingen van het Natura-2000 gebied niet (significant) worden aangetast.
- Zekerheid bieden dat een verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats van soorten, dan wel de verstoring van soorten niet optreedt.

De resultaten van de Passende beoordeling zijn in deze rapportage beschreven.

Flora- en faunawet

Vanuit de Flora- en faunawet is bij ruimtelijke ingrepen de initiatiefnemer verplicht op de hoogte te zijn van mogelijk voorkomende beschermde natuurwaarden *binnen* het projectgebied. Het doel van de Flora- en faunawet is het instandhouden van de inheemse flora en fauna. Door, voorafgaand aan ruimtelijk ingrepen, stil te staan bij aanwezige natuurwaarden, kan onnodige schade aan beschermde soorten worden voorkomen of beperkt. Indien schade niet te voorkomen is, is een ontheffing ex art. 75 Flora- en faunawet noodzakelijk. Sinds 23 februari 2005 is het Vrijstellingsbesluit van kracht. Met dit besluit is geregeld dat voor algemeen voorkomende soorten een vrijstelling geldt bij ruimtelijke ingrepen en geen ontheffing meer aangevraagd hoeft te worden. Wel blijft de algemene zorgplicht van kracht.

Ecologische Hoofdstructuur

Het Markermeer en IJmeer maken deel uit van de ecologische hoofdstructuur (EHS) als 'grote wateren' zoals weergegeven in de Nota Ruimte. Daarnaast maakt de omgeving van het plangebied deel uit van de robuuste verbindingszone van Kust tot Kust, een verbindingszone tussen de Noordzee en het Markermeer. Hierbinnen wordt gestreefd naar een kwaliteitsverbetering van verschillende functies die is beschreven en uitgewerkt in het Natuurbeleidsplan van de Provincie Noord-Holland. In dit rapport wordt eveneens bepaald of genoemde werkzaamheden en ruimtelijke ingrepen in overeenstemming zijn met de Nota Ruimte.

1.3 Juridische kader natuurwetgeving

Dit rapport behandelt de toetsing aan de Natuurbeschermingswet 1998 en de Flora- en faunatoets. Beide toetsen leveren de onderbouwing voor de (eventuele) vergunningaanvragen bij het bevoegd gezag. Voor een uitgebreide toelichting op de Nederlandse natuurwetgeving wordt verwezen naar bijlage 1.

1.4 Aanpak Oranjewoud

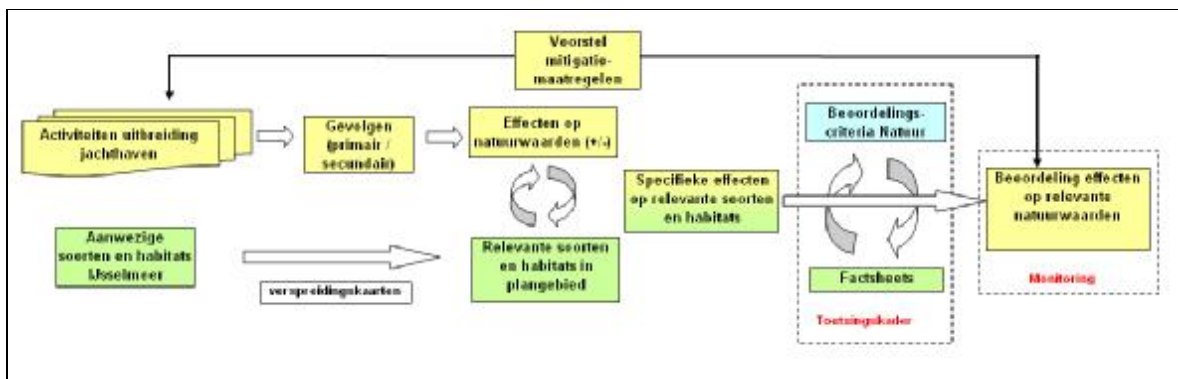
Natuurbeschermingswet 1998

De werkzaamheden zijn gericht op het in beeld brengen van de effecten van de activiteiten op de beschermde soorten en habitattypen in het Natura 2000 gebied 'Markermeer en IJmeer'. Dit gebeurt aan de hand van een beschrijving van de huidige en toekomstige situatie en kaartjes waarop de ruimtelijke situering is afgebeeld.

Vervolgens wordt op basis van beschikbare kennis en inzichten informatie aangedragen over de mogelijke effecten die de activiteiten op de instandhoudingsdoelstellingen van de kwalificerende soorten en habitattypen kunnen hebben. Dit geschiedt aan de hand van verschillende criteria die bij de effectbeoordeling een rol spelen, zoals verstoring-afstand, trendontwikkeling, Svl, gedrag (foerageren, rusten, e.d.) en verspreidingsgegevens, die voor de relevante soorten in het plangebied in factsheets overzichtelijk op een rijtje worden gezet.

Specifiek is informatie verzameld over de verspreiding van de beschermde vogelsoorten in het gebied, ondermeer op basis van telgegevens van het RIZA en relevante literatuur. Aan de hand van het beoordelingskader van Bureau Waardenburg (2007) wordt bepaald of de uitbreiding en het toekomstig gebruik van de jachthaven significante negatieve effecten oplevert voor de instandhoudingsdoelen van het Natura 2000-gebied Markermeer & IJmeer. Hierbij zijn de cumulatieve effecten van andere relevante projecten en handelingen inbegrepen.

De gehanteerde werkwijze is in onderstaand schema weergegeven:

Kader 1: Systematiek beoordelingskader Natuurbeschermingswet 1998.

Flora- en faunawet

Om eventuele strijdigheden met de Flora- en faunawet op te sporen dienen de volgende vragen te worden beantwoord:

1. Welke wettelijk beschermde soorten komen in het plangebied voor? Welke status hebben deze soorten?
2. Welke invloed heeft de geplande ingreep in het betreffende gebied op de (strikt) beschermde soorten?
3. Door welke maatregelen kunnen negatieve effecten op beschermde soorten worden voorkomen of verzacht?
4. Indien de duurzame staat van instandhouding van strikt beschermde soorten in gevaar komt, welk vervolgetraject dient dan te worden doorlopen?

5. Voor welke beschermde soorten moet een ontheffing worden aangevraagd?

Om bovenstaande vragen te beantwoorden zijn de volgende stappen doorlopen.

Stap 1. Bureaustudie

Op basis van literatuuronderzoek en verspreidingsatlassen is nagegaan of er wettelijk beschermde planten- of diersoorten in het plangebied voorkomen. Bij het Natuurloket is gecontroleerd of aanvullende (actuele) gegevens verkregen kunnen worden. Bij het RIZA zijn inventarisatiegegevens van het teltraject nabij het plangebied opgevraagd.

Stap 2. Veldbezoek

Na het bureauonderzoek is een verkennend veldbezoek gebracht aan het plangebied en de omgeving. Hierbij is, op basis van gegevens uit de bureaustudie, beoordeeld voor welke soorten het plangebied daadwerkelijk een geschikte habitat biedt en daarmee welke soorten er daadwerkelijk kunnen voorkomen.

Stap 3. Effectenonderzoek

Op basis van de beschrijving van de voorgenomen ingreep en de verzamelde gegevens van stap 1 en 2 zijn de (mogelijke) effecten (vernietiging, verstoring, versnippering) op de verwachte beschermde soorten beschreven. Voor de verwachte negatieve effecten op de beschermde soorten worden mitigerende maatregelen voorgesteld.

Stap 4. Conclusies en advies met betrekking tot de ontheffingsaanvraag

Op basis van stap 1 tot en met 3 zijn conclusies getrokken met betrekking tot eventuele overtredingen van verbodsbepalingen zoals genoemd in de Flora- en faunawet art. 75, en te nemen vervolgstappen.

1.5 Leeswijzer

Om inzicht te verkrijgen in het juridisch kader van de Natuurbeschermingswet 1998 en de Flora- en Faunawet met het onderscheid van gebiedsbescherming en soortbescherming wordt aangeraden om bijlage 1 te lezen. Indien de lezer reeds op de hoogte is van de huidige wetgeving kan het rapport vervolgd worden bij hoofdstuk 2. Dit hoofdstuk beschrijft de ligging van het plangebied. Hoofdstuk 3 gaat in op de planontwikkeling. De effectbeschrijving van de ingreep op beschermde soorten op grond van de Flora- en Faunawet wordt in hoofdstuk 4 behandeld.

Voor methodiek, beoordelingskader en de aanwezigheid van beschermde soorten in het Natura 2000-gebied IJmeer/Markermeer, dient men hoofdstuk 5 te raadplegen. De uiteindelijke toetsing aan de Natuurbeschermingswet, de beoordeling van effecten en slotconclusies zijn in hoofdstuk 6 aan de orde gesteld. Raadpleging van de factsheets in bijlage 3 spelen daarbij een ondersteunende rol.

2 Gebiedsbeschrijving

2.1 Omgeving Uitdam

De camping-jachthaven "Uitdam" is sinds 1978 gevestigd op ongeveer 20 ha buitendijks terrein ten noorden van de kern Uitdam in de gemeente Waterland.

Het camping-jachthaventerrein wordt van het binnendijkse gebied van Noord-Holland gescheiden door de Uitdammerdijk, een primaire waterkering die in beheer is bij het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. De dijk behoort niet tot de camping. De diepte van de kustzone van het Markermeer/IJmeer ter plekke van de haven is niet dieper dan 1,5 meter (hydrografische kaart IJmeer).

Aan de noordzijde van de camping, tussen de camping en de dijk naar Marken, ligt het eveneens buitendijkse vlakke en open weidegebied De Nes. Binnendijs van De Nes en van het noordelijke deel van de camping ligt de Oosterpoel. Het binnendijkse gebied rond de camping bestaat grotendeels uit open veenweidegebied.

Figuur 1: Camping-jachthaven "Uitdam", gezien in zuidelijke richting

In figuur 1 ligt de camping-jachthaven centraal, met op de achtergrond het Markermeer en op de voorgrond links De Nes en rechts de Oosterpoel. Rechtsboven, langs de dijk, ligt de kern Uitdam.

De 300 ligplaatsen in huidige jachthaven zijn bestemd voor zowel ligplaatshouders als voor passanten. Rond de haven liggen de belangrijkste centrale voorzieningen als receptie, restaurant, winkel, wasserette en sportvelden. Aan de zuidzijde van de haven ligt een werfterrein voor trailers en voor de stalling van boten.

De Camping-jachthaven "Uitdam" ligt aan de oostrand van Waterland, een open waterrijk gebied aan de noordzijde van het stedelijke gebied van Amsterdam en Zaanstad.

In Waterland ligt een belangrijk deel van de te ontwikkelen robuuste verbindingszone (voor natuurwaarden) van Kust tot Kust. De graslanden van deze zone behoren tot 'Cultuur Natuur', dit zijn agrarische gebieden met een bijzondere natuurwaarden, kleine na-

tuurreservaten en landgoederen en recreatiegebieden. Net als alle grote wateren maken het IJmeer en het Markermeer onderdeel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS).

2.2 Begrenzing Natura 2000-gebied Markermeer / IJmeer

De camping-jachthaven grenst aan de speciale beschermingszone het Natura-2000 gebied Markermeer en IJmeer. In het gebiedendocument IJmeer en Markermeer is dit gebied ter hoogte van Uitdam begrensd middels een zone van 100 meter rondom de havenmond. De haven zelf valt ook buiten de begrenzing, maar het noordelijk deel - waar een deel van de havenuitbreiding gepland is - grenst weer wel aan het Natura 2000-gebied (alhoewel daar ook al jaren enkele aanlegsteigers liggen). Dit is weergegeven in figuur 2. Grenst een (jacht)haven aan de buitenzijde direct aan het Natura 2000-gebied, dan wordt de zone van 100 meter ook daar in stand gehouden (uit: nota van toelichting).

De aanwijzing als Natura 2000-gebied is nog niet begonnen (3^e tranche aanwijzingsbesluiten). De verwachting is dat het ontwerp aanwijzingsbesluit nog dit jaar (2008) in de inspraakprocedure wordt gebracht voor de definitieve aanwijzing waarin begrenzing van het Natura 2000-gebied en de bepaling van de kwalificerende soorten en habitats definitief wordt vastgesteld. De gemeente Waterland kan op grond van de geringe natuurwaarde van het overlappende gebied (zie figuur 5) vragen om de begrenzing ter hoogte van de uitbreiding aan te passen.

Figuur 2: Huidige begrenzing Natura 2000-gebied uit het (concept) ontwerp.

3 Planbeschrijving

BOR B.V. wil de bestaande jachthaven uitbreiden van 300 tot 550 ligplaatsen en de camping herinrichten en opwaarderen. Bij de herinrichting zullen de staanplaatsen voor 325 vaste caravans en daarmee ook de vaste gasten en de permanente bewoners en hun bezoekers verdwijnen. Daarvoor in de plaats komen er ongeveer 250 recreatiewoningen voor de verhuur. Het aantal toeristische kampeerplaatsen blijft in de toekomst 200. BOR B.V. wil met deze ingreep inspelen op de ontwikkelingen op het gebied van watersport, toerisme en recreatie en tevens een economisch draagvlak creëren voor de saneringsmaatregelen die moeten plaatsvinden.

Figuur 3: Toekomstige inrichting jachthaven (geprojecteerd over oude situatie).

In combinatie met het aanpassen en uitbreiden van de camping en jachthaven zullen er verontreinigingen in oevers en havendammen worden geïsoleerd. In het verleden zijn oevers en havendammen verontreinigd als gevolg van het aanbrengen van vervuild stortmateriaal. Voor het saneren van deze verontreinigingen heeft Ingenieursbureau Oranjewoud een saneringsplan opgesteld. De saneringsbeschikking die de staatsecretaris van Verkeer en Waterstaat heeft afgegeven, is gebaseerd op dit saneringsplan. Plan en beschikking gaan ervan uit dat verwijderen van alle stortmateriaal meer milieuhygiënische, praktische en financiële nadelen dan voordelen heeft. Daarom is gekozen voor het isoleren van het verontreinigde materiaal op de plaats waar het nu ligt. Daarmee wordt voorkomen dat verontreinigingen zich in het milieu verspreiden.

De bestaande haven heeft een oppervlakte van ruim 2 ha. Na uitbreiding wordt dit ruim 4 ha. De uitbreiding ligt in het bestaande Markermeer, maar het water heeft hier nog niet de gewenste diepte van 2,5 m. Bij het op diepte brengen van de haven zal naar schatting ongeveer 25.000 m³ natte baggerspecie vrijkomen. De buitenzijde van de haven zal afgeschermd worden door een met stortstenen versterkte oever. De oever zal ecologisch ingericht worden zodat er een natuurlijke oeverbegroeiing kan ontstaan met Riet, Wilgenroosje en rietruigte.

Het toeristisch kamperen wordt geconcentreerd op het terreingedeelte ten zuiden van de haven. De oever is hier ook toegankelijk voor dagrecreanten. Het aantal passantschepen is naar verwachting betrekkelijk onafhankelijk van de herinrichting en de omvang van de Camping-jachthaven "Uitdam", maar meer van de ontwikkelingen in de recreatievaart in het algemeen.

Uit te voeren werkzaamheden

De huidige vaste staanplaatsen, de bestaande begroeiing en de bestaande gebouwen en voorzieningen op de camping zullen verdwijnen. De begroeiing bestaat in het algemeen uit aangelegde tuinen nabij vaste staanplaatsen en boomsingels en heggen rondom kampeerweiden en langs wegen. Op het terrein wordt een stelsel van met elkaar en met het Markermeer in verbinding staande waterpartijen aangelegd. De waterpartijen omringen een aantal schiereilanden die vanaf de ringweg bereikbaar zijn. Mede hierdoor wordt de waterdruk aan weerszijden van de verontreinigde oeverstroken gelijk en wordt voorkomen dat verontreinigingen worden verspreid door waterstroming door het verontreinigde materiaal.

De infrastructuur wordt vernieuwd, er wordt gebouwd en het terrein wordt opnieuw ingericht en aangekleed. Het resterende terrein wordt opgehoogd tot een hoogte die voldoende veiligheid biedt tegen wateroverlast. Dat is hoger dan de 'natuurlijke' hoogte in deze omgeving. Aan de zijde van het meer vindt uitbreiding plaats van de jachthaven in de vorm van aanmeervoorzieningen, steigers en meerpalen, binnen een strekdam en een opschuiving van de havenmond richting water.

Het verontreinigde stortmateriaal in oeverstroken en havendammen zal met klei worden afgedekt en geïsoleerd van de omgeving. Dit betekent dat de oeverlijn enigszins in de richting van het water op zal schuiven, maar dat zal niet meer zijn dan voor het aanbrengen van de isolatie nodig is. Verder zullen rond de havenuitbreiding nieuwe havendammen worden aangelegd.

4 Beschermde natuurwaarden in het kader van de Flora- en Faunawet

4.1 Biotoopbeschrijving

Het plangebied is bezocht op 24 februari 2006. Het terreinbezoek is afgelegd om een globaal beeld van de biotopen binnen het plangebied in beeld te krijgen. Er zijn geen inventarisaties uitgevoerd. Zoals te zien op de luchtfoto verschilt het biotoop van de camping jachthaven ten opzicht van het omringende landschap. De camping is rijk begroeid met bomen en bosschages, terwijl het omringende gebied vooral bestaat uit open water en veenweidegebied. De camping vormt geen (ecologische) eenheid met het open landschap rondom de camping. De Nes, de Oosterpoel en het gebied van Waterland zijn landschappelijk en ecologisch interessant vanwege het 'open' karakter van het landschap. Het gebied is van grote waarde als broedgebied voor diverse weidevogelsoorten en als rust- en foerageergebied voor wintergasten zoals eenden en ganzen.

De begroeiing op de camping is gevarieerd. Rond de vaste staanplaatsen en langs de randen van de camping staan veel hoog opgaande bomen, waaronder eik, populier, hazelaar, meidoorn, wilg, zwarte els, berk, conifeer, heesters en diverse naaldbomen. Daarnaast zijn er vele kleine stadstuinjes rond de vaste staanplaatsen aangelegd waarin diverse soorten (tuin)planten en struiken in de loop van de jaren zijn geplant. De smalle watergangen op het terrein en rondom het terrein zijn gedeeltelijk begroeid met riet. Daarnaast zijn er diverse 'overhoekjes' op het terrein waarin ruigtekruiden domineren (grote brandnetel, braam, kleeftkruid, wilgenroosje). Naast de vele vaste staanplaatsen zijn er ook diverse kampeerweiden op het terrein aanwezig voor kampeersers met tent en/of caravan.

Deze weiden worden intensief gemaaid en beheerd.

De oeverzone van de camping met het Markermeer is verstevigd met diverse soorten verhardingen (puinsteen, beton, basalt). Een natuurlijke oeverzone ontbreekt in het geheel. Nabij de havenmond op de strekdammen van de jachthaven bevindt zich een smalle rietkraag over enkele tientallen meters.

4.2 Beschermde soorten

Uitgaande van literatuurgegevens en de analyse van het biotoop is tijdens het veldbezoek per soortgroep beoordeeld welke beschermde soorten zeker, waarschijnlijk of mogelijk binnen het plangebied voorkomen.

Vogels

Binnen het plangebied is de vogelgemeenschap vergelijkbaar met grote parken in het stedelijk gebied. Het terrein is aantrekkelijk voor o.a. mezen, lijsterachtige, mussen en zangers. De volgroeide bomen en struiken zijn geschikte broedplaatsen voor kraaiachtigen. Er zijn geen roofvogelnesten aangetroffen.

Het plangebied grenst aan het Natura 2000-gebied IJmeer/Markermeer, een Vogelrichtlijngebied dat wettelijk beschermd is. Inventarisatie gegevens van de watervogels op het IJmeer/Markermeer zijn opgevraagd bij het RIZA.

Toetsing van de effecten van de ingreep op de beschermde vogelrichtlijnsoorten wordt uitgevoerd en beschreven in hoofdstuk 5 en 6.

Zoogdieren

De diverse groenwallen, singels en (verruigde) kampeerweide vormen een geschikt biotoop voor algemeen voorkomende kleine zoogdieren, zoals diverse muizensoorten (veldmuis, bosmuis, huisspitsmuis) en egels. Daarnaast vormt het gehele terrein een geschikt terrein voor kleine marterachtigen en vossen als jachtgebied of verblijfslocatie. De diverse schuurtjes vormen een geschikt terrein om te verblijven gedurende de dag. Het is waarschijnlijk dat diverse vleermuizen gebruik maken van het plangebied om te foerageren. Het is niet waarschijnlijk dat er vaste woon- of verblijfplaatsen in het plangebied in bomen aanwezig zijn. Oude holle eiken of beuken ontbreken. De diverse gebouwen op het terrein zijn in principe ongeschikt als verblijfplaats voor vleermuizen, aangezien de meeste vaste staanplaatsen zijn gebouwd van weinig aantrekkelijke materialen (polyester, golfplaat) voor vleermuizen als winterverblijf. Mogelijk dat spouwmuren van de vaste stenen gebouwen op de camping gebruikt worden door de Gewone dwergvleermuis als verblijfplaats. Het terrein is ongeschikt voor de strikt beschermde noordse woelmuis of waterspitsmuis waarvan het voorkomen in de regio bekend is. Er zijn geen natte gevarieerde oeverzones waarvan die muizensoorten afhankelijk zijn.

Amfibieën

De smalle watergang rondom het terrein is geschikt terrein voor weinig kritische soorten zoals bruine kikker en gewone pad. De ruig begroeide oevers maken de sloot ongeschikt voor de rugstreeppad als voortplantingsgebied.

Vissen (de Rivierdonderpad)

De greppels en watergangen op het terrein zijn weinig geschikt voor vissen, aangezien ze niet het gehele jaar water dragen. De verharde oeverzone langs het IJmeer van de camping-jachthaven is een potentieel leefgebied voor de beschermde Rivierdonderpad. Het IJsselmeer en het Markermeer behoren tot het leefgebied van de Rivierdonderpad. De Rivierdonderpad (*Cottus gobio*) is opgenomen in Bijlage II van de Habitatrichtlijn en in tabel 2 van de Flora- en faunawet. De Rivierdonderpad is klein visje met een prehistorisch uiterlijk die hoge dichtheden kan bereiken in snelstromende beken. Grote populaties Rivierdonderpadden worden daarentegen nu ook gevonden in het IJsselmeergebied, het Noord-Hollands Plassengebied, Waal, IJssel en Maas. Het blijkt dat de soort in de grote rivieren sinds midden jaren tachtig een toenemende trend vertoont (Winter & Tiën, 2005), terwijl deze positieve trend niet is waargenomen voor de soort in snelstromende

beken. Recent taxonomisch en genetisch onderzoek heeft aangetoond dat de soort zoals opgenomen in de Habitatrichtlijn en Flora en faunawet niet voorkomt in Nederland. In Nederland komen 2 soorten Rivierdonderpadden voor, één in stilstaand of langzaam stromend water (*Cottus perifretum*) en *Cottus rhenanus* in snelstromende (zij)riviertjes (Crombaghs *et al*, 2007). Aangenomen wordt dat *Cottus perifretum* die vooral langs de grote rivieren en het IJsselmeer voorkomt algemener is dan de *Cottus rhenanus*. De Rivierdonderpadden populatie die zich na afsluiting van de Zuiderzee langs de Friese en Noord-Hollandse kusten heeft verspreid heeft gebruik kunnen maken van het intensieve gebruik van stortsteen als oeverversterking. De soort is namelijk afhankelijk van hard substraat om zijn eieren af te zetten, terwijl de ruimtes tussen de stenen beschutting bieden (Crombaghs *et al*, 2007). Uit verspreidingsgegevens en vergelijkbare locaties binnen het IJsselmeer en Markermeergebied, kan aangenomen worden dat meest algemene Rivierdonderpad (*C. perefretum*) op en langs de verstrekte oevers bij de camping-jachthaven verblijft. Rivierdonderpadden zijn over het algemeen erg honkvast met een geringe actieradius en zijn m.n. 's nachts actief.

Planten

Er zijn geen beschermde planten aangetroffen op het terrein. Het is niet waarschijnlijk dat op het gecultiveerde terrein beschermde planten voorkomen. Ook in de verharde oeverzones van de camping bevinden zich waarschijnlijk geen beschermde planten.

Uit de resultaten van het onderzoek blijkt dat binnen het plangebied enkele beschermde soorten voor zouden kunnen komen. Het zijn soorten waarvoor geldt dat ze ondanks hun status vrij algemeen voorkomen in Nederland. In de omgeving en waarschijnlijk ook in het plangebied komt een aantal strikt beschermde vleermuizen voor. Er zijn geen vaste woon- of verblijfplaatsen van vleermuizen in het plangebied te verwachten.

4.3 Effecten van de ingreep op flora en fauna

Vogels

Aangezien alle begroeiing op het terrein verwijderd zal worden verdwijnt nagenoeg al het geschikt foerageer- en broedbiotoop voor de aanwezige soorten in het plangebied. Het gaat hier om in Nederland algemeen voorkomende broedvogels van parken en tuinen in een stedelijke omgeving, en om enkele broedvogels van de rode lijst. Het verlies op de totale leefgebied in de omgeving is te verwaarlozen. Na herinrichting van het campingterrein zal het terrein weer geschikt biotoop vormen voor dezelfde populatie vogels.

Zoogdieren

Kleine zoogdieren (bosmuis, bosspitsmuis, mol, veldmuis,) hebben ondergrondse hun hol of verblijfplaats, bij verstoring vluchten zij in hun holen. Hierdoor zijn ze kwetsbaar bij grote werkzaamheden. Bij het verwijderen van permanente stacaravans, bestrating en begroeiing zullen hun holen vernietigd of beschadigd worden. Daarbij zullen ook dieren gedood worden. Het aantal individuen is mede afhankelijk van het jaargetijde. Grotere zoogdieren zoals marterachtigen, konijnen, hazen en egels zijn mobieler en lopen minder het risico om gedood te worden bij de diverse werkzaamheden. Aanvullend onderzoek zal moeten aantonen of vaste verblijfplaatsen van vleermuizen worden aangetast door de ontwikkeling. Herinrichting van het terrein zal niet leiden tot het aantasten van vaste trekroutes van vleermuizen.

Amfibieën

Amfibieën hebben net als kleine zoogdieren vaak niet de mogelijkheid om bij grote werkzaamheden het terrein tijdig te verlaten. Individuen lopen hierbij het risico om gedood of verwond te raken. Na de voortplanting verlaten sommige amfibieën het water om het landbiotoop op te zoeken en later om te overwinteren. De gewone pad en deels ook de kleine watersalamander overwinteren op het land. De gewone pad overwintert voornamelijk in holletjes onder de grond. Het winterbiotoop van de volwassen kleine watersalamander omvat allerlei vorstvrije plekken op het land, vaak in de omgeving van menselijke bewoning. Overwinteren in het water is echter ook mogelijk. Met name tijdens de winterperiode zal het vergraven van de bodem tot sterfte kunnen leiden. Tijdens het voorjaar vertonen amfibieën trekgedrag, tijdens deze periode lopen individuen een verhoogd risico om door (werk)verkeer doodgereden te worden. Het gaat hier om een algemeen voorkomende soort. Het verlies op het totale geschikte leefgebied in de directe omgeving is te verwaarlozen.

Vissen (de Rivierdonderpad)

Ondanks de nieuwe inzichten over naamgeving en 'nieuwe' soorten Rivierdonderpadden in het IJsselmeergebied is de Rivierdonderpad, zoals opgenomen in de Habitatrichtlijn en Flora- en faunawet, blijven de nieuw geïdentificeerde soorten beschermd omdat ze officieel nog onder de *Cottus gobio* vallen. Vanuit deze strikt beschermde status (tabel 2 van de Flora- en faunawet) dient er een ontheffing ex art. 75 van de Flora en faunawet aangevraagd te worden indien geplande activiteiten een schadelijk effect hebben op de soort. Als gevolg van de ontwikkeling van de camping-jachthaven zijn tijdelijk verstoring negatieve effecten op een beperkt aantal individuen van Rivierdonderpadden in de oeverzone, en tijdelijke aantasting van het habitat (de versterkte oevers langs de camping-jachthaven) niet te voorkomen. Het aanvragen van een Flora- en faunawet ontheffing voor het verstoren van de Rivierdonderpad is daarmee noodzakelijk. Bij de aanvraag dient aangetoond te worden dat de instandhouding van de soort niet in gevaar komt door de ontwikkeling. De totale oeverlengte van het Markermeer, exclusief strekdammen, bedraagt circa 160 km (Bouwhuis, 2005). De oeverlengte van de camping-jachthaven waaraan werkzaamheden zullen plaatsvinden is circa 550 m. Uitgedrukt in percentages (0.3%) is het werkterrein waarin verstoring plaatsvindt dermate beperkt van omvang dat de instandhouding van de soort niet in gevaar komt. Na oplevering van de nieuwe jachthaven ontstaat er een groter potentieel leefgebied voor de Rivierdonderpad aangezien het aantal verharde kades en strekdammen zal toenemen. Na afronding van de werkzaamheden zal een nieuwe versterkte oever om de jachthaven gerealiseerd worden dat weer als leefgebied zal gaan fungeren voor de Rivierdonderpad. Er worden geen andere strikt beschermde vissoorten in de oeverzone van de camping verwacht, waarvoor een ontheffing aangevraagd moet worden.

Planten

Omdat geen beschermde planten op het terrein zijn aangetroffen is er ook geen effect te verwachten.

4.4 Effectbeoordeling Flora en faunawet

Vogels

In het algemeen kan worden gesteld dat ingrepen in een gebied tijdens het broedseizoen sterke negatieve effecten hebben op de meeste vogelsoorten door vernietiging van broedplaatsen en verstoring van de reproductie. In het kader van de Flora- en faunawet is in principe *geen* ontheffing mogelijk voor het verstoren van vogels en het vernietigen van broedplaatsen en vaste rust- of verblijfplaatsen. Dit betekent in de praktijk dat

in het plangebied verwachte of waargenomen vogels niet verstoord mogen worden tijdens het broedseizoen. Dit seizoen loopt van circa 15 maart tot circa 15 juli. Het verwijderen van bomen en struiken zal buiten deze periode moeten plaatsvinden aangezien er diverse vogelsoorten op het terrein in de aanwezige begroeiing zullen broeden. Het is aan te raden een ter zake kundige persoon te laten controleren of er nog broedende vogels aanwezig zijn op het terrein indien er nabij de broedperiode gewerkt gaat worden. Buiten het broedseizoen hebben de werkzaamheden geen significant negatief effect op de vogels. Vogels die op de camping voorkomen zijn algemeen voorkomende broedvogels in Nederland. Het tijdelijk verlies aan geschikt habitat gaat niet ten koste van de gunstige staat van instandhouding van de soort.

De gunstige staat van instandhouding van de in het plangebied voorkomende of verwachte vogelsoorten zal niet worden aangetast wanneer werkzaamheden buiten het broedseizoen worden uitgevoerd.

Zoogdieren

Het is aan te raden om de werkzaamheden gefaseerd uit te voeren ten behoeve van kleine zoogdieren zoals muizen. Dit houdt in dat eerst de aanwezige vegetatie en bebouwing worden verwijderd, alvorens in een later stadium met grondverzet te beginnen. Aangezien het plangebied hierdoor minder geschikt leefgebied wordt kan het tijdig door de aanwezige zoogdieren worden verlaten. Tevens zullen tijdens het grondverzet nog aanwezige exemplaren bij gebrek aan dekking eerder verjaagd worden. Bij het verwijderen van vegetatie en bij grondverzet is het verstandig om van het midden van het plangebied naar de rand te werken. Kleine zoogdieren kunnen dan het gemakkelijkst een goed heenkomen vinden. Indien soorten tijdens de werkzaamheden worden aangetroffen, kunnen ze worden verplaatst naar geschikt biotoop in de omgeving.

In bijlage 3 is aangegeven dat in de omgeving van Uitdam geen winter- en zomerverblijfplaatsen van vleermuizen bekend zijn. Desondanks kan niet uitgesloten worden dat wijdverspreide en algemeen voorkomende vleermuizen zoals de Gewone dwergvleermuis of de Ruige dwergvleermuis op de camping voorkomen en verblijven. Deze soorten zijn weinig kritisch wat betreft hun zomerverblijf en maken onder meer gebruik van bomen voor hun verblijfplaats. Gebouwbewonende soorten zoals de Meervleermuis zijn afhankelijk van bunkers of oude gebouwen met droge zolders en spouwmuren. Deze zijn niet op het plangebied aanwezig, verblijfplaatsen van Meervleermuizen kunnen op het plangebied uitgesloten worden. Aanbevolen wordt aanvullend onderzoek uit te voeren naar de aanwezigheid (verblijfplaatsen) van algemeen voorkomende vleermuizen op het terrein. In afwachting van de resultaten ervan kan vervolgens een ontheffingsprocedure bij het ministerie van LNV worden opgestart.

De zoogdiersoorten die een vaste rust of verblijfplaats hebben binnen het plangebied komen in Nederland algemeen voor. De gunstige staat van instandhouding van deze algemene soorten zal niet worden aangetast als gevolg van de voorgenomen ingreep. Vaste verblijfplaatsen van de Meervleermuis op het plangebied zijn uitgesloten. Verblijfplaatsen van algemene vleermuizen zoals de Gewone dwergvleermuis zijn mogelijk op het plangebied aanwezig.

Amfibieën

Er worden geen sloten of watergangen gedempt waarbij amfibieën gedood zouden kunnen worden. De meest gunstige periode voor het bouwrijp maken van het terrein is de periode vóór de winterslaap van amfibieën (november - maart), aangezien diverse soorten op het terrein zullen overwinteren. Holten onder stapels hout, stenen en afval vormen geschikte schuilplaatsen om te overwinteren. Indien het terrein tijdens de winter-

periode bouwrijp wordt gemaakt zullen diverse individuen gedood worden of uiteindelijk bevroren.

De gunstige staat van instandhouding van de in het plangebied voorkomende of verwachte amfibieënsoorten zal niet worden aangetast wanneer de werkzaamheden buiten de winterperiode wordt uitgevoerd.

Vissen

Gezien het feit dat het habitat voor de Rivierdonderpad - hard substraat - na aanleg van de jachthaven (kade, strekdam) alleen maar toeneemt, zal de gunstige staat van instandhouding niet worden aangetast. Gedurende de realisatiefase is de omvang van de verstoring (0.3%) in relatie tot het totale hoeveelheid potentieel leefgebied (alle oevers rond het Markermeer) dermate beperkt dat aangenomen kan worden dat de gunstige staat van instandhouding van de soort gedurende de realisatiefase niet in gevaar komt. Voor het verstoren van de Rivierdonderpad zal in het kader van de Flora- en faunawet een ontheffing aangevraagd moeten worden bij de Dienst Regelingen van het Ministerie van LNV. De gunstige staat van instandhouding van de soort komt als gevolg van de ingreep niet in gevaar. De ontheffingsaanvraag zal naar verwachting niet op bezwaren stuiten bij de ontheffingverlener.

De voorgenomen ingreep heeft mogelijk een verstorend effect op de aanwezige Rivierdonderpadden. Voor het uitvoeren van de geplande werkzaamheden is voor de Rivierdonderpad een ontheffing ex art. 75 van de Flora en faunawet noodzakelijk. De gunstige staat van instandhouding van de in het plangebied voorkomende of te verwachten vissoorten komt niet in gevaar door de geplande ingreep.

Planten

De gunstige staat zal zich herstellen na de uitvoering van het plan.

4.5 Conclusie toetsing Flora en faunawet

Geconcludeerd kan worden dat kleine zoogdieren en amfibieën het risico lopen verstoord te worden bij de herinrichting. Voor deze algemeen beschermde soorten geldt voor ruimtelijke ontwikkeling een algehele vrijstelling van de ontheffingsplicht. Voor deze soorten is derhalve geen ontheffing nodig. Wel geldt ten aanzien van deze soorten de zorgplicht, die eveneens van de Flora- en faunawet uitgaat.

Door het verwijderen van begroeiing en het bouwrijp maken van het terrein raakt het terrein (tijdelijk) ongeschikt voor vogels die afhankelijk zijn van opgaande groenstructuren of bebouwing voor hun nestbouw. Het verstoren van broedende vogels is verboden. Het verwijderen van het groen dient derhalve voor of na het broedseizoen plaats te vinden. De instandhouding van de aanwezige park- en struweelvogels komt niet in gevaar door het verwijderen van het groen.

In bijlage 3 is aangegeven dat in de omgeving van Uitdam geen winter- en zomerverblijfplaatsen van vleermuizen bekend zijn. Desondanks kan niet uitgesloten worden dat wijdverspreide en algemeen voorkomende vleermuizen zoals de Gewone dwergvleermuis of de Ruige dwergvleermuis op de camping voorkomen en verblijven. Deze soorten zijn weinig kritisch wat betreft hun zomerverblijf en maken onder meer gebruik van bomen voor hun verblijfplaats. Om na te gaan of er vaste verblijfplaatsen van de Gewone dwergvleermuis op het plangebied aanwezig zijn is aanvullend onderzoek gewenst.

De voorgenomen ingreep heeft mogelijk een verstorend effect op de aanwezige Rivierdonderpadden in de oeverzone voor de Camping. Voor het uitvoeren van de geplande werkzaamheden is voor de Rivierdonderpad een ontheffing ex art. 75 van de Flora en faunawet noodzakelijk.

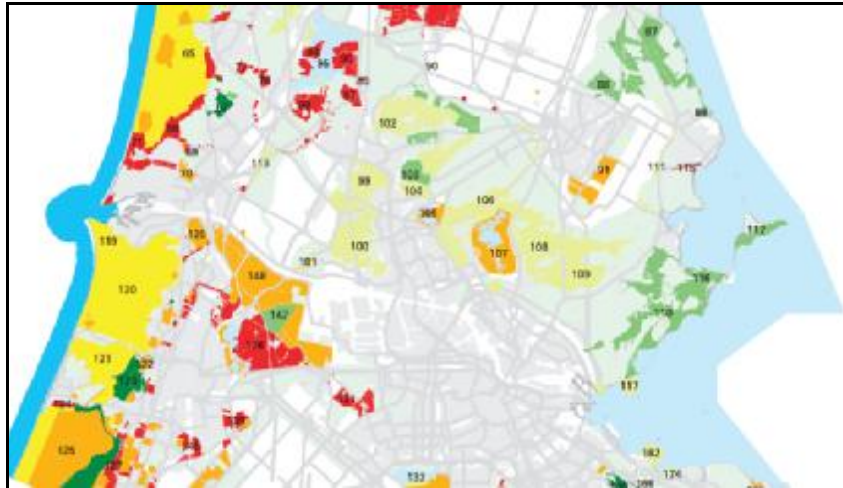
4.6 Mitigerende maatregelen

Naast de algemene zorgplicht voor alle beschermde soorten, wordt een aantal mitigerende maatregelen voorgesteld om negatieve effecten te voorkomen of te beperken. Deze maatregelen zijn bedoeld om bij de uitvoering geconstateerde of verwachte negatieve effecten weg te nemen of zoveel mogelijk te verzachten. De maatregelen kunnen zowel ruimtelijke als fysieke/praktische oplossingen voor de verwachte effecten zijn.

- Door het terrein zoveel mogelijk onaantrekkelijk te maken ruim voordat de grote werkzaamheden beginnen kan schade aan kleine zoogdieren en amfibieën worden voorkomen. De leefomgeving voor deze soortgroepen kan minder aantrekkelijk worden gemaakt door de vegetatie en rommelhoekjes te verwijderen voordat het grondverzet gaat beginnen.
- Door gefaseerd te werken wordt dieren de mogelijkheid geboden om te vluchten.
- Het bouwrijp maken van het plangebied dient na het broed- en voortplantingsseizoen van vogels te worden uitgevoerd en voordat amfibieën en zoogdieren in winter rust gaan. De meest gunstige periode voor grondverzet en sloopwerkzaamheden is vanaf half augustus tot en met oktober. Door het uitvoeren van de werkzaamheden in deze periode worden negatieve effecten zoveel mogelijk beperkt.
- Na afronding van de werkzaamheden zal een nieuwe versterkte oever om de jachthaven gerealiseerd worden dat als extra leefgebied zal gaan fungeren voor de Rivierdonderpad.
- De opgaande begroeiing hiervan biedt bescherming tegen lichthinder voor de Meervleermuis.

4.7 Effecten ingreep op de Ecologische Hoofdstructuur

Het gebied rondom Uitdam is volgens de Natuurdoelenkaart (figuur 4) aangewezen als *Agrarisch gebied met gruttograsland en bloemrijke slootkanten* (Provincie Noord-Holland, 2000). Daarnaast zijn diverse delen van Waterland-Oost aangewezen als Ganzen foerageergebied (website, Provincie Noord-Holland). Het vervangen van caravans op de camping in vakantiewoningen heeft naar verwachting geen invloed op de omliggende groene gebieden. Er vindt naar verwachting geen verandering plaats van het recreatiepatroon in de omgeving plaats. Volgens de effectenindicator van LNV is de grutto (en andere weidevogels) gevoelig voor geluid en verstoring door mensen. Omdat de recreanten (wandelaars, dagjesmensen) bestaande wegen en paden gebruiken, zal het gebruik van deze wegen geen verslechtering van de staat van instandhouding van de aanwezige natuurwaarden teweegbrengen. Immers, weidevogels vertonen altijd al een zekere gewenning aan mensen en zullen, indien de recreanten op gepaste afstand de bestaande paden gebruik blijven maken, geen extra hinder van hen ondervinden. Een toename van verstoring binnendijs als gevolg van de havenuitbreiding buitendijs lijkt niet aannemelijk.

Figuur 4: Uitsnede Natuurdoelenkaart Provincie Noord-Holland (Provincie Noord-Holland, 2000)

Het ecologische kerngebied Markermeer (EHS) of de robuuste verbindingzone van Kust tot Kust zal niet worden aangetast door de herinrichting en uitbreiding van camping-jachthaven Uitdam. Er worden geen landschappelijke kenmerken aangetast van het gebied. De samenhang tussen het kerngebieden en natuurontwikkelingsgebieden in de omgeving zal door de ingreep niet worden aangetast. De omvang van de camping blijft gehandhaafd. De ontwikkeling van het plan zal niet leiden tot een aantasting van de wezenlijke kenmerken of waarden van het Markermeer en IJmeer, zoals die vanuit de EHS-beleidskaders zijn gesteld.

Door de ontwikkeling van recreatiewoningen op de plek waar vroeger vaste caravans stonden zal het verkeer naar verwachting niet toenemen. Mogelijk dat op de wegen van en naar Camping-jachthaven Uitdam in het weekend enige toename van het verkeer te zien geeft dat tot extra geluidverstoring kan leiden door aan- en afrijdende voertuigen. Het is niet aannemelijk dat dit de kenmerken van het *Agrarisch gebied* of het *Ganzenfoerageergebied* aantast.

Geconcludeerd wordt dat de herinrichtings- en uitbreidingsplannen van camping-jachthaven Uitdam niet ten koste gaan van de 'wezenlijke kenmerken en waarden' van de omliggende Ecologische Hoofdstructuur.

5 Natuurbeschermingswet 1998.

Natura 2000 gebied Markermeer en IJmeer

Zoals reeds aangegeven grenst het plangebied aan het (ontwerp) Natura 2000-gebied 'Markermeer en IJmeer'. Delen van het gebied zijn aangewezen als Vogel- en Habitatrichtlijngebied. Gezamenlijk wordt het gehele Markermeer en IJmeer aangewezen als Natura 2000-gebied. De definitieve aanwijzing vindt plaats via een zogenaamd 3^e tranche ontwerpbesluit, het totale het gebied beslaat 68.508 ha. Het Markermeer ontstond als gevolg van voltooiing van de Houtribdijk tussen Enkhuizen en Lelystad in 1976. In de luwe en ondiepere delen van het Markermeer, zoals de Gouwzee en de kustzone van Muiden zijn kranswierbegroeiingen ontstaan. Momenteel bevat het zuidelijk deel van de Gouwzee de grootste oppervlakte aan kranswervegetatie met sterkranswier in ons land. De kranswieren vormen in de zomer in de herfst een belangrijke voedselbron voor o.a. krooneenden. Het Markermeer en IJmeer vervullen een belangrijke functie voor foeragerende en rustende watervogels en voor beschermde habitat(soorten).

Figuur 5: Begrenzing Natura 2000-gebied Markermeer en IJmeer ter hoogte van camping-jachthaven Uitdam.

Om schade aan de beschermde natuurwaarden, waarvoor Natura 2000 gebieden zijn aangewezen, te voorkomen, bepaalt de wet dat projecten en andere handelingen die de kwaliteit van de habitats kunnen verslechteren of die een verstorend effect kunnen hebben op de soorten, niet mogen plaatsvinden zonder vergunning.

In paragraaf 5.3 zijn op grond van het concept gebiedendocument Markermeer & IJmeer (LNV, november 2007) de instandhoudingsdoelen voor kwalificerende vogels beschreven en wordt nader ingegaan op de relevante soorten die daadwerkelijk nabij camping-

jachthaven Uitdam voorkomen. In paragraaf 5.4 geschiedt dit voor de kwalificerende habitats en soorten in het plangebied.

5.1 Beoordelingsmethodiek en uitgangspunten

De verplichte beoordeling van gevolgen voor natuurwaarden vindt plaats aan de hand van de zogenaamde habitattoets. Deze toets dient om vast te stellen of, en zo ja, onder welke voorwaarden een menselijke activiteit in en rondom een Natura 2000 gebied kan worden toegelaten. Meer concreet heeft de habitattoets de volgende twee oogmerken:

1. Zekerheid bieden dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000 gebied niet worden aangetast.
2. Zekerheid bieden dat een verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten, dan wel de verstoring van soorten, niet optreedt.

Omdat er op voorhand niet valt uit te sluiten dat uitbreiding van de haven Uitdam significante gevolgen heeft voor het gebied en er een kans op significant negatieve effecten bestaat, is een passende beoordeling vereist (LNV, 2005). Aan de hand van deze beoordeling dient te worden onderzocht of het betreffende plan, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen van het Markermeer en IJmeer, mogelijke schadelijke gevolgen heeft voor dit gebied en zo ja of deze gevolgen significant kunnen zijn. De gevolgen moeten worden beoordeeld in samenhang met die van andere plannen en projecten ('cumulatieve effecten').

Significante effecten en cumulatie

Onder een significant negatief effect wordt verstaan een wezenlijke verslechtering van de kwaliteit en/of vermindering van de omvang van een habitattype zoals bedoeld in het instandhoudingsdoel ten gevolge van menselijk handelen, afhankelijk van de staat van instandhouding en de trends en natuurlijke fluctuaties in omvang/kwaliteit van habitattypen dan wel populatieomvang van soorten" (LNV, 2007).

Het Europese Hof van Justitie heeft bepaald dat effecten in ieder geval significant moeten worden genoemd, wanneer zij in strijd zijn met de instandhoudingsdoelstellingen. Deze doelstellingen worden teruggevonden in de zogenaamde doelendocumenten.

In de (concept) gebiedendocumenten staan specifieke instandhoudingsdoelen per habitat of soort, algemene instandhoudingsdoelen en kernopgave. Het concept doelendocument voor het IJmeer en Markermeer valt onder de tweede tranche en is nog niet gepubliceerd en in de inspraak geweest.

De specifieke instandhoudingsdoelen voor het Natura-2000 gebied Markermeer & IJmeer richten zich op behoud van oppervlakte en kwaliteit van beschermde habitats respectievelijk behoud van oppervlakte en kwaliteit van het leefgebied van beschermde soorten ten behoeve van behoud van de populatie. Voor broedvogels, niet-broedvogels en een aantal andere soortengroepen is per Natura-2000 gebied de nagestreefde draagkracht gekwantificeerd.

Daarnaast zijn *algemene doelen* opgenomen in de gebiedendocumenten, deze zijn in kwalitatieve termen beschreven, deze doelen zijn daarmee alleen in algemene kwalitatieve termen te toetsen. Er zijn geen kwantitatieve criteria voor opgesteld.

In het concept gebiedendocument zijn per type landschap kernopgave geformuleerd. Deze kernopgave zijn richtinggevend geweest voor het opstellen en prioriteren van de instandhoudingsdoelen en vormen strikt genomen zelf geen doelstelling. In de Natura-2000 *beheerplannen* zullen de instandhoudingsdoelen in tijd en ruimte nader uitgewerkt moeten worden.

Cumulatie van effecten

De habitatrichtlijn bepaalt nadrukkelijk dat effecten van een ingreep in samenhang met andere plannen en projecten beschouwd moeten worden. Dit geldt voorlopig alleen indien er ook daadwerkelijk effecten bij de uitbreiding van de jachthaven optreden. Cumulatie moet dan in de afweging worden meegenomen.

Dit is verder geoperationaliseerd in het beoordelingskader van significantie van effecten van Bureau Waardenburg, waarop hier kort wordt ingegaan. Voor nadere informatie raadpleegt men het rapport (Bureau Waardenburg, 2007).

5.2 Systematiek beoordelingskader

Voor het bepalen van significante effecten is door de wetgever geen eenduidig toetsingskader beschikbaar gesteld. Het gebiedendocument (LNV, november 2007) en de gebiedspecifieke instandhoudingsdoelen zijn hierin richtinggevend.

Voor de beoordeling van de effecten in onderhavig rapport wordt het beoordelingskader van Waardenburg gehanteerd.

Volgens dit kader is er van een significant effect voor niet-broedvogels sprake indien aan één of meer van de volgende criteria is voldaan:

Afname draagkracht door afname omvang en/of kwaliteit leefgebied

- a) Voor soorten in groep A, indien de afname groter is dan 0% van de daadwerkelijk aanwezige (geschatte) populatie (0% criterium).
- b) Voor soorten in groep B, indien de afname van de daadwerkelijk aanwezige (geschatte) populatie groter is dan 1% (1% criterium).
- c) Voor soorten in groep C en D, indien de afname groter is dan 2,5% van de daadwerkelijk aanwezige (geschatte) populatie (2,5% criterium).
- d) Voor soorten waarvoor geen herstelopgave geldt en waarvan de geschatte populatie, ook na de ingreep, duurzaam groter is dan in het (concept) aanwijzingsbesluit genoemde aantal: indien de afname groter is dan 10% (10% criterium).

De groepen A t/m D en daaraan gekoppelde criteria zijn in onderstaand schema opgenomen. De combinatie van staat van instandhouding (SVI), regionaal belang internationaal (RBI) en voor Nederland (RBN) bepaalt welk criterium (0% tot 2,5%) wordt gebruikt om het significante effect van de uitbreiding voor de kwalificerende watervogels te bepalen.

	SVI =	RBI =	RBN =	Criterium 1
A	Zeer ongunstig mét herstelopgave	Zeer groot, groot, aanzienlijk	+++ , ++ , + en -	0%
A	Zeer ongunstig zonder herstelopgave	Zeer groot, groot	+++ , ++ , + en -	0%
A	Zeer ongunstig zonder herstelopgave	Aanzienlijk	+++ , ++	0%
A	Matig ongunstig mét herstelopgave	Zeer groot, groot, aanzienlijk	'+++ , ++ , - en -	0%
A	Matig ongunstig	Zeer groot	+++ en ++	0%
A	Gunstig mét herstelopgave	Zeer groot, groot, aanzienlijk	'+++ , ++ , - en -	0%
A	Onbekend mét herstelopgave	Zeer groot, groot, aanzienlijk	'+++ , ++ , - en -	0%
B	Zeer ongunstig zonder herstelopgave	Aanzienlijk	- en -	1%
B	Matig ongunstig	Zeer groot	+++ en -	1%
B	Matig ongunstig	Groot	+++ , ++ , + en -	1%
B	Matig ongunstig	Aanzienlijk	+++ , ++ en +	1%
B	Matig ongunstig	Aanzienlijk	-	2,5%
C	Gunstig	Zeer groot	+++ en ++	1%
C	Gunstig	Zeer groot	- en -	2,5%
C	Gunstig	Groot, aanzienlijk	+++ , ++ , + en -	2,5%
D	Onbekend	Zeer groot, groot, aanzienlijk	+++ , ++ , + en -	2,5%

Figuur 6: Beoordelingskader Bureau Waardenburg (2007) significantie van effecten.

Toelichting

In het Natura-2000 gebiedendocument (LNV, juni 2007) worden habitat en soorten op twee wijzen gepresenteerd: de staat van instandhouding (SVI) en het relatief belang van Nederland (RBN) voor de internationale bescherming van betreffende soort of habitat. Hierop wordt kort ingegaan.

De staat van instandhouding van habitats van soorten in Nederland is in 4 categorieën onderverdeeld:

- 1: Zeer ongunstig
- 2: Matig ongunstig
- 3: Gunstig
- 4: Onbekend

De classificatie geldt voor heel Nederland. De waarden worden overgenomen uit het Gebiedendocument (LNV, 2007)

Het relatief belang internationaal van Nederland voor de bescherming van de habitats en soorten is onderverdeeld in 3 categorieën.

- 1: Zeer groot
- 2: Groot
- 3: Aanzienlijk

Deze indeling gaat uit van het voorkomen in heel Nederland (dus niet gebiedsspecifiek) in relatie tot de internationale populaties.

Het rapport *Trends van vogels in het Nederlandse Natura 2000 Netwerk 2005* vormt de basis voor het vaststellen van de kwantitatieve instandhoudingsdoelen die zijn opgenomen in de concept doelendocumenten. De draagkracht bepalingen zijn op basis van de gemiddelde seizoensgemiddelde 1999-2000 t/m 2003-2004. Met behulp van trend-indicaties is de trend 2003-2004 t.o.v. 1994-1995 weergegeven.

++	Sterke toename	significant > 5 % per jaar toegenomen
+	Matige toename	significante toename, onzeker of deze > 5 % per jaar
0	Stabiel	geen significante aantalsveranderingen
-	Matige afname	significante afname, maar niet zeker of deze > 5 % is
--	Sterke afname	significant > 5% afname per jaar
?	Onzeker	standaardfout te groot voor betrouwbare trend-classificatie

Aan de hand van dit beoordelingskader met genoemde kwantitatieve criteria wordt in deze passende beoordeling bepaald of er sprake is van significante effecten. Daarbij dienen de opgestelde factsheets van aanwezige watervogels in bijlage 3 als ondersteuning.

Van alle relevante soorten binnen de werkingssfeer van het plangebied is een dergelijk factsheet opgesteld. Het profiel omvat de volgende elementen:

- Voedselbron
- Rode Lijst soort j/n
- Gedrag (foerageren, slaap-/ rust-/ broedplaatsen)
- Zwaartepunt verspreiding/piek
- Overlap met vaarseizoen
- Gemiddeld maximum aantal periode 1980-2004
- Verstoringsafstand
- Gevoeligheid voor verstoring
- Instandhoudingsdoelstelling en functie N2000 gebied
- Landelijke staat van instandhouding en toekomstperspectief
- Ruimtelijke verspreiding
- Trendontwikkeling
- Samenvattende conclusie ten aanzien van al dan niet significantie van optredende effecten

5.3 Vogelrichtinggebied Markermeer en IJmeer

Het Markermeer ontstond als gevolg van voltooiing van de Houtribdijk tussen Enkhuizen en Lelystad in 1976. Het meer is met gemiddeld circa 3.5 meter, met enkele zandwinputten, relatief diep. Watervegetaties komen over grote oppervlakten voor. In luwere en ondiepere delen, zoals de Gouwzee en de kustzone van Muiden zijn kranswiervegetaties ontstaan (concept Gebiedendocument Markermeer & IJmeer). Het Markermeer is van belang voor diverse vogelsoorten als rui-, rust- of foerageergebied. Het Markermeer is een belangrijk foerageergebied voor visetende, (Fuut, Aalscholver, Nonnetje, Grote zaagbek, Dwergmeeuw, Zwarte stern) mosseletende (Kuiфеend, Tafeleend, Topper) en waterplant etende watervogels ((Krooneend, Meerkoet, Tafeleend).

Het gebied is aangewezen voor 18 niet broedende watervogels. Daarnaast is voorgesteld om één soort toe te voegen als broedvogel (visdief). In figuur 6 is voor de kwalificerende soorten aangegeven wat de staat van instandhouding is van de soort. De relatie-

ve bijdrage van het Natura 2000-gebied Markermeer en IJmeer aan de landelijke opgave en de doelstelling van de soort in het gebied. Voor visetende en mosseletende vogels is de situatie in de jaren negentig verslechterd door een afname van de spiering en drie-hoeksmosselpopulatie, de staat van instandhouding voor deze soorten is in het algemeen niet gunstig. De staat van instandhouding voor de Grote Zaagbek, Zwarte stern, Tafeleend en Topper is zeer ongunstig. De staat van instandhouding voor de Visdief, Fuut, Nonnetje, Dwergmeeuw, Kuifeend, Krooneend en Meerkoet is ongunstig.

In onderstaand figuur 7 zijn de huidige status en landelijke doelen van kwalificerende vogelsoorten weergegeven zoals weergegeven in het concept gebiedendocument. In tabel 1 is per soort is aangegeven wat de doelstelling voor soort in het gebied is. Voor de visdief is het instandhoudingsdoel gedefinieerd in het aantal broedparen, voor de niet-broedvogels is het instandhoudingsdoel gedefinieerd in het seizoensgemiddelde.

In het concept gebiedendocument (november 2007) tot Natura-2000 gebied zijn de volgende kernopgaven geformuleerd voor het Natura 2000-gebied Markermeer & IJmeer:

- Evenwichtig systeem: nastreven van een meer evenwichtig systeem met goede waterkwaliteit voor waterplanten, vissen en schelpdieren (m.n. in kranswierwateren en meren met krabbescheer en fonteinkruiden), mede t.b.v. vogels zoals Kleine zwaan, Tafeleend, Kuifeend en Nonnetje.
- Voldoende rui- en rustplaatsen: Voldoende open water met ruiplaatsen en rustgebieden voor watervogels zoals Futen, ganzen, Slobeend en Kuifeend.
- Moerasranden: Moerasvorming aan de randen van het meer voor land-water interactie, paaigebied vis, Noordse woelmuis en voor moerasvogels als Roerdomp en Grote karekiet

Broedvogelsoorten		Staat van instandhouding	Relatieve bijdrage	Doelstelling leefgebied	Doelstelling populatie
A193	Visdief	-	+	-	-

Niet-broedvogelsoorten		Staat van instandhouding	Relatieve bijdrage	Doelstelling leefgebied	Doelstelling populatie
A005	Fuut	-	-	=	-
A017	Aalscholver	+	+	-	-
A034	Lepelaar	+	-	=	=
A043	Grauwe gans	+	-	-	-
A045	Brandgans	!	-	-	-
A050	Smient	+	+	-	-
A051	Krooneend	!	-	-	-
A056	Slobeend	+	-	-	-
A058	Krooneend	-	-	-	-
A059	Tafeleend	--	+	-	-
A061	Kuifeend	-	++	-	-
A062	Topper	--	-	-	-
A067	Briedulker	+	+	-	-
A068	Nonnetje	-	+	-	-
A070	Grote zaagbek	--	-	-	-
A125	Meerkoet	-	!	-	-
A177	Dwergmeeuw	-	!	=	=
A187	Zwarte stern	--	+	-	-

Figuur 7: Staat van instandhouding, relatieve bijdrage en doelstelling van het leefgebied voor de vogelrichtlijnsoorten van het Natura 2000-gebied Markermeer & IJmeer (concept gebiedendocument Markermeer & IJmeer, 2007)

Tabel 1: In het concept gebiedendocument zijn de volgende instandhoudingsdoelen voor het Natura 2000-gebied Markermeer en IJmeer opgenomen.

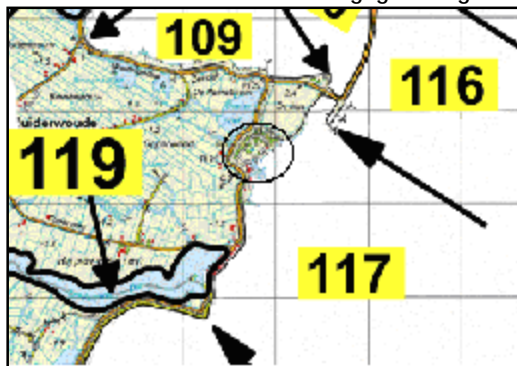
Soort	Doelstelling
Visdief (b)	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van ten minste 630 paren.
Fuut	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 170 vogels (seizoensgemiddelde).
Aalscholver	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 2.600 vogels (seizoensgemiddelde).
Grote zaag-bek	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 40 vogels (seizoensgemiddelde).
Nonnetje	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 80 vogels (seizoensgemiddelde).
Dwergmeeuw	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied.
Zwarte stern	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied.
Kuifeend	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 18.800 vogels (seizoensgemiddelde).
Tafeleend	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 3.200 vogels (seizoensgemiddelde).
Brilduiker	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 170 vogels (seizoensgemiddelde).
Topper	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 70 vogels (seizoensgemiddelde).
Slobeend	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 20 vogels (seizoensgemiddelde).
Gauwe gans	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 510 vogels (seizoensgemiddelde).
Brandgans	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 160 vogels (seizoensgemiddelde).
Krooneend	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied.
Krakeend	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 90 vogels (seizoensgemiddelde).
Smient	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 15.600 vogels (seizoensgemiddelde).
Meerkoet	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 4.500 vogels (seizoensgemiddelde).
Lepelaar	Behoud ..voor een populatie van gemiddeld 2 vogels (seizoensgemiddelde).

5.3.1 Voorkomen kwalificerende vogelsoorten nabij het plangebied

Uit het (concept) gebiedendocument (Ministerie van LNV, 2007) blijkt dat het Natura 2000- gebied Markermeer en IJmeer is aangewezen op basis van regelmatige vogeltellingen. Het Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling (RIZA, huidige RWS Waterdienst) voert deze tellingen maandelijks uit in vaste teltrajecten. Het plangebied camping-jachthaven ligt in het teltraject 117 zoals op onderstaande figuur 8 is te zien. Op basis van de opgevraagd monitoringsgegevens(zie bijlage 2) van het RIZA over de periode 2001-2005 kan nauwkeurig inzicht verkregen worden in de aantallen kwalificerende vogels die in de kustzone van Camping-jachthaven Uitdam gedurende een lange periode verbleven.

Op basis van de telgegevens van de jaren 2001 t/m 2005 kan worden geconcludeerd dat een deel van de kwalificerende vogelsoorten niet voorkomt in de teltrajecten nabij het plangebied (bijlage 2).

Uit overleg met het RIZA blijkt dat alle vogelsoorten die aangetroffen worden tijdens de tellingen worden geregistreerd. Het ontbreken van soorten binnen de telgegevens geeft dan ook aan dat de soorten niet in de teltrajecten zijn aangetroffen. Daarnaast wordt gezocht naar specifieke soorten. Uit de telgegevens blijkt dat een aantal van deze soorten niet in het teltrajecten zijn aangetroffen tijdens de maandelijkse tellingen in de jaren 2001-2005 (bijlage 2). Hieruit kan geconcludeerd worden dat het teltraject niet van belang is voor de volgende kwalificerende soorten:

Figuur 8. Camping jachthaven Uitdam maakt onderdeel uit van teltraject 117.

• Grote zaagbek	• Zwarte stern	• Krooneend
• Nonnetje	• Lepelaar	
• Topper	• Slobeend	

De reden hiervan ligt in het feit dat het biotoop ter plaatse niet geschikt is voor de betreffende soorten of vanwege het feit dat de soort alleen kortstondig en in zeer lage aantallen over het gebied trekt.

Van de resterende kwalificerende soorten komen zes soorten nauwelijks voor in teltraject 117. De volgende zes soorten zijn in 48 telmomenten (4 jaar * 12 tellingen) maar een beperkt aantal keren waargenomen (3 maal of minder).

• Tafeleend	• Brilduiker	• Visdief
• Aalscholver	• Krakeend	• Dwergmeeuw

De Tafeleend werd in de jaren 2001-2005 slechts éénmaal waargenomen, in maart 2003 werd een groepje van 10 individuen aangetroffen. De Aalscholver werd slechts 3 maal aangetroffen (2 maal één individu, 1 maal 6 exemplaren). De Brilduiker is twee maal waargenomen; in januari 2002 waren 15 individuen ter plaatse en in januari 2005 vijf exemplaren. Driemaal is één visdief waargenomen op teltraject 117. De Krakeend is slechts drie keer aangetroffen met een maximaal aantal van vijf vogels in januari 2005. Eenmaal werd de schaarse Dwergmeeuw aangetroffen, in juli 2002 werd een groep van 24 individuen waargenomen. Gezien de aangetroffen aantallen van bovenstaande soorten ten opzichte van de totale gemiddelde maximum aantallen in het IJmeer en Markermeer (zie factsheets Bijlage 2) wordt er van uitgegaan dat het plangebied geen tot zeer beperkte betekenis heeft voor deze soorten.

Uit de telgegevens blijkt dat de volgende zes kwalificerende soorten met regelmaat in de telzone zijn aangetroffen (meer dan 3 maal).

• Fuut	• Meerkoet	• Grauwe gans
• Kuifeend	• Brandgans	• Smient

Futen worden het hele jaar gezien, tijdens de herfst en winter vormen ze veelal grote groepen en in het voorjaar hebben ze eigen territoria. In januari 2004 werd het hoogste aantal waargenomen, 45 exemplaren. Tijdens het voorjaar en de zomermaanden is de soort vaak afwezig, waarschijnlijk broeden ze niet of incidenteel in het gebied. Smienten en Brandganzen foerageren tijdens de winterperioden op graslanden en verblijven op het water om te rusten of te slapen. Viermaal zijn grote groepen Brandganzen tijdens de wintermaanden (november - februari) waargenomen in het gebied (125 tot 4550 exemplaren). Smienten worden eveneens met regelmaat tijdens de wintermaanden (december - maart) waargenomen. Beide wintergasten zijn geheel afwezig van april tot oktober. Meerkoeten zijn het gehele jaar aanwezig met aantalspieken in najaar en winter. Grote groepen Kuifeenden worden gedurende de wintermaanden waargenomen. Van april tot en met november is de soort incidenteel waargenomen. Middelgrote groepen (20-125 exemplaren) Grauwe ganzen worden vooral tijdens de zomermaanden in het gebied waargenomen. In onderstaande overzicht is de aanwezigheid van de kwalificerende vogelsoorten en de periode van aanwezigheid samengevoegd in tabelvorm.

Tabel 3: Voorkomen van kwalificerende vogels nabij plangebied (in telzone 117) in de periode 2001-2005 op basis van maandelijkse vliegtuigtelling uitgevoerd door het RIZA. (afwezig=geen waarnemingen; beperkt= < 4 waarnemingen; aanwezig=> 4 waarnemingen; (*=lage aantallen (max. 15) werden waargenomen tijdens de zomermaanden))

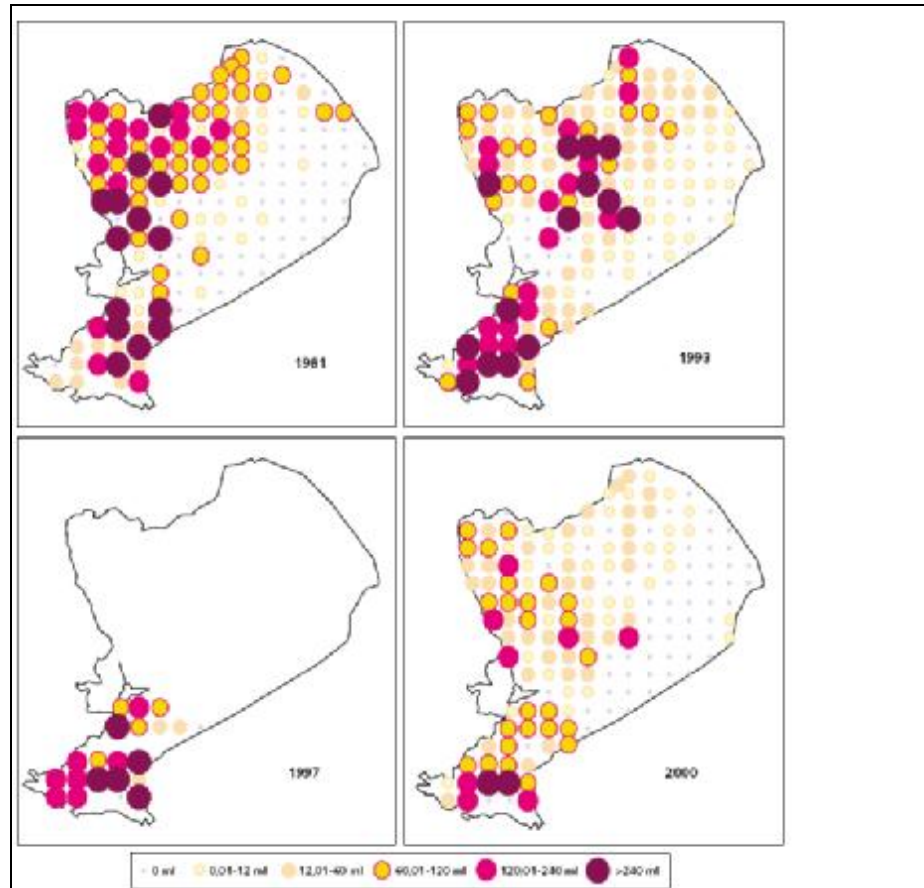
Soort	Voorkomen in telzone 117 (2001-2005)	Maanden aanwezigheid vogels
Fuut	aanwezig	januari- december
Meerkoet	aanwezig	januari- december
Grauwe gans	aanwezig	januari- augustus
Brandgans	aanwezig	november- februari
Smient	aanwezig	november -maart
Kuifeend	aanwezig	september -maart*
Tafeleend	beperkt	september -maart
Krakeend	beperkt	november -april
Aalscholver	beperkt	april- oktober
Brilduiker	beperkt	november -maart
Dwergmeeuw	beperkt	maart- april
Visdief (broedvogel)	beperkt	april- september
Slobeend	afwezig	n.v.t.
Krooneend	afwezig	n.v.t.
Topper	afwezig	n.v.t.
Lepelaar	afwezig	n.v.t.
Nonnetje	afwezig	n.v.t.
Zwarte stern	afwezig	n.v.t.
Grote zaagbek	afwezig	n.v.t.

Op grond van de aanwezigheid, al dan niet zeer beperkt, van een deel van de kwalificerende vogels in (de omgeving van) het plangebied, zijn factsheets van de betreffende soorten opgesteld.

5.3.2 Aanwezigheid biotopen

Gedurende de periode 2001-2005 zijn zeven vogelsoorten niet waargenomen nabij camping-jachthaven. Hieruit kan geconcludeerd worden dat de soort zeer zeldzaam is, slechts kortstondig aanwezig is, of dat het biotoop ter plaatse niet geschikt is voor de betreffende soort

Voor de Lepelaar is het gebied biotoop ter plaatse totaal ongeschikt vanwege het ontbreken van doorwaadbare slikoevers en moerassen. De Slobeend bevindt zich veelal in ondiep water met plas-draszones en rietkragen om te foerageren en te rusten. Deze rietkragen komen nauwelijks voor in telzone 117. De Krooneend komt in het Markermeer met name voor in de Gouwzee bij Marken. Hier komt de vogel specifiek voor vanwege het voorkomen van ondergedoken waterplanten (zoals kranswieren). De foerageermogelijkheden zijn daar vanwege de geringe waterdiepte en het voorkomen van kranswiervelden meer geschikt dan in teltraject 117. Kranswiervelden zijn niet aanwezig voor de kust van Uitdam (zie ook figuur 10). Toppers komen ter plaatse niet voor, aangezien deze vogels bij voorkeur verder uit de kust verblijven (Van Eerden, 2005). De Zwarte stern is een incidentele doortrekker. Het visetende Nonnetje en de Grote zaagbek zijn niet aangetroffen door het RIZA. De soorten komen in lage dichtheden voor in het Markermeergebied, wat de trefkans gedurende tellingen klein maakt. De afwezigheid van de soorten in telzone 117 geeft aan dat naar alle waarschijnlijkheid de foeraageeromstandigheden (o.a. voedselbeschikbaarheid, doorzicht van het water) ongunstig zijn.

Figuur 9: Biovolume (ml per m²) van Driehoeksmosselen in het Markermeer

Het biotoop in de omgeving van camping-jachthaven Uitdam is met name geschikt voor mosseletende en grasetende watervogels vanwege de ligging in het grasrijke waterland. De condities voor bodemfauna-etende watervogels zijn halverwege de jaren negentig sterk achteruitgegaan. De absolute hoeveelheid driehoeksmosselen is sterk achteruitgegaan voor de hoeveelheid grotere mosselen is in de periode 2000 - 2002 sterk afgenomen (Noordhuis, 2003), zie ook figuur 9.

5.4 Habitatrichtlijngebied Markermeer & IJmeer

Delen van het Markermeer/IJmeer zijn, zoals reeds genoemd, aangewezen als Habitatrichtlijngebied vanwege het voorkomen van een groot veld sterkranswielveld (H3140) tussen Marken en het vaste land in de Gouwzee. Deze velden zijn van belang als foerageergebied voor grote aantallen duikende herbivore watervogels zoals de Krooneend, Tafeleend of Meerkoet. Daarnaast is het gehele beschermde gebied van belang voor twee Habitatrichtlijnsoorten, de Meervleermuis en de Rivierdonderpad. In onderstaande tabellen zijn de huidige status en landelijke doelen en kwalificerende soorten en habitats weergegeven. Deze doelen zijn opgenomen in het concept gebiedendocument Markermeer en IJmeer.

Tabel 4: Huidige status en doelstelling per kwalificerende habitat en habitatsoort.

Habitatype/soorten	Staat van instandhouding	Rel. bijdrage van het gebied aan de NL pop.	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit
-Kranswierwateren	--	++	=	=
-Rivierdonderpad	-	+	=	=
-Meervleermuis	-	+	=	=

Tabel 5: In het ontwerpbesluit Markermeer en IJmeer zijn de volgende concrete instandhoudingsdoelen voor dit gebied opgenomen

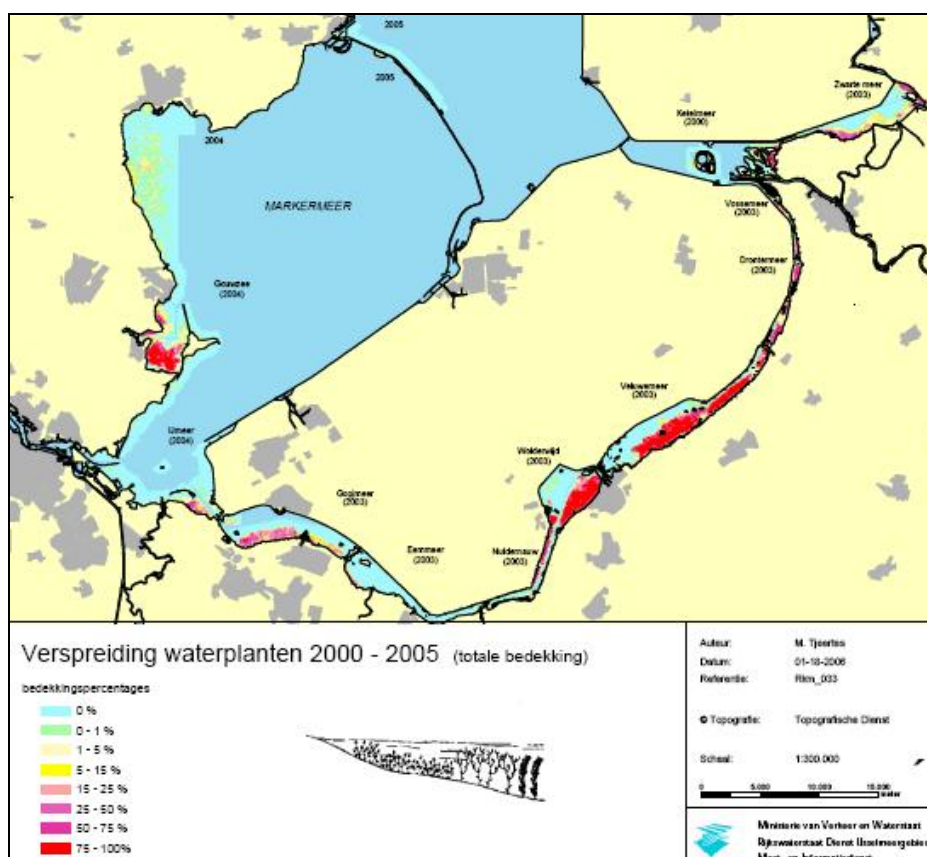
Soort	Doelstelling
Kranswierwateren	Behoud oppervlakte en kwaliteit.
Rivierdonderpad	Behoud verspreiding, omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
Meervleermuis	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

5.3.2 Voorkomen kwalificerende habitats (-soorten) nabij het plangebied

In onderstaande paragraaf wordt per kwalificerende soort beoordeeld of deze natuurwaarden nabij het plangebied aanwezig zijn.

Kranswierwateren

Grootschalige kranswiervegetaties bevinden zich net name in de Gouwzee tussen Marken en het vasteland, in de ondiepe delen van het Markermeer tussen Volendam en Hoorn en voor de kust van Muiden. Daarnaast zijn kranswiervelden talrijk in de verschillende delen van de randmeren (figuur 10). Uit onderstaande verspreidingskaart (Smits, 2005) komt naar voren dat er geen kranswieren velden ter hoogte van de camping aanwezig zijn.

Figuur 10: De verspreiding van waterplanten in de periode 2000-2005 in het Markermeer en de randmeren (Smits, 2005)

De Meervleermuis

De Meervleermuis is een soort die zich in de zomer vooral thuis voelt in waterrijke gebieden met moerassen, weiden en bossen. In Nederland is de Meervleermuis met name te vinden in de open veenweidegebieden en zeekleigebieden in het westen, noorden en in iets minder mate ook het midden en zuidwesten van Nederland. In het westen en noorden van Nederland is de soort plaatselijk algemeen. De soort foerageert bij voorkeur boven grote wateren en kanalen en strekt zich uit over tientallen kilometers. De Meervleermuis vangt insecten vanaf het wateroppervlak met behulp van zijn grote achterpoten. 's Zomers leven Meervleermuizen in grote kolonies. Het zwaartepunt van de Europese verspreiding ligt in Nederland. Kolonies van Meervleermuizen bevinden zich hoofdzakelijk in gebouwen, zoals in kerkgebouwen, in de spouwmeren en onder dakpannen. In Nederland zijn 45 kraamkolonies bekend, de totale populatie wordt geschat op 10.000 dieren (Bron: vleermuis.net). Van de Meervleermuis zijn binnen de provincie Noord-Holland 14 kolonies vastgesteld waarvan 10 kraamkolonies. Een groot deel van deze kolonies verblijft in spouwmuren van woonhuizen (Noord-Holland, 2002). In de winter verblijven Meervleermuizen in grote kolonies. Voor zover bekend overwinteren Meervleermuizen in Nederland in bunkers, forten, vestingwerken, oude steenfabrieken en kelders. Waarnemingen van overwinterende Meervleermuizen in Noord-Holland zijn schaars. Een klein aantal exemplaren overwintert sinds enkele jaren in bunkers in de duinen van Zuid-Kennemerland (Provincie Noord-Holland, 2002). In bijlage 3 is een indicatie gegeven van de bekende winter- en zomerverblijven van vleermuizen binnen de provincie Noord-Holland. De kaarten zijn weergegeven in de provinciale brochure 'Rekening houden met Habitatrichtlijnsoorten in Noord-Holland'. Uit de verspreidingskaartjes blijkt dat gedurende de winter vleermuizen in bunkers in de duingebieden verblijven of in oude gebouwen (forten) in het Gooi en omgeving. De zomerverblijven en kraamkolonies zijn meer random verspreid over de provincie. In de omgeving van Uitdam zijn geen verblijfplaatsen.

Het Markermeer fungeert als foerageergebied van kolonies buiten het gebied en is van belang als verbindingroute naar kraamkolonies en andere verblijfplaatsen (concept gebiedendocument, 2007). Overdag verblijft de Meervleermuis in ijskelders, kerken en andere oude gebouwen in de omgeving. Aangenomen mag worden dat de soort, buiten de winterperiode, in de directe omgeving van camping-jachthaven Uitdam aanwezig is.

Rivierdonderpad

In paragraaf 4.2 is aangegeven dat recente inzichten duidelijk hebben gemaakt dat in de langzaam stromende en stilstaande wateren in Nederland een ander Rivierdonderpad (*C. perifretum*) voorkomt dan de soort die is opgenomen in het aanwijzingsbesluit (*C. gobio*). Zoals aangegeven in paragraaf 4.2 is het waarschijnlijk dat op de verharde oevers nabij de camping de algemene variant van de twee 'nieuwe' soorten voorkomt. De strikt beschermde Rivierdonderpad komt voor op allerlei verharde delen onder het wateroppervlak. De met puin versterkte oevers langs de camping vormen een geschikt leefgebied voor de soort.

5.5 Conclusies voorkomen beschermde N2000-waarden

Concluderend kan gesteld worden dat teltraject 117, waar het plangebied camping-jachthaven aan grenst, niet van belang is voor een aantal kwalificerende vogelsoorten. Gedurende de maandelijkse vliegtuigtellingen over de periode 2001-2005 uitgevoerd door het RIZA zijn de volgende kwalificerende vogelsoorten niet aangetroffen; Grote zaagbek, Nonnetje, Topper, Lepelaar, Slobeend, Krooneend en Zwarte stern. Voor deze soorten zijn directe effecten van de uitbreiding op de instandhoudingsdoelen uitgeslo-

ten, deze soorten worden derhalve in het vervolg van de beschouwing niet meer in beschouwing genomen.

Uit de telgegevens van het RIZA blijkt dat een zestal kwalificerende vogels (Fuut, Kuifeend, Meerkoet, Brandgans, Grauwe gans en Smient) regelmatig werden aangetroffen in teltraject 117 in de omgeving van Camping-jachthaven Uitdam. Voor deze soorten en de overige in beperkte mate aanwezige soorten (Tafeleend, Aalscholver, Brilduiker, Krakeend, Visdief en Dwergmeeuw) zal een effectbeoordeling van de plannen plaatsvinden. De ecologische gegevens van deze soorten zijn uitgewerkt in de factsheets.

Kuifeend, Smient en Brandgans zijn wintergasten die (nagenoeg) alleen in de periode november tot en maart worden aangetroffen in teltraject 117. Meerkoet, Fuut en Grauwe gans zijn het gehele jaar in lagere aantallen aanwezig in deze zone. Deze soorten zijn zowel lokaal broedende vogels als wintergast.

Het beschermde habitatype, Kranswiervelden, komt niet voor nabij de camping-jachthaven. Beide habitatsoorten, Meervleermuis en Rivierdonderpad, waarvoor het Markermeer & IJmeer een instandhoudingsdoelstelling heeft zijn in de omgeving van het plangebied te verwachten. De verharde oeverzone van de camping-jachthaven aan het IJmeer vormt een geschikt leefgebied voor de Rivierdonderpad. Daarnaast is het gehele IJmeer en Markermeer een geschikt jachtgebied voor de Meervleermuis. Foeragerende exemplaren zijn in de directe nabijheid van de camping-jachthaven boven het water van het IJmeer te verwachten. Verblijfplaatsen van de Meervleermuis zijn niet op de camping te verwachten.

6 Toetsing aan de Natuurbeschermingswet

Conform de Natuurwetgeving 1998 in Nederland en Europa dient de voorgenomen ingreep te worden getoetst op (mogelijk) negatieve effecten op de instandhoudingsdoelen van het Natura-2000 gebied. In dit hoofdstuk is waar mogelijk onderscheidt gemaakt in tijdelijke versturende effecten en permanente effecten. In tabel 3 is weergegeven welke vogels aanwezig, beperkt aanwezig of afwezig zijn nabij de camping-jachthaven. Voor alle aanwezige kwalificerende vogelsoorten (6 vogels) en beperkte aanwezige kwalificerende vogelsoorten (6 vogels) is een factsheet gemaakt. In een factsheet zijn per vogelsoort het gedrag, foerageergedrag, verspreidingsgegevens, verstoring gevoeligheid, instandhoudingsdoel en trend-gegevens gecombineerd.

Paragraaf 6.1 beschouwt in algemene zin de mogelijke effecten van de ontwikkeling van camping-jachthaven op de aanwezige natuurwaarden. In paragraaf 6.2 wordt getoetst aan de hand van het beoordelingskader van Bureau Waardenburg (2007) of deze effecten significant zijn (inclusief cumulatieve effecten). Hierbij is het nuttig om per vogelsoort de betreffende factsheet te raadplegen om uitgebreidere informatie te vinden over onder andere het gedrag en verspreiding van de betreffende vogelsoort.

6.1 Gevolgen van de ingreep

De camping met vakantiewoningen en de jachthaven zullen versturende effecten op de N2000 waarden van het Markermeer & IJmeer met zich meebrengen. Aard en omvang van deze versturende effecten worden nader toegelicht.

Verstoring is een verzamelbegrip voor een veelheid aan aspecten, zoals geluidsverstoring, lichtverstoring, visuele verstoring en verstoring door recreatie en vaarbewegingen en menselijke activiteiten. Versturende effecten kunnen worden onderscheiden in tijdelijke en permanente effecten op de aanwezige natuurwaarden.

Gedurende de inrichting van de camping-jachthaven treden er tijdelijke effecten op zoals geluidshinder en verstoring door menselijke activiteiten. Deze effecten zijn alleen in de directe omgeving van de camping-jachthaven te verwachten. Permanente effecten zijn vooral te verwachten tijdens de exploitatiefase als gevolg van menselijke activiteiten op de camping en van een toename van het aantal vaarbewegingen op het Markermeer en IJmeer.

De volgende verstoringen worden verwacht als gevolg van het beoogde plan.

- Verstoring door activiteiten in de jachthaven en op de camping

Activiteiten die op de camping en in de jachthaven plaatsvinden veroorzaken geluid en bewegingen van mensen en boten. Zoals bij de planbeschrijving is beschreven wordt het aantal ligplaatsen in de haven uitgebreid van 300 tot 550. Het aantal campingplaatsen blijft gelijk (200), de stacaravans (325) met vaste gasten worden vervangen door 250 vakantiewoningen. De bezettingsgraad op jaarbasis van de camping (het kampeerterrein voor tenten e.d.) is 20 % met pieken op Pinksteren, Hemelvaart en in het hoogseizoen in de zomer (ca. 6 weken). De bezettingsgraad van de camping ligt dan tussen de 50 en 80 procent, dat mede afhankelijk is van het weer.

De ontwikkeling op de camping-jachthaven zal niet resulteren in een toename van het huidige aantal kampeers op de camping. Dit betekent dat hier nauwelijks sprake is van een toename van versturende effecten.

Een positief bij-effect van de omvorming van stacaravans naar vakantiewoningen is de vermindering van de geluidsverstoring door jetski's. Naar verwachting zullen de nieuwe

(tijdelijke) bewoners minder intensief gebruik maken van jetski's dan de huidige vaste staanplaatshouders. Aangezien jetski's hoofdzakelijk buiten de vaargeul nabij de oeverzone varen, zal deze afname in gebruik een bijdrage leveren aan een vermindering van de directe verstoring van rustende vogels nabij de oeverzone en strekdammen. Beoordeling van deze versturende effecten op watervogels worden op basis van de LNV effect indicator in de factsheets meegenomen (bijlage 3).

- **Biotoopverlies door ruimtebeslag**

Door de aanleg van een jachthaven wordt ruimte in beslag genomen in het IJmeer die niet meer door watervogels kan worden benut. De haven zal ruim 2 ha uitbreiden, waarvan deels in het Natura-2000 gebied (zie figuur 5). Vergeleken met het totale oppervlak van het Natura-2000 gebied (68.508 ha) zal het effect te verwaarlozen zijn. Een positief bij-effect kan zijn dat door de lokale verdieping tot 2,5 meter - NAP - en de verwijdering van plaatselijk slib - er een klein habitat bijkomt voor de driehoeksmossel door het vrijkomen van zandig substraat (kan als mitigerende maatregel opgevoerd worden).

- **Verstoring door vaarbewegingen**

In het Markermeer en IJmeer nabij de camping is als gevolg van de uitbreiding van het aantal ligplaatsen een toename van het aantal vaarbewegingen ter hoogte van Uitdam te verwachten. In welke mate werkt dit door in de verstoring van watervogels?

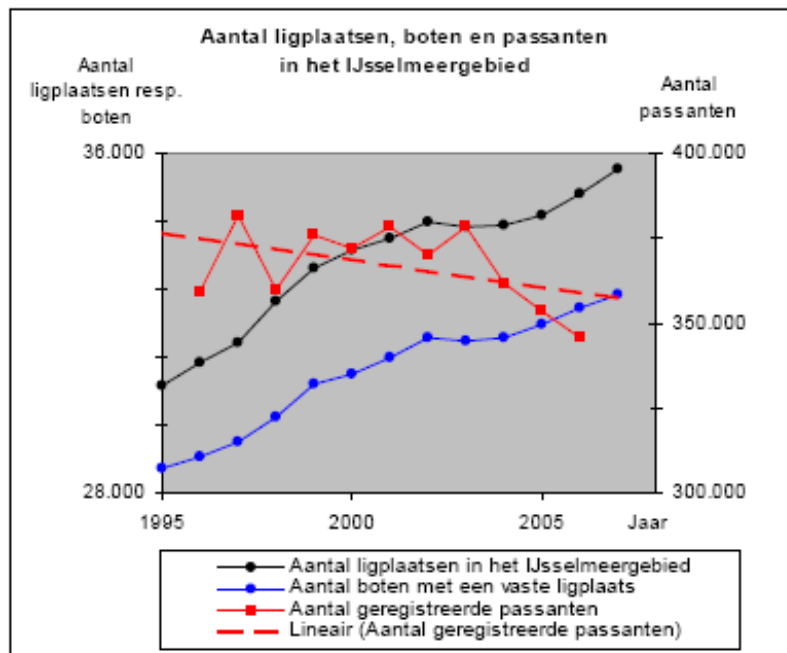
Om hierop een antwoord te kunnen geven en te kunnen bepalen wat het effect ervan zal zijn, wordt eerst nader ingegaan op een aantal aspecten van de recreatievaart.

Toelichting recreatievaart

De hoofdvaarroute nabij Uitdam loopt van zuid naar noord (en vice versa) en ligt mede door de vuurtoren van Marken minimaal 3 kilometer van de kust. Vaste gasten en passanten maken bewust de keuze om op de Camping-jachthaven Uitdam te overnachten. De camping-jachthaven is in tegenstelling tot havens in historische havensteden een jachthaven met relatief weinig passanten. Zeil- en motorschepen maken de bewuste keuze om van en naar de jachthaven te varen. Het is onwaarschijnlijk dat deze schepen binnen de 100 meter zone van de kust ten noorden of ten zuiden van de camping-jachthaven gaan varen. Door ondiepte, de aanwezigheid van obstakels (visnetten) en minder wind zijn de zones nabij de oevers weinig geliefd voor watersporters. Direct voor de kust vindt naar verwachting geen intensief vaarverkeer plaats van motorboten of zeiljachten.

Het aantal vaarbewegingen naar en van de Camping-jachthaven Uitdam zal door de uitbreiding maximaal verdubbelen (van 300 tot 550 ligplaatsen). Het totaal aantal ligplaatsen aan het IJmeer is nu 3400, er wordt een autonome groei naar 6000 ligplaatsen in 2030 verwacht. De bijdrage van de uitbreiding van Camping-jachthaven Uitdam bedraagt 250 ligplaatsen en omvat 9.6 % van de verwachte groei aan ligplaatsen. Voor het hele IJsselmeer- en Randmerengebied wordt uitgaan van 34.276 ligplaatsen in 2004 tot ca. 46.800 in 2030 (Stichting Waterrecreatie). Ca. 2% daarvan komt voor rekening van de geplande uitbreiding van de jachthaven van Uitdam.

Deze groei van het aantal boten betekent niet automatisch dezelfde groei in het aantal vaarbewegingen. Uit onderzoek (WaterrecreatieAdvies, februari 2006) kwam naar voren dat het aantal boten in het IJsselmeergebied (inclusief de randmeren) over de periode 1995-2006 is toegenomen, terwijl het aantal vaarbewegingen in het IJsselmeergebied deze trend niet volgt maar zelfs afneemt (figuur 11).

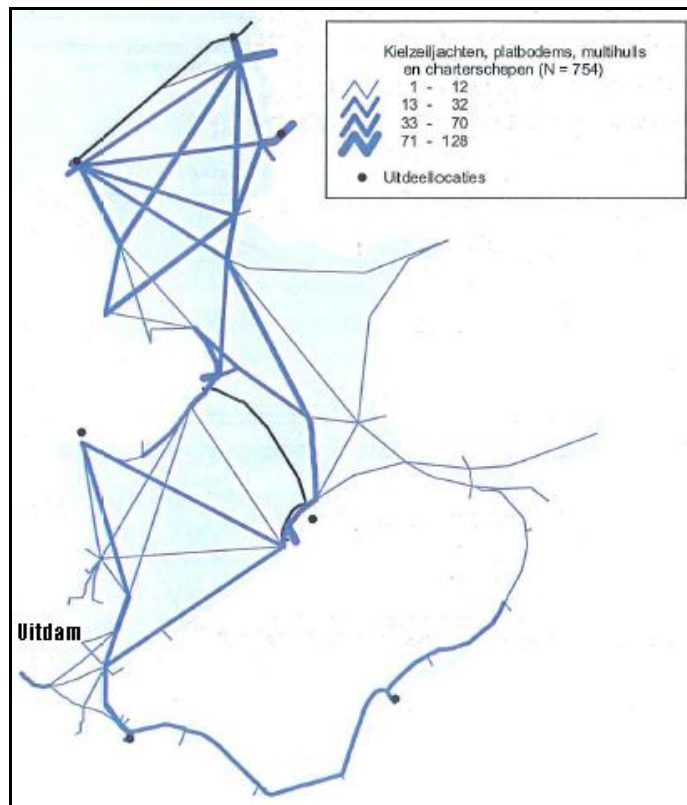
Figuur 11: Aantal ligplaatsen versus passanten in de periode 1995-2006 in het IJsselmeergebied (WaterrecreatieAdvies, 2006)

Een mogelijke oorzaak hiervan ligt in het feit dat het vaargedrag verandert, een constatering die ook door Rijkswaterstaat wordt bevestigd (tellingen van sluispassages). Een meer gevarieerde tijdbesteding zou hieraan ten grondslag kunnen liggen (men gaat vaker voor korte vakanties naar het buitenland en vaart minder). De boten worden ook groter en brengen meer vaartijd buiten het IJsselmeergebied door.

Modelmatige benadering door het RIZA toonden aan dat er negatieve effecten zouden optreden voor watervogels bij een toename van het aantal recreatievaartuigen. Echter het kwantificeren van de bijdrage van de uitbreiding van één enkele jachthaven is zeer gecompliceerd. Mede in dat kader heeft er onderzoek plaatsgevonden naar de cumulatieve effecten van de voorgenoemde toename van de recreatievaart in het IJsselmeergebied in opdracht van de drie IJsselmeerprovincies (Waardenburg, 2007). Hierbij is het onderzoeksmodel (zogenoemd RIZA-model) gebruikt om het areaal en intensiteit van het verstoord wateroppervlak door de recreatievaart in het IJsselmeergebied voor de komende jaren te simuleren.

Bij de uitgangspunten van dit model kunnen wel een aantal kanttekeningen geplaatst worden. De resultaten van het RIZA-model (percentage verstoord areaal) kunnen niet één op één vertaald worden naar het areaal verdreven vogels. Vogels vertonen namelijk soortspecifiek gedrag in tijd en ruimte: variatie in dag-nacht ritme, seizoensafhankelijke spreiding en het verblijf gedurende de dag op verschillende locaties (open water, luwe zones kust). Deze nuancerings ten aanzien van het soortspecifieke gedrag zijn in de factsheets verwerkt.

Bekend is ook dat recreatievaartuigen in het algemeen redelijk vaste vaarpatronen en routes volgen (dus niet at random) waarbij ondiepe zones nabij de kust worden gemeden (WaterrecreatieAdvies februari 2003). Figuur 12 geeft de mogelijke vaarroutes van zeilboten aan in het IJsselmeergebied (op basis van een enquête onder 754 zeilboten; de haven van Uitdam is niet bevraagd).

Figuur 12: Hoofdvaarroutes in IJsselmeergebied.

Vanuit Uitdam lopen 2 routes. Het merendeel van de vaartuigen dat als gevolg van de uitbreiding van de jachthaven met 250 ligplaatsen zal uitvaren, maakt gebruik van de vaarroute en zal alleen de intensiteit in die route verhogen (en de ondiepe kustzone midden). De door verstoring beïnvloede gebieden zullen daarom naar verwachting niet substantieel toenemen. Daar komt nog eens bij dat een van de normale vaarroute afwijkende boot, surfplank of jetski meer verstoring kan opleveren dan tientallen grotere schepen die het gebruikelijke traject volgen.

Ook het vaarseizoen loopt niet synchroon met de aanwezigheid van watervogels in het IJmeer en Markermeer. In bijlage 2 zijn de maandelijkse monitoringsgegevens weergegeven en het watersportseizoen. Het vaarseizoen loopt volgens HISWA van 1 april tot 1 november. Vaarbewegingen door recreatievaartuigen hebben voornamelijk plaats gedurende de dag in het zomerseizoen van mei tot en met september met een hoogseizoen in juli - augustus. Buiten de vakantieperiodes wordt hoofdzakelijk in de weekenden gevaren. Naast deze pieken in het seizoen zijn er ook variaties in binnen dag, de meest intensieve tijden op het water zijn tussen 10.00 en 17.00. Dit betekent dat bij de beoordeling deze perioden (jaar, dag) in relatie moeten worden gebracht met de aanwezigheid van de watervogelsoorten.

Deze overwegingen worden in de kwalitatieve beoordeling van de versturende effecten in de factsheets van de recreatievaart op de aanwezige watervogels meegenomen.

Wat betreft verstoringafstanden van watervogels is uit onderzoek naar de verstoringgevoeligheid van watervogels naar voren gekomen dat groepen Kuif- en Tafeleenden opvliegen bij benadering door zeilboten tot respectievelijk 275 en 350 meter, de bena-

deringsafstand (Batten, 1977 uit Krijgsveld *et al*, 2004). Meerkoet (50 tot 120 meter) en Fuut (40 tot 175 meter) zijn het minst gevoelig voor verstoring voor naderende vaartuigen (o.a. Henkens 1996 uit Krijgsveld *et al*, 2004).

Om de storingsgevoeligheid van de relevante soorten in het plangebied te kunnen inschatten, worden in de factsheets de verstoringafstanden van Platteeuw (2005) gehanteerd. Door het gebruik van generieke verstoringafstanden wordt er echter geen rekening gehouden met gewinning van vogels aan verstoring.

6.2 Effecten bepaling

In onderstaande paragrafen wordt voor beide Habitatrichtlijnsoorten en de kwalificerende vogelrichtlijnsoorten bepaald welke negatieve effecten kunnen optreden als gevolg van de planontwikkeling.

Meervleermuis en Rivierdonderpad

Op of in de directe nabijheid van het plangebied zijn diverse individuen van de beschermde habitatsoorten Meervleermuis en Rivierdonderpad te verwachten.

De Meervleermuis foerageert 's nachts boven het open water en nabij de oevers van het Markermeer en IJmeer op insecten. Vleermuizen zijn in het algemeen zeer verstoringgevoelig en kwetsbaar in hun verblijfplaats voor verstoring. Op het plangebied zijn geen oude gebouwen, bunkers of kerken aanwezig waarin verblijfplaatsen van de Meervleermuis bekend zijn. Negatieve effecten op Meervleermuizen zijn alleen mogelijk op foeragerende of trekkende vleermuizen op het open water of langs de kust. Recent experimenteel onderzoek heeft aangetoond dat Meervleermuizen zeer gevoelig zijn als ze recht tegen een lichtbron in moet vliegen op een bestaande migratieroute. Daarnaast is aangetoond dat de negatief effect is op het foerageergedrag en het vliegpatroon. Daarentegen was er geen meetbaar effect op het aantal passerende vleermuizen op een verlichte migratieroute. Hoewel nog veel onduidelijk is over het effect van licht op Meervleermuizen over bijvoorbeeld het effect op de fitness van individuen is wel aangetoond dat verlichting in bepaalde omstandigheden verstorend werkt (Kuijper *et al*. 2008). De uitbreiding van jachthaven Uitdam heeft naar verwachting geen negatief effect op foeragerende vleermuizen op het IJmeer. Het ruimtebeslag op het foerageerareaal is verwaarloosbaar klein. Verstoring van foeragerende Meervleermuizen op het open water door de pleziervaart zal naar verwachting niet plaatsvinden aangezien de boten 's nachts niet varen. Een toename van verstoring door licht in vergelijking met de huidige situatie zal naar verwachting niet plaatsvinden. De aanlegsteiger van de jachthaven wordt slechts voor de recreanten verlicht. Er worden geen schijnwerpers gericht op het IJmeer. Rondom de jachthaven wordt een strekdam gerealiseerd waarlangs een natuurlijke oever gerealiseerd zal worden. De oevers van deze strekdam worden ecologisch ingericht zodat er ruimte ontstaat voor een opgaande begroeiing. De begroeiing zal uitstraling vanuit de camping-jachthaven, in tegenstelling tot de huidige situatie waarin geen begroeiing in de oeverzone aanwezig is, gedeeltelijk tegenhouden. De natuurlijke oeverzone zal een beter leefgebied vormen voor (water)insecten door de aanwezigheid van meer diversiteit van het habitat onder- en bovenwater. Dit zal een minimale positieve bijdrage leveren aan de foerageermogelijkheden voor vleermuizen waaronder Meervleermuis.

Het is uitgesloten dat als gevolg van de ontwikkelingen van camping-jachthaven Uitdam het instandhoudingsdoel van de Meervleermuis voor het Markermeer en IJmeer 'Behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie' significant negatief wordt aangetast.

Zoals aangegeven in paragraaf 4.3 en 4.4 komt de Rivierdonderpad naar verwachting voor op de stortstenen langs de camping-jachthaven. Deze vissoort is weinig mobiel waardoor gedurende het verwijderen van de huidige oever op het plangebied het verstoren van de Rivierdonderpad niet uitgesloten is. Gedurende de realisatiefase is een deel van het plangebied min of meer ongeschikt voor de soort als leefgebied. Na oplevering van de nieuwe jachthaven met de nieuwe verlengde natuurlijke oeverzone wordt het hele plangebied weer geschikt als leefgebied. Door het gebruik van stenige materialen wordt er nieuw leefgebied gecreëerd voor deze aan verharde oevers gebonden soort. Aangezien het plangebied marginaal van omvang is in vergelijking met de totale oeverlengte in het Markermeergebied (0.3 %) is een significant negatief effect gedurende de aanlegfase op het instandhoudingsdoel 'Behoud verspreiding, omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie' van de Rivierdonderpad in het Natura 2000-gebied Markermeer en IJmeer uitgesloten. Na afronding van de realisatie is nieuw leefgebied aanwezig voor de soort.

Effecten op kwalificerende vogels in de kustzone in aanlegfase en gebruiksfase
In bijlage 2 zijn de monitoringgegevens weergegeven van de vogels nabij camping-jachthaven Uitdam in teltraject 117 gedurende de periode 2001-2005. Om het relatief belang van het teltraject voor de kritische soorten te bepalen zijn deze gegevens ongerekend naar het seizoensgemiddelde. Na deze omzetting zijn de waarden in percentages van het instandhoudingsdoel uitgedrukt, zoals deze zijn opgenomen in het concept aanwijzingsbesluit. Op basis van deze gegevens kan een uitspraak gedaan worden over het belang van telzone 117 in relatie tot het gehele Markermeer en IJmeer gebied. De instandhoudingsdoelen zijn gedefinieerd als het seizoensgemiddelde over een reeks van 5 referentiejaar (99/00-03/04) van de maanden juli tot en met juni. Om onderscheid te kunnen maken in het watersportseizoen (mei tot en met september) en het gehele jaar is het seizoensgemiddelde in telzone 117 bepaald over het gemiddelde van de periode 2001-2005 en het gemiddelde van mei tot september in dezelfde periode (het recreatieseizoen).

Tabel 2: Relatief belang van de telzone 117 in relatie tot het instandhoudingsdoel.

Soort	Instandhoudingsdoel seizoens gemiddelde 1999/2000-2003/2004	Gemiddeld aantal vogels per telmoment uitgedrukt in Seizoensgemiddelde (1 jaar) en Recreatieseizoen (mei-sept)	Seizoenspercentage / Recreatie percentage (als percentage van instandhoudingsdoel)	Verstoorte vogels (Recreatie percentage)
Fuut	170	2.5 / 1.0	1.5 % / 0.6 %	0.1 %
Meerkoet	4.500	4.7 / 4.6	0.1 % / 0.1 %	0.0 %
Grauwe gans	510	6.6 / 10.0	1.3 % / 2.0 %	0.5 %
Brandgans	160	134.9 / 0	84.3 % / 0.0 %	0.0 %
Smient	15.600	66.5 / 0	0.4 % / 0.0 %	0.0 %
Kuifeend	18.800	53.9 / 3.8	0.3 % / 0.0 %	0.0 %
Tafeleend	3.200	0.2 / 0.0	0.0 % / 0.0 %	0.0 %
Krakeend	90	0.2 / 0.1	0.2 % / 0.1 %	0.0 %
Aalscholver	2.600	0.2 / 0.4	0.0 % / 0.0 %	0.0 %
Brilduiker	170	0.4 / 0.0	0.2 % / 0.0 %	0.0 %
Dwergmeeuw	-	0.5 / 1.2	- / -	-
Visdief (br.v.)	630 paar	0.1 / 0.2	0.0 % / 0.0 %	0.0 %
Slobeend	20	niet aangetroffen	niet aangetroffen	niet aangetroffen
Krooneend	-	niet aangetroffen	niet aangetroffen	niet aangetroffen
Topper	70	niet aangetroffen	niet aangetroffen	niet aangetroffen
Lepelaar	2	niet aangetroffen	niet aangetroffen	niet aangetroffen
Nonnetje	80	niet aangetroffen	niet aangetroffen	niet aangetroffen
Zwarte stern	-	niet aangetroffen	niet aangetroffen	niet aangetroffen
Grote zaagbek	40	niet aangetroffen	niet aangetroffen	niet aangetroffen

Uit tabel 4 kan geconcludeerd worden dat seizoensgemiddelde en recreatie-seizoensgemiddelde in absolute aantallen vogels laag is (kolom 2). Alleen voor de Fuut, Meerkoet, Grauwe gans en Kuifeend zijn gemiddeld altijd 1 of meerdere vogels in de telzone gedurende het gehele jaar aanwezig.

Voor enkele soorten is het seizoensgemiddelde enkele tientallen individuen terwijl het recreatie-seizoen-gemiddelde slechts enkele individuen telt. Dit geldt bijvoorbeeld in extreme vorm voor de Brandgans, Smient en Kuifeend. Deze conclusie onderschrijft de informatie zoals opgenomen in de factsheets dat de betreffende soorten hoofdzakelijk buiten het watersportseizoen in het Markermeer & IJmeer aanwezig zijn.

Bij het omzetten van deze absolute aantallen in percentages van het instandhoudingsdoel blijkt dat het percentage voor bijna alle soorten tussen de 0 % en de 1 % ligt. Bij enkele drie soorten is het relatief belang van telzone 117 hoger dan 1% van het instandhoudingsdoel. Dit geldt voor de Fuut (1.5 %), Grauwe gans (1.3 %) en Brandgans (84.3 %) voor het seizoensgemiddelde en voor de Grauwe gans tevens voor het gemiddelde over het watersportseizoen (2.0 %).

Het zeer hoge percentage van de Brandgans kan verklaard worden uit het feit dat de soort twee maal is waargenomen in zeer hoge aantallen (februari 2002: 1400 vogels, januari 2003: 4500 vogels) in telzone 117 terwijl het instandhoudingsdoel van de soort is vastgesteld op 160 vogels. De Brandgans is niet aanwezig in het IJsselmeergebied gedurende het watersportseizoen, de trend ontwikkeling is positief, het gemiddeld seizoensgemiddelde van de soort bevindt zich sinds enkele jaren ruim boven het instandhoudingsdoel (zie ook factsheets).

Telzone 117 is qua omvang groter dan alleen het gebied nabij de camping-jachthaven. Op figuur 6 (blz. 21) is de begrenzing van telzone 117 aangegeven. Om een indicatie te krijgen van het maximaal aantal verstoorde vogels wordt 25% van het telvak als maximaal verstoord beschouwd. Hierbij is verstoringsafstand van 300 meter voor watervogels aangehouden. Omdat de recreatiedruk speelt in de periode mei t/m september is in tabel 4 in de laatste kolom het aandeel verstoorde vogels als percentage van het instandhoudingsdoel gedurende het watersportseizoen uitgedrukt.

6.3 Cumulatie van effecten

In overleg met de provincie Noord Holland worden de volgende uitbreidingen meegenomen bij de bepaling van de cumulatieve effecten op de watervogels:

- Hoorn, de Schelphoek: 500 ligplaatsen
- Monnickendam, Marinahaven: 200 ligplaatsen
- Monnickendam, Zeilhoek: 200 ligplaatsen

De ontwikkelingen in de haven van Muiden zijn nog te prematuur om bij de bepaling van cumulatieve effecten te worden meegenomen.

Totaal gaat het om 1150 ligplaatsen (inclusief uitbreiding Uitdam). De genoemde havens behoren tot het type met een grote attractiewaarde en een hoge vaarmobiliteit. Dat betekent dat als uitvaartpercentage in het hoogseizoen 36% en in het laagseizoen 9% wordt gehanteerd (Waardenburg, 2007). Bij een volledige bezetting van alle ligplaatsen door nieuwe vaartuigen gaat het dus om een toename van 414 respectievelijk 104 vaartuigen in de directe omgeving van Uitdam. Deze verwachte toename geschiedt dan voornamelijk in het IJmeer en Noord-Hollandse kust van het Markermeer. Het totale aantal ligplaatsen in Markermeer, Gouwzee en IJmeer (bijna 100% bezettingsgraad) bedraagt 7439 (gebaseerd op gegevens uit 2006). De toename van het aantal vaartuigen als per-

centage van het totaal aantal vaartuigen in dit watersysteem bedraagt dan 5,5% respectievelijk 1,4%.

Hoe vertaalt dit zich naar een verstorend effect op de kwalificerende soorten van het Markermeer & IJmeer?

Voor de cumulatieve effecten worden alleen de effecten op open water beschouwd. De effecten in de kustzone nabij de camping-jachthaven zijn beschouwd in paragraaf 6.2 (tabel 4). Nemen we de toetsingssoorten in het Markermeer & IJmeer in beschouwing, dan kunnen we op grond van de verspreidingskaarten van de kwalificerende soorten concluderen (zie factsheets) dat de verwachte toename van het aantal vaartuigen geen effect heeft op de kwalificerende soorten Fuut, Kuifeend, Meerkoet, Brandgans, Grauwe gans, Smient, Visdief, Dwergmeeuw, Tafeleend en Krakeend. De verspreidingskaartjes van Van Eerden (2005) geven aan deze soorten voornamelijk in de kustzone verblijven gedurende de dag en vallen naar verwachting om die reden buiten de cumulatieve effecten van de havenuitbreidingen op het open water.

De toename van het aantal vaartuigen kan derhalve mogelijk alleen een effect hebben op de kwalificerende soorten Aalscholver en Brilduiker, aangezien hun 90 en 95% verspreidingszones op het open water in het westelijk deel van het Markermeer liggen. De Brilduiker is echter een uitgesproken wintergast in het IJsselmeergebied, de soort kan derhalve geen negatieve effecten door cumulatie van extra vaarbewegingen gedurende de zomerperiode ondervinden. Voor de Aalscholver geldt dat de landelijke staat van instandhouding gunstig is. Het seizoensgemiddelde van de soort bevindt zich boven het instandhoudingsdoel. Het is niet te verwachten dat door cumulatieve effecten deze instandhoudingsdoelen significant negatief worden aangetast.

Naast deze kwalitatieve effectbepaling is er ook nog een indirecte methode om aan te tonen dat het cumulatieve effect van genoemde uitbreidingen met de geplande uitbreiding in Uitdam niet leidt tot een substantiële verhoging van de recreatiedruk in dit deel van het Markermeer & IJmeer.

Uit figuur 11 komt naar voren dat toename van het aantal vaartuigen in de afgelopen 10 jaar niet tot een evenredige verhoging van het aantal vaarbewegingen leidt. Sterker, de trend vertoont een dalend verloop. Veranderend recreatiegedrag leidt blijkbaar tot een stabiel en mogelijk verminderd aantal vaarbewegingen.

Geconcludeerd wordt dat significant negatieve effecten door cumulatieve effecten van havenuitbreiding in de omgeving van Uitdam niet te verwachten zijn.

6.4 Beoordeling van effecten op significantie

Op basis van het beoordelingskader van Waardenburg (2007) dient bepaald te worden of het maximale aandeel van verstoorde vogels gedurende het watersportseizoen de significantie grens overschrijden. De significantie grens verschilt per soort (0%, 1% of 2.5%), afhankelijk van staat van instandhouding, het relatief belang internationaal en relatief belang van het Markermeer & IJmeer nationaal. Op basis van het beoordelingskader van Waardenburg is per soort dit criterium vastgesteld (kolom 1, figuur 13).

Soort	Criterium Significantie o.b.v. Waardenburg (2008)	Aandeel verstoord aantal vogels gedurende het Recreatiesizoen (als % van het instandhoudingsdoel)	Is het aandeel verstoorde vogels significant ?
Fuut	1 %	0.1 %	nee
Meerkoet	0 %	0.0 %	nee
Grauwe gans	2.5 %	0.5 %	nee
Brandgans	2.5 %	0.0 %	nee
Smient	2.5 %	0.0 %	nee
Kuifeend	0 %	0.0 %	nee

Tafeleend	0 %	0.0 %	nee
Krakeend	2.5 %	0.0 %	nee
Aalscholver	2.5 %	0.0 %	nee
Brilduiker	2.5 %	0.0 %	nee
Dwergmeeuw	1 %	-	nee
Visdief (br.v.)	0 %	0.0 %	nee
Slobeend	2.5 %	niet aangetroffen	nee
Krooneend	1 %	niet aangetroffen	nee
Topper	0 %	niet aangetroffen	nee
Lepelaar	2.5 %	niet aangetroffen	nee
Nonnetje	0 %	niet aangetroffen	nee
Zwarte stern	0 %	niet aangetroffen	nee
Grote zaagbek	0 %	niet aangetroffen	nee

Figuur 13: Beoordeling van de effecten op significantie op basis van de Waardenburg-norm (2007)

Gedurende het recreatieseizoen wordt 0.1 % van het instandhoudingsdoel van de Fuut, en 0.5 % van het instandhoudingsdoel van de Grauwe gans verstoord. Geconcludeerd wordt dat op basis van de Waardenburg-norm deze effecten niet significante negatief zijn aangezien de grens voor significant negatieve effecten ligt op respectievelijke 1% en 2.5 % ligt.

6.5 Slotconclusie instandhouding van Natura 2000-waarden Markermeer en IJmeer

Op een gestructureerde wijze is beoordeeld in hoeverre de beoogde planontwikkeling en de daaruit voortvloeiende activiteiten een significant negatief effect op de instandhoudingsdoelen van de N2000 soorten hebben. Kwantitatief geschiedt dit aan de hand van het beoordelingskader van Waardenburg met kwalitatieve ondersteuning van een integraal toetsingskader (factsheet).

Aan de hand van dit beoordelingskader met criteria is in deze Passende beoordeling bepaald of er sprake is van mogelijk significante effecten. In de factsheets is op basis van eigen expertise en feitelijke gegevens omtrent vaargedrag en verspreidingskenmerken van de aangetroffen watervogels (telgegevens van RWS Waterdienst) per soort een conclusie getrokken ten aanzien van de significantie van de effecten. Bij deze kwalitatieve beoordeling is een nuancering in ruimte en tijd aangebracht. Tevens is gekeken naar de trendontwikkeling van de betreffende soort ten opzichte van het instandhoudingsdoel. Voor de verstoringseffecten van de activiteiten vanaf de landzijde zijn de (globale) effecten van de effectenindicator van LNV in de beschouwing meegenomen.

Significante effecten in de vorm van biotoopverlies van de uitbreiding en herinrichting van camping-jachthaven op het Natura-2000 gebied zijn niet te verwachten, gezien het beperkte ruimtebeslag van de uitbreiding ten opzichte van het totale gebied.

Fuut, Meerkoet, Grauwe gans en Kuifeend zijn de enige watervogelsoorten die gedurende het watersportseizoen met enige regelmaat en in aanzienlijke aantallen nabij de jachthaven voorkomen. Significante negatieve effecten (inclusief cumulatief) door de ontwikkeling van de camping-jachthaven Uitdam op de instandhoudingsdoelen van de kwalificerende watervogels in het IJmeer en Markermeer zijn op grond van de gehanteerde criteria in het beoordelingskader van Waardenburg niet te verwachten. Alle kwalificerende watervogels blijven onder de gestelde criteria.

Significant negatieve effecten van de havenuitbreiding op beschermde habitattypen in het IJmeer en Markermeer zijn uitgesloten aangezien nabij de haven geen kranswiervelden voorkomen. Dergelijke effecten op foeragerende Meervleermuizen zijn eveneens

uitgesloten. 's Nachts jagende vleermuizen ondervinden geen hinder van extra vaarbewegingen overdag. Door de zich ontwikkelende begroeiing op de strekdam zal het leefgebied voor de Meervleermuis op beperkte schaal verbeteren, enerzijds doordat de begroeiing lichthinder van de zijde van de camping reduceert en anderzijds vanwege de verbetering van het voedselaanbod (meer waterinsecten).

Tijdens de aanleg van de haven kunnen Rivierdonderpadden verstoord worden. Effecten zijn moeilijk in te schatten. Echter significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelen zijn uitgesloten, rekening houdend met het werkoppervlak van het plangebied ten opzichte van het gehele Natura-2000 gebied (0,3 %). Na oplevering van de nieuwe haven ontstaat er een groter potentieel leefgebied voor de Rivierdonderpad aangezien het aantal verharde kades en strekdammen zal toenemen (zie ook hoofdstuk 4).

Bronnen

- Altenburg & Wymenga. Vogeffectstudie de Vaart IV. A & W-rapport 620, 2005
- Altenburg & Wymenga. Vogels en fietspaden in de Lepelaarsplassen en de natte Graslanden. A&W-rapport 254, 2000
- Bouwhuis, H. E. Lammens, F van Luijn en Y. Wessels. Voorstel MEP en GEP Markermeer afgestemd op de VHR. Rijkswaterstaat IJsselmeergebied, 2005.
- Bureau Waardenburg, Culemburg. Beoordelingskader significante effecten van plannen en projecten in Natura 2000 gebieden. Rapport 07-214.
- Bureau Waardenburg, 10 juli 2007. Uitbreiding van de recreatievaart in het IJsselmeergebied tot 2030 in relatie tot de aanwijzingen als Natura 2000-gebied.
- Crombaghs, B.H.J.M., Dorenbosch, B.M., R. Gubbels & J. Kranenburg 2007. Nederlandse Rivierdonderpad uit de Habitatrichtlijn bestaat uit twee soorten. De Levende Natuur 108: 248-251.
- DHV. Milieueffectrapport/SMB Bloemendalerpolder/KNSF-terrein. december 2005
- Krijgsveld, K.L., S.M.J. van Lieshout, J. van der Winden & S. Dirksen, 2004. Verstoringgevoeligheid van vogels. Literatuurstudie naar de reacties van vogels op recreatie. Rapport 03-187. Bureau Waardenburg, Culemborg / Vogelbescherming Nederland, Zeist.
- Kuijper et al. 2008. Experimental evidence of light disturbance along the commuting routes of pond bats (*Myotis dasycneme*) Lutra 2008 51 (1): 37-49
- Noordhuis en Houwing. Afname van de Driehoeksmossel in het Markermeer, augustus 2003. RIZA rapport 2003-016
- Onderzoek vaargedrag IJsselmeer & Waddenzee, WaterrecreatieAdvies, februari 2003
- Ontwikkeling watersport IJsselmeergebied 2006, WaterrecreatieAdvies, februari 2007
- Platteeuw, M., R. Noordhuis, S. van Rijn en M.R. van Eerden. Trends in ruimte en tijd: watervogels in het IJsselmeer. RIZA werkdokumentnr 2005.129x.
- Provincie Noord-Holland. Rekening houden met Habitatrichtlijnsoorten in Noord-Holland. Januari 2002.
- Provincie Noord-Holland. Natuurdoeltypen in Noord-Holland. De Natuurdoelenkaart met toelichting. 29 augustus 2000, Haarlem.
- SOVON, 2002. Atlas van de Nederlandse Broedvogels 1998-2000.
- SOVON, 2005. SOVON nieuws uit de provincie Noord-Holland 2005/2
- RIZA Rapport 2005.014. Ecologie en Ruimte: gebruik door vogels en mensen in de SBZ's IJmeer, Markermeer en IJsselmeer. M.R. van Eerden, S.H.M. van Rijn & M. Roos.
- Roomen *et al* 2005. Trends van vogels in het Nederlandse Natura 2000 Netwerk. SOVON-informatierapport 2005/09. SOVON Vogelonderzoek Nederland, Beek-Ubbergen
- Schekkerman, H. & A.J. Beintema. Mogelijke gevolgen van de tweede fase van IJburg voor watervogels in de speciale beschermingszone IJmeer.; gepubliceerd: 03 apr 2002
- Soorten van de Habitatrichtlijn, J.A.M. Janssen, J.H.J. Schaminée, KNNV Uitgeverij 2004
- Smits, J.B., J. Postema & H. Hootsen. Monitoring van waterplanten en perifyton in het IJsselmeergebied 2004. IJG-rapport 2005-7.

- Tjeertes, M. Monitoring van waterplanten en perifyton in het IJsselmeergebied in 2006. RDIJ-rapport 2006-8
- Tjeertes, M., & P. Berben. Monitoring van waterplanten en perifyton in het IJsselmeergebied in 2005. RDIJ-rapport 2006-3
- Tauw bv. Toetsing natuurbeschermingswetgeving buitendijkse ontwikkelingen Almere-Haven. aug 2003
- Toekomstvisie IJmeer. Naar een waterpark IJmeer binnen het wetland IJsselmeer. ANWB, Natuurmonumenten et al., december 2005
- Velder van der D., et al. 2005. Robuuste verbinding Noordboog. Verkenning van ecologische knelpunten en mogelijke voor een robuuste verbinding tussen Zwanenwater, Amstelmeer en IJsselmeer. Opdrachtgever: Landschap Noord-Holland.
- Waterrecreatieadvies. Samen meer IJsselmeer. Visie recreatie en natuur. Lelystad december 2000.
- Waterrecreatieadvies. Ontwikkelingen watersport IJsselmeergebied 2006. Lelystad, februari 2007.
- Winter, E & N. Tiën, 2005. Vissen habitatrichtlijn. In. A.J.G. Reeze, A.D. Buijze & W.M. Liefveld (red) Weet wat er leeft langs Rijn en Maas: 137-142 RIZA-rapport 2005.010 RIZA, Lelystad.

Bijlage 1: Natuurwetgeving

Camping-Jachthaven Uitdam grenst aan het Natura 2000-gebied Markermeer en IJmeer. Hieronder volgt een algemene beschrijving van de Natuurwetgeving, gevolgd door betreffende delen van wetgeving.

De Nederlandse natuurwetgeving

De Nederlandse natuurwetgeving valt uiteen in gebiedsbescherming en soortbescherming. De gebiedsbescherming omvat de beschermde natuurmonumenten (aangewezen in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998) en de Speciale Beschermingszones (SBZ/Natura 2000), aangewezen in het kader van de Vogel- en/of de Habitatrichtlijn. De gebiedsbescherming van N2000 is sinds oktober 2005 volledig geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving in de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet'98).

Globaal kan gesteld worden dat de gebiedsbescherming gericht is op de bescherming van de waarden waarvoor een gebied is aangewezen. Deze bescherming is gebiedspecifiek, maar kent wel de zogenaamde externe werking. Dat wil zeggen dat ook handelingen buiten het beschermde gebied niet mogen leiden tot verlies aan kwaliteit in het beschermde gebied.

Een vergelijkbare bescherming kent de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het beschermingsregiem hiervan is opgenomen in de Nota Ruimte (2004). De bescherming van de EHS is niet in wetgeving vastgelegd, maar vindt plaats via het bestemmingsplan. De EHS valt niet onder de Nbwet '98.

De bescherming gaat uit van een 'nee, tenzij'- regime. Het beleid is gericht op het behoud, herstel en de ontwikkeling van de wezenlijke kenmerken en waarden, rekening houdend met de medebelangen die in het gebied aanwezig zijn.

Binnen en in de nabijheid van EHS-gebieden zijn nieuwe plannen, projecten of handelingen niet toegestaan indien deze de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied significant aantasten. Als er echter geen reële alternatieven aanwezig zijn én er is sprake van groot openbaar belang kan het project doorgaan als de schade zo veel mogelijk wordt verzacht en de resterende schade wordt gecompenseerd.

De soortbescherming is opgenomen in de Flora- en faunawet. Deze bescherming geldt overal in Nederland, ook buiten de beschermde gebieden. De soortbescherming kent geen externe werking. Ruimtelijke ontwikkelingen worden getoetst aan de directe invloed op beschermde waarden binnen de grenzen van het projectgebied.

Conform deze wet is de initiatiefnemer bij ruimtelijke ingrepen verplicht op de hoogte te zijn van mogelijke voorkomende beschermde natuurwaarden binnen het projectgebied. Vanuit de kennis dienen plannen en projecten getoetst te worden aan eventuele strijdigheid met de verbodsbepalingen uit de Flora- en faunawet.

Natuurbeschermingswet 1998

De nieuwe natuurbeschermingswet heeft een lange voorbereidingstijd gehad. Na veroordeling door het Europese Hof, omdat Nederland de verplichtingen tot implementatie van het toetsingskader in nationale wetgeving niet adequaat had uitgevoerd, is de wet gewijzigd. De gewijzigde wet is sinds per 1 Oktober 2005 geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Binnen de nieuwe wet is geregeld dat gebieden slechts één status krijgen. Gebieden die nu speciale beschermingszone zijn én natuurmonument behouden na inwerkingtreding van de wet alleen de N2000 status. Binnen drie jaar na inwerkingtreding van de wet moeten voor deze beschermde gebieden verplicht binnen drie jaar beheersplan-

nen worden opgesteld, waarin wordt aangegeven wat de beoogde resultaten zijn voor behoud en herstel van natuurlijke habitats en populaties van wilde dieren en planten in een gunstige staat van instandhouding in dat gebied, mede in samenhang met het bestaande gebruik in dat gebied. Voor handelingen en projecten in overeenstemming met een goedgekeurd beheersplan geldt geen vergunningplicht meer, onder voorwaarde dat de instandhoudingdoelen niet worden geschaad.

Voor Natura 2000 is een afwegingenkader opgesteld om handelingen en projecten aan te toetsen die schade kunnen doen aan de soorten die in de aangewezen N2000-gebieden beschermd moeten worden. Dit afwegingenkader is bekend als de Habitattoets. Het afwegingenkader gaat uit van het voorzorgprincipe, het zogenaamde nee-tenzij beginsel.

De Habitattoets vergt van initiatiefnemers dat zij zich vooraf verzekeren dat projecten of handelingen geen significante schade kunnen toebrengen aan de instandhoudingsdoelstellingen van N2000. Dit geldt zowel voor plannen en projecten binnen de grenzen van N2000-gebieden als daarbuiten. De richtlijnbeoordelingen kennen dus externe werking. In de oriëntatiefase/vooroverleg moet beoordeeld worden of van een project negatieve effecten te verwachten zijn. Als met zekerheid is vast te stellen dat geen negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen op zullen treden, is voor de uitvoering van de plannen geen vergunning nodig. Indien die zekerheid op voorhand niet verkregen kan worden, zal een toets uitgevoerd moeten worden om de omvang van de negatieve effecten te bepalen. Indien blijkt dat er geen kans op significante negatieve effecten aanwezig is, kan volstaan worden met een verslechterings- en verstoringstoets. Hierbij hoeven alleen de effecten van de voorgenomen plannen meegewogen te worden. Als geen of aanvaardbare verslechtering of verstoring optreedt kan een vergunning verleend worden. Als het niet uit te sluiten is dat er een kans op significant negatieve effecten aanwezig is, moet een passende beoordeling uitgevoerd worden.

Een passende beoordeling is er op gericht om, op basis van de beste wetenschappelijke kennis ter zake en met benoeming van lacunes in kennis, alle aspecten van het project of een andere handeling- die op zichzelf of in combinatie met andere activiteiten of plannen- de instandhoudingsdoelstellingen in gevaar kunnen brengen, te inventariseren.

Blijkt uit een passende beoordeling dat de zekerheid van afwezigheid van significant negatieve gevolgen niet kan worden verkregen, dan resulteert het nee-tenzij in passende maatregelen, wat kan inhouden dat toestemming aan het plan wordt onthouden. Slechts indien met het plan een dwingende reden van groot openbaar belang is gemoeid, bij gebrek aan alternatieven voor de doelen van het plan en na compensatie van de natuurwaarden die verloren gaan, geven overheden toestemming. En dan nog nadat de Europese Commissie is geconsulteerd. De compensatie dient voorafgaand aan het initiatief plaats te vinden en in omvang en kwaliteit zodanig dat de samenhang in Natura 2000 gewaarborgd blijft.

Deze bureaustudie omvat een passende beoordeling om vast te stellen of als gevolg van de voorgenomen plannen significant negatieve effecten mogelijk kunnen optreden.

Flora- en faunawet

Onder de werking van de Flora- en faunawet vallen circa 1.000 diersoorten. Alle inheemse zoogdieren (m.u.v. de huismuis en zwarte en bruine rat), vogels, amfibieën en reptielen zijn beschermd. Tevens hebben een aantal soorten planten, vissen, insecten en ongewervelden een beschermde status. Voor de in het wild voorkomende planten en dieren geldt daarnaast de algemene zorgplicht (art. 2).

Volgens de Flora- en faunawet mogen beschermde dier- en plantensoorten niet worden verwond, gevangen, opzettelijk worden verontrust of gedood. Voortplanting- vaste rust- of verblijfplaatsen mogen niet worden beschadigd, vernield of verstoord. Beschermde planten mogen op geen enkele wijze van hun groeiplaats worden verwijderd of vernield. De verbodsbepalingen van de wet staan genoemd in onderstaand kader.

<u>Verboden handelingen met betrekking tot beschermde planten:</u>	
Artikel 8:	Het plukken, verzamelen, afsnijden, vernielen, beschadigen, ontwortelen of om een andere manier van de groeiplaats verwijderen van planten
Artikel 13:	Het vervoeren en onder zich hebben (in verband met verplaatsen) van planten
<u>Verboden handelingen met betrekking tot beschermde dieren:</u>	
Artikel 9:	Het doden, verwonden, vangen of bemachtigen van dieren. Het met het oog op bovenstaande doelen opsporen van dieren.
Artikel 10:	Het opzettelijk verontrusten van dieren
Artikel 11:	Het beschadigen, vernielen, uithalen wegnemen, verstoren van nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van dieren.
Artikel 13:	Het vervoeren en onder zich hebben (in verband met verplaatsen) van dieren

De werkingssfeer van de Flora- en faunawet is niet beperkt tot of gerelateerd aan speciaal aangewezen gebieden, maar geeft soorten overal in Nederland bescherming.

In artikel 75 van de Flora- en faunawet worden de ontheffingsmogelijkheden weergegeven. Op 23 februari 2005 is de Algemene Maatregel van Bestuur m.b.t. artikel 75 van de Flora- en faunawet¹ in werking getreden. Middels deze AMvB wordt onder bepaalde voorwaarden een algemene vrijstelling geregeld van de ontheffingsplicht van de Flora- en faunawet. Deze vrijstelling geldt voor ruimtelijke ontwikkeling en inrichting, bestendig gebruik en bestendig beheer en onderhoud en voor bepaalde (algemeen voorkomende) soorten. Welke voorwaarden verbonden zijn aan de vrijstelling hangt af het de dier- of plantensoorten die voorkomen in het plangebied. In de AMvB worden hiertoe verschillende beschermingsregimes onderscheiden.

- Soorten van tabel 1 – algemene soorten – lichtste beschermingsregime AMvB:
Voor deze soorten geldt voor ruimtelijke ontwikkeling een algehele vrijstelling van de ontheffingsplicht. Voor deze soorten is derhalve geen ontheffing nodig. Wel geldt ten aanzien van deze soorten de zorgplicht, die eveneens van de Flora- en faunawet uitgaat. Soorten die vallen onder de vrijstelling betreffen onder andere algemene zoogdiersoorten, zoals algemeen voorkomende muizen- en spitsmuizen, de Egel, Konijn en Mol, Ree en Vos; algemene amfibieënsoorten, waaronder de Bruine kikker, Gewone pad en Kleine watersalamander en plantensoorten als Grasklokje, Brede wespenorchis en Gewone dotterbloem.
- Soorten van tabel 2 – overige soorten – middelste beschermingsregime AMvB:
Voor soorten van tabel 2 van de AMvB is bij ruimtelijke ontwikkelingen een vrijstelling mogelijk van de ontheffingsplicht, indien gewerkt wordt volgens een door het Ministerie van LNV goedgekeurde gedragscode. Ontbreekt zo'n gedragscode, dan dient ontheffing aangevraagd te worden, welke wordt getoetst aan het criterium 'doet geen afbreuk aan de gunstige staat van instandhouding van de soort'(lichte toets). Daarnaast geldt ook voor soorten van tabel 2 de algemene zorgplicht.

1. Besluit houdende wijziging van een aantal algemene maatregelen van bestuur in verband met wijzigingen van artikel 75 van de Flora- en faunawet en enkele andere wijzigingen.

- Soorten van tabel 3 – genoemd in bijlage IV van de Habitatrichtlijn en in bijlage 1 van de AMvB – zwaarste beschermingsregime AMvB.

Voor soorten van tabel 3 geldt het zwaarste beschermingsregime en is bij ruimtelijke ontwikkelingen geen vrijstelling mogelijk van de ontheffingsplicht, ook niet met een gedragscode. Voor deze soorten dient een ontheffing aangevraagd te worden, welke aan drie criteria wordt getoetst (zware toets): er is sprake van een in of bij wet genoemd belang, er is geen alternatief en 'doet geen afbreuk aan de gunstige staat van instandhouding van de soort'. Daarnaast geldt ook voor soorten van tabel 3 de algemene zorgplicht. Tot dit beschermingsregime horen o.a. alle vleermuissoorten, de Das, verschillende amfibieënsoorten waaronder Rugstreeppad en Kamsalamander en vissoorten waaronder Grote modderkruiper

- Vogels

Vogels zijn opgenomen in tabel 2 van de Flora en faunawet. Alle vogels zijn in Nederland gelijk beschermd. T.a.v. vogels geldt, dat werkzaamheden of gebruik van ruimte waarbij vogels worden gedood of verontrust, of waardoor hun nesten of vaste rust- of verblijfplaatsen worden verstoord verboden zijn.

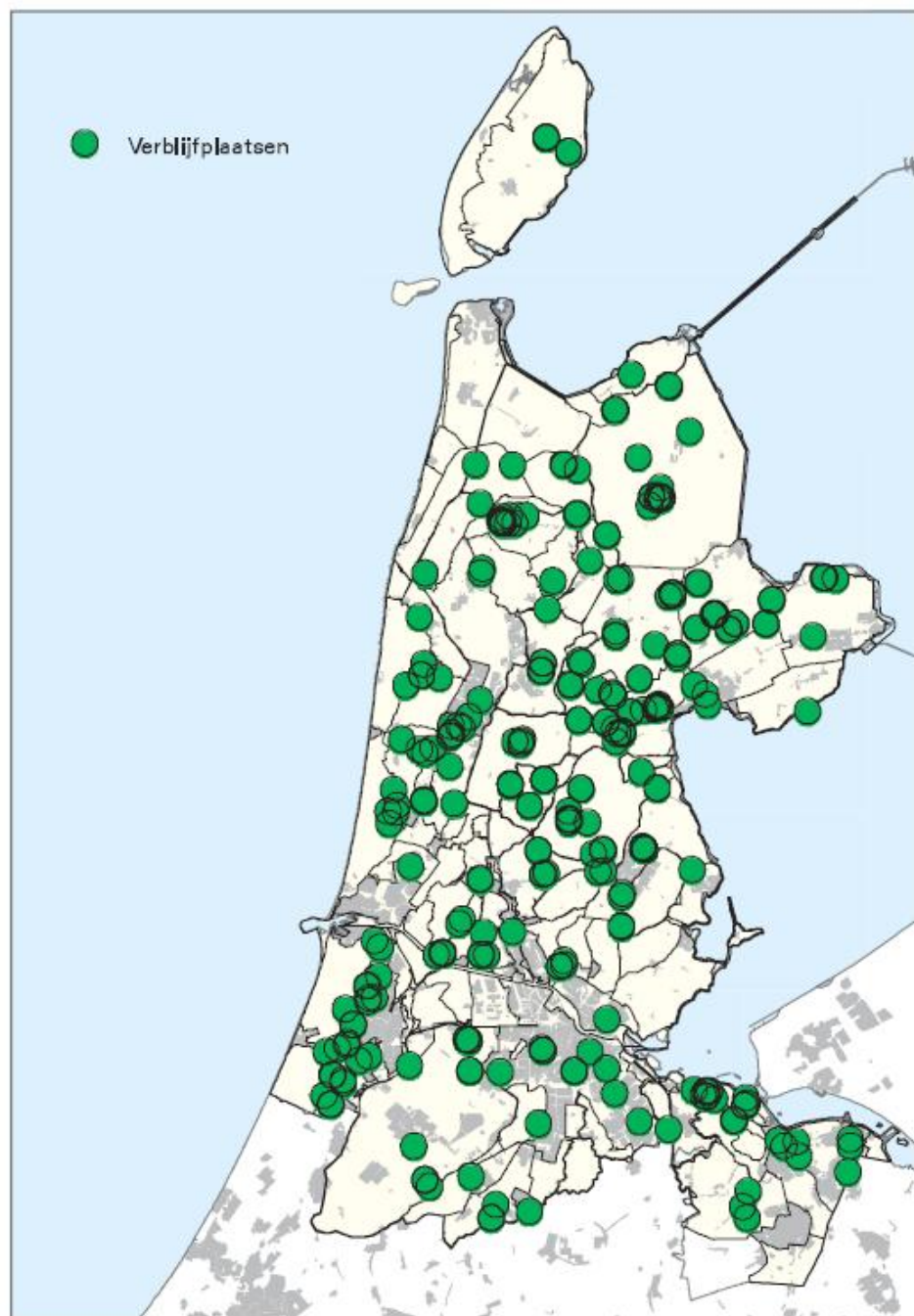
Bij ruimtelijke ontwikkelingen geldt een vrijstelling wanneer gewerkt wordt volgens een goedgekeurde gedragscode. Ontbreekt zo'n gedragscode dan dient formeel een ontheffing te worden aangevraagd, waarbij getoetst wordt volgens het zwaarste beschermingsregime van tabel 3 soorten. Voor broedvogels wordt in principe echter geen ontheffing verleend, omdat negatieve effecten eenvoudig zijn te voorkomen door buiten het broedseizoen te werken. Dit mede in het kader van de algemene zorgplicht die ook voor vogels geldt.

Bijlage 2: RIZA monitoringsgegevens teltraject 117, 2001-05.

Bijlage 3: Factsheets kwalificerende vogels

1. Fuut
2. Kuifeend
3. Meerkoet
4. Brandgans
5. Grauwe gans
6. Smient
7. Visdief
8. Aalscholver
9. Dwergmeeuw
10. Tafeleend
11. Brilduiker
12. Krakeend

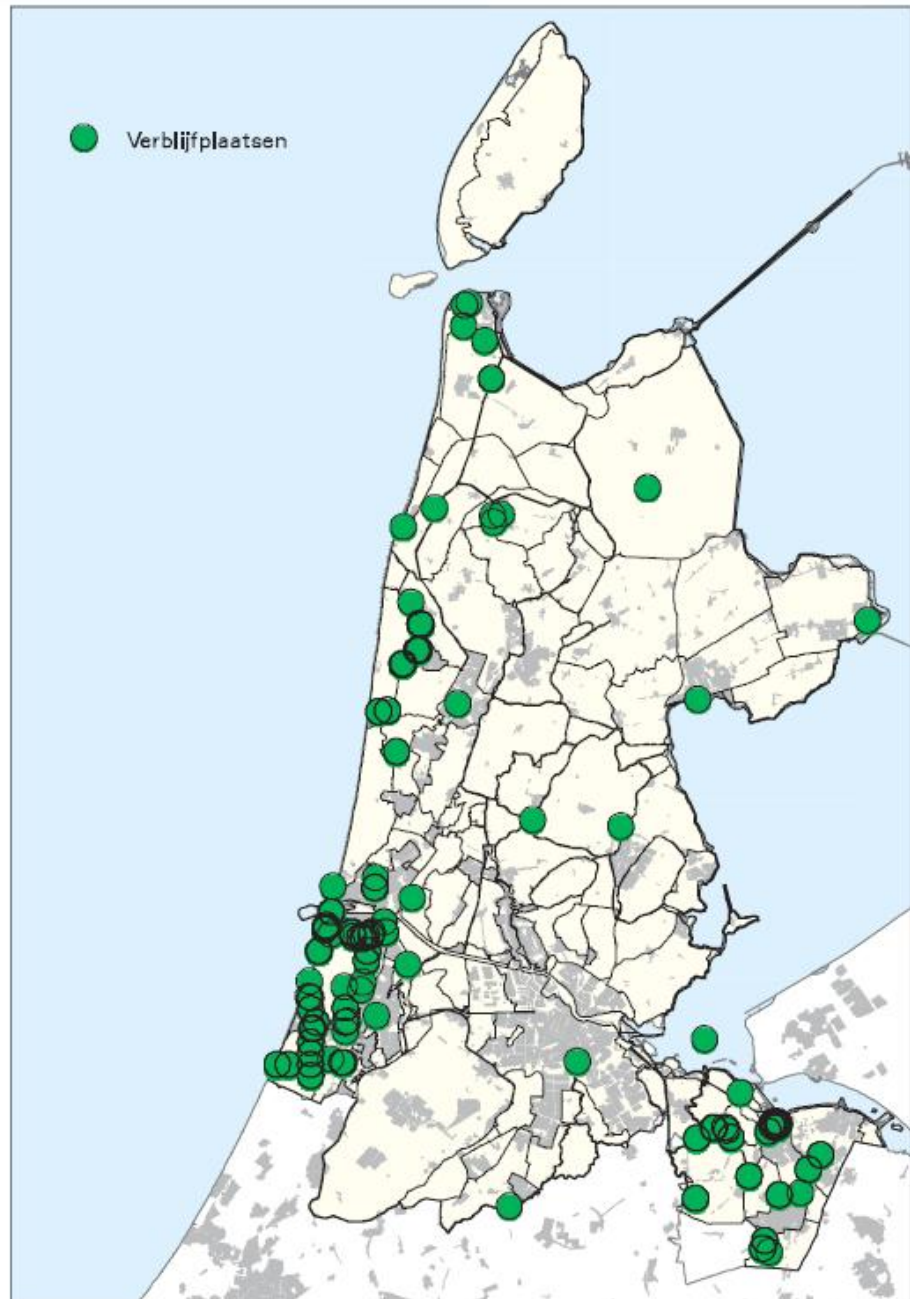
Bijlage 4: Zomer- en winterverblijven vleermuizen

Bron : NOZOS & Prov. NH (1986-2000)

Aan deze kaart kunnen geen rechten worden ontleend

Zomerverblijven vleermuizen binnen de provincie Noord-Holland.

Bron : NOZOS & Prov. NH (1986-2000)

Aan deze kaart kunnen geen rechten worden ontleend

Winterverblijfplaatsen vleermuizen binnen de provincie Noord-Holland.

Doorsnedetekening

Luchtkwaliteit

Uitspraken

ZAAKNUMMER	201004554/1/R1
DATUM VAN UITSPRAAK	woensdag 13 april 2011
TEGEN	de raad van de gemeente Waterland
PROCEDURESOORT	Eerste aanleg - meervoudig
RECHTSGEBIED	Kamer 1 - RO - Noord-Holland

201004554/1/R1.

Datum uitspraak: 13 april 2011

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

De vereniging IJsselmeervereniging, gevestigd te Edam, gemeente Edam-Volendam, de stichting Stichting Behoud Waterland, gevestigd te Broek in Waterland, gemeente Waterland, de stichting Stichting De Kwade Zwaan, gevestigd te Waterland en de vereniging Milieufederatie Noord-Holland, gevestigd te Bergen (NH),
appellanten,

en

de raad van de gemeente Waterland,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 februari 2010 heeft de raad het bestemmingsplan "Camping-jachthaven Uitdam" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben de IJsselmeervereniging, Stichting Behoud Waterland, Stichting De Kwade Zwaan en de vereniging Milieufederatie Noord-Holland bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 7 mei 2010, beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij brief van 5 juni 2010 door de IJsselmeervereniging, Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Exploitatie- en Beheermaatschappij Bor B.V., handelend onder de naam camping-jachthaven "Uitdam", heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 maart 2011, waar de IJsselmeervereniging, Stichting Behoud Waterland, Stichting De Kwade Zwaan en de vereniging Milieufederatie Noord-Holland, alle vertegenwoordigd door [bestuurslid] van de IJsselmeervereniging, en de raad, vertegenwoordigd door mr. drs. F.J. van der Tol, werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen. Voorts is daar gehoord Exploitatie- en Beheermaatschappij Bor, vertegenwoordigd door mr. A.J. van Raalte, advocaat te Amsterdam.

2. Overwegingen

De vereniging Milieufederatie Noord-Holland

2.1. Ingevolge artikel 6:5, eerste lid, aanhef en onder d, van de Algemene wet bestuursrecht

bevat een beroepschrift de gronden van het beroep. Indien niet is voldaan aan artikel 6:5 kan het beroep ingevolge artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht niet-ontvankelijk worden verklaard, mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn.

De vereniging Milieufederatie Noord-Holland heeft de gronden van haar beroep niet vermeld. Bij aangetekend verzonden brief van 10 mei 2010 is de vereniging Milieufederatie Noord-Holland gewezen op dit verzuim en tot en met 7 juni 2010 in de gelegenheid gesteld het te herstellen. Hierbij is vermeld dat, indien het verzuim niet binnen de gestelde termijn wordt hersteld, er rekening mee moet worden gehouden dat het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard.

De vereniging Milieufederatie Noord-Holland heeft de gronden van het beroep niet binnen de gestelde termijn alsnog ingediend.

Het beroep van de vereniging Milieufederatie Noord-Holland is derhalve niet-ontvankelijk.

De IJsselmeervereniging

2.2. Ter zitting is van de zijde van de IJsselmeervereniging desgevraagd bevestigd dat de vertegenwoordigingsbevoegdheid van de IJsselmeervereniging ten aanzien van het voeren van gerechtelijke procedures is vastgelegd in artikel 4 van de statuten van de vereniging, waarin kort gezegd is vermeld dat de vereniging uitsluitend gerechtelijke procedures mag voeren in samenwerking met Landschap Noord-Holland, de Waddenvereniging, It Fryske Gea en het Flevolandschap, door de door hen op te richten stichting Stichting Verantwoord Beheer IJsselmeergebied. De IJsselmeervereniging heeft voorts opgemerkt dat op dit punt een statutenwijziging zal worden doorgevoerd, zodat de IJsselmeervereniging in de toekomst zelfstandig bevoegd zal zijn gerechtelijke procedures te voeren.

Uit het vorenstaande volgt dat de IJsselmeervereniging niet zelfstandig bevoegd was beroep in te stellen.

Het beroep van de IJsselmeervereniging is derhalve niet-ontvankelijk.

Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan

2.3. De raad kan niet worden gevolgd in zijn standpunt dat het beroep, voor zover ingesteld door Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan, eveneens niet-ontvankelijk zou moeten worden verklaard, omdat de brief van 7 mei 2010 niet kan worden aangemerkt als een pro forma beroepschrift en de brief van 5 juni 2010 tardief is ingediend.

In de brief van 7 mei 2010 is in het briefhoofd vermeld "betreft: pro forma beroepschrift". Voorts is in deze brief verzocht om in de gelegenheid te worden gesteld de gronden van het beroep in een later stadium aan te vullen. Bij brief van 10 mei 2010 heeft de Afdeling Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan in de gelegenheid gesteld de gronden uiterlijk op 7 juni 2010 aan te vullen. Bij brief van 5 juni 2010 zijn de aanvullende gronden van het beroep ingediend. Gezien het vorenstaande bestaat geen grond voor het oordeel dat de gronden van het beroep van Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan tardief zijn ingediend.

2.4. Het plan voorziet in het uitbreiden van de bestaande jachthaven met 250 tot maximaal 550 ligplaatsen, het verwijderen van alle stacaravans en de realisatie van maximaal 200 deels drijvende recreatiewoningen en appartementen, de realisatie en het vernieuwen van de parkvoorzieningen en het handhaven van de bestaande camping.

2.5. Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan voeren aan dat het publiekrechtelijk belang in de bestemmingsplanprocedure aan andere belangen ondergeschikt is gemaakt. In dit verband wijzen Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan erop dat door toedoen van de exploitant van de jachthaven grote hoeveelheden vervuilde grond zijn gestort op en nabij de oevers aan het Markermeer. De exploitant heeft zich niet gehouden aan de in de beschikking Saneringswerk Wet bodembescherming van de toenmalige staatssecretaris van

Verkeer en Waterstaat van 16 februari 2005 neergelegde verplichting om binnen vier jaar na de datum van die beschikking te starten met het saneren van de vervuilde grond. Volgens Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan heeft de exploitant zich thans kennelijk jegens het gemeentebestuur verbonden de desbetreffende grond te saneren, indien hij de mogelijkheid krijgt het verdienvermogen van de jachthaven en camping substantieel uit te breiden. Volgens Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan bestaat aldus het risico dat de exploitant na verloop van tijd nieuwe uitbreidingswensen koppelt aan zijn toezegging de bodem te saneren.

2.5.1. De raad heeft zich in het verweerschrift op het standpunt gesteld dat camping-jachthaven "Uitdam" op 10 februari 2009 om wijziging van de startdatum van de sanering van de oeverstrook van de camping en jachthaven heeft verzocht. Bij besluit van 7 mei 2009 heeft de toenmalige staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat besloten dat met het saneren van de oeverstrook van camping-jachthaven "Uitdam" uiterlijk op 1 april 2012 dient te worden aangevangen, zodat de exploitant thans nog niet verplicht is over te gaan tot sanering. De verplichting om tot saneren over te gaan is bovendien opgelegd door Rijkswaterstaat en niet door het gemeentebestuur, aldus de raad.

2.5.2. Op de exploitant rust ongeacht de herontwikkeling van het gebied, op grond van voormeld besluit van 7 mei 2009 de verplichting uiterlijk op 1 april 2012 te starten met het saneren van de desbetreffende grond. Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan hebben niet aannemelijk gemaakt dat hieraan geen gevolg zal worden gegeven.

Zij hebben evenmin aannemelijk gemaakt dat de omstandigheid dat de oeverstrook van de camping en jachthaven moeten worden gesaneerd, er aan in de weg staat dat het onderhavige plan binnen de planperiode kan worden uitgevoerd.

2.6. Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan voeren verder aan dat de uitvoerbaarheid van het plan niet is verzekerd. Zij betogen dat zij niet op de hoogte zijn van de inhoud van een privaatrechtelijke overeenkomst tussen de exploitant van de camping-jachthaven "Uitdam" en de gemeente. Voorts geeft de exploitatieparagraaf van het plan geen duidelijkheid omtrent de uitvoerbaarheid ervan, aldus Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan.

2.6.1. De raad heeft in het verweerschrift verwezen naar de toelichting op het plan, waarin is vermeld dat de herinrichting van camping-jachthaven "Uitdam" een particulier initiatief is en dat de uitvoering van de sanering wordt gefinancierd uit de inkomsten die voortvloeien uit de herontwikkeling van camping-jachthaven "Uitdam". De raad heeft er voorts op gewezen dat de gemeente Waterland op 8 juli 2009 met de exploitant een anterieure exploitatieovereenkomst is aangegaan. De exploitant zal voor eigen rekening en risico de herontwikkeling van het gebied realiseren. De kosten van de sanering zullen door de exploitant worden gedragen. Ten aanzien van mogelijke planschade verbindt de exploitant zich aan de gemeente het totale bedrag te compenseren dat voortvloeit uit de planologische maatregelen en besluiten die ten behoeve van de realisering van het project worden vastgesteld en in werking treden. Voorts is komen vast te staan dat het terrein, inclusief het voor de uitbreiding van de haven benodigde water, volledig en onbelast in eigendom is van Exploitatie- en Beheermaatschappij Bor, aldus de raad.

2.6.2. Gelet op de hiervoor vermelde inhoud van de anterieure overeenkomst tussen de gemeente en de exploitant, waaruit onder meer volgt dat eventuele planschadeclaims door de exploitant zullen worden vergoed, bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de financiële uitvoerbaarheid van het plan is gewaarborgd.

2.7. Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan vrezen voorts dat de diersoorten zullen worden verstoord door een toename van activiteiten, met name in de winterperiode, in het gebied dat gedeeltelijk ligt in en grenst aan het Markermeer met de status Natura 2000-gebied, en de permanente bewoning van de voorziene recreatiewoningen. Zij wijzen op het onderliggende rapport van het Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling (hierna: RIZA) "Ecologie en Ruimte: gebruik door vogels en mensen in de Speciale Beschermingszones IJmeer, Markermeer en IJsselmeer", waarin is vermeld dat de vogelsoorten Nonnetje, Topper en

Zwarte stern in het onderhavige gebied, telgebied 117, veel voorkomen.

2.7.1. Ingevolge artikel 10a, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw 1998), zoals deze luidde ten tijde van de vaststelling van het plan, voor zover hier van belang, wijst de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit gebieden aan ter uitvoering van richtlijn 79/409/EEG (Vogelrichtlijn) en 92/43/EEG (Habitatrichtlijn).

Ingevolge artikel 1, onder n, van de Nbw 1998 wordt, voor zover hier van belang, onder Natura 2000-gebied verstaan een gebied dat is aangewezen op grond van artikel 10a, eerste lid.

2.7.2. Ingevolge artikel 19j, eerste lid, van de Nbw 1998, voor zover hier van belang, houdt een bestuursorgaan bij het nemen van een besluit tot het vaststellen van een plan dat, gelet op de instandhoudingsdoelstelling voor een Natura 2000-gebied, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in dat gebied kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen, ongeacht de beperkingen die terzake in het wettelijk voorschrift waarop het berust, zijn gesteld, rekening met de gevolgen die het plan kan hebben voor het gebied.

Ingevolge het tweede lid maakt het bestuursorgaan voor plannen als bedoeld in het eerste lid, die niet direct verband houden met of nodig zijn voor het beheer van een Natura 2000-gebied maar die afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kunnen hebben voor het desbetreffende gebied, alvorens het plan vast te stellen een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstelling van dat gebied.

2.7.3. Ten behoeve van de vaststelling van het plan is op 12 september 2008 een milieueffectrapport (hierna: het MER) opgesteld. Voor het MER zijn, vanwege de ligging van het plangebied nabij het Natura 2000-gebied Markermeer en IJmeer, een passende beoordeling Nbw 1998 en een toets aan de Flora- en faunawet (hierna: de Ffw) uitgevoerd. In voormelde Passende beoordeling is geconcludeerd dat in het Natura 2000 gebied Markermeer en IJmeer vogeltellingen plaatsvinden. Het RIZA (thans: RWS Waterdienst) voert deze tellingen maandelijks uit in vaste teltrajecten. Het plangebied met de camping-jachthaven ligt in het teltraject 117. Uit de telgegevens van de jaren 2001 tot en met 2005 volgt dat een deel van de kwalificerende vogelsoorten niet voorkomt in de teltrajecten nabij het plangebied. Hieruit kan volgens de Passende beoordeling worden geconcludeerd dat het teltraject niet van belang is voor onder meer de kwalificerende soorten Nonnetje, Topper en Zwarte stern. De reden hiervan is gelegen in het feit dat de biotoop ter plaatse niet geschikt is voor de betreffende soorten of in het feit dat de soort alleen kortstondig en in zeer lage aantallen over het gebied trekt.

Uit het vorenstaande volgt dat voldoende onderzoek heeft plaatsgevonden naar de effecten van de herontwikkeling van de camping en jachthaven op de fauna in de omgeving van het gebied, waaruit is gebleken dat de kwalificerende soorten Nonnetje, Toppereend en Zwarte stern niet voorkomen in teltraject 117. Dit traject is groter dan het plangebied. Overigens zijn significant negatieve effecten door de ontwikkeling van camping-jachthaven "Uitdam" op de instandhoudingsdoelen van de kwalificerende watervogels in het IJmeer/Markermeer op grond van de Passende beoordeling niet te verwachten. Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan hebben niet aannemelijk gemaakt dat het onderzoek onvoldoende zorgvuldig dan wel onvolledig is geweest, noch dat de resultaten daarvan onjuist zijn. De raad heeft derhalve kunnen volstaan met de Passende beoordeling. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat het plan is vastgesteld in strijd met de Nbw 1998. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat de Ffw aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat. Ten gevolge van de uitbreiding en herinrichting van het plangebied is weliswaar een aantal negatieve effecten op algemene, beschermde soorten te verwachten, maar die effecten blijven beperkt door het nemen van mitigerende maatregelen en het aanpassen van de werkperiode aan de activiteiten van dieren.

Voor zover Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan vrezen dat de voorziene recreatiewoningen permanent door dezelfde personen zullen worden bewoond, waardoor naar hun mening de rust in het gebied zal worden verstoord, wordt overwogen dat het college van burgemeester en wethouders handhavend kan optreden tegen permanente bewoning van de recreatiewoningen.

Voor zover Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan vrezen voor versterking van de rust, met name tijdens de winterperiode, vanwege de aanwezigheid van wisselende bezoekers van de recreatiewoningen, wordt overwogen dat zij die versterking niet aannemelijk hebben gemaakt. Hierbij wordt bovendien van belang geacht dat ter zitting van de zijde van de raad is toegelicht dat in de winterperiode, met uitzondering van de periode rond Kerst en oud en nieuw, een zeer lage bezettingsgraad van de recreatiewoningen te verwachten valt, hetgeen ook kan worden afgeleid uit de lage opbrengsten uit de toeristenbelasting in die periode.

2.7.4. Voorts voeren Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan aan dat de grotere bouwhoogte en de uitbreiding van het bebouwde oppervlak het bestaande landschap wezenlijk aantasten.

2.7.5. De raad heeft zich in het verweerschrift onder verwijzing naar de toelichting op het plan op het standpunt gesteld dat het plan leidt tot een betere landschappelijke inpassing. Door de aanleg van een open waterverbinding met het IJmeer zal het gebied zichtbaarder een buitendijks gebied worden. Hoogopgaande en vaak gebiedsvreemde beplanting zal worden verwijderd bij de herinrichting. De nieuwbouw zal in zeer beperkte mate boven de dijk uitsteken. Alleen bij zicht van veraf zullen de punten van daken van de hoofdgebouwen en de masten van de boten zichtbaar zijn. Na de herinrichting zullen wederom groen en bomen, passend bij Waterland, worden ingeplant. Het terrein wordt, exclusief de jachthaven, in totaal voor ongeveer 10% bebouwd, aldus de raad.

Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan hebben niet nader onderbouwd waarom zij, vorenstaande motivering van de raad in aanmerking genomen, van mening zijn dat het open landschap wordt aangetast. Er bestaat, gezien de hierboven weergegeven toelichting van de raad, geen grond voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan het open landschap niet aantast.

2.8. Ten slotte voeren Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan aan dat de huidige ontsluiting van de bestaande camping en jachthaven zeer beperkt en problematisch is. De raad heeft de aanleg van een tweede toegangsweg toegezegd en aangegeven dat de ontsluiting na realisatie van de uitbreiding van de camping en jachthaven zal worden beoordeeld. De raad heeft volgens Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan echter ten onrechte niet onderkend dat nu reeds een probleem bestaat met de verkeersafwikkeling.

2.8.1. De raad heeft zich onder verwijzing naar de toelichting bij het plan op basis van de onderzoeksresultaten van mechanische tellingen op de Waterlandse Zeedijk op het standpunt gesteld dat bij de uitbreiding van de jachthaven en het vervangen van de stacaravans door recreatiewoningen per saldo een afname van het verkeer van en naar de camping-jachthaven "Uitdam" plaatsvindt. Voorts functioneert de huidige camping-jachthaven volgens de raad zonder problemen met de huidige ontsluiting en parkeervoorzieningen op eigen terrein, zodat wordt betwist dat thans reeds een probleem bestaat met de verkeersafwikkeling. Bij de herinrichting en uitbreiding van de jachthaven en camping zullen de ontsluiting en parkeervoorzieningen worden vernieuwd, waarbij de ontsluiting in noordelijke richting wordt verplaatst, aldus de raad.

2.8.2. De Afdeling overweegt dat, wat er verder zij van de vraag of thans sprake is van een problematische verkeersafwikkeling ter plaatse, Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan niet aannemelijk hebben gemaakt dat de in 2.8.1. vermelde uitgangspunten van de raad onjuist zijn, zodat niet aannemelijk is dat de verkeersafwikkeling tot problemen zal leiden.

2.9. In hetgeen Stichting Behoud Waterland en Stichting De Kwade Zwaan hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Het beroep is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het beroep niet-ontvankelijk voor zover het is ingesteld door de vereniging Milieufederatie Noord-Holland en de vereniging IJsselmeervereniging;

II. verklaart het beroep voor zover het is ingesteld door de stichting Stichting Behoud Waterland en de stichting Stichting De Kwade Zwaan ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.W.L. Simons-Vinckx, voorzitter, en mr. J.A. Hagen en mr. N.S.J. Koeman, leden, in tegenwoordigheid van mr. L.M. Melenhorst, ambtenaar van staat.

w.g. Simons-Vinckx w.g. Melenhorst
voorzitter ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 april 2011

490.

Milieueffectrapport

Herinrichting Camping-jachthaven "Uitdam"

projectnr. 157639
12 september 2008

Opdrachtgever

Gemeente Waterland
Postbus 1000
1140 BA MONNICKENDAM

datum vrijgave	beschrijving revisie 02	goedkeuring	vrijgave
12 sept 2008	definitieve versie	L. Bijvoet	M. Smits

projectnr. 157639
12 september 2008

Milieu-effectrapport
Herinrichting Camping-jachthaven "Uitdam"
Gemeente Waterland

Inhoud

Blz.

Samenvatting

1	Inleiding	14
1.1	Leeswijzer	14
1.2	Plannen met de Camping-jachthaven "Uitdam"	14
1.3	Bestemmingsplan en milieueffectrapport	15
1.4	Procedure	16
1.5	Richtlijnen	16
1.6	Plangebied en studiegebied	17
1.7	Reageren op het MER en het voorontwerpbestemmingsplan	17
2	Beleid, besluiten	20
2.1	Relevant overheidsbeleid	20
2.1.1	Rijksbeleid	20
2.1.2	Provinciaal beleid	22
2.1.3	Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier	23
2.1.4	Gemeentelijk beleid	25
2.2	Genomen besluiten	25
2.3	Te nemen besluiten	25
3	Huidige situatie en autonome ontwikkeling	28
3.1	Ligging	28
3.2	Jachthaven en voorzieningen	28
3.3	Camping	30
3.4	Bedrijfsvoering	30
3.5	Infrastructuur	32
3.6	Bodemopbouw en bodemverontreiniging	32
3.7	Hoogteligging	33
3.8	Begroeiing, natuurwaarden en cultuurhistorie	33
3.9	Ontsluiting voor het verkeer	33
3.10	Bezoekers, in- en uitgaand verkeer	34
3.11	Vaarbewegingen	35
3.12	Vaarroutes	35
3.13	Winterberging en onderhoud	36
3.14	Autonome ontwikkeling	37
4	Herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven	38
4.1	Hoofdlijnen	38
4.2	Locatiekeuze	41
4.3	De sanering	43
4.4	De haven	45
4.5	Hoogteligging	45
4.6	Waterkering en keermiddel tussen camping en haven	46
4.7	Peilen van gebouwen en infrastructuur	46
4.8	Bagger- en graafwerk	47
4.9	Geotechnische aspecten	48
4.10	Waterhuishouding	49
4.11	Toekomstige ontsluiting	50
4.12	Toekomstig bezoekerspatroon	50
4.13	Toekomstige vaarbewegingen	51

4.14	Vaarroutes	51
5	Effecten	52
5.1	Doel	52
5.2	Het plan	52
5.3	Alternatieven	52
5.4	Natuurwaarden	57
5.4.1	Uitgevoerd onderzoek	57
5.4.2	Systematiek beoordelingskader	57
5.4.3	Huidige terreinsituatie	58
5.4.4	Natura2000-gebied Markermeer en IJmeer	59
5.4.5	Effecten op de instandhouding van Natura 2000 soorten	62
5.4.6	Effecten op Flora en fauna	63
5.4.7	Effecten op de ecologische hoofdstructuur	63
5.4.8	Mitigerende maatregelen	63
5.5	Water	65
5.6	Veiligheid tegen overstroming	66
5.7	Landschappelijke, cultuurhistorische en archeologische waarden	67
5.8	Bodem en de bodemkwaliteit	69
5.9	Verkeer	70
5.10	Geluid	71
5.11	Licht	72
5.12	Lucht	72
5.13	Externe veiligheid	74
6	Meest milieuvriendelijk alternatief	75
6.1	De betekenis van het MMA	75
6.2	Voorkomen van nadelige effecten	75
6.3	Beschrijving van het meest milieuvriendelijk alternatief	76
6.4	Vergelijking van alternatieven	77
7	Leemten in kennis, evaluatie	79
8	Referenties	80
	Bijlage 3: Figuur 4.5 Saneringsplan	83

Bijlagen:

- Berekeningen verkeer
- E-mail van Waterrecreatie Advies B.V.
- Figuur 4.5 Saneringsplan

Losse bijlagen:

- Uitbreiding camping-jachthaven Uitdam, Verslechterings- en verstoringstoets en toetsing aan de overige natuurwaarden (Flora- en faunawet & EHS); Oranjewoud, juni 2008, inclusief RIZA monitoringsgegevens teltraject 117, 2001-05 en Factsheets watervogels
- Licht aan de horizon, Onderbouwing voorwaarden voor het bestemmingsplan ten behoeve van de herinrichting en uitbreiding van Camping-jachthaven Uitdam W3 Architecten en Ingenieurs BV

Samenvatting

Situatie en achtergronden

De Camping-jachthaven "Uitdam" ligt sinds 1978 aan het Markermeer, ten noorden van de kern Uitdam in de gemeente Waterland, buitendijks van de Waterlandse Zeedijk. Hij beslaat ongeveer 20 ha. en omvat een jachthaven met ongeveer 300 ligplaatsen en een camping met 325 vaste staanplaatsen voor stacaravans en ongeveer 200 plaatsen voor toeristische kampeersers. Daarbij zijn er de voorzieningen die voor een camping en een jachthaven van deze omvang nodig zijn.

Figuur 1: luchtfoto van het terrein (Bron: Google maps)

De Camping-jachthaven "Uitdam" is het hele jaar geopend. In het hoogseizoen is de bezetting ongeveer 80%, gemiddeld over het jaar 20 tot 40%. Het bedrijf biedt permanent werk aan 12 medewerkers. In de zomer zijn er 28 eigen personeelsleden plus medewerkers van de sociale werkvoorziening en van een schoonmaakbedrijf.

In het verleden zijn de oevers langs het Markermeer en twee havendammen opgebouwd of versterkt met puin, waarvan later is gebleken dat het verontreinigd was. De Camping-jachthaven "Uitdam" heeft de verplichting om deze verontreiniging te saneren. Om een economisch draagvlak voor deze sanering te creëren, omdat er in het IJsselmeergebied

behoefte is aan uitbreiding van het aantal ligplaatsen en omdat veel voorzieningen aan een opknappbeurt of vervanging toe zijn, wil de Camping-jachthaven "Uitdam" de jachthaven uitbreiden tot 550 ligplaatsen en het terrein in combinatie met een sanering van oevers en havendammen helemaal opnieuw inrichten. Daarbij zullen de stacaravans plaatsmaken voor vaste of drijvende recreatiewoningen en appartementen. Het aantal toeristische kampeerplaatsen blijft gehandhaafd, maar wordt waarschijnlijk geconcentreerd op het terreingedeelte ten zuiden van de haven.

Bestemmingsplan en MER

Om de uitbreiding en inrichting planologisch mogelijk te maken, moet de gemeente Waterland een nieuw bestemmingsplan vaststellen. Omdat daarin een uitbreiding van de jachthaven met meer dan 100 ligplaatsen mogelijk wordt gemaakt, moest de gemeente Waterland op grond van de Wet milieubeheer beoordelen of daarvoor een milieueffectrapport (MER) moet worden opgesteld. De gemeente is van oordeel dat dit het geval is (raadsbesluit van 4 december 2003). Hoewel voor de herinrichting van een camping geen MER hoeft te worden gemaakt, worden in het MER de herinrichting en uitbreiding van camping en jachthaven als één project behandeld.

Relatie met de omgeving

De Camping-jachthaven "Uitdam" ligt op de grens van het open waterrijke gebied van Waterland en het Markermeer. Het karakter en de inrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" wijken echter sterk af van het regionale beeld van Waterland en de Markermeerkust. Het Markermeer maakt deel uit van de ecologische hoofdstructuur en is op grond van de Natuurbeschermingswet aangewezen als Natura 2000-gebied voor watervogels en enkele habitatsoorten. De definitieve aanwijzing is in voorbereiding; inspraak over het ontwerp aanwijzingsbesluit Markermeer & IJmeer vindt op 13 oktober 2008 plaats. In het streekplan Noord-Holland Zuid staat een hoge ruimtelijke kwaliteit om de identiteit van de regio te behouden en versterken centraal. Het streekplan stelt echter ook dat herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam" mogelijk is onder de voorwaarden dat de aanwezige vervuiling op het terrein wordt gesaneerd, wordt voldaan aan de eisen die het werkprogramma Waterbeheer 21^e eeuw (WB21) stelt en permanente bewoning wordt tegengegaan.

Het terrein van de Camping-jachthaven "Uitdam" ligt grotendeels binnen de buitendijkse vrijwaringszone van 175 m langs de Waterlandse Zeedijk. Binnen deze zone mogen geen nieuwe activiteiten of uitbreidingen van bestaande activiteiten plaatsvinden die een bezwaar vormen voor het beheer of voor toekomstige aanpassingen en versterkingen van de waterkering. Met de dijkbeheerder, het Hoogheemraadschap Noord-Hollands Noorderkwartier (HHNK), is afgesproken dat voor de korte termijn rekening moet worden gehouden met een verbreding van de dijk van 15 m in de richting van het Markermeer die toereikend zal zijn voor de komende 50 jaar. Voor de langere termijn moet rekening worden gehouden met een reservering van 61 m vanaf de huidige dijk voor verhogingen en verbredingen die in de komende 100 jaar nodig zullen zijn. Er mogen in deze zone geen activiteiten plaatsvinden die toekomstige dijkverbeteringen in de weg staan die onomkeerbaar zijn of die alleen tegen hoge maatschappelijke kosten ongedaan gemaakt kunnen worden.

Sanering van verontreinigingen

Een essentieel onderdeel van de plannen voor herinrichting en uitbreiding is de sanering van de aanwezige verontreinigingen. Hiervoor is een saneringsplan opgesteld dat voorziet in een isolatie van de aanwezige verontreinigingen ter plaatse. De staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat heeft op 16 februari 2005 een saneringsbeschikking afgegeven die

op dit plan is gebaseerd. Er is gekozen voor isolatie ter plaatse omdat volledig weghalen van alle verontreinigingen tot meters diep onder water kostbaar en technisch moeilijk uitvoerbaar is, terwijl de werkzaamheden makkelijk kunnen leiden tot een verspreiding van verontreinigingen die juist voorkomen moet worden. Bovendien zouden de verontreinigde materialen dan moeten worden verplaatst naar een andere plek waar ze ook weer moeten worden geïsoleerd. Voor de isolatie wordt klei gebruikt die wordt opgesloten tussen damwanden, bestaande oevers en nieuwe oeverconstructies. Deze klei wordt van de andere grondpakketten gescheiden door gronddoek. Inzijing van hemelwater wordt voorkomen door het aanbrengen van drainage boven het kleipakket. Het functioneren van deze voorzieningen zal worden gemonitord. Het risico van verspreiding van en contact met verontreinigingen wordt op deze manier geminimaliseerd.

Waterhuishouding en waterkering

Op dit moment vormt het terrein van de camping en de stacaravans een 'poldertje'. Het wordt van het Markermeer gescheiden door een waterkering en het maaiveld ligt lager dan het Markermeerpeil. Het terrein wordt door bemaling droog gehouden. De bedoeling is om op het terrein waterpartijen aan te leggen die in open verbinding staan met het Markermeer. De rest van het terrein moet dan worden opgehoogd tot een voldoende hoogte boven het Markermeerpeil. De uitbreiding van de jachthaven vindt plaats buiten de huidige oever. Daarvoor worden nieuwe havendammen aangelegd in het Markermeer.

Tussen de jachthaven en het campingterrein wordt een waterkering aangelegd met in de doorvaartopening een afsluitbaar keermiddel. Daardoor is het mogelijk om het campingterrein te vrijwaren van tijdelijke hoogwaterstanden in het Markermeer.

Herinrichting

De stacaravans op vaste staanplaatsen zullen verdwijnen. Het hele terrein wordt opnieuw ingericht in de stijl van een vissersdorp met een aantal centrale voorzieningen en recreatiewoningen. De opzet is om een aantal recreatiewoningen drijvend uit te voeren. Daardoor kan flexibel omgegaan worden met toekomstige peilveranderingen in het Markermeer. De aanleghoogte van terrein, infrastructuur en vaste bebouwing zal worden bepaald op grond van geotechnisch onderzoek en prognoses omtrent toekomstige waterpeilen onder zowel normale als extreme omstandigheden. Een deel van de grond die nodig zal zijn voor de ophoging van het terrein, kan worden gewonnen bij de aanleg van waterpartijen en het op diepte brengen van de havenuitbreiding. Voorwaarde hierbij is dat de uitkomende grond van goede kwaliteit is en niet verontreinigd. Daarnaast zal ophoogmateriaal van elders moeten worden aangevoerd.

Na de herinrichting zal het campingterrein geen afzonderlijk buitendijks poldertje meer zijn, maar in waterhuishoudkundig opzicht deel uitmaken van het Markermeer, net als het aangrenzende gebied De Nes. Daarmee vervalt de waterhuishoudkundige uitzonderingspositie die het terrein nu heeft.

De ontsluiting van het terrein blijft op de huidige plaats. Daarbij wordt het gebruik van de voorkeursroute via de N247 gestimuleerd en het gebruik van de route via Uitdam en Durgerdam ontmoedigd.

De capaciteit van de camping wordt door de herinrichting niet vergroot. Wel zal de exploitant streven naar een hogere bezetting door het jaar heen. De vergroting van het aantal ligplaatsen van 300 tot 550 zal leiden tot een evenredige vergroting van het aantal autobewegingen en vaarbewegingen van ligplaatshouders.

Voor het plan zijn op bestemmingsplanniveau geen alternatieven ontwikkeld en vooruitlopend op de vaststelling van het bestemmingsplan zijn nog geen detailontwerpen en inrichtingsdetails uitgewerkt.

Figuur 2: Plan voor herinrichting van het terrein en uitbreiding van de jachthaven (zie ook losse bijlage Licht aan de Horizon).

Verwachte milieueffecten

Voor het MER is een Passende Beoordeling in het kader van de Natuurbeschermingswet en een toetsing aan de overige natuurwaarden (Flora- en faunawet & EHS) uitgevoerd. Vastgesteld is dat binnen het plangebied enkele beschermde soorten op grond van de

Flora- en Faunawet voor zouden kunnen komen. Daarvoor geldt over het algemeen dat ze ondanks hun status vrij algemeen voorkomen in Nederland. In de omgeving en waarschijnlijk ook in het plangebied komt een aantal strikt beschermde vleermuizen voor. Er zijn geen vaste woon- of verblijfplaatsen van vleermuizen in het plangebied te verwachten. Camping-jachthaven "Uitdam" grenst aan het Natura 2000-gebied Markermeer en IJmeer. Er zijn echter geen beschermde habitattypen in het plangebied aanwezig. Wel vormt de oeverzone van de camping aan het IJmeer een geschikt leefgebied voor de habitatsoort Rivierdonderpad. Het gehele IJmeer en Markermeer een geschikt jachtgebied voor de habitatsoort meervleermuis.

Significant negatieve effecten op de kwalificerende vogelsoorten van het Natura 2000-gebied IJmeer en Markermeer zijn niet te verwachten. Effecten op kwalificerende habitatsoorten blijven beperkt tot een tijdelijke verstoring van mogelijk aanwezige rivierdonderpadden. Uiteindelijk neemt hun potentieel leefgebied toe.

Kleine zoogdieren en amfibieën lopen het risico gedood te worden bij de herinrichting. Door het verwijderen van begroeiing en het bouwrijp maken van het terrein raakt het terrein (tijdelijk) ongeschikt voor vogels die afhankelijk zijn van opgaande groenstructuren of bebouwing voor hun nestbouw. Er worden geen landschappelijke kenmerken aangetast van het gebied, de samenhang tussen het kerngebieden en natuurontwikkelingsgebieden in de omgeving zal niet worden aangetast. Er zal geen aantasting plaatsvinden van wezenlijke kenmerken of waarden op het Markermeer en IJmeer.

Figuur 3: Gewenste uitbreiding van de jachthaven (groene lijn), t.o.v. de grens van het Natura 2000-gebied (rode lijn).

De gunstige staat van instandhouding van de op de camping voorkomende of verwachte vogelsoorten zal in het kader van de Flora- en Faunawet niet worden aangetast wanneer werkzaamheden buiten het broedseizoen worden uitgevoerd. De soorten die een vaste rust of verblijfplaats hebben binnen het plangebied komen in Nederland algemeen voor. De gunstige staat van instandhouding van deze algemene soorten zal niet worden aangetast als gevolg van de voorgenomen ingrepen. De gunstige staat van instandhouding van de in het plangebied voorkomende of verwachte amfibieënsoorten zal niet worden aangetast wanneer de werkzaamheden buiten de winterperiode wordt uitgevoerd.

Als voldaan wordt aan de in de benodigde vergunningen te stellen voorwaarden zal de uitvoering van de werkzaamheden geen nadelige effecten op het oppervlaktewater hebben. Genomen en te nemen maatregelen zullen ervoor zorgen dat na de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" geen nadelige effecten voor het oppervlaktewater optreden. De uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" heeft een, overigens verwaarloosbaar, positief effect op het waterbergend vermogen van het Markermeersysteem.

De uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" heeft geen invloed op de veiligheid tegen overstroming van het binnendijkse gebied van Waterland en Noord-Holland. Bij de uitwerking van het ontwerp voor de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" zijn de normen voor de veiligheid tegen hoogwater een belangrijk aandachtspunt.

Archeologische en cultuurhistorische waarden zijn bij de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" niet in het geding. Het landschappelijke beeld van het terrein zelf zal anders worden. Gezien vanaf het water wordt het minder camping en meer dorpje met een jachthaven ervoor. Vanuit het binnendijkse gebied zal minder buitendijkse begroeiing te zien zijn, maar zullen wel daken van de bebouwing zichtbaar zijn. Voor het terrein zelf betekent de herinrichting een opknapbeurt en daardoor een verbetering. Van buitenaf gezien is het een verandering waaraan niet op voorhand een waardeoordeel verbonden kan worden.

Buiten het isoleren van de bestaande verontreinigingen, waarmee het probleem van die verontreiniging wordt opgelost, worden van de uitvoering van de plannen geen relevante effecten op de bodemkwaliteit in het plangebied verwacht.

Transport en werkverkeer zal tijdelijk leiden tot extra en zwaarder verkeer in vergelijking met de normale situatie. Dit zal in het algemeen beperkt blijven tot de dagperiode op werkdagen.

Bij de uitbreiding van de jachthaven en het vervangen van de stacaravans door recreatiewoningen vindt er een toename van de verplaatsingen van en naar de jachthaven plaats. De verkeersproductie van de recreatiewoningen neemt af ten opzichte van de huidige situatie. Per saldo is er sprake van een afname van de verkeersproductie van de totale camping-jachthaven "Uitdam".

Geluideffecten zijn niet relevant voor de besluitvorming over het bestemmingsplan, omdat de weg aan de binnentoe van de dijk ligt en daarom geen geluidoverlast op de camping veroorzaakt en de geluidproductie vanaf de camping naar de omgeving niet relevant wordt geacht.

Gezien de afstanden van de bebouwing, de kades en de steigers tot het open water van het Markermeer en de afscherpende werking van de aan te leggen havendam, zijn van de verlichting van terrein en haven geen nadelige effecten in de richting van het water van het Markermeer te verwachten.

Het plan is uit het oogpunt van luchtkwaliteit in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening. Er wordt voldaan aan de eisen vanuit het Besluit luchtkwaliteit 2005.

Meestmilieuvriendelijke alternatief

In het MER moet in ieder geval een alternatief worden beschreven waarbij de nadelige gevolgen voor het milieu worden voorkomen, dan wel, voor zover dat niet mogelijk is, deze met gebruikmaking van de beste bestaande mogelijkheden ter bescherming van het milieu, zoveel mogelijk worden beperkt (Wet milieubeheer, artikel 7.10 lid 3). Dit wordt meestal aangeduid als het meest milieuvriendelijk alternatief (mma).

De nadelige effecten van de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" bestaan uit de tijdelijke gevolgen van het ontruimen van het terrein, het rooien van de aanwezige begroeiing en het uitvoeren van de noodzakelijke grondverzet- en bouwwerkzaamheden. Herstel zal tijd kosten. Er zijn geen negatieve effecten voor het Natura 2000-gebied IJmeer en Markermeer, geen effecten voor beschermde habitattypen en de gunstige staat van instandhouding van soorten wordt niet aangetast. Het landschappelijk beeld van de Camping-jachthaven "Uitdam", zowel gezien vanuit binnendijks gebied als vanaf het water, verandert, zonder dat die verandering op voorhand negatief of positief gewaardeerd kan worden.

Nadelige (tijdelijke) effecten van opruimingen, grondwerk en bouwwerkzaamheden kunnen voor een groot deel worden voorkomen door mitigerende maatregelen. Het belangrijkste daarbij is een juiste keuze van het tijdstip waarop en de volgorde waarin de verschillende werkzaamheden worden uitgevoerd. Bij de landschappelijke inpassing moeten terreinindeling, vormgeving van de bouwwerken en zichtlijnen worden geoptimaliseerd.

Naast maatregelen om nadelige effecten voor het milieu te voorkomen, kan in een mma ook worden gekozen voor maatregelen die de milieukwaliteit te bevorderen. Het gaat hierbij om keuzen en maatregelen die niet of maar voor een deel in een bestemmingsplan kunnen worden opgenomen.

Een mma voor het bestemmingsplan dat moet worden vastgesteld, is moeilijk te maken. De milieuvriendelijkheid van de camping-jachthaven wordt voor een deel bepaald door plan, ontwerp en inrichting. Minstens zo belangrijk is echter de manier waarop de camping-jachthaven in de loop der jaren geëxploiteerd en beheerd gaat worden. Het bevoegd gezag kan hier door zijn vergunningen- en handhavingsbeleid invloed op uitoefenen.

Op grond van deze overwegingen ziet het mma er als volgt uit.

In het mma worden opruimwerkzaamheden waarbij vogels verstoord kunnen worden buiten het broedseizoen uitgevoerd. De werkzaamheden worden onder deskundige begeleiding gefaseerd uitgevoerd zodat zoogdieren de kans krijgen een heenkomen te zoeken en zo nodig verplaatst kunnen worden. Plaatsen waar amfibieën hun winterslaap

houden, worden in de winter ongemoeid gelaten. Conform de te verstrekken vergunningen wordt watervervuiling als gevolg van de werkzaamheden voorkomen.

De bestaande oevers met verontreinigd puin en sloopmateriaal vormen plaatsen waar de beschermde rivierdonderpad voor zou kunnen komen. Ook in het mma zullen de verontreinigingen door isolatie met klei gesaneerd moeten worden. Verstoring van de rivierdonderpad, indien aanwezig, en vernietiging van hun leefgebied op deze plekken is ook in het mma onvermijdelijk. Het vernietigde leefgebied wordt echter gecompenseerd door de aanleg van nieuwe havendammen, waar de rivierdonderpad zich in de steenbestorting kan vestigen. In het mma zal de aanleg van de nieuwe havendammen vooruitlopen op de vernietiging van het bestaande leefgebied.

Aan de vormgeving van bouwwerken en constructies en de inpassing in het landschap van Waterland wordt in het mma de uiterste zorg besteed. In het bijzonder wordt aandacht gegeven aan de combinatie van terreinindeling en bouwhoogte en de gevolgen daarvan voor de zichtlijnen. Vanuit binnendijks gebied is de buitendijkse bebouwing in het mma onopvallend en vanzelfsprekend.

In het mma krijgen de waterpartijen op het terrein natuurvriendelijke oevers (rietkragen). Voor de doorspoeling van de waterpartijen wordt, voor zover de doorstroming door windstuwing alleen niet voldoende is, wind- of zonne-energie gebruikt. Het terrein wordt aangeplant met gebiedseigen beplanting.

Waar mogelijk worden in het mma duurzame, milieuvriendelijke materialen toegepast, zoals hout met FSC-keurmerk.

De inrit krijgt een zodanige vorm dat het rijden via Uitdam en Durgerdam wordt ontmoedigd. Eventuele maatregelen om het rijden via die route onmogelijk te maken vallen echter buiten de besluitvorming over het bestemmingsplan voor de Camping-jachthaven "Uitdam".

Bezoekers worden aangemoedigd om voor toeristische uitjes de fiets of het openbaar vervoer te kiezen. In het mma zorgt de Camping-jachthaven "Uitdam" dat er voor de gasten fietsen beschikbaar zijn.

De Camping-jachthaven "Uitdam" past in het mma de beste beschikbare technieken toe in de sanitaire voorzieningen, voor de inzameling en scheiding van afval, voor de inzameling van scheepsafvalwater en bilgewater. Afsputplaatsen en dergelijke krijgen een goede afvoer, voorkomen wordt dat verontreinigingen vanaf het terrein in het water spoelen. Om zwerfvuil tegen te gaan worden er voldoende afvalbakken geplaatst die regelmatig worden geleegd en wordt het terrein frequent schoongehouden.

Bij het brandstofafleverpunt worden de beste maatregelen genomen om het morsen en lekken van brandstoffen te voorkomen.

De energiehuishouding wordt in het mma geoptimaliseerd, met inzet van groene stroom, zonne-energie en windenergie.

Voor zover dat in zijn vermogen ligt, voorkomt de beheerder van de Camping-jachthaven "Uitdam" dat boten uit de jachthaven lawaai, overlast of vervuiling opleveren.

De Camping-jachthaven "Uitdam" traint haar personeel om onder alle omstandigheden, in het bijzonder bij ongelukken of calamiteiten, handelend op te kunnen treden en zorgt dat daarbij de juiste hulpmiddelen beschikbaar zijn

Vergelijking van alternatieven

In een werkgroep bestaande uit opdrachtgever, gemeente en provincie zijn eerder diverse alternatieven besproken. Er zijn drie opties onderzocht:

1. Uitbreiding van de jachthaven naar de baai voor het huidige campingterrein;
2. Beperkte uitbreiding van het campingterrein naar polder Nes;
3. Beperkte uitbreiding van de jachthaven.

Deze alternatieven zijn om ecologische dan wel economische redenen afgewezen.

Bij het onderzoek naar de effecten van de voorgenomen activiteit is gebleken dat de nadelige effecten ten opzichte van de huidige situatie en de autonome ontwikkeling beperkt en veelal van tijdelijke aard zijn. Uitvoering van het plan voorkomt een verdere achteruitgang en verrommeling als gevolg van de veroudering van de huidige camping en jachthaven. Mitigerende maatregelen zijn wettelijk voorgeschreven of zullen onderdeel zijn van de vergunningvoorwaarden. Daardoor zijn er ook geen in het oog springende verschillen tussen de voorgenomen activiteit zonder meer en het mma.

projectnr. 157639
12 september 2008

Milieu-effectrapport
Herinrichting Camping-jachthaven "Uitdam"
Gemeente Waterland

1 Inleiding

1.1 Leeswijzer

Dit milieueffectrapport (MER) gaat over de herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam". In de inleiding wordt toegelicht waarom daarvoor een milieueffectrapportage (m.e.r.) wordt uitgevoerd en hoe die procedure verloopt.

De besluitvorming over de Camping-jachthaven "Uitdam" moet in overeenstemming zijn met het al vaststaande overheidsbeleid. Het relevante beleid wordt beschreven in hoofdstuk 2. Daar staat ook welke besluiten er in het verleden al genomen zijn en welke overheidsbesluiten er nog genomen moeten worden voordat de plannen kunnen worden gerealiseerd.

De gevolgen van de uitvoering van de plannen worden afgezet tegen de huidige situatie en de ontwikkelingen die autonoom zouden plaatsvinden als de plannen niet zouden worden uitgevoerd. Daarom staan de huidige situatie en de autonome ontwikkelingen beschreven in hoofdstuk 3.

In hoofdstuk 4 wordt een beeld gegeven van de plannen voor de herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam".

Hoofdstuk 5 beschrijft het onderzoek naar de effecten voor het milieu die de plannen kunnen hebben. Hoofdstuk 6 beschrijft het in een milieueffectrapport verplichte meest milieuvriendelijke alternatief (mma).

In hoofdstuk 7 komen 'leemten in kennis' en 'evaluatie', vaste onderdelen van een m.e.r.-procedure, aan de orde.

1.2 Plannen met de Camping-jachthaven "Uitdam"

De Camping-jachthaven "Uitdam" ligt in de gemeente Waterland langs de kust van het Markermeer (zie figuur 1.1). Hij beslaat ongeveer 20 ha. buitendijs gebied tussen de kern Uitdam en de dijk van het vasteland van Noord-Holland naar Marken. Het terrein ligt langs de Waterlandse Zeedijk, de primaire waterkering die het achterliggende gebied van Waterland en Noord-Holland beschermt tegen het water van het Markermeer. De camping heeft vaste staanplaatsen met stacaravans, terreinen voor toeristisch kamperen en de nodige voorzieningen. De bijbehorende jachthaven heeft 300 ligplaatsen.

De oeverstroken en twee havendammen van de Camping-jachthaven "Uitdam" zijn aangelegd met grote hoeveelheden puin en ander stortmateriaal. In diverse onderzoeken die zijn uitgevoerd vanaf 1990, is vastgesteld dat dit puin en stortmateriaal ernstig zijn verontreinigd en dat sanering nodig is om verspreiding van de verontreinigingen in het milieu te voorkomen.

De Camping-jachthaven "Uitdam" bestaat sinds 1978. Een deel van de voorzieningen en infrastructuur is verouderd en aan groot onderhoud of vervanging toe. Ook is er nog steeds een grote vraag naar ligplaatsen in het IJsselmeergebied, de bezettingsgraad van

de jachthavens is hoog en de wachtlijsten zijn lang. Tezamen met de noodzaak van een sanering zijn dit redenen geweest voor het ontwikkelen van plannen waarin de sanering wordt gecombineerd met een algehele herinrichting van de camping en een uitbreiding van de jachthaven.

figuur 1.1 Ligging van de Camping-jachthaven "Uitdam"

De eigenaresse van Camping-jachthaven "Uitdam" wil het terrein herinrichten en opwaarderen door onder andere de bouw van vaste of drijvende recreatiebungalows, appartementen en nieuwe centrale voorzieningen en door het vergroten van het aantal ligplaatsen in de haven van 300 tot 550. De huidige stacaravans zullen dan verdwijnen. Eén van de doelstellingen van de herinrichting is het creëren van een economisch draagvlak voor de noodzakelijke sanering. Daarnaast zien gemeente Waterland en provincie Noord-Holland kansen voor een verdere ontwikkeling van de recreatie en voor stedenbouwkundige vernieuwing. In overleg met de gemeente, de provincie en de waterbeheerders Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) en Rijkswaterstaat IJsselmeergebied (RWS) worden de normen voor veiligheid tegen hoogwater en de eisen uit het werkprogramma Waterbeheer 21^e eeuw (WB21) in de plannen verwerkt. Behalve met de huidige situatie wordt daarbij ook rekening gehouden met de verwachte toekomstige ontwikkelingen van het meerpeil in het Markermeer.

1.3 Bestemmingsplan en milieueffectrapport

De herinrichting van het campingterrein en de vergroting van de jachthaven zijn niet mogelijk binnen het huidige bestemmingsplan. De gemeente Waterland heeft zich, op verzoek van de eigenaresse van de camping, bereid verklaard om voor het terrein van de

Camping-jachthaven "Uitdam" een nieuw bestemmingsplan te maken dat de uitvoering van de voornemens mogelijk maakt.

Het gaat hier om de uitbreiding van een jachthaven met meer dan 100 nieuwe ligplaatsen. Daarom moest het bevoegd gezag, de gemeente Waterland, volgens de Wet milieubeheer (Wm) beoordelen of een milieueffectrapport (MER) moet worden opgesteld voordat een bestemmingsplan kan worden vastgesteld dat deze uitbreiding mogelijk maakt. De gemeenteraad van Waterland heeft op 4 december 2003 besloten dat dit het geval is. Het MER moet de informatie bevatten die het bevoegd gezag nodig heeft om het milieubelang een volwaardige plaats te geven in de besluitvorming over het bestemmingsplan. Het doel van deze procedure en van het MER is te voorkomen dat bij het maken en vaststellen van het bestemmingsplan milieubelangen over het hoofd worden gezien.

1.4 Procedure

Het opstellen van een MER is onderdeel van de procedure van de milieueffectrapportage (m.e.r.). In dit geval is het bevoegd gezag zelf, de gemeente Waterland, ook initiatiefnemer voor het maken van het bestemmingsplan en het opstellen van het MER. De m.e.r.-procedure is formeel gestart met het opstellen van een startnotitie door of namens de gemeente. Als bevoegd gezag heeft de gemeente vervolgens een inspraakprocedure georganiseerd en advies gevraagd aan de Commissie voor de milieueffectrapportage (cie m.e.r.) en aan een aantal andere wettelijke adviseurs. Op basis van de inspraakreacties en de ontvangen adviezen heeft het bevoegd gezag richtlijnen opgesteld voor de vorm en inhoud van het MER.

Gelijktijdig met het MER is het voorontwerp opgesteld voor het bestemmingsplan dat de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" mogelijk moet maken. Het MER en het voorontwerpbestemmingsplan worden tezamen ter visie gelegd. Na deze tweede inspraak- en adviesprocedure zal de cie m.e.r. het MER inhoudelijk toetsen en kan de bestemmingplanprocedure verder worden vervolgd. De samenhang tussen de m.e.r.-procedure en de bestemmingsplanprocedure is geschetst in figuur 1.2 op bladzijde 18.

1.5 Richtlijnen

Volgens de richtlijnen van het bevoegd gezag moet de volgende essentiële informatie in het MER aanwezig zijn:

- de mogelijke gevolgen voor de natuur al dan niet resulterend in een Passende Beoordeling (zoals bedoeld in de Natuurbeschermingswet); een heldere definitie en afbakening van het studiegebied is daarbij essentieel;
- het beheer en de controle van het via de IBC-methode gesaneerde afval (met IBC wordt bedoeld: isoleren, beheersen, controleren);
- het risico van het optreden van zettingen als gevolg van de voorgenomen ophogingen en ontgrondingen en de eventuele milieugevolgen daarvan;
- de mogelijke beïnvloedingen van het waterhuishoudkundig systeem en het geohydrologisch regime;
- het meest milieuvriendelijke alternatief (MMA) gebaseerd op een beschouwing van inrichtingsvarianten in relatie tot gevolgen voor de natuur;
- een samenvatting met daarin de belangrijkste informatie voor de besluitvorming en die qua tekst tevens goed te begrijpen is voor een geïnteresseerd publiek.

1.6 Plangebied en studiegebied

In de m.e.r.-procedure wordt onderscheid gemaakt tussen het plangebied en het studiegebied. Het plangebied is het gebied waarvoor het nieuwe bestemmingsplan wordt opgesteld. In dit geval is dat het gebied van de bestaande Camping-jachthaven "Uitdam" plus het gebied van de uitbreiding van de jachthaven.

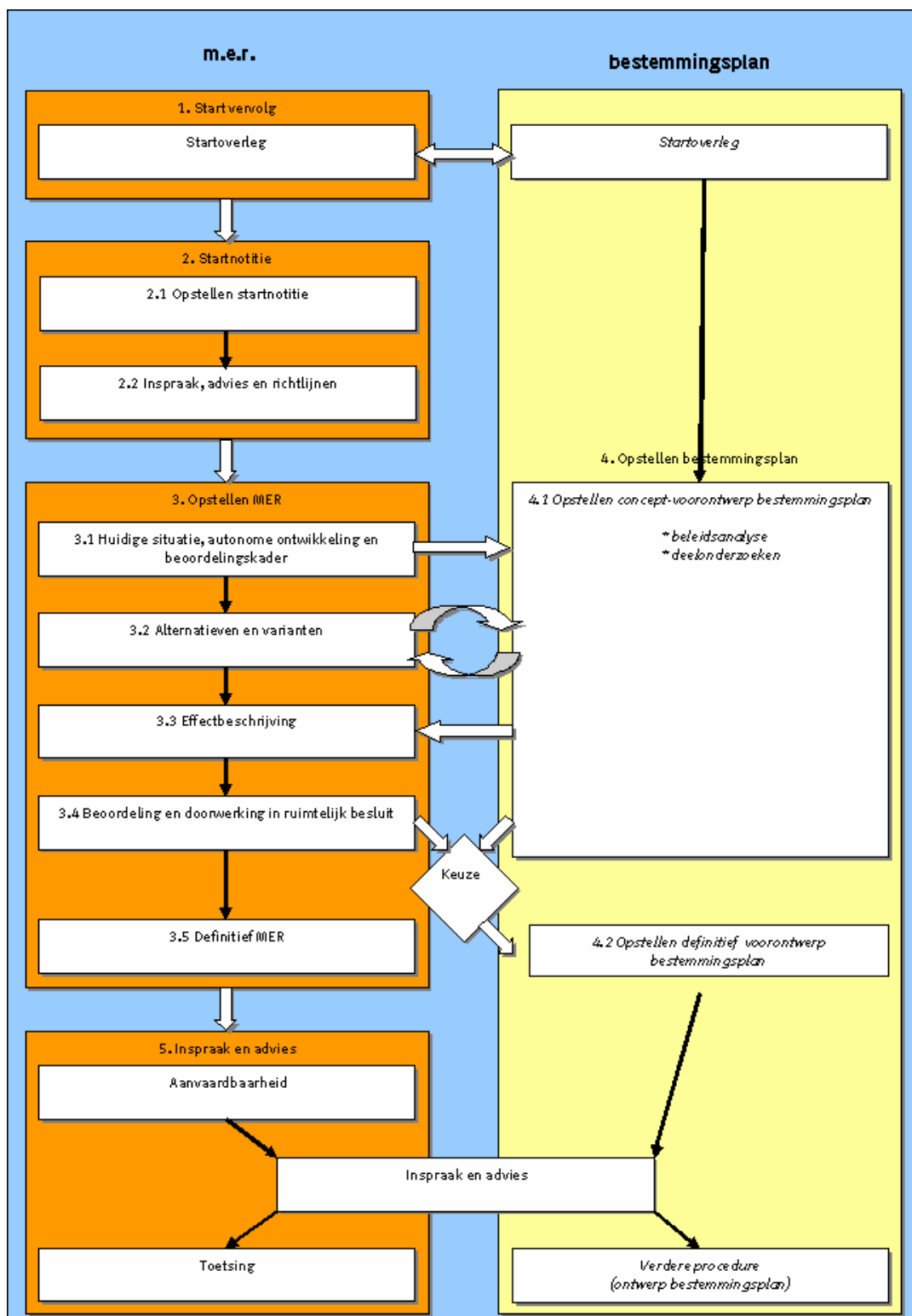
Het studiegebied is het gebied waarbinnen relevante tijdelijke of blijvende effecten van de uitvoering van de plannen merkbaar kunnen zijn. De grootte van het studiegebied kan voor de verschillende effecten uiteenlopen.

1.7 Reageren op het MER en het voorontwerpbestemmingsplan

Reacties op dit MER en op het voorontwerpbestemmingsplan kunt u binnen zes weken na de datum van de terzieslegging sturen naar:

Gemeente Waterland
Postbus 1000
1140 BA Monnickendam

In uw inspraakreacties kunt opmerkingen maken over de juistheid en de volledigheid van de inhoud van het MER en kunt u uw mening geven over de plannen zoals die in het voorontwerpbestemmingsplan zijn beschreven.

figuur 1.2 Samenhang tussen m.e.r. en bestemmingsplanprocedure

2 Beleid, besluiten

2.1 Relevant overheidsbeleid

Bij het vaststellen van een nieuw bestemmingsplan voor de Camping-jachthaven "Uitdam" houdt de gemeente Waterland rekening met het overheidsbeleid dat voor het plangebied en zijn omgeving van belang is.

2.1.1 Rijksbeleid

Nota Ruimte

In de Nota Ruimte zijn de uitgangspunten voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland vastgelegd. Daarbij gaat het om inrichtingsvraagstukken die spelen tussen nu en 2020 met een doorkijk naar 2030. In de nota worden de hoofdlijnen van beleid aangegeven, waarbij de ruimtelijke hoofdstructuur van Nederland (RHS) een belangrijke rol zal spelen. De nota heeft vier algemene doelen: versterken van de economie (oplossen van ruimtelijke knelpunten), krachtige steden en een vitaal platteland (bevordering leefbaarheid en economische vitaliteit in stad en land), waarborging van waardevolle groengebieden (behouden en versterken natuurlijke, landschappelijke en culturele waarden) en veiligheid (voorkoming van rampen).

In de nota staat 'ruimte voor ontwikkeling' centraal en gaat het kabinet uit van het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet'. Deze nota ondersteunt gebiedsgerichte, integrale ontwikkeling waarin alle betrokkenen participeren. Het accent verschuift van 'toelatingsplanologie' naar 'ontwikkelingsplanologie'. 'Ruimte voor ontwikkeling' betekent ook dat het rijk voor ruimtelijke waarden van nationaal belang waarborgen creëert om die te kunnen behouden en ontwikkelen.

Voor heel Nederland wordt een beperkt aantal generieke regels gehanteerd onder de noemer 'basiskwaliteit': dat zorgt voor een heldere ondergrens op het gebied van bijvoorbeeld veiligheid, milieu, verstedelijking, groen en water. Een aantal ruimtelijke structuren en netwerken dat in belangrijke mate ruimtelijk structurerend is voor Nederland als geheel, vormt samen de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur. Opgebouwd vanuit deze twee invalshoeken, bevat deze nota de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land.

In de Nota Ruimte is een aantal regels opgenomen, gericht op borging van deze basiskwaliteit voor steden, dorpen en bereikbaarheid. Het is de verantwoordelijkheid van provincies en (samenwerkende) gemeenten om dit generieke ruimtelijke beleid integraal en concreet gestalte te geven en integraal op elkaar af te stemmen zowel bij planvorming als uitvoering en daarmee te zorgen voor basiskwaliteit. Uitzondering hierop vormen vastgelegde rijksverantwoordelijkheden, zoals die voor de hoofdinfrastructuur.

Op de kaart met de 'Nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur: water, natuur, landschap' in de Nota Ruimte is het Markermeer aangegeven als groot water. De PKB-kaarten geven aan dat het Markermeer onderdeel uitmaakt van de Ecologische Hoofdstructuur en als Vogel- en Habitatrichtlijngebied is aangewezen. In of in de nabijheid van beschermde natuurgebieden (zoals Vogel- en Habitatrichtlijngebieden, tegenwoordig Natura 2000-

gebieden) geldt het 'nee, tenzij'-regime. Nieuwe plannen, projecten of handelingen zijn niet toegestaan als zij de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied aantasten. Hiervan kan alleen worden afgeweken als er geen reële alternatieven zijn én er sprake is van redenen van groot openbaar belang. In dat geval moet de initiatiefnemer maatregelen treffen om de nadelige effecten weg te nemen of te ondervangen, en waar dat niet volstaat te compenseren door het realiseren van gelijkwaardige gebieden, liefst in of nabij het aangetaste gebied. Het bevoegd gezag ziet erop toe dat dit ook werkelijk gebeurt.

In de Integrale Visie IJsselmeergebied 2030, die het kabinet op 18 januari 2002 heeft vastgesteld, staat dat voor het typisch watergebonden gebruik, zoals watersport, oeverrecreatie, natte natuur, beroepsvaart, havengebonden activiteiten (zoals overslag) buitendijks in en aan de wateren ruimte aanwezig is, binnen randvoorwaarden en rekening houdend met de kernkwaliteiten van het gebied.

Natuurbeschermingswet, Vogelrichtlijn, Habitatrichtlijn

Op grond van de Europese Vogelrichtlijn zijn het IJmeer, het Markermeer en het IJsselmeer aangewezen als Natura 2000-gebied voor watervogels. De aanwijzing tot Natura 2000-gebied zegt over de begrenzing ter hoogte van jachthavens: "Bij (jacht)havens, die geheel binnen een Natura 2000-gebied liggen, valt aan de waterzijde een zone van 100 meter, gemeten vanaf de havenmond of de aanlegsteigers, en de haven zelf ook buiten de begrenzing. Grenst een (jacht)haven aan de buitenzijde direct aan het Natura 2000-gebied, dan is een zone van 100 meter ook buiten de begrenzing van Natura 2000 gehouden". Een strook van 100 m rond de bestaande jachthaven is buiten Natura 2000 gehouden. De herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam" mag geen (significant) negatieve effecten hebben voor de waarden ter bescherming waarvan Natura 2000 is ingesteld.

Laag Holland

Waterland is één van de deelgebieden van "Laag Holland". Nationaal Landschap Laag Holland is een samenwerkingsverband van provincie, waterschap, gemeenten, natuurbeschermers en agrarische organisaties. De missie van Laag Holland is 'behoud, duurzaam beheer en waar mogelijk versterking van de landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke kernkwaliteiten van het Nationale Landschap Laag Holland'. Dit is conform de tekst van de Nota Ruimte van het Ministerie van VROM over het beleid van het kabinet op het gebied van ruimtelijke ontwikkeling. In hun algemeenheid zijn de plannen met de Camping-jachthaven "Uitdam" hiermee niet in strijd.

Wet Bodembescherming

De Wet bodembescherming (Wbb) bepaalt dat in geval van een bodemverontreiniging, een zodanige sanering moet worden uitgevoerd dat daardoor de functionele eigenschappen die de bodem voor mens, plant of dier heeft, worden behouden of hersteld, tenzij dit als gevolg van locatiespecifieke omstandigheden niet mogelijk is. Bij de bodemverontreiniging op het terrein van de Camping-jachthaven "Uitdam" wordt gekozen voor het isoleren, beheersen en controleren van de verontreiniging. De systematiek voor de beslissing of sprake is van een urgent dan wel niet-urgent geval van ernstige bodemverontreiniging staat vermeld in de Circulaire Saneringsregeling Wet bodembescherming, beoordeling en afstemming. De kern is dat er bij gevallen van ernstige verontreiniging sprake is van urgentie van sanering, tenzij is aangetoond of aannemelijk is gemaakt dat de actuele risico's de aangegeven criteria voor mens, ecosysteem of verspreiding niet overschrijden.

Besluit luchtverontreiniging

Volgens het Besluit luchtverontreiniging mogen de activiteiten niet leiden tot een overschrijding van vastgestelde grenswaarden. Als er al sprake zou zijn van een overschrijding van grenswaarden, mogen de activiteiten niet leiden tot een toename van de overschrijding. De belangrijkste reden waarom dit ter plaatse van de Camping-jachthaven "Uitdam" het geval zou kunnen zijn, is een toename van het verkeer.

2.1.2 Provinciaal beleid

Streekplan

Waterland is een open waterrijk gebied aan de noordzijde van het stedelijke gebied van Amsterdam en Zaanstad. Het streekplan Noord-Holland Zuid dat Provinciale Staten van Noord-Holland in 2003 hebben vastgesteld, stelt (pagina 108) bij alle toekomstige ontwikkelingen een hoge ruimtelijke kwaliteit centraal om de identiteit van de regio te behouden en te versterken. Voor ingrepen in de ruimtelijke inrichting van dit gebied moeten dan ook passende ontwerpen worden gemaakt, zo nodig ondersteund door een beeldkwaliteitsplan. Dit wordt ook nagestreefd bij de herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam", die aan de oostrand van Waterland op buitendijks gebied ligt, naast het buitendijkse weidegebied De Nes. De huidige vormgeving en inrichting van de Camping-jachthaven is niet kenmerkend voor de identiteit van Waterland. Behalve het gebied van de Camping-jachthaven "Uitdam" plus De Nes en IJdoorn bij Amsterdam liggen er verder langs de kust van Waterland geen buitendijkse gebieden.

In Waterland ligt een belangrijk deel van de te ontwikkelen robuuste verbingszone (voor natuurwaarden) Van Kust tot Kust. Net als alle grote wateren is het Markermeer onderdeel van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Er wordt nadrukkelijk rekening gehouden met de al aanwezige waarden in het gebied en bij de uitvoering zal zoveel mogelijk gezocht worden naar aansluiting en combinatie met functies zoals waterhuishouding en recreatie (streekplan, pagina 109). Grootschalige ruimtelijke ontwikkelingen met aanzienlijke ruimtelijke effecten zijn niet toegestaan (streekplan, pagina 87). Het streekplan stelt echter ook (streekplan, pagina 113) dat herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam" mogelijk is onder de voorwaarden dat de aanwezige vervuiling op het terrein wordt gesaneerd, wordt voldaan aan de eisen die het werkprogramma Waterbeheer 21^e eeuw (WB21) stelt en permanente bewoning wordt tegengegaan. Ook moet worden voldaan aan de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn.

Uitbreiding van het aantal ligplaatsen in Waterland is onderdeel van het beleid dat is vastgelegd in het streekplan (pagina 113). Met een uitbreiding tot 550 ligplaatsen krijgt de jachthaven Uitdam de minimale omvang die volgens daarvoor ontwikkelde normen minimaal nodig is als draagvlak voor de inrichting en exploitatie van de voorzieningen die in de jachthavens in het IJsselmeergebied worden vereist.

Ligplaatsen gemeente	Concentratiepunt	Toegestane capaciteits- uitbreiding ligplaatsen
Edam-Volendam	Volendam (Pieterman)	500 (in uitvoering)
Waterland	Monnickendam/Katwoude en Uitdam	650
<p>■ Cijfers gebaseerd op behoefteraming tot 2005/2010 van het Structuurschema Groene Ruimte.</p>		

figuur 2.1 Contingent uitbreiding ligplaatsen Waterland (bron: Streekplan Noord-Holland Zuid, pagina 113)

Veiligheid tegen hoogwater

Het ontwerp Provinciaal waterplan stelt dat voor de veiligheid van buitendijkse locaties tegen hoogwater bij nieuwe bouwlocaties langs het Markermeer, totdat hiervoor beleid wordt vastgesteld, voorlopig wordt uitgegaan van een werknorm met een overschrijdingskans van 1/4000 per jaar. Tevens wordt rekening gehouden met toekomstige meerpeilstijgingen in het IJsselmeergebied. WB21 stelt dat er ruimte moet zijn voor peilverhoging, dat geen ruimte aan het water onttrokken mag worden en dat meervoudig ruimtegebruik, inclusief water, moet worden bevorderd. Hiermee zal bij de herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam" rekening worden gehouden.

2.1.3 Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier

Waterkering

Langs de Waterlandse Zeedijk, die langs de Camping-jachthaven "Uitdam" loopt, ligt een vrijwaringszone van 100 m binnendijks en 175 m buitendijks. Binnen deze zone mogen geen nieuwe activiteiten of uitbreidingen van bestaande activiteiten plaatsvinden die een bezwaar vormen voor het beheer of voor toekomstige aanpassingen en versterkingen van de waterkering. Met de beheerder van de waterkering, het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK), moeten afspraken worden gemaakt over wat wel en niet is toegestaan binnen de vrijwaringszone.

Bij een recente vijfjaarlijkse toetsing op veiligheid is gebleken dat de huidige waterkering onvoldoende scoort en dat verbeteringsmaatregelen op korte termijn noodzakelijk zijn. HHNK zal hiertoe overgaan zodra de capaciteit en middelen hiervoor beschikbaar zijn. Dan zullen maatregelen worden genomen die volgens de huidige inzichten voor minimaal 50 jaar toereikend zijn. Over deze termijn wordt een stijging van het meerpeil in het Markermeer verwacht van 0,3 m. Volgens HHNK hoeft de dijk voor de komende 50 jaar nog niet verhoogd te worden en gaat het alleen om een verbreding. Hierdoor zal de insteek van de bestaande sloot langs de buitenzijde van de dijk maximaal 15 m in de richting van het Markermeer opschuiven (zie figuur 2.2). Bovendien moet rekening

worden gehouden met een tijdelijke werkstrook om de dijkverbetering uit te kunnen voeren.

De beheerders van de waterkeringen in het IJsselmeergebied gaan er vooralsnog van uit dat door bodemdaling en zeespiegelstijging het meerpeil in het IJsselmeer en het Markermeer de komende 100 jaar met ongeveer 1 m zal stijgen. Volgens berekeningen van HHNK is hierdoor op langere termijn de aanleg nodig van een nieuw hoger en breder dijklichaam aan de buitendijkse zijde van de bestaande dijk. Vanuit de huidige teen van de dijk, de taludkniklijn tussen het buitentalud en de buitendijkse fietspadberm (zie figuur 2.2), zou de buitenteen maximaal 56 m opschuiven in de richting van het Markermeer. Met inbegrip van een werk- en onderhoudsstrook van 5 m is voor de lange termijn een reservering nodig van 61 m vanaf de huidige buitenteen.

Omdat de verbreding van de dijk over maximaal 15 m in de richting van het Markermeer op afzienbare termijn zal plaatsvinden is deze strook bij de herinrichting van de camping definitief niet meer beschikbaar. De tijdelijke werkstrook moet van voldoende afmetingen zijn en beschikbaar blijven totdat de dijkverbetering is voltooid. De rest van de reservering van 61 m vanaf de huidige buitenteen wordt volgens de huidige inzichten op zijn vroegst over 50 jaar aangesproken voor een volgende dijkverbetering. Het beleid van HHNK is dat binnen deze strook geen activiteiten kunnen plaatsvinden die de toekomstige dijkverbetering in de weg staan en die onomkeerbaar zijn of die te zijner tijd alleen tegen hoge maatschappelijke kosten ongedaan gemaakt kunnen worden. De provincie Noord-Holland wil in deze strook activiteiten die in een periode van enkele tientallen jaren worden afgeschreven niet uitsluiten, mits contractueel goed wordt vastgelegd dat dit gebied voor dijkverbetering gereserveerd blijft.

figuur 2.2 De grens tussen de Camping-jachthaven "Uitdam" en de Waterlandse Zeedijk, met dijksloot en fietspad

2.1.4 Gemeentelijk beleid

Bestemmingsplan

In het bestemmingsplan Landelijk gebied van de gemeente Waterland heeft de hele strook van de Waterlandse Zeedijk, die westelijk langs de Camping-jachthaven "Uitdam" loopt, de bestemming 'waterkeringsdoeleinden'. Diezelfde bestemming rust, als dubbelbestemming, ook op De Nes, maar niet op het gebied van de Camping-jachthaven "Uitdam". De Nes en het binnendijkse gebied van de Oosterpoel zijn benoemd als gebied met natuur- en landschapswaarden met agrarisch medegebruik. Het binnendijkse gebied aan de zuidzijde van de Oosterpoel is agrarisch gebied met verweving van landbouw en natuur en landschapswaarden.

2.2 Genomen besluiten

Voor het terrein van de Camping-jachthaven "Uitdam" vigeert op dit moment het bestemmingsplan Landelijk gebied, uitwerking Rekreatiegebied Uitdam, dat in 1978 is vastgesteld door de gemeente Broek in Waterland. De uitwerking Rekreatiegebied Uitdam betreft uitsluitend het buitendijkse gebied van de Camping-jachthaven "Uitdam".

Op 4 december 2003 heeft de raad van de gemeente Waterland besloten om in te stemmen met de uitgangspunten voor sanering, herinrichting en uitbreiding van recreatiegebied Camping-jachthaven "Uitdam":

1. sanering van de aanwezige bodemvervuiling door de eigenaar van de camping;
2. voldoen aan de eisen van Waterbeheer 21^e eeuw;
3. geen uitbreiding van het terrein door inpoldering;
4. uitbreiding van de jachthaven met 250 ligplaatsen (tot 550 ligplaatsen);
5. geen permanente bewoning;
6. voldoen aan de Vogelrichtlijn, de Habitatrichtlijn en de Flora- en faunawet;
7. geen uitbreiding van bebouwd oppervlak, zoveel mogelijk handhaven van aantallen plaatsen voor toeristisch kamperen;
8. toekomstige bebouwing mag het open weidse landschap niet onevenredig aantasten en dient te passen bij de identiteit van Waterland, de bebouwing mag nauwelijks uitstijgen boven de kruin van de dijk;
9. integrale MER en bestemmingsplanherziening opstellen, op kosten van de exploitant;
10. aanleg van een gratis toegankelijke dagrecreatieve voorziening.

Op 16 februari 2005 heeft de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat een beschikking saneringswerk Wet bodembescherming afgegeven voor de sanering van de bodemverontreiniging op de Camping-jachthaven "Uitdam". De beschikking houdt in dat wordt ingestemd met isolatie van de aanwezige verontreiniging volgens het Saneringsplan Camping-jachthaven "Uitdam" te Uitdam van 16 november 2004, opgesteld door Ingenieursbureau Oranjewoud B.V.

2.3 Te nemen besluiten

Om de herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam" mogelijk te maken, moet de gemeente Waterland een nieuw bestemmingsplan vaststellen. Daarnaast

moeten op grond van een aantal wettelijke regelingen vergunningen of ontheffingen worden aangevraagd. Zonder de pretentie van volledigheid kan daarbij worden gedacht aan:

- de Wet op de droogmakerijen en indijkingen (de Wet 1904); Rijkswaterstaat;
- de Wet beheer rijkswaterstaatswerken; Rijkswaterstaat;
- de Wet verontreiniging oppervlaktewateren; Rijkswaterstaat;
- de Wet milieubeheer; gemeente;
- de Flora- en faunawet (met Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn); ministerie van LNV;
- de Ontgrondingenwet/ Rijksreglement ontgrondingen; provincie/ Rijkswaterstaat;
- sloopvergunning; gemeente;
- kapvergunning; gemeente;
- bouwvergunning; gemeente;
- aanlegvergunning; gemeente;
- Bouwstoffenbesluit; gemeente;
- lozingsvergunning; hoogheemraadschap;
- keurontheffing; hoogheemraadschap;
- gebruiksvergunning (brandveiligheid); gemeente;
- drank- en horecavergunning; gemeente.

projectnr. 157639
12 september 2008

Milieu-effectrapport
Herinrichting Camping-jachthaven "Uitdam"
Gemeente Waterland

3 Huidige situatie en autonome ontwikkeling

3.1 Ligging

Het ongeveer 20 ha. grote buitendijkse camping-jachthaventerrein wordt van het binnendijkse gebied van Noord-Holland gescheiden door de Waterlandse Zeedijk, een primaire waterkering die in beheer is bij het Hoogheemraadschap Hollands Noorderwartier. De dijk behoort niet tot de camping.

Aan de noordzijde van de camping, tussen de camping en de dijk naar Marken, ligt het eveneens buitendijkse vlakke en open weidegebied De Nes. Binnendijks van De Nes en van het noordelijke deel van de camping ligt de Oosterpoel. Overigens bestaat het binnendijkse gebied rond de camping grotendeels uit open veenweidegebied.

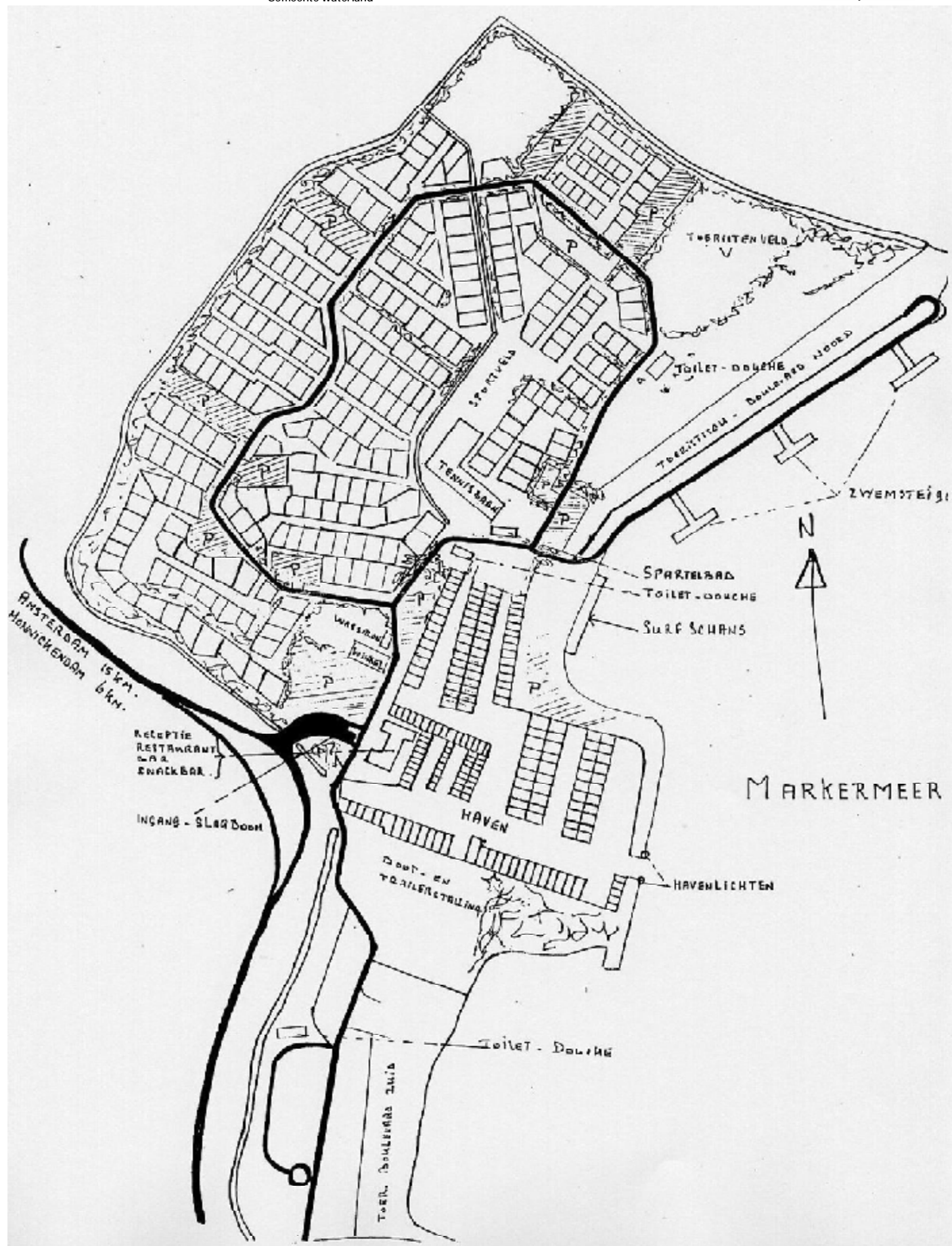
In figuur 3.1 ligt de Camping-jachthaven centraal, met op de achtergrond het Markermeer en op de voorgrond links De Nes en rechts de Oosterpoel. Rechtsboven, langs de dijk, ligt de kern Uitdam.

figuur 3.1 Camping-jachthaven "Uitdam", gezien in zuidelijke richting

3.2 Jachthaven en voorzieningen

De 300 ligplaatsen in huidige jachthaven zijn bestemd voor zowel ligplaatshouders als voor passanten. Rond de haven liggen de belangrijkste centrale voorzieningen als receptie, restaurant, winkel, wasserette en sportvelden. Aan de zuidzijde van de haven ligt een werfterrein voor trailers en voor de stalling van boten.

figuur 3.2 Camping-jachthaven "Uitdam", bestaande situatie (voorgaande pagina)

In de jachthaven is een drijvende voorziening voor de verkoop van brandstoffen voor schepen. Er is geen loods of werkplaats voor het overdekt uitvoeren van werkzaamheden aan schepen.

figuur 3.3 Jachthaven, rechts het drijvende brandstofverkooppunt

3.3 Camping

Op figuur 3.1 zijn aan weerszijden van de haven langs de oever de open terreindelen herkenbaar die bestemd zijn voor het toeristisch kamperen. Op het toeristische kampeerterrein aan de zuidzijde van de haven, het smalle deel van de Camping-jachthaven tussen de dijk en de oever, staat een aantal blokhutten voor de verhuur aan kampeersers. Op het verder van het Markermeer gelegen deel van het terrein zijn 325 vaste staanplaatsen voor stacaravans. Verspreid over het terrein staan enkele sanitairgebouwen. De vaste staanplaatsen hebben eigen sanitair.

figuur 3.4 Toeristisch kamperen

3.4 Bedrijfsvoering

De Camping-jachthaven "Uitdam" is het gehele jaar geopend. In het hoogseizoen is de bezetting 80%. De gemiddelde bezetting over het hele jaar is 20% tot 40%. Behalve voor watersporters met hun schepen, de houders van vaste kampeerplaatsen en toeristische kampeersers, is het terrein ook toegankelijk voor dagrecreanten die langs de oever van het Markermeer willen recreëren.

De Camping-jachthaven "Uitdam" biedt permanent werk aan ongeveer 12 medewerkers. In de zomer zijn er 28 eigen personeelsleden plus medewerkers van de sociale werkvoorziening en van een schoonmaakbedrijf.

figuur 3.5 In rode streeplijn: globale contouren van het verontreinigde stortmateriaal (voorgaande pagina)

3.5 Infrastructuur

Over het terrein loopt een ringweg. Tussen de staanplaatsen zijn parkeerplaatsen aangelegd. De hoofdinfrastructuur van riolering, kabels en leidingen volgt de ringweg. Op het terrein ligt een gescheiden rioolstelsel. Vuilwater wordt via een vrijvervalriool afgevoerd naar een rioolgemaal op het terrein en vandaar verpompt naar het binnendijks gelegen afvalwatersysteem van het hoogheemraadschap. Hemelwater gaat via een regenwaterriool naar het oppervlaktewater.

3.6 Bodemopbouw en bodemverontreiniging

De oorspronkelijke bodem bestaat tot een diepte van 10 à 13 m beneden maaiveld uit holocene klei en veen. Daaronder ligt een zandpakket. De voortdurende bemaling om het terrein droog te houden, leidt tot zettingen en een verdere daling van het maaiveld.

figuur 3.6 Noordelijke oeverstrook en havendam met stortmateriaal

De oeverstroken van 25 à 30 m aan de buitenzijde van de waterkering, de noordelijke havendam en de strekdam aan de zuidzijde van het terrein (zie figuur 3.5) zijn hoofdzakelijk opgebouwd uit bouwpuin en sloophout. Daarnaast zijn steengruis, funderingsresten, beton, kabels en (metalen)leidingen, PVC, huishoudelijk afval, isolatiemateriaal en dergelijke aangetroffen. Op de zuidelijke oeverstroken zijn ook slakken van een vuilverbrandingsinstallatie en verbrandingsas gevonden. In de noordelijke havendam zit, vooral aan de voet van de dam, zeer veel sloophout. Het materiaal is verontreinigd met PAK, zware metalen en minerale olie.

figuur 3.7 Vaste staanplaatsen

3.7 Hoogteligging

Het grootste deel van het terrein ligt op ongeveer NAP -0,8 m. Het streefpeil in het Markermeer is NAP -0,2 m in de zomer en NAP -0,4 m in de winter. Het terrein moet dus door bemaling droog gehouden worden. Een waterkering op ongeveer 25 à 30 m uit de oever van het Markermeer moet het water buiten houden. De waterkering bestaat uit klei en heeft een kruinhoogte van ongeveer NAP +0,8 m.

3.8 Begroeiing, natuurwaarden en cultuurhistorie

Rond de vaste staanplaatsen en langs de rand van de camping staat veel opgaande niet-gebiedseigen begroeiing. Het campingterrein is daardoor niet of nauwelijks zichtbaar vanaf de Waterlandse Zeedijk. Ook de stacaravans staan veelal verscholen in het groen. Het terrein van de Camping-jachthaven "Uitdam" staat niet bekend als een gebied met bijzondere natuurwaarden. De Nes, aan de noordzijde van de camping, en het binnendijkse gebied behoren tot het Noord-Hollandse veenweidegebied. De Waterlandse Zeedijk, De Nes en het binnendijkse gebied rond de Camping-jachthaven zijn als waardevol aangegeven op de cultuurhistorische-waardenkaart in het streekplan Noord-Holland Zuid. Het gebied heeft verder de status van stiltegebied, bodembeschermingsgebied en Belvederegebied.

3.9 Ontsluiting voor het verkeer

De ontsluiting van de Camping-jachthaven "Uitdam" loopt via de Waterlandse Zeedijk. Het deel van deze zeedijk, dat tussen Monnickendam en Marken ligt (N518) vormt een belangrijke ontsluitingsweg voor Marken. Het deel waaraan de Camping-jachthaven "Uitdam" gelegen is, is een zijweg van deze verbindingsweg. De gewenste aanvoerroute naar de camping-jachthaven loopt via de provinciale weg N247 en Monnickendam (zie figuur 1.1 op bladzijde 15). Vaste bezoekers maken ook gebruik van de route langs de dijk via Durgerdam. Dat is een ongewenste situatie, omdat die weg geen doorgaande functie heeft en door een rustig weidegebied en door de kernen Durgerdam en Uitdam voert. Voor fietsers is er een fietspad dat deels over de Waterlandse Zeedijk en deels over een onderberm langs de buitenzijde van de dijk loopt.

figuur 3.8 Links De Nes en rechts de Camping-jachthaven "Uitdam"

3.10 Bezoekers, in- en uitgaand verkeer

De bezoekers van de Camping-jachthaven "Uitdam" vallen uiteen in een aantal categorieën:

- vaste gasten op eigen staanplaatsen en hun bezoekers;
- dagtoeristen die gebruik maken van voorzieningen als strand en restaurant;
- toeristische kampeersers en passantschepen;
- ligplaatshouders;
- leveranciers en personeel.

Het aantal toeristische overnachtingen wordt exact geregistreerd in verband met de verschuldigde toeristenbelasting. Verder zijn geen telgegevens beschikbaar. Hiervoor zijn schattingen mogelijk op basis van waarneming, ervaring en het aantal slagboombewegingen.

Vaste gasten

Het vigerende bestemmingsplan laat 325 vaste caravans toe. De bezetting is niet volledig en loopt terug onder invloed van de plannen voor herinrichting. Wel wordt een aantal caravans in de praktijk nu nog permanent bewoond. Dat trekt door het hele jaar gemiddeld 10 à 15 bezoekers per dag. Op grond van de telling van slagboombewegingen wordt het aantal autobewegingen van de vaste gasten en hun bezoekers geschat tussen 10.000 en 12.000 per jaar (inkomend en uitgaand tezamen).

Dagtoeristen

Het aantal dagtoeristen is gering, onder andere omdat hiervoor nauwelijks parkeergelegenheid geboden kan worden.

Toeristische overnachtingen

Het aantal toeristische kampeerplaatsen is 200. De gemiddelde bezetting per kampeerplaats is 2,3 personen en de gemiddelde verblijftijd 2,4 dagen. Van 1 april tot 30 september is de gemiddelde bezetting 20%. Met Hemelvaart, Pinksteren en gedurende zes weken in het hoogseizoen ligt de bezettingsgraad, afhankelijk van het weer, tussen 50% en 80%. Het aantal toeristische overnachtingen ligt de laatste jaren tussen 14.000 en 18.000 per jaar. De ervaring is dat deze gasten tijdens hun verblijf de auto maar weinig gebruiken. De camping adviseert hen om voor bezoeken aan Amsterdam en omgeving het openbaar vervoer te gebruiken en voor de directe omgeving een fiets te huren.

Het aantal passantschepen in de haven ligt in de orde van 1200 tot 1500 per jaar. Deze mensen hebben geen auto bij zich.

Ligplaatshouders

In de jachthaven zijn op dit moment 290 ligplaatsen aan vast ligplaatshouders verhuurd. Gemiddeld komen de eigenaren volgens de beheerder ongeveer vijftien keer per jaar met twee personen. Ze gaan een dag, maar heel vaak een aantal dagen of weken met hun boot weg. Gedurende deze tijd staat de auto geparkeerd op het terrein. Tussentijds komen ze meestal niet terug in de haven en wordt de auto niet gebruikt. In de weekenden wordt er het meeste gevaren en is het grootste aantal schepen tegelijkertijd weg. Op dit moment zijn er voor de 290 verhuurde vast ligplaatsen 90 parkeerplaatsen beschikbaar. Dat blijkt tot nu toe steeds toereikend te zijn.

Leveranciers en personeel

Voor leveranties komt er incidenteel vrachtverkeer op de camping, gemiddeld vijf tot tien keer per week. Daarnaast komen en gaan er uiteraard dagelijks medewerkers naar en van de camping, tijdens topdrukte enkele tientallen.

Het onderzoek naar de verkeerssituatie dat ten grondslag ligt aan de paragrafen over verkeer in zowel het bestemmingsplan als dit MER vermeld dat de verkeersbewegingen naar verwachting hoger liggen dan op basis van de slagboombewegingen is ingeschat¹. Op jaarbasis zijn er in de huidige situatie ongeveer 181.600 voertuigbewegingen van en naar de camping jachthaven, waarvan:

- 7.500 ten behoeve van de jachthaven;
- 58.000 op wisseldagen;
- 116.100 tijdens het verblijf op het park.

3.11 Vaarbewegingen

Er zijn geen algemeen bruikbare onderzoeksgegevens over het gebruik en het vaargedrag van recreatievaartuigen. De schatting van de beheerder dat eigenaren gemiddeld vijftien keer per jaar uitvaren, leidt tot ongeveer 9.000 vaarbewegingen per jaar. Tezamen met de passanten schat de beheerder het totale aantal vaarbewegingen van in- en uitvarende schepen in de huidige situatie op 10.000 à 12.000 per jaar. Dit speelt zich af in de periode van april tot en met september. In het vakantieseizoen ligt het aantal vaarbewegingen in de orde van 100 per dag, op topdagen zijn er uitschieters.

Van oktober tot en met maart is het aantal vaarbewegingen verwaarloosbaar.

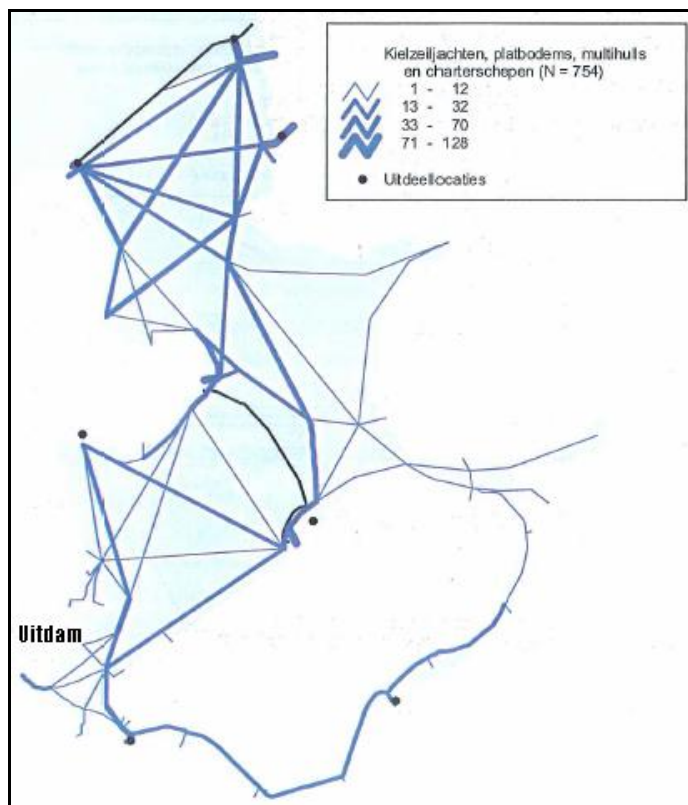
Op mooie dagen wordt soms intensief gevaren met jetski's. Dat kan hinderlijk zijn door geluidhinder en slecht vaargedrag. Deze jetski's zijn voornamelijk eigendom van vaste gasten op de camping.

In de nabijheid van de jachthaven Uitdam, in de hoek tussen De Nes en de dijk naar Marken, ligt een vluchthaven. Deze haven heeft een aantrekkende werking op zeiljachten die daar gratis kunnen overnachten en op jetski's die gebruik maken van het strandje dat daar ligt.

3.12 Vaarroutes

Recreanten in het IJsselmeergebied varen meestal niet lukraak rond. Ze verlaten de jachthaven met een bepaalde bestemming. Soms is dat na een rondje varen weer terug naar het vertrekpunt, vaak is het een tocht langs één of meer andere havens. Zo is er op het Markermeer een schematisch patroon te schetsen van verbindingslijnen tussen de verschillende havens, het IJ, de randmeren, de Houtribsluizen en de Krabbersgatsluizen. Tussen sommige bestemmingen is er een druk vaarverkeer, tussen andere minder. Alleen voor de beroepsvaart zijn er enkele verdiepte vaargeulen. De recreatievaart met diepstekende boten vermijdt de kust in verband met ondieptes en visnetten en zoeken het open water op.

1. ¹ De uitkomsten van het verkeersonderzoek zijn opgenomen in de bijlagen.

Figuur 3.9: Mogelijke scheepvaartroutes op het IJsselmeer.

De meeste recreanten op het Markermeer zijn zeilers die hun koers aan de hand van de wind bepalen. Vaak moeten ze kruisen en varen ze op afstand van de verbindingslijnen tussen hun vertrekpunten en bestemmingen. Recreanten mijden de vaargeulen voor de beroepsvaart en blijven meestal op een behoorlijke afstand van de kust.

Het is niet mogelijk om binnen de invloedssfeer van de Camping-jachthaven "Uitdam" met een nauwkeurigheid van enkele honderden meters relevante vaarroutes op kaart aan te geven. De havenmond ligt direct aan voldoende diep open water waarover de schepen uitwaaien. Van enige concentratie van recreatievaart door de aanwezigheid van de jachthaven Uitdam zal daarom weinig te merken zijn.

3.13 Winterberging en onderhoud

Het aantal schepen in de winterstalling op de wal is ongeveer 40% van het aantal ligplaatsen in de haven. Op dit moment zijn het er tussen 100 en 120. Conform de milieuvergunning worden de schepen schoongespoten en zo nodig geschuurd op een afschuitlocatie die is voorzien van een afvoer naar slib- en oliereservoirs. Deze reservoirs worden zo vaak als nodig, maar minimaal éénmaal per jaar, door daartoe gerechtigde bedrijven leeggezogen en schoongemaakt.

3.14 Autonome ontwikkeling

Met de autonome ontwikkeling wordt datgene bedoeld dat er onder het vigerend beleid en bij de bestaande plannen zou gebeuren als de voorgenomen activiteit, de herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam", niet plaats zou vinden.

De vraag naar meer ligplaatsen in de jachthavens in het IJsselmeergebied zal voorlopig blijven, en ook naar ligplaatsen voor grotere en dieper stekende schepen. De bezetting van de vaste staanplaatsen op de camping staat echter onder druk. Daartegenover wordt een toenemende vraag verwacht naar accommodatie voor buitenlandse toeristen die de Nederlandse toeristische trekpleisters bezoeken.

HHNK zal de dijkverbeteringsmaatregelen aan de Waterlandse Zeedijk die volgens de uitgevoerde toetsing op veiligheid nodig zijn, op afzienbare termijn uitvoeren. Daarbij zal de buitenteen van de dijk ongeveer 15 m opschuiven in de richting van het Markermeer. Uitgangspunt van HHNK is dat dijkverzwaringen niet in binnendijkse richting zullen plaatsvinden.

Door de combinatie van een voortgaande bodemdaling van het terrein als gevolg van de bemaling en een meerpeilstijging, die volgens de huidige schattingen over 50 jaar ongeveer 0,3 m en over 100 jaar ongeveer 1,0 m zal zijn, zal het steeds problematischer worden om het huidige buitendijkse gebied van de Camping-jachthaven "Uitdam" droog te houden.

Verwacht wordt dat op termijn van ongeveer 50 jaar een verdere verzwaring van de dijk nodig zal zijn. Bij de verwachte meerpeilstijging van 1,0 m zal de waterkering met ongeveer 2 m verhoogd worden en ten opzichte van de huidige buitenteen ongeveer 60 m opschuiven in de richting van het Markermeer.

Op grond van de op 16 februari 2005 afgegeven Beschikking saneringswerk Wet bodembescherming moet binnen vier jaar na de inwerkingtreding van de beschikking worden begonnen met de sanering van de verontreinigingen die zijn ontstaan door het storten van puin en ander afval in de oeverstroken en havendammen van de Camping-jachthaven.

De Camping-jachthaven "Uitdam" en haar inrichting en voorzieningen zijn niet nieuw meer en verouderen langzaam verder. Een probleem vormen bijvoorbeeld de verzakkende rioleringen. Zonder algehele vernieuwing van de hele Camping-jachthaven "Uitdam" zal in toenemende mate onderhoud nodig zijn om het terrein en de voorzieningen naar behoren te kunnen laten functioneren.

Overigens zijn er geen plannen of ontwikkelingen die tot relevante veranderingen in de omgeving van de Camping-jachthaven "Uitdam" zullen leiden.

4 Herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven

4.1 Hoofdlijnen

BOR B.V. wil de bestaande jachthaven uitbreiden van 300 tot 550 ligplaatsen en de camping herinrichten en opwaarderen. Zij wil daarmee inspelen op de ontwikkelingen op het gebied van watersport, toerisme en recreatie en tevens een economisch draagvlak creëren voor de saneringsmaatregelen die moeten plaatsvinden. Zij streeft naar een stedenbouwkundige en architectonische opzet die beter dan de huidige camping past bij het karakter van de Markermeerkust van Waterland.

Saneringsplan

Voor het saneren van de verontreinigingen die het gevolg zijn van het aanbrengen van stortmateriaal in oevers en havendammen heeft Ingenieursbureau Oranjewoud een saneringsplan opgesteld. Volgens dit plan zal de verontreiniging worden geïsoleerd om verspreiding van de verontreinigingen in het milieu te voorkomen. De saneringsbeschikking die de staatsecretaris van Verkeer en Waterstaat op 16 februari 2005 heeft afgegeven, is gebaseerd op dit saneringsplan.

Onderdelen van het plan

In combinatie met het isoleren van de verontreinigingen in oevers en havendammen zal de jachthaven worden aangepast en uitgebreid met een nieuw gedeelte. Dit is te zien op de figuren 4.1 en 4.4. In figuur 4.1 is de nieuwe situatie over de oude situatie geprojecteerd. Het smalle deel van het terrein, zuidelijk van de haven (in Figuur 4.4 aangegeven met de letter C), blijft bestemd voor toeristisch kamperen en ook de trekkershutten blijven. De oever is hier ook toegankelijk voor dagrecreanten. Het min of meer rechthoekige deel van het terrein westelijk van de uit te breiden haven wordt helemaal opnieuw ingericht. De huidige vaste staanplaatsen, de bestaande begroeiing en de bestaande gebouwen en voorzieningen op de camping zullen verdwijnen. Op het terrein komen:

- een hoofdgebouw met receptie, winkelruimte, restaurant en dergelijke;
- appartementen;
- een zwembad;
- een werfterrein bij de haven;
- bedrijfswoningen;
- een havenkantoor en sanitair;
- drijvende recreatiewoningen;
- vaste recreatiewoningen;
- tennisbanen;
- de noodzakelijke infrastructuur.

Globale terreinindeling

Het hart van het plan is een 'visserdorp', centraal tussen het bestaande en het nieuwe deel van de haven. Hier komt vaste bebouwing met in ieder geval de centrale voorzieningen.

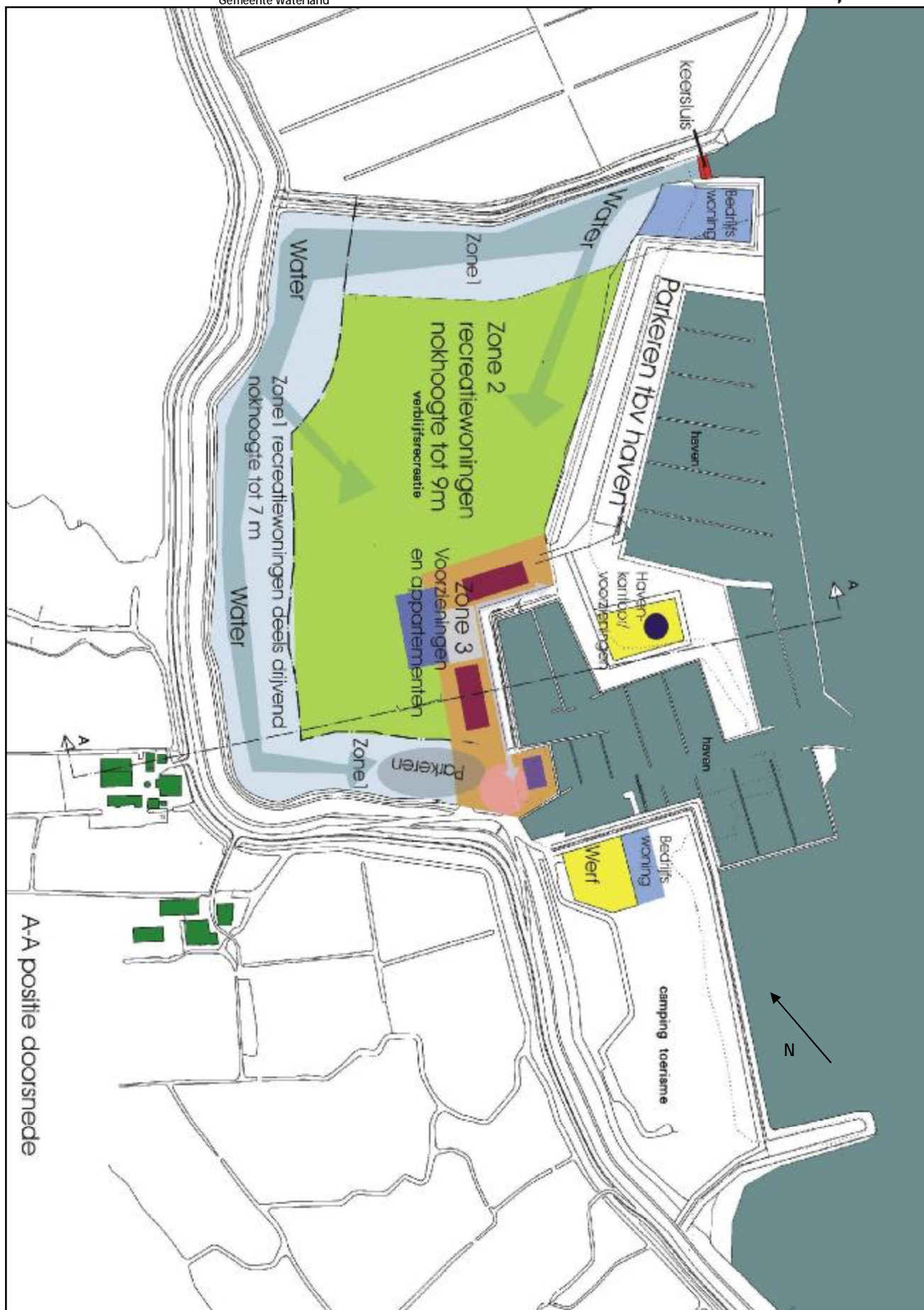
Het huidige terrein met stacaravans zal opnieuw worden ingericht met voornamelijk grondgebonden recreatiewoningen, maar ook enkele waterwoningen (drijvende woningen). Dit gedeelte beslaat circa 12 ha. De maaiveldhoogte is nu ongeveer NAP -0,80 m. Bij de herinrichting worden waterpartijen en terpen aangelegd en wordt het

terrein in open verbinding met het Markermeer gesteld. De waterpartijen omringen een aantal (schier)eilanden die door een 'ringweg' en bruggen met elkaar en de rest van het terrein zijn verbonden. Op dit deel van het terrein komen grondgebonden recreatiewoningen, met aan de zijde van de dijk zogenaamde waterwoningen. Door de keuze voor drijvende recreatiewoningen is het mogelijk om flexibel in te spelen op werkzaamheden en toekomstige aanpassingen aan de waterkering. Bovendien vormen peilvariaties en een meerpeilstijging in het Markermeer voor drijvende recreatiewoningen geen probleem.

Figuur 4.1: uitbreiding van de jachthaven (groene lijn), t.o.v. de begrenzing van het Natura 2000-gebied (rode lijn)

Het bebouwde oppervlak van vaste gebouwen en drijvende recreatiewoningen samen zal in de toekomst maximaal gelijk zijn aan het huidige, inclusief het oppervlak van de stacaravans. Gezocht wordt naar een in het landschap en in Waterland passende architectuur. In dat kader is door W3 architecten en ingenieurs uit Broek in Waterland een studie verricht, getiteld 'Licht aan de horizon' (deze studie maakt als bijlage deel uit van

Figuur 4.2: Indeling in zones voor bebouwing (voorgaande pagina)

dit MER). Hierin worden de voornaamste ontwerputgangspunten toegelicht en wordt een zonering voorgesteld.

De zonering is aangegeven op figuur 4.2. In zone 1 is bebouwing toegestaan tot een hoogte van maximaal 7 meter. Deze zone komt overeen met de beschermingszone van de dijk en bedraagt circa 61 meter. In zone 2 mogen recreatiewoningen worden gebouwd met een nokhoogte tot 9 meter. In zone 3 zijn de centrale voorzieningen van het park en enkele appartementen ondergebracht. In verband met de aard van de voorzieningen en de gekozen architectuur is hier een hogere nokhoogte gewenst, tot 14 meter. Alle voorgestelde maten zijn ontleend aan en gebaseerd op de Waterlandse bebouwing. De nokhoogte van 14 meter in zone 3 is gebaseerd op de Stolpboerderij, die worden gekenmerkt door een vierkante plattegrond, met een lage goot en een hoge nok.

Figuur 4.3: stolpboerderij, huizen in Broek in Waterland, huis op Marken: referentiebeeld voor bebouwing.

De entree van de Camping-jachthaven "Uitdam" blijft op dezelfde plaats als in de huidige situatie. Net als nu probeert de camping-jachthaven het gebruik van de voorkeursroute via de provinciale weg N247 te stimuleren.

4.2 Locatiekeuze

De plannen gaan over de uitbreiding van de bestaande jachthaven en de herinrichting van de bestaande camping. Een alternatieve locatie is voor eigenaresse BOR B.V. niet aan de orde. Zij is verplicht de aanwezige bodemverontreiniging te saneren en kan in samenhang met de sanering haar overige plannen alleen op deze plaats realiseren. De aanwezigheid van de Camping-jachthaven "Uitdam" is sinds 1978 een gegeven en planologisch verankerd. Er zijn geen gronden om te streven naar het beëindigen of verplaatsen van de activiteiten.

Bij het inspelen op de nog steeds bestaande vraag naar nieuwe ligplaatsen in jachthavens ligt het voor de hand om allereerst te kijken naar mogelijkheden voor concentratie of aansluiting bij bestaande activiteiten. Tussen Het IJ en de Gouwzee zijn de jachthaven van Durgerdam en de Camping-jachthaven "Uitdam" de enige twee jachthavens langs de Noord-Hollandse IJmeer- en Markermeerkust. Een substantiële uitbreiding van de haven van Durgerdam is om een aantal redenen geen optie: de aantasting van het zicht op Durgerdam vanaf het water, het ontbreken van ruimte aan zowel de landzijde als de waterzijde en de beperkte bereikbaarheid over land.

De Camping-jachthaven "Uitdam" is over de weg via Monnickendam goed bereikbaar. De benodigde infrastructuur is ten minste voor een deel al aanwezig. Uitbreiding van de

havencapaciteit met 250 ligplaatsen is mogelijk binnen de breedte (langs de kustlijn) van het bestaande terrein, de uitbreiding legt geen groter beslag op de kustlijn dan de

Figuur 4.4 Camping-jachthaven "Uitdam", ideeënschets voor herinrichting en uitbreiding
(Zie ook Losse bijlage Licht aan de Horizon)

bestaande Camping-jachthaven. Alternatieve plaatsen waar op een relatief makkelijke manier en zonder grote ruimtelijke ingrepen extra ligplaatsen te realiseren zijn, zijn in deze omgeving niet te vinden.

4.3 De sanering

Verontreinigingssituatie

In de achterliggende jaren is een aantal malen onderzoek uitgevoerd naar de aard, de omvang en de risico's van de bodemverontreiniging die is ontstaan door het storten van verontreinigd puin en sloopmateriaal in de oevers, de noordelijke havendam en de strekdam aan de zuidzijde van de Camping-jachthaven "Uitdam". De contouren van het stortmateriaal zijn vastgelegd, het materiaal beperkt zich tot een strook van circa 20 à 30 m uit de oever (figuur 3.5 op bladzijde 32). Deze strook wordt zichtbaar begrensd door een kleilichaam dat tevens als waterkering fungeert. De dikte van het gestorte materiaal varieert naar schatting tussen 2 m en 8 m. Vastgesteld is dat de verontreinigingen tot nu toe tot het stortmateriaal zelf beperkt blijven. Door de aanwezigheid van een slecht doorlatende kleiveenlaag is het risico van horizontale en verticale verspreiding in de bodem gering. Ook de aangrenzende waterbodem is vooralsnog niet ernstig verontreinigd geraakt. Het risico van verspreiding naar het Markermeer en naar de waterbodem door afkalving is echter wel reëel. Sanering wordt daarom als urgent gezien.

Het opgestelde saneringsplan en de daarop gebaseerde saneringsbeschikking gaan ervan uit dat verwijderen van alle stortmateriaal meer milieuhygiënische, praktische en financiële nadelen dan voordelen heeft. Daarom is gekozen voor het isoleren van het verontreinigde materiaal op de plaats waar het nu ligt.

Saneringsplan

Langs de verontreinigingen in de noordelijke havendam en de oeverstrook aan de noordzijde van de huidige haven worden aan weerszijden damwanden geplaatst. De ruimte tussen de damwanden naast en boven de verontreiniging wordt aangevuld met klei. Tussen het verontreinigde materiaal en de kleiaanvulling wordt een gronddoek aangebracht dat een signaleringsfunctie heeft. Inziggend hemelwater wordt afgevoerd via drains die boven het verontreinigde materiaal en het gronddoek liggen. De damwandconstructie wordt omringd door het water in de uitgebreide haven en in de waterpartijen die in het campinggedeelte worden aangelegd. Doordat het waterpeil rondom de hele constructie gelijk wordt en het achterliggende gebied van de camping niet meer wordt onderbemalen, is er geen kwelstroom meer door het verontreinigde materiaal heen die de verontreinigingen kan verspreiden.

In de oever aan de zuidzijde van de haven wordt eveneens een kleilaag aangebracht langs en op de verontreinigingen. Tussen het verontreinigde materiaal en de kleilaag komt een gronddoek met een signaleringsfunctie. Drainage boven het gronddoek zorgt voor de afvoer van inziggend hemelwater. In het saneringsplan is ervan uitgegaan dat de kleiaanvulling aan de waterzijde zich uit zou strekken tot aan het einde van de zuidelijke strekdam. De gemeenteraad van Waterland gaat echter niet akkoord met een dergelijke uitbreiding van het campingterrein. De omvang van de kleiaanvulling aan de waterkant van de verontreiniging blijft daarom beperkt tot wat nodig is voor een goede isolatie. Het nieuwe kleitalud dat op deze manier aan de waterzijde van de verontreinigde oever

ontstaat wordt met een gangbare waterbouwkundige constructie met materialen als geotextiel, filtermateriaal, zetsteen, kraagstukken en stortsteen beschermd tegen erosie door golfaanval vanaf het Markermeer.

Het verontreinigde materiaal in de zuidelijke havendam wordt aan beide zijden en bovenop afgewerkt op een erosiebestendige manier die vergelijkbaar is met de manier waarop het talud van de oever aan de zuidzijde van de haven wordt geïsoleerd.

Restverontreiniging en gebruiksbepkeringen

Met het uitvoeren van de isolatiemaatregelen worden de verspreidingsrisico's weggenomen. Door de afdekkingen worden ook de ecologische risico's (voor zover al van toepassing voor deze locatie) en de contactrisico's (bij het voorziene gebruik als campingterrein) geminimaliseerd. Op de geïsoleerde locaties moet in de toekomst bij eventuele graafwerkzaamheden rekening worden gehouden met mogelijke contactrisico's. De aan te brengen signaleringsdoeken hebben hierbij een waarschuwendende functie.

Milieurisico's

Bij het huidige gebruik van het campingterrein vormen de verontreinigingen in de grond en het grondwater geen risico voor de volksgezondheid. Door de aanwezigheid van een slecht doorlatende kleiveenlaag is het risico van verspreiding in horizontale richting gering. De beschikbare meetgegevens laten zien dat verspreiding sinds de realisatie van de dammen ook nauwelijks heeft plaatsgevonden. Door de bodemopbouw is ook het risico van verspreiding in verticale richting gering. Door isolatie wordt dit risico verder geminimaliseerd.

Verspreiding van verontreiniging naar het Markermeer door afkalving is wel een reëel risico. Vanwege de omvang van de locatie en de aangetoonde verontreinigingen in de top laag is er in de huidige situatie in principe een actueel risico voor het ecosysteem van het Markermeer. Daarom is besloten dat sanering noodzakelijk is.

Volledig weghalen van alle verontreinigde materialen tot meters diep onder water is kostbaar, technisch moeilijk en kan tijdens de werkzaamheden makkelijk leiden tot de verspreiding van verontreinigingen die juist voorkomen moeten worden. Bovendien moeten de verontreinigde materialen dan worden verplaatst naar een andere plek waar ze ook moeten worden geïsoleerd. Daarom is gekozen voor isolatie ter plaatse.

Verspreiding van verontreinigingen door het verplaatsen van verontreinigd materiaal is redelijkerwijs alleen mogelijk door menselijk ingrijpen. Door de isolatie met klei en damwanden wordt het vrijwel onmogelijk dat dit onbedoeld zal gebeuren.

Figuur 4.5: saneringsplan (zie bijlage)

Monitoring

Om de werking van de isolerende maatregelen te controleren zal een monitoring worden uitgevoerd die wordt gericht op:

- kwaliteit grondwater landinwaarts direct naast het stortlichaam;
- kwaliteit drainagewater uit afdekklagen;
- dikte afdekklagen;
- inspectie oeverconstructies.

De inspectie van de dikte van de afdekklagen en de dijkbescherming zal jaarlijks plaatsvinden. De kwaliteit van het grondwater en drainagewater zal minimaal éénmaal per 3 jaar gecontroleerd worden.

4.4 De haven

Het plan is om de jachthaven uit te breiden tot 550 ligplaatsen inclusief een passantenhaven. Daarvoor worden in het Markermeer vanaf de noordpunt van de camping en vanaf de oever aan de zuidzijde van de bestaande haven nieuwe havendammen gebouwd. De nieuwe dammen omsluiten de bestaande haven en de nieuwe havenmond komt enkele tientallen meters vóór de bestaande haveningang te liggen (zie figuur 4.1). Tussen de noordelijke oever, die straks tussen twee damwanden opgesloten zal zijn, en de nieuw aan te leggen noordelijke havendam komt een heel nieuw deel van de haven te liggen.

Met het oog op de te ontvangen schepen zal de diepte van de haven op 2,5 m worden gebracht.

Langs de westzijde van de havenuitbreiding, op de strook met geïsoleerde verontreinigingen, komen parkeerplaatsen voor de eigenaren en gebruikers van de schepen in de haven. In de winter wordt deze strook gebruikt voor het op de wal stallen van schepen. Het aantal parkeerplaatsen voor ligplaatshouders wordt van 90 op 200 gebracht en het aantal boten in de winterstalling op de wal zal tussen 200 en 220 liggen.

Op grond van ervaringen uit het verleden wordt geen sterke verondieping van de haven door aanslibbing verwacht. Niettemin is te verwachten dat de haven af en toe door baggeren weer op de gewenste diepte gebracht zal moeten worden. Dan zal vooraf door bemonstering moeten worden vastgesteld voor welke bestemmingen de te verwijderen baggerspecie kan worden toegepast.

4.5 Hoogteligging

Op dit moment ligt het maaiveld op de camping onder het peil in het Markermeer en is een permanente bemaling nodig om het terrein droog te houden. De aanleg van waterpartijen die in open verbinding staan met het Markermeer maakt het noodzakelijk om de droge terreindelen op te hogen tot een voldoende hoogte boven het Markermeerpeil.

Uitgangspunt bij de herinrichting is dat de buitendijks gelegen camping in de komende 50 jaar niet opnieuw een 'poldertje' wordt, zoals nu het geval is. Het ligt wel in de

bedoeling om tussen de jachthaven en het campingterrein een waterkering aan te leggen met daarin een afsluitbaar keermiddel. Daardoor wordt het mogelijk om kortdurende peilverhogingen buiten de camping te houden. Bij een blijvende verhoging van het gemiddelde Markermeerpeil kan het nodig zijn om het terrein en de waterkering verder op te hogen. Met het ontwerp van de vaste bebouwing en de infrastructuur moet op zijn minst geanticipeerd worden op de peilvariaties en de blijvende meerpeilverhogingen die gedurende de afschrijvingstermijnen van de verschillende objecten worden verwacht.

Bij de vernieuwing van de huidige vrijvervalriolering komt er waarschijnlijk een drukriolering die veel minder gevoelig is voor hoogteverschillen en zettingen.

4.6 Waterkering en keermiddel tussen camping en haven

Onder de huidige omstandigheden is de maatgevende waterstand met de door de provincie Noord-Holland als norm genoemde kans van voorkomen van 1/4000 per jaar ter plaatse van de Camping-jachthaven "Uitdam" NAP +0,60 m. Gezien de ligging van het terrein ten opzichte van het Markermeer en het feit dat de camping door de havendam volledig zal worden afgeschermd, hoeft bovenop de maatgevende waterstand niet met golfaanval gerekend te worden.

Met een reserve of waakhoogte van 0,50 m is op dit moment een waterkering met een hoogte van NAP +1,10 m voldoende. Voor de toekomst houden de waterbeheerders in het IJsselmeergebied rekening met een stijging van het Markermeerpeil van 0,3 m in de komende 50 jaar en 1,0 m in de komende 100 jaar. Bovendien kan een verdere bodemdaling optreden van op langere termijn misschien 0,50 m. Hoewel voorlopig een kerende hoogte van NAP +1,10 m voldoende is, is het nodig om ruimte te reserveren om de waterkering in de toekomst te kunnen verhogen tot minimaal NAP +2,10 m. Een afsluitbaar onderdeel in de waterkering moet nu al op de verdere toekomst worden gedimensioneerd of bij het ontwerp moet op een toekomstige aanpassing worden geanticipeerd.

4.7 Peilen van gebouwen en infrastructuur

Bij het ontwerpen van gebouwen en infrastructuur moet rekening worden gehouden met de waterstanden in het Markermeer en met de tijdelijke en blijvende wijzigingen die daarin op kunnen treden. Omdat campingterrein en jachthaven door een afsluitbare waterkering van elkaar worden gescheiden, moet onderscheid worden gemaakt tussen de deelgebieden voor en achter de waterkering. De jachthaven, buiten de waterkering, krijgt te maken met alle tijdelijke en blijvende peilveranderingen in het Markermeer. Door het sluiten van de waterkering kan het gebied erachter gevrijwaard worden van tijdelijke hoogwaters, maar blijvende peilveranderingen zullen hier wel van invloed zijn.

Bij afwezigheid van formeel beleid hanteert de provincie Noord-Holland als werknorm dat in buitendijkse gebieden veiligheid moet worden geboden tegen hoogwaterstanden met een kans van voorkomen van 1/4000 per jaar. Dat wil niet zonder meer zeggen dat maaiveldniveaus of vloerpeilen allemaal hoger moeten zijn dan de bij die kans behorende maatgevende waterstand. De te nemen maatregelen en daarvoor te maken kosten moeten worden afgestemd op de mogelijke gevolgen van een maatgevend hoogwater en de schade en gevaren die daarbij ontstaan. Van belang zijn bijvoorbeeld de kwaliteit van constructies, de voorzienbaarheid van hoogwaterstanden, de daarbij te verwachten

waterdiepten en golven en de beschikbaarheid van veilige vluchtwegen en vluchtplaatsen, rekening houdend met de weersomstandigheden die met kritieke situaties gepaard gaan.

Buiten de afsluitbare waterkering

Buiten de afsluitbare waterkering is op dit moment het streefpeil in de winter NAP -0,40 m, in de zomer NAP -0,20 m en de maatgevende waterstand met een kans op voorkomen van 1/4000 per jaar NAP +0,60 m. Rijkswaterstaat neemt aan dat deze peilen in de komende 50 jaar zullen stijgen met 0,30 m en in de komende 100 jaar met 1,00 m. Met een waakhoogte van 0,50 m biedt een peil van NAP +1,40 m in de komende 50 jaar voldoende veiligheid tegen overstroming als gevolg van omstandigheden met een kans op voorkomen van 1/4000 per jaar. Voor veiligheid in de komende 100 jaar moet dit peil NAP +2,10 m zijn.

Achter de afsluitbare waterkering

Voor de situatie achter de afsluitbare waterkering is maatgevend bij welke overschrijding van het streefpeil de waterkering gesloten wordt. Voor voldoende veiligheid tegen overstroming moet boven dat sluitpeil nog een waakhoogte van minimaal 0,50 m in acht genomen worden, onder andere om verdere peilstijgingen als gevolg van neerslag en kwel op te kunnen vangen. Het sluitpeil kan voorlopig bijvoorbeeld worden gelegd op NAP +0,30 m, dat is 0,20 m boven het huidige zomerstreefpeil plus de 0,30 m meerpeilstijging die Rijkswaterstaat voor de komende 50 jaar verwacht. Dat leidt dan tot minimale vloerpeilen achter de afsluitbare waterkering van NAP +0,80 m voor de komende 50 jaar. Voor de komende 100 jaar leidt dezelfde redenering tot vloerpeilen van minimaal NAP +1,50 m.

4.8 Bagger- en graafwerk

De bestaande haven heeft een oppervlakte van ruim 2 ha. Na uitbreiding wordt dit ruim 4 ha. De uitbreiding ligt in het bestaande Markermeer, maar het water heeft hier nog niet de gewenste diepte van 2,5 m. Bij het op diepte brengen van de haven zal naar schatting ongeveer 25.000 m³ natte baggerspecie vrijkomen. Na ontwateren en rijpen zal dit, afhankelijk van de samenstelling, ongeveer 10.000 m³ grond opleveren die, mits hij aan de eisen voldoet, in het terrein verwerkt kan worden.

Het huidige terrein met stacaravans dat opnieuw zal worden ingericht met vaste of drijvende recreatiewoningen en waterpartijen beslaat ongeveer 12 ha. De maaiveldhoogte is nu ongeveer NAP -0,80 m. Bij de herinrichting worden waterpartijen en terpen aangelegd en komt dit terrein in open verbinding met het Markermeer. De verhouding tussen droog en nat oppervlak en de diepte van de waterpartijen staat nog niet vast. Aangenomen wordt dat voor het aanleggen van de waterpartijen ongeveer 40.000 m³ grond wordt ontgraven. Voor een deel zal dit relatief droge en gerijpte grond van boven de huidige grondwaterspiegel zijn. Na verdere droging en rijping zal dit misschien 30.000 m³ grond opleveren die, mits hij aan de eisen voldoet, in het terrein verwerkt kan worden.

Totaal zal door baggeren en ontgraven na drogen er rijpen ruwweg 40.000 m³ grond beschikbaar kunnen komen die in het terrein verwerkt kan worden.

4.9 Geotechnische aspecten

De bodem van het campingterrein bestaat uit holocene klei- en veenlagen met een dikte van 10 m tot 13 m. Een dergelijke bodem is in het algemeen samendrukbaar, zettingsgevoelig en weinig draagkrachtig. De onderbemaling die op dit moment nodig is om het terrein droog te houden, leidt tot een voortgaande bodemdaling en daarmee tot de noodzaak om de grondwaterstand steeds verder te verlagen of nieuwe grond op te brengen.

Als het campingterrein een open verbinding met het Markermeer krijgt, moeten terreindelen die droog moeten blijven tot een voldoende hoogte boven het Markermeerpeil worden opgehoogd. Er moet rekening mee worden gehouden dat het opbrengen van grond of ander materiaal een nieuwe belasting vormt voor de aanwezige samendrukbare ondergrond en tot zettingen leidt die doorgaan totdat weer een stabiele situatie is ontstaan. Er zijn verschillende mogelijkheden.

- ophogen met zand

Ophogen met zand, eventueel na het weggraven van slappe bodemlagen, is een veelgebruikte methode. Met voldoende zand kunnen in veel situaties stabiele en zettingsarme bouwterreinen of wegtracés op elke gewenste hoogte worden aangelegd. Op deze wijze kan goed worden geanticipeerd op toekomstige stijgingen van het meerpeil in het Markermeer en de fluctuaties die daarin op kunnen treden.

Met een relatief zwaar materiaal als zand moet op een slappe ondergrond veel meer worden opgebracht dan de uiteindelijk gewenste ophoging, soms zelfs een veelvoud. Dat komt omdat slappe veen- en kleilagen onder het gewicht van het zand worden samengedrukt. Dit is een proces dat maanden tot jaren kan duren, maar dat door geschikte technieken toe te passen kan worden versneld. De kosten zijn onder andere afhankelijk van de beschikbaarheid van zand en de afstand waarover het moet worden aangevoerd. Een substantiële ophoging met zand op een slappe bodem kan door zijwaartse verplaatsingen invloed hebben op de bodemstabiliteit in de omgeving en moet daarom zorgvuldig worden voorbereid en uitgevoerd. Dat is zeker van belang in de nabijheid van een waterkering.

Voor het centrale 'visserdorp' met vaste bebouwing, voor een deel waarschijnlijk buiten de waterkering, ligt een solide ophoging met zand als oplossing voor de hand.

- ophogen met holocene materiaal

Bij het op diepte brengen van de haven en het aanleggen van waterpartijen zal volgens een ruwe schatting na drogen en rijpen ongeveer 40.000 m³ kleiachtig of veenachtig holocene bodemmateriaal beschikbaar komen. Als dit materiaal aan de eisen voldoet kan het voor het ophogen van het terrein gebruikt worden. Klei en veen zijn lichter dan zand en vormen dus een minder zware belasting voor de onderliggende bodemlagen. Maar anders dan wanneer een zandpakket wordt aangebracht, blijft het hele bodempakket over de volle hoogte samendrukbaar. Bovendien kan holocene materiaal boven de grondwaterspiegel inklinken.

Het maaiveld bij een holocene bodempakket blijft altijd dalen en wel sterker naarmate het verder boven de grondwaterspiegel ligt en meer veen bevat. Daardoor zal het moeilijk zijn om met een terreinophoging met holocene materiaal te anticiperen op toekomstige stijgingen van het meerpeil in het Markermeer. Kortdurende fluctuaties in het waterpeil kunnen worden ondervangen door de

verbinding tussen het campingterrein met zijn waterpartijen en het Markermeer afsluitbaar te maken. Als het gemiddelde peil in het Markermeer gaat stijgen kan het nodig zijn het terrein verder op te hogen of om alsnog te kiezen voor 'inpoldering'.

Voor groene delen van het terrein die geen belangrijke rol spelen voor het interne verkeer of de infrastructuur, is de hoogteligging niet zo kritisch. Dat is bijvoorbeeld het geval voor delen van de terpen en schiereilanden tussen de waterpartijen en drijvende recreatiewoningen. Hier kan voor het ophogen holocene materiaal worden gebruikt. Met de 40.000 m³ holocene materiaal die naar schatting beschikbaar zal komen, kan op ongeveer 4 ha een ophoging van 1 m worden aangebracht.

- toepassing van lichte funderingsmaterialen

Voor funderingsconstructies van bijvoorbeeld wegen kan op slappe ondergronden gebruik gemaakt worden van lichte, drijvende (kunststof) funderingsmaterialen.

- alternatief: steigers, vlonders, (loop)bruggen

Als alternatief voor het begaanbaar maken en houden van delen van het terrein, kan voor het toegankelijk maken van op palen gefundeerde of drijvende recreatiewoningen gebruik gemaakt worden van vast of drijvende steigers, vlonders, (loop)bruggen en dergelijke.

De beschouwingen in deze paragraaf en in dit MER over de geotechnische aspecten van de plannen met de Camping-jachthaven "Uitdam" zijn uitsluitend oriënterend en kwalitatief. Kwantitatieve geotechnische berekeningen en het opstellen van grondbalansen zijn onderdeel van de verdere uitwerking van het ontwerp voor de herinrichting en uitbreiding.

4.10 Waterhuishouding

Waterhuishoudkundig gezien ligt de hele Camping-jachthaven "Uitdam" in het Markermeer, aan de buitenzijde van de primaire waterkering van Waterland. Om het laaggelegen buitendijkse gebied van de camping te beschermen tegen overstroming bij hoogwater in het Markermeer is langs de oever een waterkering aangelegd. De hoogte daarvan is op dit moment ongeveer NAP +0,80 m. Om het terrein bovendien geschikt te maken als camping, wordt het door onderbemaling ontwaterd. Als gevolg van de ontwatering is het maaiveld op de camping achter de waterkering inmiddels gedaald tot NAP -0,10 m à NAP -0,80 m.

De holocene slecht doorlatende deklaag is ter plaatse van de camping ongeveer 13 m dik. De stijghoogte van het grondwater in het daaronder liggende watervoerende pakket is volgens de Grondwaterkaart van Nederland NAP -2,15 m. Daardoor is er een potentiële inzijgingssituatie, hoewel de inzijging door het holocene pakket in werkelijkheid verwaarloosbaar zal zijn. Het polderpeil binnendijs van de primaire waterkering is circa NAP -1,5 m. Er zal dus een landinwaartse kwelstroom zijn vanuit het Markermeer via de camping en de dijk naar het binnendijkse gebied.

Het onderbemalen gebiedje van de camping is een vrij kleinschalige onderbreking van de situatie langs de rest van de primaire waterkering van Waterland. Overal elders grenst het Markermeer, of in ieder geval het Markermeerpeil, tot aan de primaire waterkering.

Bij de herinrichting van het campingterrein wordt de onderbemaling beëindigd en wordt het Markermeerwater binnengelaten in de aan te leggen waterpartijen. De hydrologische uitzonderingssituatie van het buitendijkse campingterrein langs de primaire waterkering van Waterland wordt daardoor opgeheven. De situatie wordt dan vergelijkbaar met die van het naastgelegen gebied De Nes.

4.11 Toekomstige ontsluiting

De toegang naar de Camping-jachthaven "Uitdam" blijft op dezelfde plaats als nu. Net als nu probeert de Camping-jachthaven het gebruik van de voorkeursroute via de provinciale weg N247 te stimuleren. Zij overweegt om de dijkovergang in zuidelijke richting af te sluiten om die manier het gebruik van de route langs Uitdam en Durgerdam te ontmoedigen.

4.12 Toekomstig bezoekerspatroon

Bij de herinrichting zullen de staanplaatsen voor 325 vaste caravans en daarmee ook de vaste gasten en de permanente bewoners en hun bezoekers verdwijnen. Daarvoor in de plaats komen er ongeveer 255 recreatiewoningen voor de verhuur. De maximale bezetting zal daardoor afnemen. De exploitant streeft wel naar een hogere gemiddelde bezetting door het jaar heen, onder ander door in te spelen op de vraag naar accommodatie voor buitenlandse toeristen.

Met de toename van het aantal ligplaatsen van 300 naar 550 zal ook het aantal bezoeken van ligplaatshouders toenemen. Bij gemiddeld vijftien bezoeken per jaar zou het aantal autobewegingen van ligplaatshouders toenemen tot een ordegrrootte van 13.500 per jaar.

Het komen en gaan van medewerkers en leveranciers zal ongeveer gelijk blijven. Dit heeft geen wezenlijke invloed op het verkeerspatroon naar en van de Camping-jachthaven "Uitdam".

Evenmin als nu zal de Camping-jachthaven "Uitdam" in de toekomst mikken op dagtoeristen die alleen van het restaurant of het strand gebruik maken, omdat daarvoor ook in de nieuwe situatie niet de benodigde parkeerruimte kan worden aangelegd.

Het aantal toeristische kampeerplaatsen blijft in de toekomst 200. Verwacht wordt dat het aantal toeristische overnachtingen ook in de toekomst tussen 14.000 en 18.000 per jaar zal liggen. Het aantal passantenschepen is waarschijnlijk betrekkelijk onafhankelijk van de herinrichting en de omvang van de Camping-jachthaven "Uitdam", maar meer van de ontwikkelingen in de recreatievaart in het algemeen.

In de toekomstige situatie zijn er op jaarbasis ongeveer 159.700 voertuigbewegingen naar de recreatiewoningen en de jachthaven, waarvan:

- 13.500 ten behoeve van de jachthaven;
- 48.700 op wisseldagen;
- 97.500 tijdens het verblijf op het park.

4.13 Toekomstige vaarbewegingen

Na de uitbreiding van het aantal ligplaatsen van 300 tot 550 zal het aantal vaarbewegingen van ligplaatshouders ongeveer evenredig toenemen, ervan uitgaande dat het gedrag van de recreanten ongeveer gelijk blijft. Dat hoeft niet te gelden voor het aantal passanten, hoewel ook hun aantal door de algemene groei van de recreatievaart toe zou kunnen nemen. Overigens signaleert de Stichting Waterrecreatie een tendens dat de drukte op het water minder toeneemt dan het aantal boten in de jachthavens. Een reële schatting is dat het aantal vaarbewegingen met een factor 1,5 zal toenemen tot ongeveer 18.000 per jaar en in het seizoen van gemiddeld 100 tot gemiddeld 150 per dag. Ook de uitschieters op topdagen zullen groter zijn dan nu.

4.14 Vaarroutes

De uitbreiding van de jachthaven van de Camping-jachthaven "Uitdam" heeft geen invloed op de vaarroutes. De havenmond blijft vrijwel op dezelfde plaats aan het op en water van het Markermeer. De haven zal ligplaats blijven bieden aan hetzelfde type schepen. Naar en van de havenmond volgt de recreatievaart brede routes. In de omgeving van de haven zijn geen vaarroutes aan te geven.

5 Effecten

5.1 Doel

Het MER moet inzichtelijk maken wat de effecten van de herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam" zijn voor het milieu en ook hoe eventuele negatieve effecten verminderd of voorkomen kunnen worden. Deze effecten van de uitvoering van de plannen worden vergeleken met de milieueffecten in de huidige situatie en de autonome ontwikkeling.

5.2 Het plan

Het MER wordt gemaakt voor de besluitvorming over een nieuw bestemmingsplan dat de herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam" mogelijk moet maken. Het bestemmingsplan legt onder andere vast waar de grenzen van het plangebied liggen, hoeveel en hoe hoog er gebouwd mag worden, op welke plaatsen wel en niet gebouwd mag worden, hoeveel ligplaatsen er mogen komen, welke voorzieningen wel of niet aanwezig mogen of moeten zijn, en dergelijke. Een bestemmingsplan is nog geen gedetailleerde plattegrond, bouwplan of inrichtingsplan. Bij de verdere uitwerking zijn nog variaties mogelijk. Het bestemmingsplan moet echter zo duidelijk en eenduidig zijn dat er bij de verdere uitwerking geen dingen kunnen gebeuren of worden nagelaten die het bevoegd gezag niet heeft bedoeld, niet heeft gewild of niet heeft kunnen voorzien.

Tot de vaststelling van het nieuwe bestemmingsplan is voor de Camping-jachthaven "Uitdam" de uitwerking Rekreatiegebied Uitdam van het bestemmingplan Landelijk gebied van de voormalige gemeente Broek in Waterland van kracht. De plangrenzen van de uitwerking Rekreatiegebied Uitdam vallen samen met de huidige fysieke grenzen van de camping en de haven langs de dijksloot bij de Waterlandse Zeedijk en de oeverlijn langs het Markermeer. Voor het nieuwe bestemmingsplan moeten nieuwe plangrenzen worden vastgesteld: de jachthaven wordt in het Markermeer uitgebreid buiten de huidige plangrenzen. Langs de Waterlandse Zeedijk, moet een strook van de camping gereserveerd worden voor toekomstige verbetering van de waterkering (zie de plankaart). De breedte van deze strook is 61 m, globaal gerekend vanaf de dijkzijde van het fietspad op de onderberm. Binnen deze strook mogen geen activiteiten plaatsvinden die niet of alleen tegen hoge maatschappelijke kosten ongedaan gemaakt kunnen worden en die een belemmering vormen voor toekomstige dijkverbeteringen. Te allen tijde moet over activiteiten binnen deze strook afstemming plaatsvinden met HHNK.

5.3 Alternatieven

Geschiedenis: diverse alternatieven

Vanaf 1997 is in overleg tussen de provincie Noord-Holland, de gemeente Waterland en de exploitant gezocht naar alternatieven voor de verwezenlijking van de uitbreiding van de jachthaven. Na aanpassing van de plannen is in 1999 door de gemeente Waterland opdracht gegeven een bestemmingsplan te maken. Vanwege strijdigheid met het streekplan is een afwijkingsprocedure ingezet en heeft de gemeente bij brief van 14 april

1999 aan de provincie Noord-Holland gevraagd een standpunt in te nemen met betrekking tot de plannen.

Eén en ander heeft geresulteerd in een bezoek van de toenmalig gedeputeerde van de provincie Noord-Holland, mevrouw Wildekamp. Zij heeft in 2000 een werkgroep ingesteld met ambtenaren van de provincie en een ambtelijk vertegenwoordigde van de gemeente Waterland. De werkgroep heeft samengewerkt met de exploitant van de jachthaven-camping.

De opdracht was een plan op maat leveren, waarin rekening wordt gehouden met de belangen van de betrokken partijen. Er zijn drie opties onderzocht:

1. Uitbreiding van de jachthaven naar de baai voor het huidige campingterrein;
2. Beperkte uitbreiding van het campingterrein naar polder Nes;
3. Beperkte uitbreiding van de jachthaven.

Uitbreiding van de jachthaven naar de baai voor het huidige campingterrein
De uitbreiding van de jachthaven zou qua omvang plaats kunnen vinden voor de baai van het huidige kampeerterrein. Dit voorstel is in het verleden al eens voorgesteld. Dit voorstel stuitte op bezwaren uit de omgeving. Met name de bewoners uit Uitdam hadden bezwaren omdat de jachthaven te dicht op het dorp Uitdam zou komen te liggen. Mede daarom is dit plan niet verder uitgewerkt.

Figuur 5.1: Alternatief 1: uitbreiding van de jachthaven in de baai voor het campingterrein (Bron: www.minlinv.nl; de gele lijn geeft de begrenzing van het Natura 2000-gebied aan)

Verplaatsing van de camping en jachthaven naar polder Nes

De camping zou met circa 10 ha. beperkt uitgebreid kunnen worden naar de polder Nes, waarbij uitbreiding van de jachthaven niet nodig was voor een financieel haalbaar plan voor de sanering. Het totaal aantal bungalows zou uitgebreid worden met 200 eenheden tot in totaal 525 eenheden.

Er is een discussie over de aantasting van het weidevogelgebied op gang gekomen en de bestemming moet geheel gewijzigd worden naar recreatieve voorzieningen. Voor de voorkeursvariant is maar voor een beperkt deel een bestemmingswijziging noodzakelijk. Bovendien is de polder Nes op de Provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart aangegeven als terrein van zeer hoge historisch-geografische waarde. De verkavelingsvorm van de polder is de reden voor de hoge waardering van de polder. Voor gemeente Waterland, provincie Noord-Holland en Staatsbosbeheer is deze optie onbespreekbaar.

Bovendien blijkt uit het advies van Waterrecreatie Advies BV dat de omvang van een jachthaven aan het IJsselmeer/Markermeer een minimale omvang van ongeveer 500 ligplaatsen nodig heeft voor een commerciële exploitatie (zie ook hieronder bij "Omvang jachthaven").

Figuur 5.2: Beperkte uitbreiding van het campingterrein naar de Nespolder. (Bron: www.minlinv.nl; de gele lijn geeft de begrenzing van het Natura 2000-gebied aan)

Beperkte uitbreiding van de jachthaven

In dit alternatief wordt het aantal toe te voegen ligplaatsen teruggebracht tot bijvoorbeeld 100. Daarmee wordt de omvang beperkt.

Vanuit economisch belang geldt echter dat de exploitatie onder druk komt te staan (zie hieronder bij "Omvang van de jachthaven"). Bovendien kunnen de saneringskosten in dit alternatief niet worden gedekt. Deze optie is voor de exploitant dan ook niet haalbaar.

Figuur 5.3: Beperkte uitbreiding van de jachthaven (Bron: www.minlinv.nl; de gele lijn heeft de begrenzing van het Natura 2000-gebied aan)

De werkgroep concludeerde dat geen van bovengenoemde opties haalbaar was vanuit ecologische en/of economische overwegingen. In een vierde alternatief heeft de werkgroep een advies op maat gegeven, dat nagenoeg aansluit bij het plan zoals omschreven in hoofdstuk 4 van dit MER.

In mei 2003 heeft de provincie Noord-Holland het advies van de werkgroep overgenomen en voorzien van een Programma van Eisen.

Omvang van de jachthaven

Waterrecreatie Advies BV heeft aangegeven dat voor een gezonde commerciële exploitatie een jachthaven in het buitengebied (dat is onder andere langs het IJssel- en Markermeer) minimaal 500 ligplaatsen nodig heeft. Dit aantal is onder meer benodigd, omdat bij havens in het buitengebied een zware beschermende golfbreker en drijvende steigers nodig zijn. Dit vraagt een extra investering ten opzichte van de havens in het binnengebied. De extra 50 ligplaatsen zijn in Uitdam nodig om de noodzakelijke sanering te kunnen bekostigen.

Er is in het IJsselmeergebied een grote vraag naar ligplaatsen voor de recreatievaart, terwijl de beschikbare ruimte beperkt is. De verdeling en toewijzing van ruimte voor jachthavens dan wel voor andere doeleinden is een overheidstaak, pas bij de invulling komen particuliere initiatiefnemers in beeld. De provincie speelt een hoofdrol met de vaststelling van haar streekplan of omgevingsplan. Zij maakt in haar plannen op regionale schaal afwegingen tussen behoeften, belangen en mogelijkheden. Dit heeft geresulteerd in de vaststelling van een contingent nieuwe ligplaatsen voor Monnickendam/Katwoude en Uitdam in het Streekplan Noord-Holland Zuid. Dit

contingent is vastgesteld op 650 ligplaatsen (zie de tabel (figuur 2.1) in hoofdstuk 2), verdeeld over de beide plaatsen. Een uitbreiding van de camping-jachthaven Uitdam is in het streekplan expliciet mogelijk gemaakt (hoofdstuk 6.2 (p. 113) Streekplan Noord-Holland Zuid).

In de afwegingen die de provincie maakt bij het opstellen van een streekplan of omgevingsplan, wordt ook het milieubelang meegewogen. Tijdens het vaststellen van het streekplan was de afweging van het milieubelang nog niet geformaliseerd. Tegenwoordig is het afwegingsproces dat de provincie moet maken, geregeld in de plan-m.e.r.-procedure.

Een eventuele cumulatie van effecten (extra vaarbewegingen) veroorzaakt door jachthavenuitbreidingen in Monnickendam/Katwoude is van weinig invloed op het gebied direct rond de jachthaven van Uitdam, aangezien een directe vaarverbinding tussen deze havens niet mogelijk is. De dijk tussen Marken en het vaste land maakt de jachthavens rond Monnickendam slechts toegankelijk vanaf de Gouwzee (langs Volendam), terwijl de jachthaven van Uitdam alleen ten zuiden van Marken bereikbaar is (zie ook figuur 1.1). Daarom gaan wij ervan uit dat geen cumulatie optreedt van effecten door beide jachthavens te ontwikkelen.

De plannen voor de havenuitbreiding liggen binnen de lijn die loopt van de oever van De Nes aan de noordzijde via de punt van de strekdam aan de zuidzijde van de Camping-jachthaven "Uitdam" tot de dijk ter hoogte van Uitdam. De vernieuwde haven ligt dus binnen de baai die daar door de huidige oeverlijn wordt gevormd en stulpt niet uit in het Markermeer (figuur 3.1 en Figuur 4.1). Een kleinere jachthaven zou bij minder ligplaatsen ongeveer dezelfde investering vragen in havendammen, oeverconstructies en dergelijke. (We verwijzen hierbij ook naar de onderbouwing van Waterrecreatie Advies BV aan het begin van deze paragraaf.) Niet duidelijk is welke winst een kleinere jachthaven voor het milieu op zou kunnen leveren. Wellicht zou het aantal vaarbewegingen minder groeien ten opzichte van de voorgestelde uitbreiding van de jachthaven, maar uit de natuurtoets blijkt dat de vaarbewegingen geen significante invloed hebben op de instandhoudingsdoelen van Natura 2000 of op de verschillende groepen fauna die in het gebied leven. Een kleinere jachthaven is dan ook geen reëel alternatief.

Meest milieuvriendelijk alternatief

Het meest milieuvriendelijk alternatief (mma) is gebaseerd op de voorgenomen activiteit zoals die in hoofdstuk 4 is beschreven, en wijkt daar niet van af. Om tot een mma te komen, worden bij de verdere uitwerking van het ontwerp, in de uitvoering en bij het beheer en de exploitatie steeds keuzes gemaakt die het gunstigst zijn voor het milieu. Voor een aantal overwegingen daarbij kan worden verwezen naar de studie 'Licht aan de horizon' van W3 Architecten en ingenieurs BV, die als bijlage deel uitmaakt van dit MER. Sommige keuzes die tot een mma leiden, zijn niet relevant voor de besluitvorming over de bestemmingsplanwijziging. Ze betreffen onderwerpen die niet in de bestemmingsplanvoorschriften aan de orde komen, zoals de vormgeving van de gebouwen en het materiaalgebruik. De eigenaar van de Camping-jachthaven "Uitdam" is niet verplicht zijn plan conform het mma uit te voeren, hij mag in zijn keuzes ook andere overwegingen dan alleen het milieubelang betrekken, zoals de kosten. Wel zal hij moeten voldoen aan wet- en regelgeving en aan alle vergunningvoorschriften die hem zullen worden opgelegd en waarvan een aantal de bescherming van het milieu tot doel zal hebben.

In de volgende paragrafen worden de effecten van de voorgenomen activiteit onderzocht. Vervolgens wordt in hoofdstuk 6 het meest milieuvriendelijke alternatief beschreven, waarin de geconstateerde negatieve effecten worden voorkomen of zoveel mogelijk worden beperkt en gecompenseerd.

5.4 Natuurwaarden

5.4.1 Uitgevoerd onderzoek

Voor de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" heeft Oranjewoud een Passende Beoordeling (Natuurbeschermingswet) en toetsing aan de overige natuurwaarden (Flora- en faunawet & EHS) uitgevoerd. Deze rapportage maakt als bijlage deel uit van dit MER.

Doel van de Natuurtoets is de toetsing van de voorgenomen ontwikkeling aan de beschermingskaders van de Natuurbeschermingswet 1998, die op 1 oktober 2005 in werking is getreden. Conform de Algemene Handreiking Natuurbeschermingswet 1998 (LNV, oktober 2005) worden de effecten van de herinrichting en het gebruik van de camping-jachthaven op de natuurlijke kenmerken en kwalificerende waarden van het aangrenzende Natura 2000-gebied getoetst. Speciale aandacht gaat hierbij uit naar de significantie van het effect (inclusief cumulatieve effecten). Dit gebeurt door een zogenaamde Passende Beoordeling uit te voeren. Binnen deze beoordeling worden de volgende twee aspecten getoetst:

- Zekerheid bieden dat de natuurlijke kenmerken en instandhoudingsdoelstellingen van het Natura-2000 gebied niet worden aangetast.
- Zekerheid bieden dat een verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats van soorten, dan wel de verstoring van soorten niet optreedt.

De belangrijkste resultaten en conclusies van deze toetsing zijn in deze paragraaf opgenomen.

5.4.2 Systematiek beoordelingskader

Significante effecten

Onder een significant negatief effect wordt verstaan een wezenlijke verslechtering van de kwaliteit en/of vermindering van de omvang van een habitatype zoals bedoeld in het instandhoudingsdoel ten gevolge van menselijk handelen, afhankelijk van de staat van instandhouding en de trends en natuurlijke fluctuaties in omvang/kwaliteit van habitattypen dan wel populatieomvang van soorten" (LNV, 2007).

Het Europese Hof van Justitie heeft bepaald dat effecten in ieder geval significant moeten worden genoemd, wanneer zij in strijd zijn met de instandhoudingsdoelstellingen. Deze doelstellingen worden teruggevonden in de zogenaamde gebiedendocumenten. Het concept gebiedendocument voor het IJmeer en Markermeer valt onder de derde tranche en zal op 13 oktober 2008 in de inspraak worden gebracht.

In het *gebiedendocument* zijn per type landschap kernopgave geformuleerd. Deze kernopgave zijn richtinggevend geweest voor het opstellen en prioriteren van de instandhoudingsdoelen en vormen strikt genomen zelf geen doelstelling. In de Natura-

2000 *beheerplannen* zullen de instandhoudingsdoelen in tijd en ruimte nader uitgewerkt moeten worden.

De kwantitatieve toetsing van de effecten van de ingreep op de Natura 2000 instandhoudingsdoelen geschiedt aan de hand van het beoordelingskader van Waardenburg (Bureau Waardenburg, 2007). Een meer kwalitatieve beoordeling vindt plaats op grond van zogenaamde factsheets, soortprofielen die per relevante kwalificerende soort van het Markermeer & IJmeer zijn opgesteld. Deze zijn als bijlage opgenomen in het bijgevoegde toetsingsrapport.

Cumulatie van effecten

De habitatrichtlijn bepaalt nadrukkelijk dat effecten van een ingreep in samenhang met andere plannen en projecten beschouwd moeten worden. Hiervoor zijn, in samenspraak met de provincie Noord Holland, de effecten van de uitbreiding van jachthaven Hoorn (Schelphoek) en die van Monnickendam (Marina Monnickendam en Zeilhoek) globaal in beeld gebracht.

Samenvattend kan gezegd worden dat met alle criteria, die worden ingezet om tot een beoordeling van de effecten op de aanwezige soorten en habitats(soorten) te komen, in termen van significantie, rekening dient te worden gehouden. Besloten is om dit kwantitatief te toetsen aan de hand van het beoordelingskader van Waardenburg en kwalitatief binnen een integraal afwegingskader criteria samen te brengen in zogenaamde factsheets (soortenprofielen). Voor alle relevante soorten binnen de werkingssfeer van het plangebied wordt een dergelijk factsheet opgesteld.

5.4.3 Huidige terreinsituatie

De biotoop van de Camping-jachthaven "Uitdam" verschilt sterk van het omringende landschap. De camping is rijk begroeid met bomen en bosschages, terwijl het omringende gebied vooral bestaat uit open water en veenweidegebied. De camping vormt geen (ecologische) eenheid met het open landschap rondom de camping. De Nes, de Oosterpoel en het buitengebied van Waterland zijn landschappelijk en ecologisch interessant vanwege het 'open' karakter van het landschap. Het gebied is van grote waarde als broedgebied voor diverse weidevogelsoorten en als rust- en foerageergebied voor wintergasten zoals eenden en ganzen.

De begroeiing op de camping is gevarieerd. Rond de vaste staanplaatsen en langs de randen van de camping staan veel hoog opgaande bomen, waaronder eik, populier, hazelaar, meidoorn, wilg, zwarte els, berk, conifeer, heesters en diverse naaldbomen. Daarnaast zijn er vele kleine stadstuintjes rond de vaste staanplaatsen aangelegd waarin diverse soorten (tuin)planten en struiken in de loop van de jaren zijn geplant. De smalle watergangen op het terrein en rondom het terrein zijn gedeeltelijk begroeid met riet. Daarnaast zijn er diverse 'over'hoekjes op het terrein waarin ruigtekruiden domineren (grote brandnetel, braam, kleeftkruid, wilgenroosje). De verspreid over het terrein liggende kampeerweiden worden intensief gemaaid en beheerd.

Vogels

Het terrein met zijn hoogopgaande begroeiing is geschikt broedterrein voor een gevarieerde vogelgemeenschap. Binnen het plangebied is de vogelgemeenschap vergelijkbaar met grote parken in het stedelijk gebied. Het terrein is aantrekkelijk voor onder andere mezen, lijsterachtigen, mussen en zangers. De volgroeide bomen en

struiken zijn geschikte broedplaatsen voor kraaiachtigen. Er zijn geen roofvogelnesten aangetroffen.

Zoogdieren

De diverse groenwallen, singels en (verruigde) kampeerweide vormen een geschikte biotoop voor algemeen voorkomende kleine zoogdieren, zoals diverse muizensoorten (veldmuis, bosmuis, huisspitsmuis) en egels. Daarnaast vormt het gehele terrein een geschikt terrein voor kleine marterachtigen en vossen als jachtgebied of verblijfslocatie. De diverse schuurtjes vormen voor deze soorten een geschikt terrein om te verblijven gedurende de dag. Het is waarschijnlijk dat diverse vleermuizen gebruik maken van het plangebied om te foerageren. Het is niet waarschijnlijk dat er vaste woon- of verblijfplaatsen in het plangebied aanwezig zijn (conform verspreidingskaarten provincie Noord Holland). Het terrein is ongeschikt voor de strikt beschermde noordse woelmuis of waterspitsmuis waarvan het voorkomen in de regio bekend is. Er zijn geen natte gevarieerde oeverzones waarvan die muizensoorten afhankelijk zijn.

Amfibieën

De smalle watergang rondom het terrein is geschikt terrein voor weinig kritische soorten zoals bruine kikker en gewone pad. De ruig begroeide oevers maken de sloot ongeschikt voor de rugstreeppad als voortplantingsgebied.

Vissen

De greppels en watergangen op het terrein zijn ongeschikt voor vissen, aangezien ze niet het gehele jaar water dragen. De verharde oeverzone van de camping is geschikt leefgebied voor de habitatsoort Rivierdonderpad.

Planten

Er zijn geen beschermde planten aangetroffen op het terrein. Het is niet waarschijnlijk dat op het gecultiveerde terrein beschermde planten voorkomen. Ook op en nabij verharde oeverzones van de camping bevinden zich waarschijnlijk geen beschermde planten.

Conclusie aanwezige natuurwaarden

Binnen het plangebied zouden enkele beschermde soorten voor kunnen komen. Het zijn soorten waarvoor geldt dat ze ondanks hun status vrij algemeen voorkomen in Nederland. In de omgeving en waarschijnlijk ook in het plangebied komt een aantal strikt beschermde vleermuizen voor. Er zijn geen vaste woon- of verblijfplaatsen van vleermuizen in het plangebied te verwachten. Wel vormt het plangebied een geschikt leefgebied voor de Rivierdonderpad.

5.4.4 Natura2000-gebied Markermeer en IJmeer

De Camping-jachthaven "Uitdam" ligt aan het Markermeer. Op grond van de Vogelrichtlijn zijn het Markermeer en het IJmeer in hun geheel aangewezen als wetland en als Natura 2000-gebied. De Gouwzee is ook aangemeld overeenkomstig de Habitatrichtlijn. De definitieve aanwijzing van het Markermeer & IJmeer als Natura 2000 gebied is in voorbereiding (3^e tranche).

De grens van Natura 2000 loopt langs de oever, ter hoogte van de waterlijn. Bij havens, dus ook bij de Camping-jachthaven "Uitdam", is een strook van 100 m gemeten vanaf de havenmond of vanaf de steigers buiten het beschermde gebied gehouden. Dit is te zien op de luchtfoto van figuur 5.2. De beoogde havenuitbreiding van de Camping-jachthaven

"Uitdam" zal voor een deel binnen het Natura 2000-gebied gelegen zijn. Langs het noordelijk deel van de huidige oever van de camping zal een deel van de jachthaven liggen in gebied dat op dit moment niet behoort tot de zone van 100 m die buiten Natura 2000 is gehouden. De grens van het Natura 2000-gebied is ingetekend op de in het MER opgenomen figuur 5.2, Plankaart voorontwerp bestemmingsplan.

figuur 5.1 Natura 2000-gebied (geel met gele contour) (Bron: www.lnv.nl)

In de Passende Beoordeling is onderzoek gedaan naar het voorkomen van beschermde Natura 2000 waarden. Geconcludeerd is dat het gedeelte van het Natura 2000-gebied waaraan het plangebied van de Camping-jachthaven "Uitdam" grenst, niet van belang is voor een aantal kwalificerende vogelsoorten. Gedurende de maandelijkse vliegtuigtellingen over de periode 2001-2005 uitgevoerd door het RIZA zijn de volgende kwalificerende soorten niet aangetroffen: grote zaagbek, nonnetje, topper, lepelaar, slobbeend, krooneend en zwarte stern. Voor deze soorten zijn directe effecten van de uitbreiding op de instandhoudingsdoelstellingen uitgesloten.

Uit de telgegevens van het RIZA blijkt dat een zestal kwalificerende vogels (fuut, kuifeend, meerkoet, brandgans, grauwe gans, smient) regelmatig werden aangetroffen in de teltrajecten. Voor deze soorten en de overige in beperkte mate aanwezige soorten is een effectbeoordeling van de ingreep uitgevoerd.

De kwantitatieve beoordeling is uitgevoerd aan de hand van het volgende beoordelingskader:

	SVI =	RBI =	RBN =	Criterium I
A	Zeer ongunstig met herstelopgave	Zeer groot, groot, aanzienlijk	, , en -	0%
A	Zeer ongunstig zonder herstelopgave	Zeer groot, groot	+++, ++, + en -	0%
A	Zeer ongunstig zonder herstelopgave	Aanzienlijk	+++, ++	0%
A	Matig ongunstig met herstelopgave	Zeer groot, groot, aanzienlijk	+++, ++, + en -	0%
A	Matig ongunstig	Zeer groot	+++ en ++	0%
A	Gunstig met herstelopgave	Zeer groot, groot, aanzienlijk	, , en -	0%
A	Onbekend met herstelopgave	Zeer groot, groot, aanzienlijk	+++, ++, + en -	0%
B	Zeer ongunstig zonder herstelopgave	Aanzienlijk	en -	1%
B	Matig ongunstig	Zeer groot	+ en -	1%
B	Matig ongunstig	Groot	+++, ++, + en -	1%
B	Matig ongunstig	Aanzienlijk	+++, ++ en -	1%
B	Matig ongunstig	Aanzienlijk	-	2,5%
C	Gunstig	Zeer groot	+++ en ++	1%
C	Gunstig	Zeer groot	+ en -	2,5%
C	Gunstig	Groot, aanzienlijk	+++, ++, + en -	2,5%
D	Onbekend	Zeer groot, groot, aanzienlijk	+++, ++, + en -	2,5%

Figuur 5.2: beoordelingskader Waardenburg

Aan de hand van de Staat van Instandhouding (SVI) en het belang van de betreffende kwalificerende soort internationaal en nationaal (RBI/RBN), is het criterium bepaald op grond waarvan de effectbeoordeling heeft plaats gevonden (bepaling significant effect).

In bij de toetsing bijgevoegde factsheets is voor twaalf soorten watervogels ook een aantal relevante gegevens uitgewerkt:

- Voedselbron
- Rode Lijst soort j/n
- Gedrag (foerageren, slaap-/ rust-/ broedplaatsen)
- Zwaartepunt verspreiding/piek
- Overlap met vaarseizoen
- Gemiddeld maximum aantal periode 1980-2004
- Verstoringafstand
- Gevoeligheid voor verstoring
- Instandhoudingsdoelstelling en functie N2000 gebied
- Landelijke staat van instandhouding en toekomstperspectief
- Ruimtelijke verspreiding
- Trendontwikkeling

Kuifeend, smient en brandgans zijn wintergasten die in de omgeving van de Camping-jachthaven "Uitdam" (nagenoeg) alleen in de periode november tot en maart worden aangetroffen. Meerkooit, fuut en grauwe gans zijn het gehele jaar in lagere aantallen aanwezig in deze zone. Deze soorten zijn zowel lokaal broedende vogels als wintergast.

Er zijn geen beschermde habitattypen in het plangebied te verwachten. Wel vormt de oeverzone van de camping een geschikt leefgebied voor de habitatsoort Rivierdonderpad. Daarnaast vormen het gehele IJmeer en Markermeer een geschikt jachtgebied voor de strikt beschermde meervleermuis.

5.4.5 Effecten op de instandhouding van Natura 2000 soorten

In de Passende Beoordeling en de bijbehorende factsheets is op een gestructureerde wijze beoordeeld in hoeverre de beoogde planontwikkeling en de daaruit voortvloeiende activiteiten een negatief effect op de instandhoudingsdoelen van de Natura 2000 soorten hebben. Op grond van effectbepaling van de ingreep op de aanwezige kwalificerende soorten in de kustzone van Uitdam is een kwantitatieve effectbeoordeling uitgevoerd aan de hand van het gehanteerde beoordelingskader van Waardenburg: heeft de ingreep een significant negatief effect op de instandhoudingsdoelen van het markermeer & IJmeer? Bij de beoordeling van significantie zijn de cumulatieve effecten van de uitbreiding van de jachthavens in Hoorn en Monnickendam inbegrepen.

Daarnaast is op basis van eigen expertise en feitelijke gegevens omtrent vaargedrag en verspreidingskenmerken van de aangetroffen watervogels (telgegevens van RWS Waterdienst) per soort een kwalitatieve beoordeling gemaakt over de significantie van de effecten. Bij deze beoordeling is rekening gehouden met het gegeven dat beschermde soorten enerzijds en potentieel verstorende recreanten en recreatievaartuigen anderzijds niet altijd op dezelfde tijd van het jaar en van de dag op dezelfde plaats zijn. Tevens is gekeken naar de trendontwikkeling van de desbetreffende soort ten opzichte van het instandhoudingsdoel. Voor de verstoringseffecten van de activiteiten vanaf de landzijde zijn de (globale) effecten van de effectenindicator van LNV in de beschouwing meegenomen.

Significante effecten in de vorm van biotoopverlies door de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" op het Natura-2000 gebied zijn niet te verwachten, gezien het beperkte ruimtebeslag (zeer klein) van de uitbreiding ten opzichte van het totale gebied.

Fuut, meerkoet, grauwe gans en kuifeend zijn de enige watervogelsoorten die gedurende het watersportseizoen met enige regelmaat en in aanzienlijke aantallen nabij de jachthaven voorkomen.

Significant negatieve effecten door de ontwikkeling van de Camping-jachthaven "Uitdam" op de instandhoudingsdoelen van de kwalificerende watervogels in het IJmeer/Markermeer zijn op grond van de Passende Beoordeling niet te verwachten.

Significant negatieve effecten van de havenuitbreiding op beschermde habitattypen in het IJmeer/Markermeer zijn uitgesloten aangezien nabij de haven geen kranswielvelden voorkomen.

Significant negatieve effecten op foeragerende meervleermuizen zijn eveneens uitgesloten (ze blijven de kustlijn volgen). 's Nachts jagende vleermuizen ondervinden geen hinder van extra vaarbewegingen overdag.

Tijdens de aanleg van de haven kunnen rivierdonderpadden verstoord worden. Effecten zijn moeilijk in te schatten. Echter significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelen zijn uitgesloten, rekening houdend met het werkoppervlak van het plangebied ten opzichte van het gehele Natura-2000 gebied (0,3 % gebiedsverstoring).

Na oplevering van de nieuwe haven, en wellicht al tijdens de aanleg, ontstaat er een groter potentieel leefgebied voor de rivierdonderpad omdat het aantal verharde kades en strekdammen zal toenemen (mitigerende maatregel).

5.4.6 Effecten op Flora en fauna

Vanuit de Flora- en faunawet is bij ruimtelijke ingrepen de initiatiefnemer verplicht op de hoogte te zijn van mogelijk voorkomende beschermde natuurwaarden *binnen* het projectgebied. Het doel van de Flora- en faunawet is het instandhouden van de inheemse flora en fauna. Door, voorafgaand aan ruimtelijk ingrepen, stil te staan bij aanwezige natuurwaarden, kan onnodige schade aan beschermde soorten worden voorkomen of beperkt. Indien schade niet te voorkomen is, is een ontheffing ex art. 75 Flora- en faunawet noodzakelijk. Sinds 23 februari 2005 is het Vrijstellingsbesluit van kracht. Met dit besluit is geregeld dat voor algemeen voorkomende soorten een vrijstelling geldt bij ruimtelijke ingrepen en geen ontheffing meer aangevraagd hoeft te worden. Wel blijft de algemene zorgplicht van kracht.

Kleine zoogdieren en amfibieën lopen het risico gedood te worden bij de herinrichting. Door het verwijderen van begroeiing en het bouwrijp maken van het terrein raakt het terrein (tijdelijk) ongeschikt voor vogels die afhankelijk zijn van opgaande groenstructuren of bebouwing voor hun nestbouw.

5.4.7 Effecten op de ecologische hoofdstructuur

Het ecologische kerngebied Markermeer of de robuuste verbindingzone van Kust tot Kust zal niet worden aangetast door de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam".

Er worden geen landschappelijke kenmerken aangetast van het gebied, de samenhang tussen het kerngebied en natuurontwikkelingsgebieden in de omgeving zal niet worden aangetast. Er zal geen aantasting plaatsvinden van wezenlijke kenmerken of waarden van het Markermeer en IJmeer.

5.4.8 Mitigerende maatregelen

Mitigerende maatregelen zijn bedoeld om geconstateerde of verwachte negatieve effecten weg te nemen of zoveel mogelijk te verzachten. De maatregelen kunnen zowel ruimtelijke als fysieke/praktische oplossingen voor de verwachte effecten zijn.

Vogels

In het algemeen kan worden gesteld dat ingrepen in een gebied tijdens het broedseizoen sterke negatieve effecten hebben op de meeste vogelsoorten door vernietiging van broedplaatsen en verstoring van de reproductie. De Flora- en faunawet biedt in principe *geen* mogelijkheid tot ontheffing voor het verstoren van vogels en het vernietigen van broedplaatsen en vaste rust- of verblijfplaatsen. Dit betekent in de praktijk dat in het plangebied verwachte of waargenomen vogels niet verstoord mogen worden tijdens het broedseizoen. Dit seizoen loopt van circa 15 maart tot circa 15 juli. Het verwijderen van bomen en struiken zal buiten deze periode moeten plaatsvinden aangezien er diverse vogelsoorten op het terrein in de aanwezige begroeiing zullen broeden. Het is aan te raden een ter zake kundige persoon te laten controleren of er nog broedende vogels aanwezig zijn op het terrein indien er nabij de broedperiode gewerkt gaat worden. Buiten

het broedseizoen hebben de werkzaamheden geen significant negatief effect op de vogels. Vogels die op de camping voorkomen zijn algemeen voorkomende broedvogels in Nederland. Het tijdelijk verlies aan geschikt habitat gaat niet ten koste van de gunstige staat van instandhouding van de soort.

De gunstige staat van instandhouding van de in het plangebied voorkomende of verwachte vogelsoorten zal niet worden aangetast wanneer werkzaamheden buiten het broedseizoen worden uitgevoerd.

Zoogdieren

Het is aan te raden om de werkzaamheden gefaseerd uit te voeren ten behoeve van kleine zoogdieren zoals muizen. Dit houdt in dat eerst de aanwezige vegetatie en bebouwing worden verwijderd, alvorens in een later stadium met grondverzet te beginnen. Aangezien het plangebied hierdoor minder geschikt leefgebied wordt kan het tijdig door de aanwezige zoogdieren worden verlaten. Tevens zullen tijdens het grondverzet nog aanwezige exemplaren bij gebrek aan dekking eerder verjaagd worden. Bij het verwijderen van vegetatie en bij grondverzet is het verstandig om van het midden van het plangebied naar de rand te werken. Kleine zoogdieren kunnen dan het gemakkelijkst een goed heenkomen vinden. Indien soorten tijdens de werkzaamheden worden aangetroffen, kunnen ze worden verplaatst naar een geschikte biotoop in de omgeving. Aanbevolen wordt aanvullend onderzoek uit te voeren naar de aanwezigheid (verblijfplaatsen) van algemeen voorkomende vleermuizen zoals de Gewone dwergvleermuis of de Ruige dwergvleermuis op de camping. Deze soorten zijn weinig kritisch wat betreft hun zomerverblijf en maken ook gebruik van bomen voor hun verblijfplaats. Gebouwbewonende soorten zoals de Meervleermuis zijn afhankelijk van oude gebouwen met droge zolders of spouwmuren. Deze zijn niet op het plangebied aanwezig. In afwachting van de resultaten van het aanvullende onderzoek kan vervolgens een ontheffingsprocedure bij het ministerie van LNV worden opgestart.

De soorten die een vaste rust of verblijfplaats hebben binnen het plangebied komen in Nederland algemeen voor. De gunstige staat van instandhouding van deze algemene soorten zal niet worden aangetast als gevolg van de voorgenomen ingrepen.

Amfibieën

Er worden geen sloten of watergangen gedempt waarbij amfibieën gedood zouden kunnen worden. De meest gunstige periode voor het bouwrijp maken van het terrein is de periode vóór de winterslaap van amfibieën (nov.-mrt), aangezien diverse soorten op het terrein zullen overwinteren. Holletjes in stapels hout, stapels stenen en afval vormen allemaal geschikte biotopen om te overwinteren. Indien het terrein tijdens de winterperiode bouwrijp wordt gemaakt zullen diverse individuen gedood worden of uiteindelijk bevriezen.

De gunstige staat van instandhouding van de in het plangebied voorkomende of verwachte amfibieënsoorten zal niet worden aangetast wanneer de werkzaamheden buiten de winterperiode wordt uitgevoerd.

Vissen

Gezien het feit dat het habitat voor de Rivierdonderpad - hard substraat - na aanleg van de jachthaven (kade, strekdam) alleen maar toeneemt en daarmee een extra leefgebied wordt gerealiseerd, zal de gunstige staat van instandhouding van de Rivierdonderpad niet worden aangetast.

Planten

De gunstige staat zal zich herstellen na de uitvoering van het plan.

Samenvatting mitigerende maatregelen

Naast de algemene zorgplicht voor alle beschermde soorten, wordt een aantal mitigerende maatregelen voorgesteld om negatieve effecten te voorkomen of te beperken.

- Door het terrein zoveel mogelijk onaantrekkelijk te maken ruim voordat de grote werkzaamheden beginnen kan schade aan kleine zoogdieren en amfibieën worden voorkomen. De leefomgeving voor deze soortgroepen kan minder aantrekkelijk worden gemaakt door de vegetatie en rommelhoekjes te verwijderen voordat het grondverzet gaat beginnen.
- Door gefaseerd te werken wordt dieren de mogelijkheid geboden om te vluchten.
- Het bouwrijp maken van het plangebied dient na het broed- en voortplantingsseizoen van vogels te worden uitgevoerd en voordat amfibieën en zoogdieren in winterrust gaan. De meest gunstige periode voor grondverzet en sloopwerkzaamheden is vanaf half augustus tot en met oktober. Door het uitvoeren van de werkzaamheden in deze periode worden negatieve effecten zoveel mogelijk beperkt.
- Na afronding van de werkzaamheden zal een nieuwe versterkte oever om de jachthaven gerealiseerd worden dat als extra leefgebied zal gaan fungeren voor de Rivierdonderpad.
- Opgaande begroeiing op deze oever zal bescherming bieden tegen eventueel lichthinder vanaf de camping voor foeragerende vleermuizen.

Voor het verstoren van de Rivierdonderpad is het noodzakelijk om een ontheffing aan te vragen bij de Dienst Regelingen van het ministerie van LNV. Om na te gaan of er vaste verblijfplaatsen van algemeen voorkomende vleermuizen, zoals de Gewone dwergvleermuis of de Ruige dwergvleermuis, op het plangebied aanwezig zijn is aanvullend onderzoek noodzakelijk. Vaste verblijfplaatsen van vleermuizen (tabel 3 Flora- en faunawet) zijn strikt beschermd.

5.5 Water

De Camping-jachthaven "Uitdam" ligt helemaal buitendijks. Waterbeheerder in het gebied van het Markermeer en de aangrenzende buitendijkse gebieden is Rijkswaterstaat IJsselmeergebied in Lelystad. Rijkswaterstaat heeft de zorg voor zowel het kwalitatieve als het kwantitatieve waterbeheer in het gebied.

Het huidige campingterrein ligt lager dan het peil in het Markermeer. Bemaling moet voorkomen dat het door kwelwater en regenwater onder water komt te staan. Het bemalingswater wordt afgevoerd naar het oppervlaktewater in het Markermeer.

Op dit moment beschikt de Camping-jachthaven "Uitdam" over een gescheiden vrijvervalrioolstelsel. Afvalwater wordt ingezameld in het vuilwaterriool en via een rioolgemaal afgevoerd naar het binnendijkse afvalwatertransport- en zuiveringssysteem van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. Het huidige vuilwaterriool op de camping vertoont zettingen en storingen.

Uitvoeringsfase

Voor de isolatie van het verontreinigde stortmateriaal in oeverstroken en havendammen en voor de uitbreiding van de haven moeten schone materialen worden gebruikt. De werkzaamheden moeten zo worden uitgevoerd dat de aanwezige verontreinigingen zich niet kunnen verspreiden. Tijdelijk kan een plaatselijke vertroebeling optreden. Voor de

uitvoering van de werkzaamheden moet een vergunning volgens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren worden aangevraagd bij Rijkswaterstaat.

Als voldaan wordt aan de te stellen voorwaarden zal de uitvoering van de werkzaamheden geen nadelige effecten op het oppervlaktewater hebben.

Na uitbreiding en herinrichting

Voor zowel de bestaande als voor de in de toekomst vergrootte en vernieuwde haven geldt dat voorzieningen aanwezig moeten zijn om verontreiniging van het oppervlaktewater vanaf steigers, kades, haventerrein en schepen te voorkomen. Het gaat daarbij om de inzameling van afval, de inzameling van afvalwater van schepen en de riolering van het terrein. De uitbreiding en vernieuwing van de haven mag dus geen nadelige effecten voor het oppervlaktewater hebben. De huidige voorzieningen voldoen. Bij de vernieuwing daarvan zal de situatie gelijk blijven of wellicht nog verbeteren.

Na de herinrichting bestaat het campingterrein uit droge delen met een veilige hoogte boven het waterpeil in het Markermeer en uit waterpartijen die in open verbinding staan met het Markermeer. Hemelwater kan dan onder vrij verval rechtstreeks of via de waterpartijen worden afgevoerd naar het Markermeer. Door het ontwerp, de keuze van bouwmaterialen en terreininrichting en door het treffen van voorzieningen bij de parkeerterreinen en het werfterrein moet worden voorkomen dat het afstromende hemelwater verontreinigingen meeneemt naar het oppervlaktewater. Daardoor worden geen nadelige effecten voor het oppervlaktewater verwacht. Een punt van aandacht is de doorstroming en verversing van het water in de waterpartijen.

Bij de herinrichting zal het huidige vuilwaterriool worden vervangen, wellicht door een drukriolering. Verwacht mag worden dat dit systeem beter zal functioneren en minder storingen zal vertonen dan het oude systeem.

Genomen en te nemen maatregelen zullen ervoor zorgen dat na de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" geen nadelige effecten voor het oppervlaktewater optreden.

Waterberging

Het Markermeer vervult een belangrijke functie voor de waterberging. Aangenomen wordt dat het huidige buitendijkse omdijkte campingterrein niet tot het bergend oppervlak wordt gerekend. De aanleg van waterpartijen op het campingterrein die in open verbinding staan met het Markermeer, betekent een kleine vergroting van het bergend oppervlak en kan daarom positief worden gewaardeerd.

De uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" heeft een, overigens verwaarloosbaar, positief effect op het waterbergend vermogen van het Markermeersysteem.

5.6 Veiligheid tegen overstroming

Binnendijks gebied

De Camping-jachthaven "Uitdam" ligt voor een belangrijk deel in de buitendijkse vrijwaringszone van de Waterlandse Zeedijk. De Waterlandse Zeedijk is de waterkering die het achterliggende gebied van Waterland en Noord-Holland beschermt tegen overstroming vanuit het Markermeer. Activiteiten binnen de vrijwaringszone zijn aan

bepkeringen onderhevig om te voorkomen dat de veiligheid van de waterkering wordt aangetast en om de dijkbeheerder, het hoogheemraadschap, de ruimte te bieden voor alle noodzakelijke onderhoud en verbeteringen van de dijk. Bij de herinrichting van het terrein en de aanleg van waterpartijen langs de dijk, moet het juiste dijkprofiel worden gehandhaafd en moeten de dijktaluds boven en onder water worden afgewerkt op een manier die door het hoogheemraadschap wordt aangegeven. Het buitendijkse terrein van de Camping-jachthaven "Uitdam" draagt formeel niet bij aan de sterkte van de waterkering en hoeft daarom ook niet als een onderdeel van de waterkering beheerd te worden.

De uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" heeft geen invloed op de veiligheid tegen overstroming van het binnendijkse gebied van Waterland en Noord-Holland.

Buitendijks gebied

Voor de veiligheid van het buitendijkse gebied tegen overstroming bestaan nog geen wettelijke regels. In afwachting daarvan is het beleid van de provincie Noord-Holland dat buitendijks bebouwd gebied veiligheid moet bieden tegen hoogwater in het Markermeer met een kans van voorkomen van 1/4000 per jaar. In paragraaf 4.7 is ingegaan op de pellen voor gebouwen en infrastructuur. Bij de verdere uitwerking van de plannen moet de veiligheid tegen hoogwater worden meegenomen.

Bij de uitwerking van het ontwerp voor de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" zijn de normen voor de veiligheid tegen hoogwater een belangrijk aandachtspunt.

5.7 Landschappelijke, cultuurhistorische en archeologische waarden

Het gebied van Waterland, en in de omgeving van de Camping-jachthaven "Uitdam" in het bijzonder De Nes, de Oosterpoel en de Waterlandse Zeedijk, hebben een hoge landschappelijke en cultuurhistorische waarde. Plaatselijk zijn er in het gebied ook archeologische waarden te vinden. Het buitendijkse gebied van de Camping-jachthaven "Uitdam" ligt betrekkelijk geïsoleerd van het omringende landschap. Het vormt er geen eenheid mee en is landschappelijk of cultuurhistorisch gezien niet van bijzondere waarde. Volgens de beschikbare gegevens zijn er op het terrein zelf geen archeologische waarden te verwachten.

Vanuit het binnendijkse gebied is op dit moment hoofdzakelijk de opgaande begroeiing langs de randen van het campingterrein te zien. In feite vormt dit een discontinuïteit in het beeld van de dijk die de plaatselijke aanwezigheid van buitendijks gebied markeert (figuur 5.5). De huidige begroeiing direct achter de dijk zal bij de herinrichting verdwijnen. De intentie van de eigenaar is om direct langs de dijk, in de vrijwaringszone, waterpartijen aan te leggen. Nieuwe begroeiing zal dus op grotere afstand van de dijk komen en daardoor vanuit het binnendijkse gebied minder zichtbaar zijn dan de huidige begroeiing.

figuur 5.5 Beeld van de begroeiing op de achter de dijk gelegen camping, komend vanuit de richting Uitdam

Voor recreatiewoningen is de maximale goothoogte in de bestemmingsplanvoorschriften gesteld op 3.5 m en de bouwhoogte op 7 resp. 9 m, waarbij een bouwhoogte van 9 m uitsluitend buiten de vrijwaringszone van de dijk is toegestaan. In enkele gevallen mag van de hiervoor genoemde maatvoering worden afgeweken. De reden hiervoor is dat enkele recreatiewoningen worden uitgevoerd in de vorm van traditionele Waterlandse boerderijen met kaakberg. De bouwhoogte hiervan bedraagt maximaal 14 m. Ook is in de centrumzone, rondom de haven, een hogere bouwhoogte toegestaan. De appartementen worden ondergebracht in Marker woonhuizen, met een bouwhoogte van 11-12 m, en de voorzieningen in een Stolpboerderij (zie de referentiebeelden van figuur 4.3 en in de bijlage 'Licht aan de horizon'). Bij deze rapportage is een onderbouwing gevoegd van W3 Architecten en ingenieurs uit Broek en Waterland, waarin aandacht wordt besteed aan het zicht vanaf het water en de polder op het plangebied. In dat kader is ook een doorsnede opgesteld, waarin alle bebouwing is opgenomen (zie de tekeningen met zichtlijnen onderaan p. 10 en 11 van het boekje 'Licht aan de horizon' in de bijlage). Hieruit kan worden afgeleid dat de contouren van de bebouwing slechts op geruime afstand van de dijk zichtbaar zijn. Omdat het streekeigen bebouwing betreft, zal dit niet hinderlijk overkomen.

Vanaf het Markermeer wordt het beeld van de Camping-jachthaven "Uitdam" op dit moment bepaald door de noordelijke en de zuidelijke oeverstroken met kampeeractiviteiten, centraal daartussenin de jachthaven en, vooral op het noordelijk deel, begroeiing (zie figuur 5.6 op bladzijde 68). Camping en jachthaven vormen daarmee een herkenbaar punt langs de oever van het Markermeer.

figuur 5.6 Plaats van de havenuitbreiding voor de noordelijke oever

In de toekomst wordt de jachthaven uitgebreid langs de hele noordelijke oeverstrook tot aan De Nes. Daarachter komen de vaste bebouwing van de haven, de horecavoorzieningen en de recreatiewoningen op een terrein dat duidelijk hoger ligt dan het water. Alleen op de zuidelijke oeverstrook blijven de kampeeractiviteiten zichtbaar. Het totale beeld van het centrale en noordelijke deel van het terrein wordt dat van een jachthaven met daarachter bebouwing. Mits in vormgeving en architectuur de juiste toon wordt getroffen, kan een dergelijke ontwikkeling zijn plaats vinden in het landschap en in de moderne cultuurhistorie van de Markermeerkust.

Figuur 5.7 Beeld van de Markermeerkust bij Uitdam

Archeologische en cultuurhistorische waarden zijn bij de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" niet in het geding. Het landschappelijke beeld van het terrein zelf zal anders worden. Gezien vanaf het water wordt het minder camping en meer dorpje met een jachthaven ervoor. Vanuit het binnendijkse gebied zal minder buitendijkse begroeiing te zien zijn, maar zullen wel daken van de bebouwing zichtbaar zijn. Voor het terrein zelf betekent de herinrichting een opknapbeurt en daardoor een verbetering. Van buitenaf gezien is het een verandering die passend in het landschap gemaakt kan worden door een juiste architectonische inpassing.

5.8 Bodem en de bodemkwaliteit

De oeverstroken en havendammen die met verontreinigd stortmateriaal zijn aangelegd of opgehoogd, worden bij de herinrichting en uitbreiding van de Camping-jachthaven "Uitdam" geïsoleerd, zodat contact met of verspreiding van de verontreinigingen in de toekomst wordt voorkomen. Er zijn geen aanwijzingen voor andere bodemverontreinigingen in het plangebied.

De (oorspronkelijke) bodem op het terrein bestaat tot een diepte van 10 à 13 m hoofdzakelijk uit klei, daaronder uit zand. Grond die wordt ontgraven bij de aanleg van de waterpartijen wordt gebruikt voor de ophoging van de andere delen van het terrein. Daarnaast wordt, voor zover nodig, extra grond van elders aangevoerd. Bij de verwerking en aanvoer van grond is het Bouwstoffenbesluit van toepassing.

Het ophogen van het terrein tot boven de waterstand in het Markermeer, die ook de waterstand in het plangebied zal worden, zal leiden tot extra klink en zettingen van de bodem. Bij het uitwerken van het terreinontwerp zal moeten worden onderzocht op welke manier de gewenste terreinhoogte gerealiseerd en gehandhaafd moet worden.

Buiten het isoleren van de bestaande verontreinigingen, waarmee het probleem van die verontreiniging wordt opgelost, worden van de uitvoering van de plannen geen relevante effecten op de bodemkwaliteit in het plangebied verwacht.

5.9 Verkeer

Uitvoeringsfase

In de uitvoeringsfase zal de Camping-jachthaven "Uitdam" extra transport en het nodige werkverkeer aantrekken. Gezien de ligging van het terrein is het waarschijnlijk dat een deel van het transport over water zal plaatsvinden. De werkwijze tijdens de uitvoering is mede afhankelijk van de nog te maken ontwerpkeuzen en van de voorkeuren van de in te schakelen aannemers.

Transport en werkverkeer zal tijdelijk leiden tot extra en zwaarder verkeer in vergelijking met de normale situatie. Dit zal in het algemeen beperkt blijven tot de dagperiode op werkdagen.

Na de uitbreiding en herinrichting

Het verkeer naar en van de Camping-jachthaven "Uitdam" gaat voor het overgrote deel per auto. Het terrein is met het openbaar vervoer moeilijk te bereiken. Actuele telgegevens over verkeersintensiteiten naar en van de Camping-jachthaven "Uitdam" zijn niet bekend. In paragraaf 3.10 zijn onder het kopje 'bezoekers, in- en uitgaand verkeer' enkele schattingen voor de huidige situatie vermeld. In paragraaf 4.12 zijn schattingen opgenomen van de verkeersbewegingen na de realisatie van de herinrichting van het terrein en de uitbreiding van de jachthaven.

De Waterlandse Zeedijk is een lokale weg die op de eerste plaats bestemd is voor gebiedsontsluiting. Gezien het karakter van de weg trekt hij ook een hoeveelheid toeristisch en recreatieverkeer aan. Dat zal vooral het geval zijn in weekenden en vakanties. Van 1997 en 1998 zijn telgegevens voor dit wegdeel bekend.

In 1998 zijn in de avondspits (tussen 16.00 uur en 19.00 uur) visuele tellingen uitgevoerd, buiten de vakantieperiode. De etmaalwaarde heeft omgerekend een intensiteit tussen 950 en 1080 motorvoertuigen.

HHNK heeft in juni en juli 1997 mechanische tellingen uitgevoerd, waarbij de uitkomst bedraagt:

werkdag gemiddeld	1191 mvt/etmaal;
zaterdag gemiddeld	1259 mvt/etmaal;
zondag gemiddeld	1444 mvt/etmaal.

Opvallend hierbij is dat het aandeel recreatieverkeer groter is dan het aandeel van bestemmingsverkeer. Omdat er in het vakantie seizoen is geteld, kan worden aangenomen dat de weekendintensiteit lager is buiten het vakantie seizoen.

In april en mei 2007 is door het HHNK opnieuw mechanische tellingen van de verkeersintensiteit op de Waterlandse Zeedijk uitgevoerd. De uitkomsten hiervan, afgerond op tientallen zijn:

werkdag gemiddeld	1590 mvt/etmaal;
gemiddelde zaterdag	1580 mvt/etmaal;
gemiddelde zondag	2520 mvt/etmaal.

Na realisatie van de uitbreiding van de jachthaven en de bouw van de recreatiewoningen is er sprake van een toename van het jachthavengebonden verplaatsingen van motorvoertuigen met 6.000 op jaarbasis. Het aantal autoverplaatsingen van en naar de recreatiewoningen neemt af ten opzichte van de huidige situatie. Per saldo is er een

afname van het verkeer van en naar de camping-jachthaven met ongeveer 21.900 verplaatsingen op jaarbasis. Dit wordt veroorzaakt door:

- een afname van de verkeersstromen op wisseldagen met ongeveer 9.300 voertuigbewegingen;
- een afname van de verkeersproductie tijdens het verblijf met circa 18.600 voertuigbewegingen;
- een toename van de verkeersproductie van het jachthavengebonden verkeer met circa 6.000 motorvoertuigen.

Op etmaalbasis is er sprake van een afname van de verplaatsingen van en naar de camping-jachthaven van ongeveer 20 in januari tot ongeveer 90 in augustus en september. De afname per etmaal van de verplaatsingen van en naar de camping-jachthaven door Uitdam varieert van enkele motorvoertuigen in januari tot ongeveer 20 in augustus en september.

De verkeersintensiteit op de Waterlandse Zeedijk is tussen 1997 en 2007 aanzienlijk toegenomen. Deze toename kan echter niet aan de camping-jachthaven "Uitdam" worden toegeschreven, omdat zich hier in deze periode geen noemenswaardige ontwikkelingen hebben voorgedaan.

Bij de uitbreiding van de jachthaven en het vervangen van de stacaravans door recreatiewoningen vindt er een toename van de verplaatsingen van en naar de jachthaven plaats. De verkeersproductie van de recreatiewoningen neemt af ten opzichte van de huidige situatie. Per saldo is er sprake van een afname van de verkeersproductie van de totale camping-jachthaven "Uitdam".

5.10 Geluid

De jachthaven met zijn bijbehorende voorzieningen is een inrichting in milieucategorie 3. Maatgevend is de geluidsproductie. De wenselijke afstand tot geluidgevoelige bestemmingen is 50 m. Mogelijke geluidbronnen zijn bijvoorbeeld een hijskraan, een hogedrukspuit of schuurmachines.

Een bedrijfswoning wordt niet beschouwd als gevoelige functie voor de eigen bedrijfsvoering. Ook vakantiewoningen, horecavoorzieningen of kampeermiddelen gelden niet als geluidgevoelige bestemmingen. Er zijn geen geluidgevoelige bestemmingen binnen 50m.

Bedrijfswoningen zijn wel geluidgevoelige bestemmingen voor het wegverkeerslawaai. De Waterlandse Zeedijk, die langs de Camping-jachthaven "Uitdam" loopt, is een weg met een wettelijke geluidzone van 250 m aan weerszijden van de weg. De weg ligt aan de binnentoe van de dijk. Daardoor fungeert de dijk als geluidwal in de richting van het campingterrein. In combinatie met het gegeven dat het een bochtige en smalle weg is, waar niet hard gereden kan worden, is dit een reden dat geen akoestisch onderzoek nodig is.

Vanuit de wet Geluidhinder is realisatie van de Camping-jachthaven geen probleem. Geluideffecten zijn niet relevant voor het bestemmingsplan.

5.11 Licht

Door de vergroting en verbreding van de haven langs de oeverlijn, door de vaste bebouwing op het huidige campingterrein en door het verdwijnen van de huidige afschermende begroeiing kan de hoeveelheid verlichting die 's nachts vanaf het water zichtbaar is, toenemen. Bij de plaatsing van de verlichting moet ervoor gezorgd worden dat de verlichting vanaf het water niet als hinderlijk of storend kan worden ervaren en niet verstorend is voor watervogels.

Gezien de afstanden van de bebouwing, de kades en de steigers tot het open water van het Markermeer en de afschermende werking van de aan te leggen havendam, zijn van de verlichting van terrein en haven geen nadelige effecten in de richting van het water van het Markermeer te verwachten.

5.12 Lucht

De belangrijkste wet- en regelgeving voor luchtkwaliteit is vastgelegd in het Besluit luchtkwaliteit 2005. Dit Besluit is op 5 augustus 2005 in werking getreden met terugwerkende kracht tot 4 mei 2005 en vervangt het oude Besluit Luchtkwaliteit van 11 juni 2001. Met dit Besluit zijn de richtlijnen voor luchtkwaliteit van de Europese Unie geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. In het Besluit luchtkwaliteit 2005 zijn regels en grenswaarden opgenomen voor stikstof(di)oxiden, fijn stof, zwaveldioxide, benzeen, koolmonoxide en lood. De grenswaarden staan vermeld in de volgende tabel.

Stof	Type norm	Grenswaarden	
		Concentratie ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	Max. aantal overschrijdingen per jaar
NO ₂	Jaargemiddelde	40	
	Uurgemiddelde	200	18
PM ₁₀	Jaargemiddelde	40	
	24-uurgemiddelde	50	35
Benzeen	Jaargemiddelde	5	
SO ₂	24-uurgemiddelde	125	3
	Uurgemiddelde	350	24
CO	8-uurgemiddelde	10.000	
Lood	Jaargemiddeld	0,5	

In Nederland zijn er nauwelijks overschrijdingen van de grenswaarden voor benzeen, koolmonoxide, lood en zwaveldioxide. Overschrijdingen van de grenswaarden van deze stoffen worden alleen waargenomen bij grote inrichtingen. In de directe omgeving van de Camping-jachthaven "Uitdam" zijn er geen grote en relevante bronnen van luchtverontreiniging. Het onderzoek naar het effect op de luchtkwaliteit beperkt zich daarom tot de effecten van het toenemende autoverkeer op de concentratie van fijn stof en stikstofdioxide in de lucht.

Voor het berekenen van de effecten op de concentratie fijn stof en stikstofdioxide in de lucht nabij wegen is gebruik gemaakt van het CARII model, versie 5.0. Met dit verspreidingsmodel is het mogelijk een prognose te maken van de concentratie van luchtverontreinigende stoffen. Hiervoor wordt de totale uitstoot van de voertuigen bepaald. Die wordt opgeteld bij de achtergrondconcentratie. Om de totale uitstoot op de N518 te bepalen zijn gegevens opgevraagd bij de provincie Noord Holland. Uit tellingen blijkt dat de gemiddelde weekdagintensiteit in 2004 circa 2300 voertuigen per etmaal is.

Voor de Waterlandse Zeedijk zijn cijfers van HHNK beschikbaar. Uit deze gegevens blijkt dat er in 1997 circa 1400 voertuigen gebruik maakten van deze weg. Vervolgens zijn de vervoersintensiteiten vermeerderd met de autonome groei van 1,5%. Dit resulteert in 2825 voertuigen in 2020 op de N518 en 1985 voertuigen op de Waterlandse Zeedijk. In de onderstaande tabel zijn deze verkeersgegevens, samen met de relevante omgevingskenmerken, weergegeven. Hierbij zijn een toename met 195 extra vervoersbewegingen over de N518 en 130 extra vervoersbewegingen over de Zeedijk door de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" opgeteld.

Plaats	Straatnaam	X [m]	Y [m]	Intensiteit [mvt/etm]	Fractie licht	Fractie middel zwaar	Fractie zwaar	Fractie autobus	Aantal parkeer-bewegingen	Snelheidstype	Wegtype	Bomenfactor	Afstand tot wegas [m]
Uitdam	N518 (Zeedijk)	133795	493848	2825	0,937	0,06	0,003	0	0	Buitenweg	1	1	5
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	133795	493848	1985	0,937	0,06	0,003	0	0	Buitenweg	1	1	5
Uitdam	N518 (Zeedijk)	133795	493848	3020	0,937	0,06	0,003	0	0	Buitenweg	1	1	5
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	133795	493848	2115	0,937	0,06	0,003	0	0	Buitenweg	1	1	5

Met deze invoergegevens is vervolgens de concentratie van fijn stof en stikstofdioxide in de lucht berekend in 2006, 2010, 2015 en 2020. De hieruit voortgekomen resultaten zijn weergegeven in de onderstaande tabellen. In deze resultaten is de vaste aftrek van 6 dagen van het aantal keren dat de 24-uursgemiddelde concentratie en de regionale aftrek voor de gemeente Waterland van 5 µg/m³ nog niet toegepast.

2006

Plaats	Straatnaam	NO2 [µg/m³]				PM10 [µg/m³]			
		Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l	Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l
Uitdam	N518 (Zeedijk)	21	20	0	0	25	24	19	19
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	21	20	0	0	25	24	19	19
Uitdam	N518 (Zeedijk)	22	20	0	0	25	24	19	19
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	21	20	0	0	25	24	19	19

2010

Plaats	Straatnaam	NO2 [µg/m³]				PM10 [µg/m³]			
		Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l	Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l
Uitdam	N518 (Zeedijk)	20	19	0	0	24	24	18	18
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	20	19	0	0	24	24	18	18
Uitdam	N518 (Zeedijk)	20	19	0	0	24	24	18	18
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	20	19	0	0	24	24	18	18

2015

Plaats	Straatnaam	NO2 [µg/m³]				PM10 [µg/m³]			
		Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l	Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l
Uitdam	N518 (Zeedijk)	18	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	18	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	N518 (Zeedijk)	18	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	18	17	0	0	23	23	17	17

2020

Plaats	Straatnaam	NO2 [µg/m³]				PM10 [µg/m³]			
		Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l	Jaargemid delde	Jm achtergron d	# Overschrijd ingen grenswaar de	# Overschrijd ingen plandrempe l
Uitdam	N518 (Zeedijk)	18	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	17	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	N518 (Zeedijk)	18	17	0	0	23	23	17	17
Uitdam	Uitdammer/Zeedijk	17	17	0	0	23	23	17	17

Uit de tabellen blijkt dat er geen overschrijdingen zijn te verwachten van de jaargemiddelde grenswaarden voor fijn stof en stikstofdioxiden. De uurgemiddelde grenswaarde wordt nergens overschreden en de 24-uursgemiddelde grenswaarde voor fijn stof wordt maximaal 19 keer overschreden, terwijl 35 keer de grens is. Wanneer de zeezoutaftrek wordt toegepast dan komen de concentraties en het aantal overschrijdingen van de 24-uursgemiddelde grenswaarde lager uit.

Het plan is uit het oogpunt van luchtkwaliteit in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening. Er wordt voldaan aan de eisen vanuit het Besluit luchtkwaliteit 2005.

Na het uitvoeren van het luchtkwaliteitonderzoek zijn nieuwe verkeerstellingen beschikbaar gekomen, waaruit blijkt dat het aantal verkeersbewegingen in de periode tussen 1997 en 2007 sterker zijn toegenomen (zie tellingen HHNK 2007, p. 68 paragraaf 5.9) dan het aantal waarvan bij het luchtonderzoek is uitgegaan. In paragraaf 5.9 is echter ook onderbouwd dat deze extra verkeersbewegingen niet veroorzaakt worden door de camping-jachthaven. Bovendien neemt het aantal verkeersbewegingen door de nieuwe inrichting van het terrein af ten opzichte van de huidige situatie.

5.13 Externe veiligheid

Op grond van het 'toetsingskader groepsrisico bij ruimtelijke ontwikkelingen voor gemeente en provincie' is bepaald of er nabij de beoogde ruimtelijke ontwikkeling risicobronnen aanwezig zijn die met hun veiligheidsafstanden van invloed kunnen zijn op de beoogde ruimtelijke ontwikkeling.

Na het raadplegen van het risicoregister kan worden gesteld dat er (op dit moment in de huidige situatie) geen risicobronnen aanwezig zijn die van invloed zijn op de beoogde ruimtelijke ontwikkelingen ter plaatse van camping/jachthaven Uitdam (nieuwe situatie).

6 Meest milieuvriendelijk alternatief

6.1 De betekenis van het MMA

In het MER moet in ieder geval een alternatief worden beschreven waarbij de nadelige gevolgen voor het milieu worden voorkomen, dan wel, voor zover dat niet mogelijk is, deze met gebruikmaking van de beste bestaande mogelijkheden ter bescherming van het milieu, zoveel mogelijk worden beperkt (Wet milieubeheer, artikel 7.10 lid 3). Dit wordt meestal aangeduid als het meest milieuvriendelijk alternatief (mma).

De gemeente Waterland en de exploitant van de Camping-jachthaven "Uitdam" zijn niet verplicht om het plan vast te stellen en uit te voeren op basis van het mma. In de uiteindelijke keuzen die zij maken, mogen naast milieubelangen ook andere overwegingen, bijvoorbeeld kosten, worden meegenomen. Het bevoegd gezag, de gemeente, moet wel motiveren waarom eventueel van de meest milieuvriendelijke oplossingen wordt afgeweken.

6.2 Voorkomen van nadelige effecten

Volgens de wettekst is wezenlijk voor het mma dat nadelige gevolgen voor het milieu worden voorkomen of althans zoveel mogelijk worden beperkt. Uit de effectbeschrijvingen in hoofdstuk 5 blijkt dat de nadelige effecten van de uitbreiding en herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" bestaan uit de tijdelijke gevolgen van het ontruimen van het terrein, het rooien van de aanwezige begroeiing en het uitvoeren van de noodzakelijke grondverzet- en bouwwerkzaamheden. Hierdoor wordt het terrein tijdelijk ongeschikt voor broedvogels en kunnen kleine zoogdieren en amfibieën worden verjaagd of gedood. Herstel zal tijd kosten. Mogelijk aanwezige rivierdonderpadden langs de oevers kunnen tijdelijk worden verstoord, maar uiteindelijk neemt de omvang van hun leefgebied toe.

Er zijn geen negatieve effecten voor de instandhoudingsdoelen voor het Natura 2000-gebied IJmeer en Markermeer, geen effecten voor beschermde habitattypen/-soorten en in het kader van de Flora en Faunawet wordt de gunstige staat van instandhouding van soorten op de camping door de ingreep niet aangetast. Het landschappelijk beeld van de Camping-jachthaven "Uitdam", zowel gezien vanuit binnendijs gebied als vanaf het water, verandert, zonder dat die verandering op voorhand negatief of positief gewaardeerd kan worden.

Nadelige (tijdelijke) effecten van opruimingen, grondwerk en bouwwerkzaamheden kunnen voor een groot deel worden voorkomen door mitigerende maatregelen zoals zijn beschreven in paragraaf 5.4.8. Het belangrijkste daarbij is een juiste keuze van het tijdstip waarop en de volgorde waarin de verschillende werkzaamheden worden uitgevoerd. De planning moet erop gericht zijn dat dieren tijdig uit kunnen wijken en dat vogels niet op het terrein kunnen gaan nestelen op het moment dat werkzaamheden moeten worden uitgevoerd.

Bij de landschappelijke inpassing moeten terreinindeling, vormgeving van de bouwwerken en zichtlijnen worden geoptimaliseerd. Een differentiatie in de maximale bouwhoogten in relatie tot de afstand tot de Waterlandse Zeedijk kan eraan bijdragen dat

het beeld van de Camping-jachthaven "Uitdam" vanuit binnendijks gebied niet storend wordt.

Naast maatregelen om nadelige effecten voor het milieu te voorkomen, kan in een mma ook worden gekozen voor maatregelen die de milieukwaliteit te bevorderen. Het gaat hierbij om keuzen en maatregelen die niet of maar voor een deel in een bestemmingsplan kunnen worden opgenomen. Inrichtingsvarianten, waarover in het advies voor Richtlijnen voor het MER van de Commissie voor de milieueffectrapportage wordt gesproken, zijn nog niet aan de orde bij de beslissing over het vaststellen van het bestemmingsplan.

6.3 Beschrijving van het meest milieuvriendelijk alternatief

In het mma worden opruimwerkzaamheden waarbij vogels verstoord kunnen worden buiten het broedseizoen uitgevoerd. De werkzaamheden worden onder deskundige begeleiding gefaseerd uitgevoerd zodat zoogdieren de kans krijgen een heenkomen te zoeken en zo nodig verplaatst kunnen worden. Plaatsen waar amfibieën hun winterslaap houden, worden in de winter ongemoeid gelaten. Conform de te verstrekken vergunningen wordt watervervuiling als gevolg van de werkzaamheden voorkomen.

De bestaande oevers met verontreinigd puin en sloopmateriaal vormen plaatsen waar de beschermde rivierdonderpad voor zou kunnen komen. Ook in het mma zullen de verontreinigingen door isolatie met klei gesaneerd moeten worden. Verstoring van de rivierdonderpad, indien aanwezig, en vernietiging van hun leefgebied op deze plekken is ook in het mma onvermijdelijk. Het vernietigde leefgebied wordt echter gecompenseerd door de aanleg van nieuwe havendammen, waar de rivierdonderpad zich in de steenbestorting kan vestigen. In het mma zal de aanleg van de nieuwe havendammen vooruitlopen op de vernietiging van het bestaande leefgebied.

Aan de vormgeving van bouwwerken en constructies en de inpassing in het landschap van Waterland wordt in het mma de uiterste zorg besteed. In het bijzonder wordt aandacht gegeven aan de combinatie van terreinindeling en bouwhoogte en de gevolgen daarvan voor de zichtlijnen. Vanuit binnendijks gebied is de buitendijkse bebouwing in het mma onopvallend en vanzelfsprekend.

In het mma krijgen de waterpartijen op het terrein natuurvriendelijke oevers (rietkragen). Voor de doorspoeling van de waterpartijen wordt wind- of zonne-energie gebruikt. Het terrein wordt aangeplant met gebiedseigen beplanting.

Waar mogelijk worden in het mma duurzame, milieuvriendelijke materialen toegepast, zoals hout met FSC-keurmerk.

De inrit krijgt een zodanige vorm dat het rijden via Uitdam en Durgerdam wordt ontmoedigd. Eventuele maatregelen om het rijden via die route onmogelijk te maken vallen echter buiten de besluitvorming over het bestemmingsplan voor de Camping-jachthaven "Uitdam".

Bezoekers worden aangemoedigd om voor toeristische uitjes de fiets of het openbaar vervoer te kiezen. In het mma zorgt de Camping-jachthaven "Uitdam" dat er voor de gasten fietsen beschikbaar zijn.

De Camping-jachthaven "Uitdam" past in het mma de beste beschikbare technieken toe in de sanitaire voorzieningen, voor de inzameling en scheiding van afval, voor de inzameling van scheepsafvalwater en bilgewater. Afspuitplaatsen en dergelijke krijgen een goede afvoer, voorkomen wordt dat verontreinigingen vanaf het terrein in het water spoelen. Om zwerfvuil tegen te gaan worden er voldoende afvalbakken geplaatst die regelmatig worden geleegd en wordt het terrein frequent schoongehouden.

Bij het brandstofafleverpunt worden de beste maatregelen genomen om het morsen en lekken van brandstoffen te voorkomen.

De energiehuishouding wordt in het mma geoptimaliseerd, met inzet van groene stroom, zonne-energie en windenergie.

Voor zover dat in zijn vermogen ligt, voorkomt de beheerder van de Camping-jachthaven "Uitdam" dat boten uit de jachthaven lawaai, overlast of vervuiling opleveren.

De Camping-jachthaven "Uitdam" traint haar personeel om onder alle omstandigheden, in het bijzonder bij ongelukken of calamiteiten, handelend op te kunnen treden en zorgt dat daarbij de juiste hulpmiddelen beschikbaar zijn.

6.4 Vergelijking van alternatieven

In deze paragraaf wordt een vergelijking gemaakt tussen:

- de huidige situatie met de autonome ontwikkeling (alternatief hsao)
- de voorgenomen activiteit, waarbij minimaal voldaan wordt aan alle wet- en regelgeving en vergunningvoorwaarden (alternatief va)
- het mma, dat wil zeggen de voorgenomen activiteit, waarbij niet alleen voldaan wordt aan alle wet- en regelgeving en vergunningvoorwaarden, maar waarin ook alle nadelige gevolgen voor het milieu worden voorkomen of zoveel mogelijk worden beperkt en gecompenseerd en waarin de best beschikbare middelen ter bescherming van het milieu worden toegepast (alternatief mma).

Bij de vergelijking van de alternatieven is de huidige situatie als referentie genomen. Als in de autonome ontwikkeling veranderingen op kunnen treden, is dat aangegeven (verdere verslechtering van de bodemkwaliteit).

In de vergelijking zijn de volgende symbolen gebruikt:

0	referentie, geen invloed of niet relevant
-	achteruitgang, verslechtering
+	vooruitgang, verbetering

Effect	hsao	va	mma	opmerkingen
Instandhouding Natura 2000				
• watervogels	0	0	0	geen significante effecten
• rivierdonderpad	0	-/+	-/+	tijdelijke verstoring, daarna herstel en verbetering
• habitats	0	0	0	geen effecten

Effect	hsao	va	mma	opmerkingen
Flora en fauna camping				
• vogels	0	-/0	-/0	tijdelijke verstoring, daarna herstel
• zoogdieren	0	-/0	-/0	tijdelijke verstoring, daarna herstel
• amfibieën	0	-/0	-/0	tijdelijke verstoring, daarna herstel
Ecologische hoofdstructuur	0	0	0	geen beïnvloeding
Waterkwaliteit				
• uitvoeringsfase	0	0	0	handhaven vergunningvoorschriften
• exploitatiefase	0	0	0	handhaven vergunningvoorschriften
Waterberging	0	0(+)	0(+)	verwaarloosbare toename
Veiligheid				
• binnendijks gebied	0	0	0	geen beïnvloeding
• camping en haven	0/-	0+	0+	autonoom verdere bodemdaling, nieuwe situatie maaiveldverhoging
Landschap	0	0	0	wel verandering, geen waardeoordeel
Cultuurhistorische waarden	0	0	0	niet in het geding
Archeologische waarden	0	0	0	niet aanwezig
Bodemkwaliteit	-	+	+	autonoom verdere achteruitgang, in nieuwe situatie gesaneerd
Verkeer				
• uitvoeringsfase	0	-	-	bouwverkeer
• exploitatiefase	0	0	0+	in mma maatregelen om verkeershinder terug te dringen
Geluidhinder	0	0	0	niet relevant
Lichthinder	0	0-	0+	vermindering lichthinder als aandachtspunt in mma
Luchtverontreiniging	0	0	0	niet relevant
Externe veiligheid	0	0	0	niet relevant
Gebruik natuurlijke hulpbronnen	0	-	0+	duurzaamheid als aandachtspunt in mma

Bij het onderzoek naar de effecten van de voorgenomen activiteit in hoofdstuk 5 is al gebleken dat de nadelige effecten beperkt en veelal van tijdelijke aard zijn. Mitigerende maatregelen zijn wettelijk voorgeschreven of zullen onderdeel zijn van de vergunningsvoorwaarden. Daardoor zijn er ook geen in het oog springende verschillen tussen de voorgenomen activiteit zonder meer en het mma.

7 Leemten in kennis, evaluatie

Het MER moet het bevoegd gezag, de gemeente Waterland, de informatie geven die nodig is om het milieubelang volwaardig mee te wegen in de besluitvorming over het bestemmingsplan. Het bevoegd gezag moet daarbij ook weten welke kennis of informatie eventueel ontbreekt omdat die niet beschikbaar of onzeker is.

Een wezenlijk onderdeel van het plan van BOR B.V. voor de herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam" is het binnenlaten van het Markermeerwater op het campingterrein in waterpartijen die in open verbinding staan met het Markermeer. Daarvoor is nodig dat terreindelen die droog moeten blijven en die op dit moment onder het Markermeerpeil liggen, worden opgehoogd. Daarbij moet rekening worden gehouden met het gegeven dat de bodem ter plaatse bestaat uit een dik pakket slappe en zettingsgevoelige lagen. Een extra onzekerheid daarbij is de vraag hoe het waterpeil in het Markermeer zich in de komende decennia zal ontwikkelen. In dit MER zijn indicatief waarden voor te realiseren peilen van het terrein, de wegen en de vloeren van gebouwen vermeld. Er is echter nog onvoldoende onderzocht hoe de gewenste peilen gerealiseerd en gehandhaafd moeten worden.

Het bevoegd gezag moet het besluit waarvoor een MER is opgesteld, achteraf evalueren. Daarbij moet het onderzoeken in hoeverre de verwachtingen waarvan het uitgegaan is, ook werkelijk uitgekomen zijn, of de leemten in kennis alsnog ingevuld zijn en of het nodig is om aanvullende maatregelen te nemen. Het kan daarvoor nodig zijn om al direct of op het moment dat het initiatief tot uitvoering komt, te beginnen met het verzamelen van de informatie die voor een evaluatie achteraf nodig is.

De evaluatie en het opstellen van een evaluatieprogramma zijn de verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag. Geadviseerd wordt om in het evaluatieprogramma ten minste aandacht te besteden aan:

- de werkelijke effecten op natuurwaarden die op zullen treden;
- het verloop van ophogingen en zettingen op het terrein;
- het samenspel tussen de gemeente, de Camping-jachthaven "Uitdam" en de waterbeheerders, in het bijzonder HHNK inzake de invulling en het beheer van de vrijwaringszone;
- de monitoring van de kwaliteit van grond en grondwater in samenhang met de isolatie van de bodemverontreiniging;
- de waterkwaliteit in de haven en in de waterpartijen;
- de handhaving van vergunningvoorwaarden;
- bezoekersaantallen en de verkeerssituatie.

8 Referenties

Besluit van de raad van de gemeente Waterland van 4 december 2003, nummer 67B, inzake de herinrichting van de Camping-jachthaven "Uitdam"

Actualiserend (bodem)onderzoek Camping-jachthaven "Uitdam"; Oranjewoud projectnummer 133009, september 2004

Saneringsplan Camping-jachthaven "Uitdam"; Oranjewoud projectnummer 133009, november 2004

Beschikking Saneringswerk Wet bodembescherming (Wbb) ten behoeve van Camping-jachthaven "Uitdam" voor: een sanering ter plaatse de camping aan de Zeedijk 2 in de gemeente Waterland; de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, nummer BEMV 1256a (Rijkswaterstaat IJsselmeergebied), 16 februari 2005

Streekplan Noord-Holland Zuid; vastgesteld door Provinciale Staten van Noord-Holland op 17 februari 2003

Uitbreiding jachthaven-camping Uitdam, Passende beoordeling
Natuurbeschermingswet en toetsing aan de Flora- en Faunawet, 12 september 2008

Licht aan de horizon, Onderbouwing voorwaarden voor het bestemmingsplan ten behoeve van de herinrichting en uitbreiding van Camping-jachthaven Uitdam
W3 Architecten en Ingenieurs BV (bijlage bij dit MER)

Bijlage 1 Berekeningen verkeer

Bijlage 2

Van: Waterrecreatie Advies [<mailto:info@waterrecreatieadvies.nl>]

Verzonden: maandag 2 juni 2008 14:27

Aan: Bijvoet Liesbeth, E.H.

CC: info@campinguitdam.nl

Onderwerp: aantal ligplaatsen

Geachte mevrouw Bijvoet,

De heer Zoet heeft mij gevraagd aan u de kengetallen door te geven voor het minimum aantal ligplaatsen in jachthavens in relatie tot de economische haalbaarheid. Wij hanteren daarvoor cijfers die een aantal jaren geleden door HISWA Vereniging zijn genoemd. Voor jachthavens in het binnengebied bedraagt het minimum aantal ligplaatsen dat nodig is voor een gezonde commerciële exploitatie 300 – 350, voor havens in het buitengebied 500. Het verschil tussen de aantallen heeft te maken met de benodigde investering. Bij havens in het buitengebied (bijvoorbeeld IJsselmeer en Markermeer) gaan wij ervan uit dat er een zware beschermende golfbreker en drijvende steigers nodig zijn. Bij havens in het binnengebied is dit niet of in mindere mate het geval.

Wij hopen u hiermee van dienst geweest te zijn.

Met vriendelijke groet,

R. Steensma

Waterrecreatie Advies BV
Postbus 123
8200 AC Lelystad
www.waterrecreatieadvies.nl
tel. 0320-218847

Bijlage 3: Figuur 4.5 Saneringsplan

POSTBUS 3007 2001 DA HAARLEM

Beheer en Exploitatiemaatschappij BOR B.V.
Dhr. W.J. Zoet
Zeedijk 2
1154 PP UITDAM

STAMPEL WATERLAND				
BOR B.V.				
26 SEP 2011				
IN:				UIT:
VO:	aanv.	aanv.	aanv.	aanv.
aanv.	aanv.	aanv.	aanv.	aanv.
aanv.	aanv.	aanv.	aanv.	aanv.

Gedeputeerde Staten

Uw contactpersoon

M. Hartman

SHV/VG/OMG

Doorkiesnummer (023) 514 3189

hartmanm@noord-holland.nl

VERZONDEN 23 SEP. 2011

1 | 37

Betreft: Vergunning Natuurbeschermingswet 1998 voor uitbreiding Camping-Jachthaven Uitdam in Natura 2000-gebied "Markermeer-IJmeer"

Geachte heer Zoet,

Hierbij ontvangt u een vergunning op grond van artikel 19d, lid 1 van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbwet) voor de herinrichting, sanering en uitbreiding van Camping-jachthaven Uitdam. De aanvraag heeft betrekking op het Natura 2000-gebied "Markermeer & IJmeer". Deze aanvraag is door ons ontvangen op 11 december 2008 en geregistreerd onder dossiernummer PNH/53501.

Besluit

Wij verlenen hierbij aan Beheer en Exploitatiemaatschappij BOR B.V. een vergunning onder voorschriften en beperkingen conform artikel 19d, lid 1 en artikel 16 lid 1 van de Natuurbeschermingswet 1998 voor de uitbreiding van Camping-Jachthaven Uitdam van 300 naar 550 ligplaatsen voor boten in en in nabijheid van het Natura 2000-gebied "Markermeer & IJmeer". Wij verlenen vergunning voor maximaal 300 ligplaatsen voor boten <10 m en minimaal 250 ligplaatsen voor boten > 10m.

Voorliggende vergunning ziet tevens op het bouwen van 214 vakantiewoningen waarbij alle 325 bestaande stacaravans worden verwijderd, het saneren (isoleren) van vervuilde grond, het graven van watergangen het baggeren van de haven en de aanleg van een strekdam met natuurlijke oever.

Deze vergunning is geldig vanaf de datum van verzending.

Er heeft afstemming met GS van Flevoland plaatsgevonden, deze hebben d.d. 14 september 2011 (kenmerk: 1207929) ingestemd met het voorgestelde besluit.

Datum

22 SEP. 2011

Kenmerk

2011/15803

Uw kenmerk

-

Postbus 3007

2001 DA Haarlem

Telefoon (023) 514 3143

Fax (023) 514 3030

Surinameweg 11

Haarlem [2035 VA]

www.noord-holland.nl

Voorschriften en beperkingen

Wij verbinden aan deze vergunning de volgende voorschriften en beperkingen.

Algemene voorschriften

1. De vergunning is geldig voor het uitbreiden van Camping-Jachthaven Uitdam conform de aanvraag en zoals beschreven in onderdeel A "Onderwerp Aanvraag" van deze vergunning.
2. De aanvang van de werkzaamheden dient u uiterlijk een week van tevoren schriftelijk te melden bij het servicepunt van de provincie Noord-Holland (postbus 3007, 2001 DA Haarlem, fax. 023-5421766, e-mail: servicepunt-shv@noord-holland.nl) onder vermelding van het feit dat het de uitvoering van een werk betreft waarvoor een vergunning inzake de Natuurbeschermingswet is verleend.
3. Ten minste 2 weken voor de aanvang van de aanleg van de nieuwe jachthaven dient een gedetailleerde inrichtingstekening van de ligplaatsindeling en grootte ter beschikking te worden gesteld aan de Afdeling Handhaving van de provincie Noord-Holland t.a.v. de heer J. Stolwijk (SHV/HH/OMG), Postbus 3007, 2001 DA Haarlem onder vermelding van voorliggende vergunning en registratienummer (2011/150803).
4. U als vergunninghouder dient ervoor zorg te dragen dat aan alle binnen de vergunde werkzaamheden werkzame personen, waaronder het personeel van derden, een toereikende schriftelijke instructie is verstrekt die is gericht op het voorkomen en uitsluiten van handelingen die tot gevolg (kunnen) hebben dat de aan de vergunning verbonden voorschriften niet worden nageleefd.
5. Binnen één week na gereedkomen van respectievelijk de noordelijke en zuidelijke havendam, de landwinning (incl. damwand), het baggerwerk, de sanering, de realisatie van de havenuitbreiding en aanleg van de vakantiewoningen moet per omschreven activiteit schriftelijk kennis worden gegeven aan Gedeputeerde Staten van Noord-Holland, postbus 3007, 2001 DA Haarlem t.a.v. dhr. J. Stolwijk op bovengenoemd adres (zie voorschrift 3).

Voorschriften inzake de (wijze van) uitvoering van werkzaamheden

6. Gemorste vloeibare of vaste verontreinigende stoffen moeten zo snel mogelijk worden opgeruimd. Hiertoe dient absorberend materiaal en doelmatig gereedschap aanwezig te zijn.
7. Er dient geen afval of andere verontreiniging in het gebied achter te blijven.
8. De machines en generatoren welke bij de uitvoering van de werkzaamheden zullen worden gebruikt, dienen in goede staat van onderhoud te verkeren.

9. Er worden geen bouwlampen op het terrein geplaatst zodanig dat er lichtuitstraling richting het IJmeer en de Oosterpoel / De Nes optreedt.
10. Binnen de kwetsbare periode van de kuifeend en smient (1 september tot 1 januari) mag er alleen geheid worden met geluidsarme technieken.

Voorschriften inzake gebruik

11. De verlichting op de aanlegsteigers en op de camping / het gedeelte met vakantiehuisjes dient alleen ten behoeve van wat voor veiligheid redelijkerwijs strikt noodzakelijk is. Lichtmasten en/of vergelijkbare lichtbronnen met duidelijk waarneembare lichtuitstraling op het Markermeer-IJmeer, De Nes of de Oosterpoel zijn niet toegestaan.
12. Rondom de jachthaven wordt een strekdam aangelegd met natuurlijke oevers. De oevers van deze strekdam dienen zodanig ecologisch te worden ingericht dat er ruimte ontstaat voor opgaande begroeiing.
13. De jachthaven voorziet in maximaal 550 ligplaatsen met de volgende dimensies: maximaal 300 ligplaatsen voor boten <300m en minimaal 250 ligplaatsen voor boten >10m.
14. De jachthavenexploitant zal actief deelnemen aan voorlichting via bebording en folders ten aanzien van het gewenste vaargedrag en de voor vogels kwetsbare gebieden / perioden in het Markermeer-IJmeer. Ook voorkomt de exploitant (voor zover dat redelijkerwijs in zijn vermogen ligt) dat boten uit de jachthaven lawaai, overlast of vervuiling opleveren.
15. Indien een structurele (jaarlijks gemiddelde) verandering van het aantal boten <10 meter plaatsvindt, dient dit gemeld te worden aan GS zodat beoordeeld kan worden of deze toename getoetst dient te worden in het kader van de Natuurbeschermingswet. Op dezelfde wijze dient GS geïnformeerd te worden indien de uitgangspunten van de inrichtingsvariant in de feitelijke situatie zodanig afwijken van wat in de aanvraag en de passende beoordeling is vermeld dat dit leidt tot andere conclusies ten aanzien van de significantiebepaling.
16. Indien de exploitatie / het gebruik van de jachthaven overgedragen wordt aan een ander rechtspersoon dan in voorliggend Besluit als vergunninggebruiker is opgenomen, dan dienen GS hierover te worden geïnformeerd. De in deze vergunning opgenomen voorschriften en bepalingen blijven onverwijd van kracht.

Aanwijzingen en wijzigingen inzake uitvoering

17. Alle door of namens GS gegeven aanwijzingen dienen onverwijld te worden opgevolgd.
18. Van opgetreden incidenten, waaronder verstaan worden alle gebeurtenissen waarbij onbedoeld schadelijk stoffen vrijkomen, dan wel waardoor anderszins schade aan het Natura 2000-gebied kan worden toegebracht, dient onverwijld melding te worden gedaan aan Gedeputeerde Staten van Noord-Holland via bovengenoemd servicepunt, onder overlegging van alle relevante gegevens.
19. Het niet naleven van de vergunningvoorschriften kan naast intrekking van de vergunning strafvervolgning tot gevolg hebben.

Inhoudsopgave

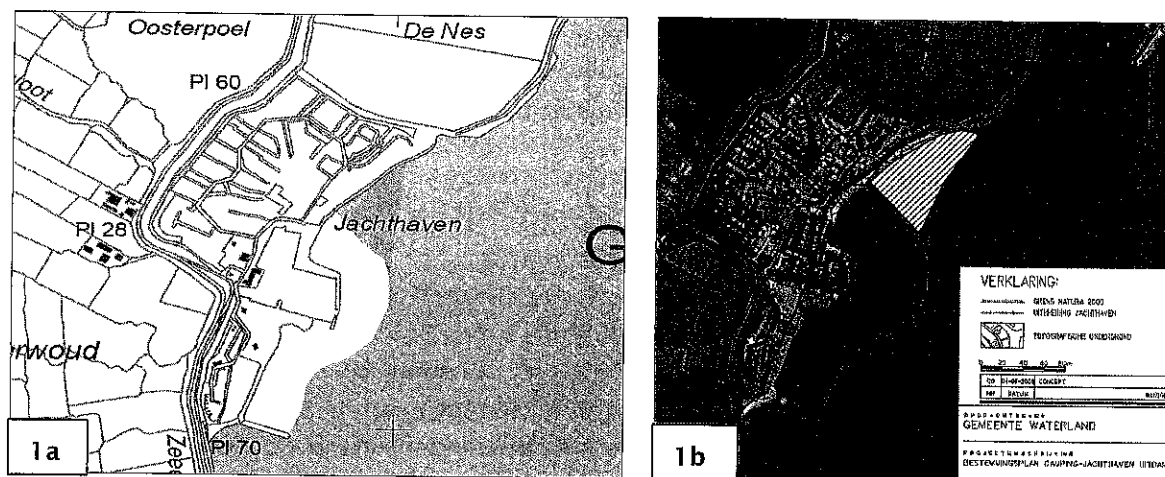
- A. Onderwerp aanvraag
- B. Wettelijk kader Nbwet
- C. Inhoudelijke beoordeling aanvraag
- D. Zienswijzen en reactie op zienswijzen
- E. Slotoverwegingen
- F. Procedure en samenhangende besluiten
- G. Bezwaar
- H. Kennisgeving
- I. Afschriften

A. Onderwerp aanvraag

Camping-Jachthaven Uitdam is sinds 1978 gevestigd op ongeveer 20 hectare buitendijks terrein ten noorden van de kern van Uitdam in de gemeente Waterland. De camping-jachthaven grenst aan het Natura 2000-gebied "Markermeer & IJmeer" en is aan de westzijde middels de Zeedijk gescheiden van het beschermd natuurmonument "Waterland Aeën en Dieën". De huidige haven en de camping vallen buiten de begrenzing van zowel het N2000-gebied als het beschermd natuurmonument. Ten aanzien van de exacte begrenzing van het N2000-gebied aan de buitenzijde van de haven was voorheen de algemene exclaveringsformule (*100m aan buitenzijde valt buiten de begrenzing*) van toepassing. Deze is echter in het definitieve aanwijzingsbesluit komen te vervallen en thans zijn alle havens die voor exclavering in aanmerking komen op de definitieve gebiedskaart uitgezonderd (figuur 1a). De exclavering is gebaseerd op de (*afwezigheid van de*) functie van het gebied als wezenlijk onderdeel van het leefgebied van kwalificerende vogelsoorten. De geplande jachthavenuitbreiding vindt deels buiten en deels binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied plaats. Ongeveer 1 ha. van de uitbreiding vindt plaats binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied (figuur 1b).

Figuur 1: (a) Begrenzing N2000-gebied (blauw) en de huidige jachthaven Uitdam (deelkaart 07, definitief aanwijzingsbesluit 2009) / (b) begrenzing en gedeelte van de uitbreiding in het N2000-gebied (arcering, [benadering] naar: Oranjewoud 2008)

BOR B.V. wil de bestaande jachthaven uitbreiden van 300 naar 550 ligplaatsen, de camping herinrichten en opwaarderen en de bestaande verontreinigingen in de strekdammen en oevers saneren. De bestaande haven heeft een oppervlakte van ruim 2 ha. Na de uitbreiding wordt dit ruim 4 ha. Bij de herinrichting van de camping zullen de staanplaatsen voor 325 vaste caravans verdwijnen. Daarvoor in de plaats komen 214 vaste of drijvende recreatiewoningen. Het bebouwde oppervlak van vaste gebouwen en/of drijvende waterwoningen zal maximaal gelijk zijn aan het huidige, inclusief het oppervlak van de stacaravans. Verder ziet de herinrichting op de aanleg van waterpartijen en terpen en wordt het terrein in open verbinding met het Markermeer gesteld. Het gaat t.a.v. de herinrichting om ontwikkelingen en werkzaamheden buiten de begrenzing van het Natura 2000-gebied. Het aantal huidige kampeerplaatsen blijft gelijk. Verder zal de bodemverontreiniging in de oevers en havendammen gesaneerd worden (isoleren) en wordt een nieuwe verlengde strekdam met natuurlijke oever aangelegd. Met de beoogde herinrichting en uitbreiding van de jachthaven wil BOR B.V. inspelen op de ontwikkelingen op het gebied van watersport, toerisme en recreatie en tevens een economisch draagvlak creëren voor de saneringsmaatregelen die moeten plaatsvinden.

De activiteiten waarvoor vergunning is aangevraagd en als zodanig zijn meegenomen in ons besluit zijn als volgt:

- Aanbrengen noordelijke en zuidelijke havendam, inclusief kraagstuk.
- Landaanwinning inclusief aanbrengen damwand.
- Ontgraven / baggeren nieuwe haven, oude haven en zuidelijk deel en verwerken grond.
- Grondwerk sloten Parkdeel noord en egaliseren terrein.

- Sanering nieuwe haven, middeneiland, zuidelijk deel en zuidelijke strekdam waaronder het aanbrengen grond, egaliseren, aanbrengen scheidingsdoek, drainage en afdeklaag van 0,5 meter.
- Aanbrengen kraagstuk en steenbestorting bij de strekdam.
- Heiwerkzaamheden ten behoeve van bouw 214 vakantiewoningen.
- Sloop van 325 staanplaatsen voor stacaravans
- Bouw van aanlegsteigers en 214 vakantiewoningen

Voorgeschiedenis

Door Oranjewoud is in 2006 een natuurtoets uitgevoerd naar mogelijke effecten van de uitbreiding op de Instandhoudingdoelstellingen van het Natura 2000-gebied "Markermeer-IJmeer", gevolgd door een passende beoordeling (kenmerk:157639) d.d. 12 september 2008. In verband met de mogelijke aanwezigheid van vleermuizen op het campingterrein is in het najaar van 2008 tevens een beperkt aanvullend vleermuisonderzoek uitgevoerd.

Op 11 december 2008 hebben wij van u een vergunningaanvraag in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet) ontvangen. Ten aanzien van de vergunningaanvraag zijn er drie zienswijzen ingediend (Stichting de Kwade Zwaan, Rijkswaterstaat en Vleermuizenwerkgroep NLD). Omdat de activiteiten mogelijk ook effecten hebben op het grondgebied van Provincie Flevoland, schrijft de Nbwet voor (art. 2 lid 5) dat Flevoland in dat geval instemming moet verlenen.

Per brief van 13 maart 2009 (kenmerk: 2009/15163) hebben wij aangegeven dat de beslistermijn van de aanvraag verlengd wordt met 13 weken tot 11 juni 2009.

Flevoland heeft d.d. 12 augustus 2009 per brief (kenmerk: 877969) kenbaar gemaakt niet in te stemmen met de voorgenomen ontwikkelingen omdat de aanvraag op een aantal punten onvolledig is waardoor geen zorgvuldig afgewogen besluit genomen kon worden.

Sindsdien is er veelvuldig overleg geweest over de liggende vergunningaanvraag en de rapportages. Ten aanzien van de proceduretijd zijn wij d.d. 15 juni 2010 overeengekomen (door u bevestigd per brief d.d. 16 juni 2010 en door ons geregistreerd onder kenmerk 2010/36753) dat de proceduretijd wordt opgeschort totdat met u (en de provincie Flevoland) de dialoog is aangegaan.

Tijdens het overleg van 14 januari 2011 tussen u en mevrouw Buiskool Toxopeus van Provincie Noord-Holland en o.a. de Provincie Flevoland en de HISWA, hebben wij nieuwe informatie en toelichting ontvangen ten aanzien van het initiatief en concluderen wij dat thans sprake is van een ontvankelijke aanvraag, hetgeen wij ook bevestigd hebben per brief van 4

Hierbij zijn wij ervan uitgegaan dat u positief staat tegenover eventuele voorschriften die u in staat stellen om actief het vaargedrag van de recreanten te beïnvloeden, zoals u ook in het overleg heeft aangegeven. Daarnaast is tevens een nader onderzoek uitgevoerd naar vleermuizen in relatie tot het gebruik van het terrein (vakantiewoningen en jachthavenuitbreiding) en zijn de eventuele effecten tijdens de aanleg nader toegelicht.

Op 9, 11 en 24 augustus 2011 hebben wij van Oranjewoud nadere toelichting en gegevens ontvangen waar wij op grond van de ingebrachte zienswijzen en de instemmingsprocedure met de provincie Flevoland om hebben verzocht.

B. Wettelijk kader Nbwet

Beschermd Natuurmonument

Het beschermd natuurmonument "Waterland Aeën en Dieën" is op 29 maart 1984 als zodanig aangewezen door de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (thans EL&I). Het plangebied bevindt zich buiten de begrenzing van het beschermd natuurmonument "Waterland Aeën en Dieën" en wordt hiervan gescheiden door de Zeedijk.

De rechtsgevolgen van beschermd natuurmonumenten (verder: BN) zijn geregeld in art.16 Nbwet. Kern van de bescherming is dat het verboden is om zonder vergunning handelingen te verrichten die schadelijk zijn voor het natuurschoon, de natuurwetenschappelijke betekenis, of die het BN ontsieren (lid 1). Het verbod is ook van toepassing op handelingen die *buiten* het BN worden verricht maar die vermeld zijn in het aanwijzingsbesluit (de zgn. 'verboden handelingen').

Maar ook als een limitatieve lijst met schadelijke handelingen in het aanwijzingsbesluit tot BN ontbreekt, dienen dergelijke handelingen als zij plaats vinden buiten het beschermde natuurmonument getoetst te worden op grond van art. 65 Nbwet. Dit laatste artikel regelt dat externe werking voor BN getoetst dient te worden.

In het aanwijzingsbesluit is onder hoofdstuk 3 vermeld dat de natuurwetenschappelijke betekenis zich kenmerkt in botanisch opzicht door veenmosrietlanden en verlandingsvegetaties. In avifaunistisch opzicht zijn de als grasland beheerde oeverlanden van belang zoals broedgebied voor grote aantallen weidevogels zoals grutto, kievit, kemphaan, scholekster, tureluur en watersnip. Op en om de wateren broeden soorten als fuut, krakeend, tafeleend, visdiefje en zwarte stern.

De rietlanden en verlandingsvegetaties zijn van betekenis als broedgebied voor minder algemene en zeldzame soorten als bruine kiekendief, porceleinhoen, roerdomp en waterral. In herfst, winter en voorjaar vormen de wateren met aangrenzende oevers een belangrijk fourageer- en pleistergebied voor o.m. dodaars, fuut, krakeend, smient en tafeleend. Het natuurmonument is uit een oogpunt van natuurschoon van betekenis vanwege de weidsheid en de ongereptheid van het landschap.

Verder valt in het aanwijsbesluit te lezen (H4) dat: *“Het beheer van het natuurmonument (...) is gericht op de instandhouding en waar mogelijk verhoging van natuurwetenschappelijke en landschappelijke waarden (...) Voorts geldt in het algemeen het verbod om op grond van artikel 16 om schade, op welke wijze dan ook, aan de natuur toe te brengen”.*

Natura 2000

Het Natura 2000-gebied “Markermeer-IJmeer” is gelegen in de provincies Noord-Holland en Flevoland. Op grond van artikel 2, lid 1, in samenhang met artikel 19d, lid 1 van de Nbwet zijn gedeputeerde staten van de provincie waarin een Natura 2000-gebied geheel of grotendeels is gelegen, het bevoegd gezag ten aanzien van de beoordeling van een aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 19d, lid 1, van de Nbwet. In uitzondering hierop is de Minister van EL&I bevoegd om te besluiten op een vergunningaanvraag die betrekking heeft op handelingen die zijn opgenomen in het Besluit vergunningen Nbwet. Omdat de door u aangevraagde vergunning geen betrekking heeft op een zodanige activiteit, is ons College het bevoegd gezag voor de beslissing op uw aanvraag.

Conform artikel 2, lid 5, van de Nbwet zijn gedeputeerde staten van de provincie Flevoland waarin het Natura 2000-gebied mede is gelegen bij de voorbereiding van de beslissing op uw aanvraag betrokken. Dit heeft te maken met het uitvaren van boten / het vaargedrag dat effecten heeft op het hele “Markermeer-IJmeer”.

Artikel 19d, lid 1 Nbwet geeft aan dat het verboden is zonder vergunning projecten of andere handelingen te realiseren die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op soorten waarvoor het gebied is aangewezen.

Beoordeling aanvraag

Toetsingskader

Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 16, 19d tot en met 19ka en artikel 65 van de Nbwet vormt het toetsingskader voor de beoordeling van uw aanvraag.

Op grond van artikel 19d, lid 1, van de Nbwet is een vergunning vereist voor het uitvoeren van projecten of andere handelingen die de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant (verstorend) effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten. Bij het verlenen van een vergunning houden wij conform artikel 19e van de Nbwet rekening met onderstaande aspecten in relatie tot het vastleggen van eventuele mitigerende maatregelen in voorschriften:

- a) de gevolgen die de activiteit kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor het desbetreffende gebied;
- b) met een op grond van artikel 19a of artikel 19b van de Nbwet vastgesteld beheerplan;
- c) vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied, alsmede regionale en lokale bijzonderheden

Bestaand gebruik

Op grond van art. 1 onder m Nbwet wordt verstaan onder bestaand gebruik de handeling die vóór 1 oktober 2005 of op het moment van aanwijzing als N2000-gebied of aanmelding op de communautaire lijst werd verricht (peilmoment/referentiedatum) en sindsdien niet of niet in betekenende mate is gewijzigd. Het bestaand gebruik is op grond van art. 19d lid 3 Nbwet in beginsel uitgezonderd van de vergunningplicht.

Uit de uitspraak van 31 maart 2010 van de ABRvS, 31 maart 2010, 200903784 is af te leiden dat bestaand gebruik waarvoor op de referentiedatum¹ "toestemming" was verleend als andere handeling kan worden aangemerkt en niet passend beoordeeld hoeft te worden. De ABRvS oordeelde dat in dat geval de vrijstelling van de vergunningplicht niet in strijd is met de Habitatrichtlijn.

Relevante referentiedatum

Het IJmeer is op 24 maart 2000 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Europese Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG).

¹ De ABRvS overweegt in r.o. 2.5.4. dat 7 december 2004 (vaststelling van de communautaire lijst) als referentiedatum voor de Habitatrichtlijngebieden geldt. Voor gebieden die als speciale beschermingszone in het kader van de Vogelrichtlijn zijn aangewezen geldt 10 juni 1994 (afloop omzettingstermijn Habitatrichtlijn), tenzij het gebied op een latere datum is aangewezen, dan geldt de datum van aanwijzing als Vogelrichtlijngebied als referentiedatum.

Een deel van het IJmeer ('Eemmeer, Gooimeer en IJmeer') is als speciale beschermingszone in de Vogelrichtlijn aangewezen op 18 november 1994. Het Markermeer is op 24 maart 2000 en 11 november 2002 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Europese Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG).

Camping-Jachthaven Uitdam is direct gelegen aan het Markermeer. Het Markermeer is op 24 maart 2000 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn. 24 maart 2000 wordt derhalve als relevante referentiedatum gehanteerd.

Gebruik op referentiedatum

In het bestemmingsplan 'Markermeer 1998' van de gemeente Waterland van september 1998, goedgekeurd bij besluit van GS van 13 april 1999 wordt de bestaande jachthaven reeds vermeld (pag. 11):

"Bij Polder De Nes ligt aan de zuidzijde de Camping-Jachthaven Uitdam. De jachthaven biedt plaats aan 292 vaste ligplaatsen en 20 passantenplaatsen".

De camping wordt genoemd op pagina 14 van het bestemmingsplan:

"Deze camping met jachthaven is buiten de Uitdammerdijk gelegen, ten zuiden van Polder De Nes. Het is een seizoensgebonden camping (circa 450 plaatsen) met een jachthaven (300 ligplaatsen). De camping/jachthaven kampt met het probleem van recreatieve veroudering door aanwezige stacaravans (deels permanent bewoond)".

Dit gebruik is als bestaand gebruik aanvaard door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 13 april 2011, 201004554/1/R1, o.a. r.o. 2.4.

Natuurlijke kenmerken van het gebied

Vogelrichtlijn

Het IJmeer is op 24 maart 2000 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Europese Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG). Ook is een deel van het IJmeer eerder als speciale beschermingszone in de Vogelrichtlijn aangewezen onder de naam 'Eemmeer, Gooimeer en IJmeer' op 18 november 1994. Het Markermeer is op 24 maart 2000 en 11 november 2002 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Europese Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG).

De Vogelrichtlijn is per 1 oktober 2005 geïmplementeerd in de Nbwet.

Habitatrichtlijn

Delen van het Markermeer en IJmeer zijn aangemeld onder de Habitatrichtlijn. Het gebied Gouwzee en voormalig Staatsnatuurmonument 'Kustzone Muiden' zijn in mei 2003 aangemeld als Habitatrichtlijngebied, waarna het gebied in december 2004 door de Europese Commissie onder de naam "Gouwzee en Kustzone Muiden" en onder nummer NL2003017 is geplaatst op de lijst van gebieden van communautair belang voor de Atlantische biogeografische regio.

Natura 2000

De Vogelrichtlijngebieden "IJmeer" en "Markermeer" en de Habitatrichtlijngebieden "Gouwzee" en "Kustzone Muiden" vormen gezamenlijk het Natura 2000-gebied "Markermeer en IJmeer". Dit gebied is op 23 december 2009 door de Minister van LNV (thans EI&I) definitief aangewezen als Natura 2000-gebied. De Gouwzee en Kustzone Muiden zijn als Habitatrichtlijngebied aangewezen vanwege de aanwezigheid van de volgende natuurlijke habitattypen/soorten en doelen:

Habitattypen	Doel
H3140 Kranswierwateren	Behoud oppervlakte en kwaliteit
Habitatsoorten	
H1163 Rivierdonderpad	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
H1318 Meervleermuis	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

De meervleermuis is tevens als complementair doel aan het Vogelrichtlijngedeelte van het gebied toegevoegd. Complementaire soorten betreffen soorten die onder druk staan en waarvoor Nederland in Europees verband een bijzondere verantwoordelijkheid heeft.

Het gebied is aangewezen voor de volgende soorten opgenomen in de Vogelrichtlijn:

Broedvogels		Draagkracht aantal vogels	Draagkracht aantal paren
A017	Aalscholver		8000*
A193	Visdief		630
Niet-broedvogels			
A005	Fuut	170	
A017	Aalscholver	2600	
A034	Lepelaar	2	
A043	Grauwe Gans	510	
A045	Brandgans	160	
A050	Smient	15600	
A051	Krakeend	90	
A056	Slobeend	20	
A058	Krooneend		
A059	Tafeleend	3200	
A061	Kuifeend	18800	
A062	Toppereend	70	
A067	Brildulker	170	
A068	Nonnetje	80	
A070	Grote Zaagbek	40	
A125	Meerkoet	4500	
A177	Dwergmeeuw		
A197	Zwarte Stern		

C. Inhoudelijke beoordeling aanvraag

De beoordeling van de aanvraag en de bijbehorende belangenafweging vindt plaats in 4 stappen:

- 1 identificeren mogelijke (significante) negatieve effecten;
- 2 toets aan de instandhoudingsdoelstellingen;
- 3 bepalen van cumulatieve effecten vanwege de uitvoering van andere activiteiten.
- 4 noodzaak tot het nemen van mitigerende of andere maatregelen om eventuele negatieve effecten te beperken;

Voor de beoordeling van de aanvraag hebben wij gebruik gemaakt van de bij de vergunningaanvraag ingediende stukken:

- 'Uitbreiding camping-jachthaven Uitdam-Passende beoordeling Natuurbeschermingswet en toetsing aan de Flora- en faunawet', Oranjewoud, 12 september 2008.
- 'Milieueffectrapport Herinrichting Camping-jachthaven Uitdam', Oranjewoud, 11 juni 2008.
- 'Aanvullend vleermuizenonderzoek Camping-jachthaven Uitdam', Oranjewoud, 24 november 2008
- Notulen overleg 14 januari 2011

- 'Vleermuisonderzoek Camping jachthaven Uitdam 2011', Natuurbeleven B.v., juli 2011.
- 'Toelichting op het onderzoek naar de Meervleermuis door Natuurbeleven B.v.', Oranjewoud, 11 juli 2011.
- Memo sanering oeverzone en inrichting van het recreatiepark tijdens de aanlegfase, Oranjewoud, 8 augustus 2011.
- Jachthaven Uitdam-Aanleg haven Cajuit: Werkplan saneringswerkzaamheden, Martens en Van Oord, 29 april 2011.

Ad 1 Identificeren mogelijke negatieve effecten.

Beschermd natuurmonument

Er dient onderscheid gemaakt te worden in mogelijke effecten tijdens de aanleg en het gebruik. Ten aanzien van de gebruiksfase zijn schadelijke externe effecten op voorhand uit te sluiten. De invloedssfeer van de camping blijft namelijk gelijk en wordt tegengegaan door de aanwezigheid tussen de camping-jachthaven en de Oosterpoel. Ook zien de ontwikkelingen ter plaatse van de camping-jachthaven niet in de aanleg van recreatieve ontsluitingen van het BN. Omdat de lokale tijdelijke effecten van geluid en/of licht tijdens de aanleg volledig overlappen met de waarden uit het aanwijzingsbesluit Natura 2000 "IJmeer-Markermeer" (aanwezigheid overwinterende kwalificerende watervogels in De Nes en de Oosterpoel / externe werking) is de toetsing van effecten in het kader van art. 19f Nbwet ook van toepassing op BN. Omdat het beoordelingsregime van externe werking op N2000-gebieden verder reikt dan die op beschermd natuurmonumenten is voor dit onderdeel geen aparte toetsing nodig op grond van art. 16 lid 1 Nbwet.

Natura 2000

Gedurende de aanlegwerkzaamheden treden er tijdelijke lokale effecten op zoals geluids- en/of lichthinder en verstoring door menselijke activiteiten. De nieuwe uitbreiding van de jachthaven resulteert verder in permanente oppervlakteafname van het Vogelrichtlijngebied. Overige permanente effecten zijn vooral te verwachten tijdens de gebruiksfase als gevolg van een (periodieke) toename van het aantal vaarbewegingen op het Markermeer-IJmeer. Hierbij gaat het vooral om vaarbewegingen en vaargedrag ten opzichte van voor kwalificerende watervogels belangrijke /wezenlijke onderdelen van het leefgebied en de aanwezigheid van kwalificerende watervogels in ruimte en tijd. Dit is direct gekoppeld aan het type boten en de aantallen die de jachthaven extra faciliteert. Naast verstoring op het water kan er ook sprake zijn van verstoring van de oevers gedurende het aanleggen. Wat betreft het mogelijk verstorende gedrag van recreanten in de camping en de jachthaven zijn significant verstorende effecten op voorhand uitgesloten omdat het aantal plaatsen voor vaste gasten daalt; 325 stacaravans worden vervangen door 214 vakantiewoningen. Hiermee neemt de maximale bezettingscapaciteit af.

Omdat het aantal campingplaatsen verder gelijk blijft en gezien de ontwikkelingen in bezettingsgraad zal de ontwikkeling in de camping-jachthaven niet resulteren in een toename van het huidige aantal recreanten. Ook neemt de totale verkeersproductie ten opzichte van de huidige situatie per saldo af (zie voor zowel het toekomstig bezoekerspatroon als de verkeersbewegingen het Mer-rapport; Oranjewoud, 12 september 2008 par. 4.12). Bovenstaande is tevens aanvaard en vastgesteld door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (201004554/1/R1).

Ad 2 Toets aan de instandhoudingsdoelstellingen

Op basis van de bij de aanvraag geleverde documenten en de tijdens de verdere procedure gevoerde gesprekken, is de gevraagde activiteit getoetst aan de instandhoudingsdoelstellingen zoals deze in het aanwijzingsbesluit zijn opgenomen. Op grond van artikel 19g, lid 1 van de Nbwet kan in dat geval door ons alleen een vergunning worden verleend indien wij de zekerheid hebben verkregen dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zullen worden aangetast.

Gelet op de aard, omvang en locatie van de door u voorgenomen activiteiten zijn wij van mening dat het niet op voorhand is uit te sluiten dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in het Natura 2000-gebied kunnen verslechteren en/of dat er een significant verstrend effect optreedt ten aanzien van de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Op grond van artikel 19g, lid 1 van de Nbwet kan in dat geval door ons alleen een vergunning worden verleend indien wij op grond van een passende beoordeling de zekerheid hebben verkregen dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zullen worden aangetast. Er is daarom een passende beoordeling conform artikel 19f Nbwet uitgevoerd.

Beheerplan

Voor elk Natura 2000-gebied moet op termijn een beheerplan worden opgesteld. Het beheerplan zal gedetailleerde informatie bevatten over de aanwezigheid van natuurwaarden, de realisatie van de instandhoudingsdoelstellingen en de instandhoudingsmaatregelen die daartoe getroffen dienen te worden. Het beheerplan kan daarnaast beschrijven welke handelingen en ontwikkelingen het bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen niet in gevaar brengen.

Voor het Natura 2000-gebied "Markermeer-IJmeer" is op dit moment nog geen beheerplan als bedoeld in artikel 19a van de Nbwet vastgesteld, zodat het beheerplan niet bij de beoordeling van de aanvraag kan worden betrokken. Wel is er in het kader van het beheerplanproces veel kennis opgedaan over vaarbewegingen in het IJsselmeergebied en de effecten daarvan op de instandhoudingsdoelstellingen. Deze kennis is als expert judgement input geweest voor deze vergunning.

Effectenanalyse

Effecten op habitattypen

De uitbreidingslocatie ligt niet in of direct nabij de Habitatrichtlijngebieden 'Gouwzee' en 'Kustzone Muiden' die worden gekenmerkt door grootschalige kranswiervegetaties. De huidige jachthaven en de geplande uitbreiding ligt op circa 700 m (hemelsbreed) ten zuiden van de Gouwzee maar wordt hiervan gescheiden door het veenweidegebied 'De Nes' en de Zeedijk. Daarmee is er geen sprake van oppervlakteafname van habitattypen van het Habitatrichtlijngebied. Tevens zijn er geen kranswievelden aanwezig ter hoogte van de camping.

Er wordt verder niet verwacht dat de extra boten die Uitdam met de voorgenomen plannen faciliteert, in zodanig toenemende mate gebruik gaan maken van de ondiepe waterplantrijke delen van de Gouwzee dat daarmee wellicht de habitattypen door vaarbewegingen worden aangetast. Dit heeft ondermeer te maken met het feit dat de Gouwzee is voorzien van betonning en het feit dat ondiepten met waterplanten vanwege de diepgang van de boten waar de uitbreiding op ziet worden gemeden. Ook frustreren de aanwezige waterplanten het functioneren van de motor. Daarnaast heeft de aanvrager aangegeven bereid te zijn vaarbewegingen in de Gouwzee middels voorlichting te ontmoedigen (zoals vastgelegd in voorschrift 14).

Effecten op habitatsoorten

- Rivierdonderpad

De rivierdonderpad (*Cottus perifretum*, niet te verwarren met de beekdonderpad *Cottus rhenanus*) komt wijdverbreid voor in het Markermeer-IJmeer en is niet strikt gebonden aan de Habitatrichtlijngebieden Gouwzee en Kustzone Muiden.

Het is geen complementaire soort voor het Vogelrichtlijngebied Markermeer-IJmeer waarin / en nabij de jachthavenuitbreiding is gepland. De soort komt zowel voor op natuurlijk substraat (zebramosselen) als kunstmatig substraat (stenen beschoeiingen). De met puin versterkte oevers langs de camping vormen daarom een geschikt leefgebied. Versturende effecten zijn gezien de stijgende populatietrend, het wijdverbreid voorkomen in het Markermeer-IJmeer en het feit dat het gaat om een tijdelijk effect zeker niet significant ten aanzien van de Instandhoudingsdoelen / de totale populatie in het Markermeer-IJmeer c.q. de Gouwzee en Kustzone Muiden. Na oplevering van de nieuwe jachthaven met de verlengde natuurlijke oeverzone wordt het hele plangebied bovendien weer beschikbaar als leefgebied.

Het gaat dus om een tijdelijke kleine aantasting van het leefgebied (de oeverlengte is ca. 0,3% van het totale Markermeergebied). Er is dan ook geen sprake van significante aantasting van de verspreidingsmogelijkheden van de soort /verslechtering leefgebied.

- **Meervleermuis**

Het gehele Markermeer-IJmeer fungeert als foerageergebied voor deze soort. De meervleermuis foerageert zowel op open water als in de oeverzone en legt tijdens het foerageren afstanden af van tientallen kilometers.

De camping-jachthaven heeft geen bijzondere ecologische kenmerken ten aanzien van de habitatvoorkeur van de meervleermuis in relatie tot de rest van het Markermeer-IJmeer (en tevens IJsselmeer) op grond waarvan de planlocatie als bijzonder waardevol voor deze soort kan worden aangemerkt. Conform het Vleermuizenprotocol (Min EL&I) is in april en juni 2011 een nader onderzoek uitgevoerd naar foerageerfuncties en vliegroutes van meervleermuizen in het plangebied. Het onderzoek concludeert dat kleine aantallen, twee hooguit drie exemplaren, de kustlijn van het Markermeer gebruiken om op muggen te jagen, hetgeen bevestigt dat de planlocatie geen bijzondere functie vervult t.a.v. het leefgebied van deze soort. Er is verder geen vliegroute binnen de planlocatie vastgesteld. Uit eerder vleermuisonderzoek in 2008 is al gebleken dat in (de directe omgeving van) het camping-jachthaventerrein tevens geen geschikte (paar-) verblijfplaatsen aanwezig zijn in bomen en gebouwen. Effecten van de herinrichting op de meervleermuis zijn daarmee uitgesloten. Om negatieve effecten als gevolg van verlichting uit te sluiten wordt terughoudend omgegaan met verlichting.

Verlichting van de jachthaven moet dusdanig ingericht en opgesteld worden dat uitstralingseffecten worden geminimaliseerd. De nieuwe aanlegsteigers van de jachthaven worden slechts voor recreanten in het kader van veiligheid verlicht en er worden geen schijnwerpers gericht op het IJmeer (voorschrift 11).

Door terughoudend met verlichting om te gaan blijft de jachthaven zelf ook potentieel geschikt foerageergebied. Verder zal de nieuwe strekdam / natuurvriendelijke oever met opgaande beschoeiing, de eventuele uitstraling van licht tegenhouden en tegelijkertijd bijdragen aan nieuwe foerageermogelijkheden. De aanlegwerkzaamheden zullen daarnaast overdag worden uitgevoerd en daardoor geen verstoring van de meervleermuis met zich meebrengen.

Gezien het bovenstaande, zijn significant verstorende effecten op de instandhoudingsdoelen uitgesloten.

Vogels

Er worden twee soorten effecten onderscheiden; lokale tijdelijke effecten als gevolg van de aanlegwerkzaamheden en permanente effecten inzake het gebruik van de camping-jachthaven.

- Tijdelijke effecten

Ten aanzien van de aanlegwerkzaamheden wordt onderscheidt gemaakt tussen effecten op de kustzone en effecten op de landzijde van de camping-jachthaven en de directe omgeving.

Wat betreft de werkzaamheden in de kustzone (aanlegwerkzaamheden jachthaven en strekdam, baggeren, grondwerk, saneringen en landaanwinningen) zijn significante effecten uit te sluiten omdat de kustzone voor Uitdam geen belangrijk onderdeel uitmaakt van het leefgebied van kwalificerende soorten. De maandelijkse vogeltellingen van het RIZA bevestigen dit beeld. Dit heeft waarschijnlijk te maken met het ontbreken van goede foerageermogelijkheden. Voor de kust van Uitdam is namelijk slechts sprake van een (zeer) lage bedekkingsgraad van waterplanten. Hetzelfde geldt voor de aanwezigheid van driehoeksmossels vanwege de drastische achteruitgang de laatste decennia (Noordhuis, 2009).

In de directe nabijheid zijn dan ook vergelijkbare en betere alternatieven beschikbaar² zoals de Gouwzee, de kustzone voor Polder Zeevang (waterplanten en driehoeksmosselen) en de kust voor Durgerdam (driehoeksmosselen). Betere rust- en ruigelegenheden worden verder gevonden langs de Flevolandse kust (o.a. Oostvaardersdijk en Lelystad haven)

Wat betreft effecten in de landzijde van het ontwikkelingsgebied zijn alleen licht en geluid van belang. De Oosterpoel fungeert in wintertijd als rust- en slaapplek van eenden en ganzen van het N2000-gebied en de graslanden van polder De Nes fungeren in deze periode als foerageerplek voor grasconsumerende kwalificerende watervogels (o.a. smient). Wij hebben in voorschriften opgenomen dat bouwlampen niet gericht mogen zijn op de Oosterpoel, De Nes en het Markermeer-IJmeer (voorschrift 9).

² Tjeertes, 2006; <http://www.natura2000ijsselmeergebied.nl/>; Noordhuis, 2009

Daarnaast hebben wij in voorschriften geborgd dat alleen geheid mag worden met geluidsarme technieken of met conventionele technieken buiten de kwetsbare periode voor kuifeend en smient wanneer deze soorten hun aantalsoptimum hebben: 1 september tot en met 31 december (voorschrift 10).

- **Permanente effecten**

Wat betreft permanente effecten als gevolg van het gebruik van de camping-jachthaven gaat het vooral om vaargedrag in relatie tot de aanwezigheid van kwalificerende watervogels in ruimte en tijd. Wat dat laatste betreft, geldt dat lang niet alle kwalificerende watervogels in het vaarseizoen voorkomen en dat zelfs de meerderheid er overwintert. Kortom, verspreiding van de watervogels in ruimte en tijd maakt dat de verwachte toename van de recreatiedruk lang niet op alle kwalificerende vogels van toepassing is en dat dus de focus zich op die soorten moet richten die overlap vertonen van het preferente ruimtegebruik met het vaarseizoen (1 april tot 1 november). Daarnaast gaat het om effecten als licht en geluid als gevolg van veranderend gebruik.

De onderstaande constatering is van toepassing:

- De uitbreiding van Uitdam ziet op grote boten van 10-16m (gericht op de hoofdvaarroute/vaargeul) waarbij wordt aangesloten op de huidige vraag naar grotere ligplaatsen. De jachthaven wordt daarom speciaal diep gebaggerd op 2,50m. De kleinste boten die hier zullen aanleggen zijn circa 10 meter, met een diepgang van 1,60-2,00 meter.
- Hiermee wordt alleen de vaarintensiteit in de hoofdvaarroute vergroot en niet in de voor watervogels ondiepe gebieden langs de kust. Juist de ondiepe oeverzones vormen voor bepaalde vogelsoorten in specifieke perioden van het jaar een geschikt biotoop vanwege de beschikbaarheid van voedselbronnen en rust.
- Het aantal kleine boten neemt in de huidige situatie in de haven aantoonbaar af. De haven had oorspronkelijk plaats voor 150 kleine boten. Daarvan zijn er nu, vanwege de veranderende vraag, nog maar 60 over en de vraag is nog altijd dalende.
- Ten aanzien van trends en autonome ontwikkelingen kan verder het volgende worden gesteld (Waterrecreatie advies, 2009):
 - (a) Hoewel het aantal ligplaatsen en het aantal boten in het IJsselmeergebied toeneemt, daalt het aantal passanten. Het aantal vaardagen vertoont een dalende trend. Dankzij het toegenomen comfort aan boord wordt het schip steeds vaker als 'vakantiehuis' gebruikt.
 - (b) In de praktijk concentreert de grote watersport (kajuitzeil

en motorboten > 6m) zich op een aantal (niet betonde) vaarroutes tussen havens onderling en tussen havens en de sluisen.

- Wat betreft de aanwezigheid van kwalificerende soorten in het vaarseizoen (1 april tot 1 november) geldt dat de meerderheid van kwalificerende soorten in het gebied buiten het vaarseizoen voorkomt (vooral kuifeend).
- Uit onderzoeksgegevens van het RIZA blijkt dat de grote zaagbek, nonnetje, toppereend, zwarte stern, lepelaar, slobbeend en de krooneend niet in en nabij het plangebied voorkomen. De reden hiervoor is dat het biotoop ter plaatse niet geschikt is voor betreffende soorten of vanwege het feit dat de soort alleen kortstondig en in zeer kleine aantallen over het gebied trekt. Effecten op bovenstaande soorten kunnen daarmee uitgesloten worden.
- Het seizoensgemiddelde aantal kwalificerende soorten in de kustzone nabij Camping-jachthaven Uitdam (telzone 117 RIZA) is in absolute aantallen laag. Alleen voor de fuut, meerkoet, grauwe gans en kuifeend zijn gedurende het hele jaar gemiddeld altijd 1 of meerdere vogels aanwezig.
- De soorten in /direct nabij het plangebied die een duidelijke overlap vertonen met het vaarseizoen (absolute aantallen in percentages van de instandhoudingsdoelen) zijn fuut (0,6%), meerkoet (0,1%), krakeend (0,1%) en grauwe gans (2,0%).
- Wat betreft het aandeel van de vogels in het plangebied i.r.t. het instandhoudingsdoel dat daadwerkelijk verstoord gaat worden tijdens de drukste periode van het watersportseizoen is uitgegaan van een maximale verstoring van 25% van het telvak 117 (RIZA) en een verstoringafstand van 300 m. Hieruit blijkt dat alleen de fuut (0,1%) en de grauwe gans (0,5%) mogelijk verstorende effecten ondervinden.
- Op basis van de 'Waardenburg-norm' (2007) ligt de grens voor significante effecten op respectievelijk 1% en 2,5% afhankelijk van de kwetsbaarheid van de soort. De verstorende effecten op fuut en grauwe gans zijn daarmee niet significant.
- De fuut is het hele jaar present, met de laagste aantallen in mei tot en met juli en de hoogste in de wintermaanden buiten het vaarseizoen.
- Futen zijn daarnaast weinig gevoelig voor verstoring door menselijke activiteiten en zijn in staat om te wennen aan bepaalde vormen van constante verstoring zoals vaarbewegingen in de vaarroute.
- Grauwe ganzen verblijven gedurende het gehele jaar in het IJsselmeergebied, daarmee is er een overlap met aanwezigheid in het vaarseizoen. De piek in de aanwezigheid van de grauwe gans is echter in de winterperiode. De grauwe gans heeft een

- positief stijgende trend, de huidige populatie bevindt zich boven het instandhoudingsdoel van het Natura 2000-gebied.
- In het plangebied voor de kust van Uitdam bevinden zich geen waterplantvelden. Er gaat daarom geen wezenlijk foerageergebied voor waterplantetende vogelsoorten verloren.
 - De kustzone van Uitdam is geen belangrijke foerageerlocatie voor benthivore watervogels zoals kuifeend, brilduiker en tafeleend (Van Eerden et al. 2005). Er gaat geen foerageergebied voor benthivore soorten verloren. Instandhoudingdoelstellingen voor benthivore soorten worden niet aangetast.
 - De Oosterpoel fungeert in wintertijd als rust- en slaapplek voor kwalificerende watervogels van het N2000-gebied (ganzen en eenden). In dezelfde periode bieden de graslanden van het BN (o.a. De Nes) foerageermogelijkheden voor grasconsumerende watervogels. Daarnaast fungeert het BN o.a. als broedgebied voor weide- en watervogels. Omdat de voorgenomen ontwikkelingen niet voorzien in veranderingen in verkeersbewegingen of ontsluiting / betreding van het BN en het BN zijn er geen effecten te verwachten op broedende soorten. Geluid- en lichteffecten zullen worden beperkt door de Zeedijk en aanwezige opgaande beschoeiing (bomenrij) die de camping-jachthaven omgeeft. Het verschil in lichtuitstraling afkomstig van de hogere bouwhoogte van de vakantiehuisjes t.o.v. de oude stacaravans is zeer gering en zal geen significante verschillen geven ten opzichte van de huidige situatie. De lichtinvloed (helderheid, zichtbaarheid en intensiteit) afkomstig van binnenverlichting (wordt via de ramen diffuus verstrooid) is niet te vergelijken met directe verlichting via straatlantaarns en lichtmasten. Binnen- of interieurverlichting wordt namelijk doorgaans volledig overschaduwed door omringende straatverlichting. Veelal zal het licht van slaapkamers die boven de dijk uitsteken door gordijnen worden afgeschermd. Bovendien zal er zorgvuldig met verlichting worden omgegaan wat ook is geborgd in voorschrift 11. Er zijn daarom geen significant verstorende effecten te verwachten op de instandhoudingsdoelen van overwinterende watervogels van het Natura 2000-gebied (externe werking).

Ad 3 Cumulatieve effecten

Omdat de passende beoordeling en de vergunningaanvraag dateren uit 2008, is volledigheidshalve een actualisatie toegevoegd van (vergunde) jachthaveninitiatieven in de huidige situatie. De in de passende beoordeling uitgevoerde cumulatieanalyse betreft bovendien een overschatting omdat Jachthaven Zeilhoek en Marina Monnickendam nog niet in procedure zijn of gerealiseerd. Alleen Jachthaven Marina Kaap Hoorn (Schelphoek) te Hoorn is nagenoeg gerealiseerd.

Cumulatieve effecten en onze actualisatie ten aanzien van recent vergunde initiatieven worden in onderstaande allinea's apart toegelicht.

Cumulatietoets 2008

Cumulatieve effecten kunnen zich voordoen in en nabij het plangebied maar ook in het gebied dat bestreken wordt door de toename in recreatievaart. Effecten in en in nabijheid van het plangebied zijn beschouwd in de effectenanalyse onder 'vogels'. Omdat de kustzone voor Uitdam van weinig betekenis is voor de kwalificerende soorten van het N2000-gebied en omdat de te verwachte vaarbewegingen zich richten op de hoofdvaargeul zijn cumulatieve effecten op lokaal schaalniveau en in de ondiepe kustzone op voorhand uit te sluiten.

De hoofdvaarroute nabij Uitdam loopt van zuid naar noord (en vice versa) en ligt mede door de vuurtoren van Marken minimaal 3 kilometer van de kust. Vaste gasten en passanten maken bewust de keuze om op de Camping-jachthaven Uitdam te overnachten. De camping-jachthaven is in tegenstelling tot havens in historische havensteden (zoals Enkhuizen en Medemblik) een jachthaven met relatief weinig passanten waardoor ook lokaal geen significante intensivering van vaarbewegingen zal plaatsvinden als gevolg van aantrekkende werking.

Zeil- en motorschepen (passanten) maken bovendien de bewuste keuze om van en naar de jachthaven te varen via de hoofdvaarroutes. Door ondiepte, de aanwezigheid van obstakels (visnetten) en minder wind zijn de zones nabij de oevers weinig geliefd voor watersporters. De cumulatieanalyse ziet daarom op de extra toename in vaarbewegingen op open water / de (hoofd)vaargeul.

Hierbij wordt opgemerkt dat de vaargeul in de huidige situatie reeds een hoge mate van verstoring kent en dat het juist de zijn ondiepe kustzones zijn waar de meeste kwalificerende soorten zich (periodiek) bevinden.

Het merendeel van de extra vaartuigen afkomstig van de uitbreiding in Uitdam (grote boten van 10-16m) is vanwege grootte en diepgang gebonden aan vaargeulen en hoofdvaarroutes. Op grond van de verspreidingskaarten van de kwalificerende soorten van het Markermeergebied (Van Eerden et al. 2005; <http://www.natura2000ijsselmeergebied.nl/>) kan worden geconcludeerd dat de verwachte toename van het aantal vaartuigen in de vaargeul / open water als gevolg van de jachthavenuitbreiding Uitdam geen significant verstrend effect heeft op de kwalificerende soorten fuut, kuifeend, meerkooit, brandgans, grauwe gans, smient, visdief, dwergmeeuw, tafeleend en krakeend. De verspreidingskaartjes geven namelijk aan dat deze soorten voornamelijk in de kustzone verblijven gedurende de dag en vallen om die reden buiten de cumulatieve effecten van de havenuitbreidingen.

De visdief is niet storingsgevoelig voor waterrecreatie en kan derhalve buiten de cumulatieanalyse gelaten worden. Hij jaagt achter boten op vis (spiering) in het opwervende water. Uit de literatuur is bekend (Krijgsveld et al., 2004) dat de visdief geen verstoringreactie laat zien op boten (verstoringafstand < 10 m). Op grond hiervan wordt geconcludeerd dat de visdief geen verstoringseffect ondervindt van de toename van vaarbewegingen uit Uitdam. De zwarte stern verblijft in het IJsselmeergebied gedurende de zomermaanden juli, augustus en september. Ze zijn dan net terug van hun broedgebieden in Oost-Europa (o.a Wit Rusland, Baltische staten) om hier bij te vetten en te ruien alvorens in de winter verder naar het zuiden door te trekken.

Uit de literatuur is bekend dat de soort matig gevoelig is voor verstoring tijdens het foerageren. Zwarte sterns gebruiken vooral de oostelijke, Flevozijde van het Markermeer om te foerageren (Van Eerden, 2005). Er is sprake van een 'foerageerhotspot' ter plaatse van Marken in de ondiepe kustzone waar tevens een snelvaarverbod geldt. Gezien de diepgang van de boten afkomstig uit Uitdam is het niet waarschijnlijk dat deze boten de ondiepe kustzone aandoen. Significante effecten zijn uitgesloten.

De toename van het aantal vaartuigen gedurende het vaarseizoen kan daarom mogelijk alleen een effect hebben op de kwalificerende soorten aalscholver en brilduiker, aangezien de 90 en 95% verspreidingszones op het open water in het westelijk deel van het Markermeer liggen (Van Eerden, 2005).

De brilduiker is echter een uitgesproken en tevens schaarse wintergast (hoogste aantallen in dec-jan) in het IJsselmeergebied. De soort ondervindt daarom geen negatieve effecten door cumulatie van extra vaarbewegingen gedurende de zomerperiode (drukste periode vaarseizoen). De staat van instandhouding van de aalscholver (niet broedvogel) is gunstig sinds 2004. Zowel de landelijke trend als de regionale trend van de aalscholver in het Markermeer is gunstig. Gezien de positieve trend van de aalscholver en het voorkomen van hoge aantallen, kan er geconcludeerd worden dat een toename in recreatievaart geen significant effect heeft op de instandhoudingsdoelstelling van de aalscholver in het Markermeer & IJmeer.

Voor het bepalen van cumulatieve effecten op het open water door de uitbreiding van jachthaven Uitdam, en daarmee de toename van recreatievaart op het Markermeer & IJmeer is rekening gehouden met:

- Jachthaven Oostmaat (Bunschoten)
- Jachthaven Eemhof
- Jachthaven NDSM

Jachthaven Oostmaat

Op 29 oktober 2010 heeft Provincie Utrecht vergunning verleend voor de aanleg en het in gebruik hebben van een nieuwe jachthaven te Bunschoten in het Eemmeer voor 90 ligplaatsen (netto uitbreiding van 70 ligplaatsen). Uit de effectenanalyse (Ecogroen Advies, 2008) blijkt dat deze jachthavenuitbreiding in het hoogseizoen leidt tot circa 3 extra boten in Vogelrichtlijngebied "Eemmeer" en in het laagseizoen tot circa 1-2 extra boten ten opzichte van de huidige situatie.

Uitgaande van een 'worst-case'-benadering waarbij alle extra boten via het Gooimeer doorvaren naar het Markermeer-IJmeer dan is deze bijdrage aan de reeds aanwezige vaarbewegingen in dit waterlichaam dusdanig klein / verwaarloosbaar dat hiervan geen significante versturende effecten op watervogels verwacht worden.

Daar komt nog bij dat gezien de afstand tot aan het Markermeer-IJmeer en de daarin voor passanten aanwezige interessante bestemmingen zoals Amsterdam, Monnickendam of Enkhuizen verwacht mag worden dat het in deze gevallen gaat om grotere boten die gebonden zijn aan de hoofdvaarroute. Voor kleinere boten zonder overnachtings-mogelijkheid aan boord zijn dergelijke afstanden namelijk vaak te groot om in 1 dag te overbruggen en weer op tijd terug te zijn in de haven van herkomst.

Jachthaven-Watersportcentrum De Eemhof

Jachthaven-Watersportcentrum De Eemhof (verder JWC Eemhof) ligt aan het Nijkerkernauw (Zeewolde) op 2 kilometer van Vogelrichtlijngebied "Eemmeer". In 2010 heeft Provincie Flevoland de uitbreiding van JWC Eemhof beoordeeld als niet-vergunningplichtig in het kader van de Nbwet. Het betreft een uitbreiding met 200 ligplaatsen.

Het gaat hier niet om een verblijfshaven maar een passantenhaven waardoor weliswaar het aantal vaarbewegingen lokaal kan toenemen (aantrekkende werking) maar netto er geen sprake is van toename van het aantal boten. Cumulatieve effecten ten aanzien van het Markermeer-IJmeer in relatie tot Uitdam zijn niet van toepassing.

Jachthaven NDSM

De voormalige NDSM-werf aan het IJ in het Amsterdamse havengebied staat via de Oranjesluizen in verbinding met het Markermeer-IJmeer (7 km afstand). Het project betreft 334 ligplaatsen voor evenementen, passanten en vaste ligplaatsen. De nieuwe jachthaven wordt ingericht met 2 steigers voor boten van 9 meter maar overwegend voor ligplaatsen van 10-30m. De haven voorziet daarmee in ligplaatsen voor grotere zeil- en motorboten die zijn gebonden aan de vaargeul. Op basis van berekende uitvaarpercentages in relatie tot de boottypen die de NDSM-haven faciliteert, blijkt dat er op een ideale dag in het hoogseizoen (zomer) maximaal 14 boten extra op het open water van het Markermeer-IJmeer vertoeven ('worst case'-scenario).

Ten aanzien van Uitdam wordt niet verwacht dat een intensivering van vaarbewegingen op het open water in de vaargeul zal leiden tot significant versturende effecten in cumulatie. Dit omdat de meeste kwalificerende vogels zich buiten het vaarseizoen in de ondiepe kustzone bevinden. Alleen de visdief, fuut, aalscholver en zwarte stern zijn soorten van open water die een overlap vormen met het vaarseizoen.

De visdief blijkt echter ongevoelig voor vaarbewegingen en de fuut vertoont een aantalspiek in de wintermaanden buiten het vaarseizoen, concentreert zich in ondiepten buiten de vaarroute en kan tevens wennen aan vaarbewegingen. De aalscholver laat een stijgende populatietrend zien en komt voor in aantallen (ver) boven het instandhoudingsdoel.

Uit de literatuur blijkt dat de zwarte stern (niet-broedvogel, alleen aanwezig van juli-september) matig gevoelig is voor verstoring tijdens het foerageren. Rust in broedgebieden en een verbetering van de voedselsituatie in het Markermeer (vooral spiering) zijn belangrijker aspecten in relatie tot de kwaliteit van het leefgebied dan recreatievaart zoals afkomstig van de Uitdam in cumulatie met de NDSM-werf (vooral grotere boten). De broed-, slaap en rustlocaties liggen buiten de grote meren. Significant versturende effecten in cumulatie zijn daarom niet te verwachten.

Conclusie

Aangezien er met de uitbreiding van de Camping-Jachthaven Uitdam geen significante effecten zijn in relatie tot vergelijkbare initiatieven elders in het Markermeer-IJmeer en de randmeren is het aantonen van alternatieven, dwingende redenen van groot openbaar belang en het opnemen van compenserende maatregelen niet nodig.

Ad 4 Mitigerende of andere maatregelen in de aanvraag die de effecten beperken

In de aanvraag en bijbehorende documenten worden de volgende mitigerende maatregelen genoemd:

Maatregelen t.a.v. werkzaamheden:

- Voorafgaand aan de werkzaamheden wordt het terrein ongeschikt gemaakt voor broedvogels door beheersmaatregelen te treffen (maaien, verwijderen vegetatie en rommelhoekjes)
- In het saneringsplan zijn mitigerende maatregelen opgenomen voor algemene soorten van de Flora- en faunawet.
- Door de saneringswerkzaamheden gefaseerd uit te voeren wordt dieren de mogelijkheid geboden om te vluchten

Maatregelen inzake gebruik:

- Aanleg van strekdam met ecologische inrichting met ruimte voor opgaande beschoeiing. De strekdam vermindert eventuele versturende effecten van licht en beweging en biedt tevens nieuwe

foerageermogelijkheden voor de meervleermuis, rust- en broedgelegenheid voor watervogels en leefgebied voor rivierdonderpad.

- Minimaliseren van uitstralingseffecten van licht bij het gebruik van de nieuwe havenuitbreiding.
- Er zal actief worden ingezet op voorlichting van recreanten ten aanzien van het gewenste vaargedrag en de voor kwalitatieve watervogels kwetsbare gebieden. Dat past ook in de ontwikkeling van de jachthaven onder de toekomstige exploitant Landal Green Parks. De jachthavenexploitant heeft hierover ook al contact met de Vogelbescherming en Staatsbosbeheer.
- Om negatieve effecten als gevolg van verlichting uit te sluiten wordt terughoudend omgegaan met verlichting. Verlichting van de jachthaven wordt dusdanig ingericht en opgesteld dat uitstralingseffecten worden geminimaliseerd.

D. Zienswijzen en reactie op zienswijzen

De procedure is uitgevoerd in overeenstemming met het bepaalde in hoofdstuk VIII van de Nbwet en de daarvoor relevante artikelen van de Algemene wet bestuursrecht.

Naar aanleiding van deze aanvraag is op grond van artikel 44, lid 3 van de Nbwet tevens de gemeente Waterland gedurende een termijn van 8 weken in de gelegenheid gesteld over deze aanvraag haar zienswijze kenbaar te maken. Van de gemeente hebben wij geen zienswijze ontvangen.

Op grond van artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht zijn tenslotte de Vogelbescherming Nederland, Stichting Verantwoord Beheer IJsselmeer, Rijkswaterstaat IJsselmeergebied en Stichting De Kwade Zwaan gedurende een termijn van 8 weken in de gelegenheid gesteld tot het indienen van een zienswijze op de ingediende aanvraag. Van de Stichting Verantwoord Beheer IJsselmeer (VBIJ) en Stichting de Kwade Zwaan is op 24 februari 2009 gezamenlijk een zienswijze ontvangen. Van Rijkswaterstaat IJsselmeergebied is 24 februari 2009 een zienswijze ontvangen. Tevens is door de Vleermuiswerkgroep Nederland 18 februari 2009 per email een reactie ontvangen. Deze reactie wordt hieronder meegenomen..

In onderstaande tekst komen de zienswijzen aan de orde. Voor zover opmerkingen van de verschillende ingediende zienswijzen overlappen met elkaar worden deze niet herhaald weergegeven.

Zienswijze Stichting De Kwade Zwaan en de VBIJ

Samengevat wordt het volgende naar voren gebracht:

- 1. De vergunning wordt aangevraagd voor de uitbreiding van Camping-Jachthaven Uitdam. Terwijl voor de verplichte bodemsanering (april 2009) geen vergunning wordt aangevraagd. De sanering dient te worden losgekoppeld van de ruimtelijke ontwikkeling. De passende beoordeling gaat niet in op de effecten van het schoonmaken van de grond, die eerst moet gebeuren alvorens er andere ontwikkelingen plaats kunnen vinden. We verzoeken u om op grond van deze contaminatie de vergunning niet te verlenen.*

In de passende beoordeling (p3 en 8) en het aanvraagformulier onder 2.7 'omschrijving van het project' wordt de sanering in combinatie met de herinrichting en jachthavenuitbreiding genoemd. Uit de memo van 8 augustus 2011 en het 'Werkplan saneringswerkzaamheden' van 29 april 2011 blijkt dat de saneringswerkzaamheden ter plaatse van de huidige oevers en strekdammen geen significante effecten veroorzaken op kwalificerende watervogels van het Natura 2000-gebied. Dit vanwege het ontbreken van bijzondere ecologische waarden voor deze soorten ter hoogte van de kust voor de camping-jachthaven.

- 2. De aanvraag voor uitbreiding is niet reëel. Er is onduidelijkheid welk deel (%) van de voorzieningen en infrastructuur is verouderd. Ook staan er stacaravans en deels vaste huisjes die tegen het bestemmingsplan zijn neergezet. Verder is er geen tekort aan ligplaatsen en moet er eerst gesaneerd worden.*

Aangezien er geen sprake is van significante effecten, is er vanuit de Nbwet geen verplichting om de noodzaak voor het initiatief ter discussie te stellen. Ten overvloede wordt opgemerkt dat het bestemmingsplan is vastgesteld en onherroepelijk is geworden met de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 13 april 2011 (201004554/1/R1)

- 3. Er is gerede twijfel of de rechter het veranderen van stacaravans in onderheide woningen nog als vervanging van bestaand gebruik zal zien.*

In deze vergunning zijn de stacaravans niet als bestaand gebruik in de zin van de Nbwet beschouwd. De herinrichting (w.o. de wijziging naar vakantiewoningen) is dan ook onderzocht en getoetst op effecten t.a.v. de instandhoudingsdoelen. Er is geen sprake van significante effecten.

Bestaand gebruik is alleen van toepassing op de huidige jachthaven en het campingterrein. Dit gebruik wijzigt niet of niet in betekenende mate ten opzichte van de referentiedatum 24 maart 2000 en hoeft derhalve niet in

de passende beoordeling te worden betrokken. Dat de jachthaven en camping als bestaand gebruik kunnen worden beschouwd is tevens aanvaard door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 13 april 2011, 201004554/1/R1. De uitbreiding en overige activiteiten zijn passend beoordeeld en getoetst.

4. *Het gebied wordt door meerdere regimes beschermd, te weten: het rijksbeleid voor bufferzones, de EHS, Nationale landschappen en Belvédèregebieden, rijksbeleid t.a.v. primaire dijkbeveiliging, Stelling van Amsterdam, bodembeschermingsgebied en stiltegebied (bestemmingsplan Markermeer).*

Andere wetgeving dan de Nbwet is in onderhavige vergunning niet aan de orde.

5. *Effecten op soorten van het beschermd natuurmonument "Waterland Aeën en Dieën" moeten onderzocht worden.*

Voor beschermde natuurmonumenten is sprake van mogelijke rechtsgevolgen op grond van de Nbwet (art. 16). Ook als het gaat om schadelijke handelingen buiten de begrenzing van het beschermd natuurmonument (art. 16 lid 4 en art. 65). In relatie tot het toekomstig gebruik van het plangebied blijft de invloedssfeer van de camping gelijk. Er worden geen recreatieve ontsluitingen aangelegd vanuit de camping-jachthaven naar het natuurmonument waardoor geen sprake is van eventuele broedlocaties. Verder zorgen de aanwezige Zeedijk en de aanwezige beschoeiing rond de camping-jachthaven ervoor dat effecten van licht en geluid worden beperkt. Schadelijke effecten van gebruik op het beschermd natuurmonument zijn daarom uitgesloten. Ten aanzien van mogelijke effecten tijdens de aanlegfase van de herinrichting van het terrein hebben wij voorschriften gesteld om schadelijke effecten uit te sluiten. Derhalve is er sprake van een vergunbare situatie op grond van art. 16 lid 1 Nbwet.

6. *Wat betreft vogelsoorten worden niet alle effecten terecht weggeschreven dan al voldoende onderbouwd.*

In de passende beoordeling is gebruik gemaakt van een telvak (117). Op basis van de aangetoonde aanwezigheid van soorten binnen dit telvak is een effectbepaling gemaakt. In de Nbwet is geen standaard opgenomen waarin is vastgesteld op welke wijze een effectbepaling uitgevoerd dient te worden. De gekozen methode van Oranjewoud, het toepassen van de zogenaamde 'Waardenburgnorm', is naar onze mening geschikt om effecten te kunnen bepalen. De gebruikte Waardenburgnorm is een gangbare methode om effecten te kwantificeren. Er is voor ons geen aanleiding om te twijfelen aan de getrokken conclusies dat significante effecten op de aangewezen vogelsoorten zich niet zullen voordoen.

Voor de beoordeling van de aanvraag hebben wij tevens gebruik gemaakt van de meest recente verspreidingsgegevens zoals die thans voor het beheerplan IJsselmeer worden gebruikt (<http://natura2000ijsselmeergebied.nl>)

7. *Het effect van de voorgestelde bouwhoogtes op broedende weidevogels (grutto, kieviet, tureluur) in de aangrenzende natuurgebieden De Nes en de Oosterpoel wordt in het geheel niet genoemd.*

Mogelijke effecten t.a.v. licht zijn behandeld op pagina 19 van voorliggende vergunning. Lichteffecten zullen worden beperkt door de Zeedijk en aanwezige opgaande beschoeling (bomenrij) die de camping-jachthaven omgeeft. Het verschil in lichtuitstraling afkomstig van de hogere bouwhoogte van de vakantiehuisjes t.o.v. de oude stacaravans is zeer gering en zal geen significante verschillen geven ten opzichte van de huidige situatie. De lichtinvloed (helderheid, zichtbaarheid en intensiteit) afkomstig van binnenverlichting (wordt via de ramen diffuus verstrooid) is niet te vergelijken met directe verlichting via straatlantaarns en lichtmasten. Binnen- of interieurverlichting wordt namelijk doorgaans volledig overschaduwed door omringende straatverlichting. Veelal zal het licht van slaapkamers die boven de dijk uitsteken door gordijnen worden afgeschermd. Bovendien zal er zorgvuldig met verlichting worden omgegaan zowel tijdens aanleg als gebruik (voorschrift 9+11).

Voor de broedende weidevogels geldt verder dat het gehele BN geschikt is als broedgebied.

Er zijn derhalve voldoende alternatieven beschikbaar. Het voornaamste is dat de het BN niet wordt betreden waardoor broedlocaties kunnen worden verstoord.

8. *Het effect van de met de bouwhoogte samenhangende lichtvervuiling op de strikt beschermde meervleermuis die vlakbij Uitdam in Holysloot een kraamkamer heeft en zeer waarschijnlijk langs de kust zijn trekroute naar de foerageergebieden heeft wordt niet genoemd.*

Holysloot ligt op meer dan 3,5 km van de huidige camping-jachthaven. Lichteffecten op de kraamkamer worden gezien de aard van de ontwikkelingen uitgesloten. Wat betreft de trekroute, ligt het voor de hand (o.b.v. de terreinkenmerken) dat de meervleermuis vanuit Holysloot via de Holysloter Die en de Uitdammer Die het Markermeer-IJmeer opgaat om te foerageren. Dus niet ter hoogte van de camping-jachthaven maar rond Uitdam of daar ten zuiden van via kleinere waterlopen. Dit wordt ook bevestigd door het nader onderzoek naar vliegroutes en foerageerfuncties in 2011. De camping-jachthaven betreft geen belangrijk onderdeel van het leefgebied van de meervleermuis die het gehele IJsselmeergebied gebruikt om te foerageren. Er is daarom geen sprake van significant versturende effecten t.a.v. de instandhoudingsdoelen.

9. *De overige door de Flora- en faunawet beschermde soorten zoals de Noordse woelmuis en broedvogels blijven buiten beschouwing.*

Binnen de Nbwet wordt er alleen beoordeeld in welke mate er effecten zijn op de onder de Vogel- en Habitatrichtlijn aangewezen soorten van het desbetreffende N2000-gebied. Overige soorten, waaronder de Noordse woelmuis, vallen onder de Flora- en faunawet en worden in het kader van deze wet niet nader beschouwd.

10. *Er moet rekening gehouden worden met cumulatieve effecten (..) Deze zijn nu niet of nauwelijks vermeld.*

Wij hebben de cumulatieve effecten in voorliggende vergunning aangevuld / geactualiseerd ten opzichte van de passende beoordeling uit 2008. Het gaat hier gezien de aard van de jachthavenuitbreiding (grote boten) strikt om cumulatieve effecten in de vaargeul.

11. *Er is mogelijk sprake van geluidshinder voor dieren door geluiden van motoren of boten. Ook vragen we ons af of er nadelige effecten van kunstlicht optreden.*

Of geluidhinder optreedt, hangt af van een aantal factoren zoals achtergrondgeluid in de huidige situatie, functie van het leefgebied en periode van het jaar. Gezien het gegeven dat de kustzone voor Uitdam geen wezenlijke functies vervuld voor kwalificerende watervogels (komen in lage aantallen voor en er zijn geen foerageer, rust- of broedgebieden) zal een eventuele lokale toename van geluid gedurende de dagperiode geen significant versturende effecten opleveren. Wat betreft de geluidsproductie in de hoofdvaargeul zal de extra bijdrage van de boten afkomstig van Uitdam wegvallen tegen de reeds aanwezige geluidsproductie. Lichteffecten zijn niet aan de orde omdat excessieve belichting van het IJmeer wordt voorkomen (vs. 9 + 11) en omdat de plezierboten niet of niet in de voor kwetsbare vogels ondiepe gebieden zullen varen gedurende de nacht.

12. *Gevolgen op de aangewezen habitattypen zijn zonder onderbouwing weggeschreven.*

Het Natura 2000-gebied Markermeer & IJmeer is geheel aangewezen onder de Vogelrichtlijn. Slechts beperkte delen zijn aangemeld onder de Habitatrichtlijn, dit betreft de Gouwzee en Kustzone Muiden. Alleen voor deze delen is een instandhoudingsdoel van het habitatype Kranswierwateren vastgesteld.

Effecten van de uitbreiding van Camping-Jachthaven Uitdam op de instandhoudingsdoelstellingen van habitatype 'Kranswierwateren' is in dit geval niet aan de orde omdat de vaarbewegingen die de jachthavenuitbreiding faciliteert via het boottype, beperkt blijven tot de hoofdvaargeul / -vaarroute.

- 13. De conclusie van de MER dat de uitbreiding van 2 ha op het geheel van 68.508 ha te verwaarlozen zijn wordt als een partijdige conclusie beschouwd.*

De totale uitbreiding van de camping-jachthaven bedraagt ongeveer 2 ha. Ongeveer 1 ha. van de uitbreiding vindt plaats binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied. Bij benadering betreft deze uitbreiding 0.0000145% van de totale oppervlakte. Dit is een zodanig klein deel van het gebied dat dit terecht als verwaarloosbaar beschouwd mag worden. Ook gezien de bijdrage van dit gedeelte aan het leefgebied van kwalificerende soorten (marginaal omdat geschikte foerageermogelijkheden ontbreken) is de afname van leefgebied in ecologische termen niet significant.

Zienswijze Rijkswaterstaat IJsselmeergebied

Samengevat wordt het volgende naar voren gebracht:

- 1. De grootte van het Natura 2000-gebied waar dit initiatief mogelijk zal worden uitgevoerd is niet helder ("klein gedeelte").*

De geplande jachthavenuitbreiding vindt deels buiten en deels binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied plaats. Ongeveer 1 ha. van de uitbreiding vindt plaats binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied (zie figuur 1a en b). De totale oppervlakte van het Natura 2000-gebied "Markermeer-IJmeer" bedraagt 68.508 ha.

- 2. Met welke verwachte ontwikkelingen van het meerpeil in het Markermeer wordt rekening gehouden?*

Verwachte ontwikkelingen van het meerpeil in relatie tot de ontwikkeling van Camping-Jachthaven Uitdam maken geen deel uit van de toetsing aan de Natuurbeschermingswet. Dergelijke ontwikkelingen komen aan de orde in andere wettelijke kaders.

- 3. Het beoordelingskader van Waardenburg is herroepen. De notitie van het Steunpunt Natura 2000 vormt nu het kader.*

In de Nbwet is geen standaard opgenomen waarin is vastgesteld op welke wijze een effectbepaling uitgevoerd dient te worden. In lijn met de 'Leidraad Significantie' van het Steunpunt (regiebureau Natura 2000) is een inschatting gemaakt van de functie van het leefgebied van

kwalificerende soorten ter hoogte van de camping-jachthaven en het potentieel leefgebied ter plaatse van de vaargeul. Om een inschatting te kunnen maken van de importantie van deze gebieden is gebruik gemaakt van de Waardenburgnorm. Dit is een gangbare methode om effecten te kunnen kwantificeren. De gebruikte methode en getrokken conclusies zijn navolgbaar en in alle redelijkheid tot stand gekomen. Het gebruik van de Waardenburgnorm doet niet af aan de getrokken conclusies dat significante effecten uitgesloten zijn.

4. Een eventuele uitbreiding van de jachthavens

Monnickendam/Katwoude kan wel degelijk leiden tot een cumulatief effect op de instandhoudingsdoelstellingen.

De beoordeling van eventuele cumulatieve effecten heeft in de passende beoordeling, opgesteld door Oranjewoud en horende bij de ingediende vergunningaanvraag, ook plaatsgevonden. In deze cumulatieve beoordeling is rekening gehouden met een mogelijke uitbreiding van Marina Monnickendam, Jachthaven Zeilhoek en Marina Kaap Hoorn (Schelphoek). Voor de vraag welke toekomstige plannen bij de beoordeling van cumulatieve effecten moeten worden meegenomen, is het van belang dat er in elk geval sprake is van een verleende Nbw-vergunning, dan wel dat anderszins voldoende zekerheid bestaat over de verlening hiervan (ABRS 28 januari 2004, 200304649/1. / ABRS 9 december 2009, 200805338/1/R2). Omdat er thans geen zekerheid is op het verlenen van een vergunning (er is geen sprake van een aanvraagprocedure) kan de uitbreiding van Marina Monnickendam en Jachthaven Zeilhoek buiten beschouwing blijven in de cumulatieanalyse. Alleen Marina Kaap Hoorn is nagenoeg gerealiseerd en blijft ten opzichte van de cumulatieanalyse in de passende beoordeling uit 2008 relevant.

Tevens hebben wij een actualisatie gedaan ten opzichte van recent vergunde vergelijkbare initiatieven. Er zijn hiermee voldoende gegevens om cumulatieve effecten te kunnen bepalen. Nu niet nader wordt onderbouwd welke effecten zich in cumulatie zouden voordoen, achten wij cumulatieve effecten van de uitbreiding van Camping-Jachthaven Uitdam in combinatie met overige initiatieven voldoende uitgesloten.

5. Het is zeer de vraag of op grond van een enkele avond/ nacht onderzoek met 2 inspectierondes de conclusie getrokken kan worden of er al dan niet vleermuizen voorkomen in het gebied

Op basis van literatuur en bekende gegevens over verblijfplaatsen en habitatvoorkeuren / leefwijzen van de meervleermuis kan een onderbouwde inschatting worden gemaakt over het belang van het gebied voor deze soort. Het veldbezoek (terreininspectie verblijfplaatsen en batdetector) dient vervolgens om de verwachtingen te verifiëren en/of te constateren of nader onderzoek nodig is.

Het terrein van de camping-jachthaven en de directe omgeving bevatten geen specifieke kenmerken op grond waarvan wezenlijke functies van het leefgebied (verblijfplaats, lijnvormige elementen als vliegroute etc) verwacht konden worden. De veldinventarisatie tijdens het paarseizoen, wanneer de dieren erg actief zijn, heeft dit ook bevestigd. Een nader onderzoek naar vliegroutes en foerageerfuncties in 2011 conform het Vleermuisprotocol (Min EL&I) heeft niet tot andere resultaten geleid. Wij zien dan ook geen redenen om aan de uitkomst van het onderzoek te twijfelen.

6. *Uit de tellingen volgt dat daar waar vogels geteld zijn ze ook voorkomen. Het op dat moment niet aanwezig zijn van vogels in bepaalde telvakken wil niet zonder meer zeggen dat ze er ook niet voorkomen.*

De gebruikte data van telvak 117 bestaat uit meerjarige monitoringgegevens (2001-2005). Een korte beschouwing van de recente verspreidingsgegevens van vogels in het IJsselmeergebied (<http://www.natura2000ijsselmeergebied.nl/>) onderschrijven bovendien de getoonde resultaten uit de passende beoordeling. Wij zien daarom geen reden om aan de representativiteit van het onderzoek te twijfelen. Daarnaast is het verspreid voorkomen van de vogels in de tijd van wezenlijk belang. Diverse soorten komen bijvoorbeeld alleen voor buiten het vaarseizoen en zijn derhalve niet relevant als het gaat om effecten van vaarbewegingen. In de bij de aanvraag geleverde documenten is dit voldoende onderzocht.

7. *Een vergelijking van het aantal extra ligplaatsen in Uitdam met een autonome groei van het aantal ligplaatsen in het IJmeer en de randmeren is als uitgangspunt niet haalbaar. Er is geen nul-situatie waarbij geen recreatie optreedt om tegen af te zetten.*

Bij het bepalen van effecten moet er gebruik worden gemaakt van de best beschikbare wetenschappelijke informatie. Gegevens over een nul-situatie, een Markermeer & IJmeer zonder recreatie, zijn niet voorhanden en overigens niet realistisch. Van de best beschikbare inzichten over recreatievaart en de effecten op het Natura 2000-gebied is in de passende beoordeling gebruik gemaakt. De best beschikbare inzichten hebben wij tevens toegepast in onze toetsing van het initiatief. Het gaat uiteindelijk om het effect op kwalificerende watervogels in ruimte en tijd, niet alleen om de toename van het aantal ligplaatsen / boten. Er dient inzichtelijk te worden gemaakt wat het vaargedrag is van de boten, waar deze zich op het water ophouden en hoe dit zich verhoudt tot de aanwezigheid en het leefgebied van de desbetreffende soorten tijdens het vaarseizoen. Dit is voldoende inzichtelijk gemaakt. Verder hebben wij in de vergunning voldoende aandacht besteed aan cumulatieve effecten met recent vergunde vergelijkbare initiatieven.

Zienswijze Vleermuiswerkgroep Nederland

Samengevat wordt het volgende naar voren gebracht:

- 1. Het natuuronderzoek van Oranjewoud wordt als inadequaat beschouwd. Het gebruik door de meervleermuis van het plangebied kan niet met 1 veldbezoek worden vastgesteld. Om de functies voor het gebied vast te stellen zijn richtlijnen vastgesteld. Tijdens de inventarisatie op 15 september zijn bovendien de kraamverblijven van alle soorten verlaten en kunnen de functies vliegroute en voedselgebied niet meer worden vastgesteld.*

Het plangebied is door een deskundig ecooloog met veel ervaring in vleermuisonderzoek bezocht. Op het terrein zijn geen geschikte verblijfplaatsen of paarplaatsen voor vleermuizen, en in het bijzonder voor de meervleermuis, gesignaleerd. Ook werden er in het plangebied geen foeragerende vleermuizen gesignaleerd. Conform het Vleermuizenprotocol (Min. EL&I) is in 2011 nader onderzoek uitgevoerd naar vliegroutes en foerageerfuncties waarmee de eerdere conclusies en verwachtingen zijn geverifieerd.

E. Slotoverwegingen

De kustzone ter plaatse van de camping-jachthaven heeft geen hoge dichtheden aan waterplanten en/of driehoeksmosselen en vervult daarmee geen essentiële functie als foerageergebied voor benthos of waterplantconsumerende watervogels. Voor de meeste soorten is het biotoop ter plaatse verder ongeschikt (getuige ook de verspreidingsgegevens) of de soorten komen voor buiten het vaarseizoen.

Voor de vogelsoorten die een overlap hebben met het vaarseizoen (fuut, meerkoet, krakeend en grauwe gans) is met zekerheid aangetoond dat het niet gaat om significante effecten conform de 'Waardenburg-norm'.

De relatie tussen het verwachte vaargedrag / de toename in vaarbewegingen ten gevolge van de jachthavenuitbreiding en de aanwezigheid van kwalificerende vogels in ruimte en tijd is voldoende inzichtelijk gemaakt.

Om negatieve effecten van de aanlegwerkzaamheden op kwalificerende soorten te voorkomen worden mitigerende maatregelen uitgevoerd en hebben wij randvoorwaarden gesteld via voorschriften.

Wat betreft de complementaire meervleermuis zijn locatiespecifieke kenmerken nader onderzocht en is tevens een batdetectoronderzoek uitgevoerd waardoor significant versturende effecten uitgesloten konden worden.

Aan de hand van de aanvraag en de daartoe behorende bijlagen hebben wij op grond van objectieve gegevens uit kunnen sluiten dat de werkzaamheden ten behoeve van de aanleg van de woningen, de sanering van de oevers en strekdammen, de grondwerkzaamheden en landaanwinningen, de uitbreiding van de jachthaven en het gebruik van de jachthaven afzonderlijk en in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kunnen hebben. Negatieve effecten zijn echter niet op voorhand uit te sluiten. Het gaat hierbij om verstoring (vooral tijdens aanleg en gebruik).

Wij zijn op grond van bovenstaande overwegingen van oordeel dat de vergunning onder oplegging van voorschriften kan worden verleend. Omdat er geen sprake is van significante effecten is het aantonen van alternatieven, dwingende redenen van groot openbaar belang en het nemen van compenserende maatregelen niet nodig.

Deze conclusie geldt nadrukkelijk onder de door ons gestelde voorwaarden en beperkingen. De zienswijzen hebben geen aanleiding gegeven tot een andere conclusie.

F. Procedure en samenhangende besluiten

De voorbereiding van deze vergunning heeft plaatsgevonden overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk VIII van de Natuurbeschermingswet 1998 en de daarvoor relevante artikelen van de Algemene wet bestuursrecht. Wij wijzen u erop dat uw aanvraag betrekking heeft op een activiteit waarvoor mogelijk ook op grond van andere wet- en regelgeving een besluit nodig is.

In het bijzonder willen wij u attenderen op de verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet en de mogelijkheid om hiervan ontheffing aan te vragen op grond van artikel 75 van de Flora- en faunawet. Een dergelijke ontheffing wordt verleend door de Minister van EL&I en kan worden aangevraagd bij de Dienst Regelingen, postbus 19530, 2500 CM Den Haag.

G. Bezwaar

Als u belanghebbende bent, kunt u bezwaar aantekenen tegen dit besluit door binnen een termijn van zes weken een schriftelijk bezwaarschrift in te dienen. De termijn vangt aan op de dag na de datum van verzending van deze vergunning. Het bezwaarschrift kunt u sturen aan Gedeputeerde Staten van Noord-Holland, ter attentie van de secretaris van de Hoor- en adviescommissie, Postbus 123, 2000 MD Haarlem. U kunt telefonisch een folder aanvragen over de bezwaarprocedure (023-514 4141) of voor meer informatie de provinciale website bezoeken: www.noord-holland.nl.

Het indienen van bezwaar schorst de werking van dit besluit niet. Indien u bezwaar heeft gemaakt, bestaat de mogelijkheid om de voorzieningenrechter van de Raad van State te verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen indien, gelet op de betrokken belangen, onverwijlde spoed dit vereist. U kunt uw verzoek sturen aan Raad van State, t.a.v. de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

H. Kennisgeving

Van dit besluit zal conform artikel 42, lid 3 van de Nbwet door ons kennis worden gegeven middels publicatie in de relevante weekbladen en op onze provinciale website (www.noord-holland.nl).

I. Afschriften

Afschriften van dit besluit zijn verzonden aan:

- Gemeente Waterland
- Stichting Verantwoord Beheer IJsselmeer (VBIJ)
- Ministerie EL&I , Directie Natuur
- Rijkswaterstaat Directie IJsselmeergebied
- Stichting de Kwade Zwaan
- Vleermuiswerkgroep Nederland (VLEN)
- Provincie Flevoland

Hoogachtend,
Gedeputeerde Staten van Noord-Holland,
namens dezen,

unitmanager Vergunningen Omgeving
dhr. Ing. S.B. Bakker

Provincie Noord-Holland

Gemeente Waterland

3 - AUG 2015

INGEKOMEN

Registratiedatum

03/08/2015

in15.08499

POSTBUS 3007 2001 DA HAARLEM

Beheer en Exploitiemaatschappij BOR B.V.
Dhr. W.J. Zoet
Zeedijk 2
1154 PP UITDAM

Gedeputeerde Staten

Uw contactpersoon

Dhr. ir. M. Hartman
SVT/VC/OMG

Doorkiesnummer (023) 514 3189
hartmanm@noord-holland.nl

Betreft: Wijziging ten naamstelling vergunning Natuurbeschermingswet

Geachte heer Zoet,

1 | 1

Op 22 september 2011¹ hebben wij aan Beheer en Exploitiemaatschappij BOR B.V. (verder: BOR) op grond van artikel 19d, lid 1 van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbwet) een vergunning verleend voor de herinrichting, sanering en uitbreiding van Camping Jachthaven Uitdam (verder: CJU) in en/of nabij Natura 2000-gebied "Markermeer & IJmeer" (ons kenmerk: 2011/15803).

Verzenddatum

30 JULI 2015

Kenmerk

661714/662803

Uw kenmerk

Op 27 juli 2015 heeft u ons in kennis gesteld van het feit dat Op 17 april 2015 het eigendom van de locatie Zeedijk 2 (percelen grond en water), 1154 PP te Uitdam waarop CJU gevestigd is, is verkocht aan Europarcs b.v. te Apeldoorn. Dat maakt dat Europarcs b.v. uitvoering gaat geven aan de verdere ontwikkeling van CJU waarvoor wij aan BOR de bovenvermelde beschikking hebben verleend.

Vanaf heden zullen wij daarom voor wat betreft de uitvoering van en het toezicht op de vergunde werkzaamheden, alsmede voor wat betreft de handhaving van de aan de vergunning verbonden voorschriften Europarcs b.v. als vergunninghouder aanspreken. Wij zullen daartoe in onze administratie de adresgegevens wijzigen. Een afschrift van deze brief inclusief de vergunning in de bijlagen zullen wij verzenden naar Europarcs b.v. en gemeente Waterland.

Hoogachtend,

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland,
namens dezen,

Unitmanager Vergunningen Omgeving
Dhr. drs. K.W. Broersen

Deze brief is digitaal vastgesteld en daarom niet ondertekend.

Bijlagen: vergunning en wijziging.

¹ gewijzigd per 22 november 2011

Postbus 3007
2001 DA Haarlem
Telefoon (023) 514 3143
Fax (023) 514 3030

Houtplein 33
Haarlem [2012 DE]
www.noord-holland.nl

Provincie
Noord-Holland

Archief

POSTBUS 3007 2001 DA HAARLEM

Beheer en Exploitiemaatschappij BOR B.V.
Dhr. W.J. Zoet
Zeedijk 2
1154 PP UITDAM

Gedeputeerde Staten

Uw contactpersoon

M. Hartman

SHV/VG/OMG

Doorkiesnummer (023) 514 3189

hartmanm@noord-holland.nl

VERZONDEN 22 NOV. 2011

1 | 2

Betreft: vergunning Natuurbeschermingswet 1998, wijziging voorschrift.

Geachte heer Zoet,

Op 22 september 2011 hebben wij u op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 een vergunning verleend voor de herinrichting, sanering en uitbreiding van Camping-Jachthaven Uitdam (kenmerk 2011/15803). Deze vergunning is inmiddels onherroepelijk geworden.

In voorschrift 13 van bovengenoemd besluit is echter een tekstuele onnauwkeurigheid opgetreden. Voorschrift 13 van de genoemde vergunning luidt als volgt:

De jachthaven voorziet in maximaal 550 ligplaatsen met de volgende dimensies: maximaal 300 ligplaatsen voor boten <300m en minimaal 250 ligplaatsen voor boten >10m.

De vermelde "<300m" moet zijn "<30m".

Wijziging voorschrift 13

Wij besluiten om voorschrift 13 van de vergunning met kenmerk 2011/15803 te wijzigen zodat deze komt te luiden als volgt:

De jachthaven voorziet in maximaal 550 ligplaatsen met de volgende dimensies: maximaal 300 ligplaatsen voor boten <30m en minimaal 250 ligplaatsen voor boten >10m.

Kennisgeving

Van dit besluit zal, conform artikel 42, derde lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 door ons kennis worden gedaan via publicatie op de provinciale website www.noord-holland.nl en Witte Weekblad, editie Edam, Volendam en Waterland.

Datum

22 NOV. 2011

Kenmerk

2011-64857

Uw kenmerk

Postbus 3007

2001 DA Haarlem

Telefoon (023) 514 3143

Fax (023) 514 3030

Surinameweg 11

Haarlem [2035 VA]

www.noord-holland.nl

Bezwaar

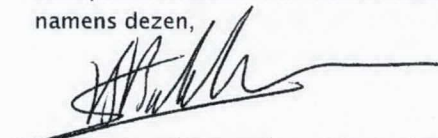
Als u belanghebbende bent, kunt u bezwaar aantekenen tegen dit besluit door binnen een termijn van zes weken een schriftelijk bezwaarschrift in te dienen. De termijn vangt aan op de dag na de datum van verzending van deze vergunning. Het bezwaarschrift kunt u sturen aan Gedeputeerde Staten van Noord-Holland, ter attentie van de secretaris van de Hoor- en adviescommissie, Postbus 123, 2000 MD Haarlem. U kunt telefonisch een folder aanvragen over de bezwaarprocedure (023-514 41 41) of voor meer informatie de provinciale website bezoeken: www.noord-holland.nl.

Afschriften

Afschriften van dit besluit worden verzonden aan het Ministerie van EL&I Directie Regionale Zaken West, de gemeente Waterland, Rijkswaterstaat directie IJsselmeergebied, Provincie Flevoland en onze unit handhaving.

Wij vertrouwen er op u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.

Hoogachtend,
Gedeputeerde Staten van Noord-Holland,
namens dezen,

unitmanager Vergunningen Omgeving
ing. S.B. Bakker